

(ก)

หน้า

๑.๓ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช . . . .

๒๑๘

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๕

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๒๕

๑. เรื่องด่วน

๑.๑ ยุติขอให้ลงคะแนนลับ

๓๕๕

(นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ)

๑.๒ ยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ

รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

๓๕๖

(พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ กับคณะเป็นผู้เสนอ)

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๕ (ต่อ)

วันพฤหัสบดีที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๒๕

๑. เรื่องแจ้งที่ประชุม

— ประธานสภาขอหารือที่ประชุมตามข้อบังคับข้อ ๒๑

๔๙๑

๒. เรื่องด่วน

— ยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี

เป็นรายบุคคล (ค้างมาจากการประชุมคราวก่อน)

๔๙๗

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๕ (ต่อเป็นพิเศษ)

วันศุกร์ที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๒๕

๑. เรื่องด่วน

— พิจารณาลงมติยุติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ

ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล

๖๓๐

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา

ครั้งที่ ๔/๒๕๒๕ (สมัยสามัญ)

วันพุธที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๒๕

ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๑๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๖ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอ
เรียนเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ยังไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ยังไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วนครับ ก่อนพิจารณาญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ
ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ซึ่งพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ กับคณะเป็นผู้
เสนอ ผมได้รับญัตติเรื่อง ขอให้มีการลงมติในญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ
รัฐมนตรีเป็นรายบุคคล ด้วยการลงคะแนนลับ ซึ่งคุณปิยะณัฐ วัชรารมณ์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอ เพื่อจะใช้เอกสิทธิ์ตามข้อบังคับ ข้อ ๕๙ ขอเชิญ คุณปิยะณัฐ ชี้แจงกับที่
ประชุม

นายปิยะณัฐ วัชรารมณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม ปิยะณัฐ วัชรารมณ์ จากจังหวัดศรีสะเกษ เนื่องจากการขอ
เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นการปฏิบัติหน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญ ของสมาชิก รัฐสภา
กระผมคิดว่า เพื่อให้การตัดสินใจในการที่จะลงมติหลังจากที่ได้รับฟังคำชี้แจงระหว่างสมาชิก
ฝ่ายผู้ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจในข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่รัฐมนตรีควรจะได้พิจารณา
แล้วก็เมื่อรัฐมนตรีผู้เกี่ยวข้องได้ตอบคำซักถามแล้ว โอกาสที่จะตัดสินใจนั้น เป็นหน้าที่ของ
สมาชิกรัฐสภา ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ ในการที่จะรักษาผลประโยชน์ของบ้านเมืองเอาไว้
กระผมคิดว่าไม่มีโอกาสไหนที่เราสามารถจะแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจชี้ชะตาปัญหา

ของบ้านเมืองได้โดยเป็นอิสระเท่ากับการลงคะแนนลับ เพราะมีฉะนั้นแล้วจะทำให้การลงมตินั้นอาจจะเกิดด้วยความเกรงอกเกรงใจ ซึ่งเราไม่สามารถที่จะเชื่อแน่ว่าการลงมติเป็นไปอย่างบริสุทธิ์และยุติธรรม เพราะฉะนั้นกระผมจึงอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๙ ร่วมกับเพื่อนสมาชิกเสนอญัตติในการที่จะขอให้มีการลงคะแนนหลังจากที่เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเสร็จสิ้นไปแล้วเป็นการลับ ทั้งนี้กระผมถือว่าได้ใช้ข้อบังคับตามที่ได้อนุญาตเอาไว้ และหวังว่าคงไม่มีท่านสมาชิกคนใดมาตัดหน้าในการงดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕๙ เพราะญัตติของกระผมได้เสนอไปพร้อมกับญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี

ประธานรัฐสภา : ก่อนจะเปิดการอภิปราย ผมก็ขอกราบเรียนชี้แจงแต่เพียงสั้น ๆ ว่า จะปล่อยให้ผู้ยื่นญัตติอภิปรายไม่ไว้วางใจกล่าวนำ แล้วก็ให้หัวหน้าพรรคอภิปรายกันไปจนครบ แล้วขอให้คณะรัฐมนตรีตอบเสียรอบหนึ่งก่อนนะครับ แล้วรอบหลังก็จะได้จัดให้อภิปรายตามรายชื่อที่พรรคฝ่ายค้านเสนอมานี้เรียงตามลำดับ ส่วนทางคณะรัฐมนตรีนั้นถ้าเห็นสมควรจะโต้ตอบเมื่อไรขอให้ยกมือได้ทันที เพราะว่าบางทีเกรงจะช้าเกินไปแล้วก็จะลืมเรื่องนั้นเสีย ก็รอบหลังไม่มีการกำหนดกฎเกณฑ์ครับ คณะรัฐมนตรีอยากจะตอบเมื่อไรยกมือขอตอบได้ทันทีเลย ขอเชิญท่านพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ครับ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : กระผมพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพพรรคชาติประชาธิปไตยมีความมั่นใจว่าการแก้ปัญหา ของชาติบ้านเมือง ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ เป็นการแก้ปัญหาที่จะต้องกระทำหรือดำเนินการโดยทำนองของประชาธิปไตย สถานการณ์ที่เกิดขึ้นทางเศรษฐกิจก็ดี ทางสังคมก็ดี ทางความปลอดภัยของบ้านเมืองก็ดี ในขณะนี้อยู่ในระยะวิกฤต แล้วรัฐบาลก็ได้แก้ปัญหาต่าง ๆ นั้นผิดพลาดหลายประการในการที่พวกกระผมได้พร้อมใจกันในการยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ ในการที่อภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลนั้นก็ด้วยความสำนึกในหน้าที่ของผู้แทนราษฎรทั้งหลายที่เห็นว่าการสร้างเป็นเช่นนี้เข้าทางรัฐบาลได้เข้าเติมสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ได้สร้างเงื่อนไขต่าง ๆ ให้แก่ประชาชนและกับราษฎรจนเดือดร้อนกันไปทั่วทุกหนแห่ง อันนี้ก็เป็นที่ประจักษ์กันอยู่ทั่วไป การที่พวกกระผมนั้นได้เสนอญัตติไม่ไว้วางใจเช่นนี้ขอให้เพื่อนสมาชิกทั้งหลายและท่านประธานได้รับทราบว่าเป็นหน้าของเราแล้ว

เรายังจะต้องมีหน้าที่ในเรื่องการท้วงติงหรือขจัดปัดเป่าปัญหาต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในขณะนี้ให้หมดสิ้นไป หรือให้บรรเทาลง ในการที่รัฐบาลจะอ้างว่าเศรษฐกิจตกต่ำสถานการณ์บ้านเมืองทั่วโลกนั้นเป็นไปในทางที่ไม่สู้จะดี และกำลังแก้ปัญหายุ่ง แต่ท่านทั้งหลายขอให้ดูบางประเทศที่เขาได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ที่ยามบ้านเมืองเหตุการณ์ของโลกอยู่ในสถานการณ์ที่ตกต่ำ ทางด้านเศรษฐกิจ และมีความยุ่งเหยิงทางการเมืองภายในประเทศก็ตาม แต่เขาได้แก้ไขให้สถานการณ์ภายในบ้านเมืองของเขาทางด้านเศรษฐกิจนั้น มีบางประเทศมีเงินเข้าประเทศถึงเดือนละ ๕ ล้านเหรียญสหรัฐ ๆ ทั้ง ๆ เป็นประเทศที่เล็กและอยู่ในความสงบเรียบร้อย แต่ประเทศของเรานั้นในเวลานี้ได้เกิดวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ขึ้นมาการที่พวกกรรมกรทั้งหลายได้เสนอญัตตินี้ขึ้นมาได้มุ่งหมายที่จะดำเนินการก่อให้เกิดความวุ่นวายหรือความยุ่งเหยิงให้แก่ประเทศชาติหรือทางรัฐสภาอย่างใด แต่ว่าถ้าหากไม่ทำก็เสมือนหนึ่งว่ากรรมกรทั้งหลายนั้นไม่ได้ทำหน้าที่ผู้แทนราษฎรในการที่ได้ไปเห็นไปพบมาในพื้นที่แล้วก็ไม่ได้อำนาจหน้าที่ในการเป็นปากเป็นเสียงแก่ประชาชนประการใด เพราะฉะนั้นจึงเรียนให้ทราบไว้เป็นการเบื้องต้น

ท่านประธานที่เคารพ ความเจริญรุ่งเรืองของเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับนโยบายการคลังและการเงินที่เหมาะสม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๕ ของเรา คือ ฉบับที่ ๕ ได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเป็นอันดับแรกคือ ได้แก่การฟื้นฟูฐานะการเงินและการคลังของประเทศ เพื่อการปรับปรุงระบบเศรษฐกิจให้พ้นจากสภาวะชบเซา การบริหารงานของกระทรวงการคลังในขณะนี้เป็นที่ประจักษ์อยู่แล้วว่าได้พยายามลดภาวะเศรษฐกิจของประเทศชาตินั้นให้ชบเซาลงจนเป็นที่น่าวิตก มีหลายสิ่งที่ทำไปแล้วขัดต่อความมุ่งหมาย และเจตจำนงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๕ เป็นอย่างยิ่ง ที่ปรากฏชัดในสายตาบรรดาสมาชิกผู้ทรงเกียรติในรัฐสภาแห่งนี้เป็นอย่างยิ่งแล้ว ในปี ๒๕๒๓ นั้น ในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๓ นั้นเราขาดดุลการค้ามาแล้ว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ ๔ เราได้ขาดดุลการค้าไปถึง ๑๘๖,๐๐๐ ล้านบาท คือ เพิ่มขึ้นจากฉบับที่ ๓ นั้น ถึง ๔๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในช่วงแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๕ นี้ เรามีหนี้สินติดตัวอยู่ ๑๘๖,๐๐๐ ล้านบาท แล้วระยะปลอดหนี้ก็กำลังใกล้จะหมดอยู่แล้ว การที่

รัฐบาลจะต้องเอาเงินต้นและดอกเบี้ย ส่งคืนเขา^{นี้} เป็นภาระหนักเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหากรัฐบาลหรือกระทรวงการคลังไม่ดำเนินการให้เหมาะสมแล้ว ภาวะทางการคลังและการเงินนั้นก็จะล้มเหลวหรือถึงแก่การล้มละลายเป็นแน่แท้ในวันหนึ่ง วิธีแก้อุปสรรคทั้งหลายที่บังเกิดขึ้นจากหนี้สิน^{นี้} เรื่องนี้ถ้ารัฐบาลหรือทางกระทรวงการคลังได้กระทำอย่างเหมาะสมแล้ว กระผมคิดว่ามีหนทางที่จะแก้ไขได้ เป็นต้นว่าการเร่งรัดระดมเงินออมจากประชาชนภายในประเทศ และการเร่งรัดส่งออกเพื่อให้มีเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศ มากที่สุดที่จะกระทำได้ ทั้ง ๒ วิธีการนี้เป็นวิธีการที่จะทำได้ แต่เป็นที่น่าเสียดายว่านโยบายของรัฐบาลในขณะนี้ ได้ตั้งมาตรการภาษีและมาตรการส่งออกไว้ ไม่เอื้ออำนวยต่อความมุ่งหมายดังกล่าวแล้ว เรื่องภาษีของเรานั้นนอกจากจะยุ่งยากและซ้ำซ้อนแล้ว ยังไม่จูงใจให้ประชาชนออมเงินไว้กับสถาบันการเงินอีกด้วย รัฐบาลหรือทางกระทรวงการคลังได้ปรับภาษีเงินฝากขึ้นไปจากร้อยละ ๑๐ เป็นร้อยละ ๑๒.๕ ในการนี้เป็นการกระทำที่ย้อนกับวิถีทางของการแก้ปัญหาของประเทศในทางด้านการเงินและการคลังเป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่ประเทศต่าง ๆ ที่ประเทศใกล้เคียงเขาลดภาษีเงินสกุลต่างประเทศลงไม่เก็บเลย และถ้าเป็นเงินสกุลภายในประเทศเขาเคยเก็บ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เขาลดลง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นวิธีการออมที่ถูกต้อง แต่ของเรานั้นเป็นการดำเนินการอย่างตรงกันข้ามในการที่จะทำให้เงินออมเพื่อแก้ไขปัญหาการชำระหนี้สินนั้นน้อยไปหรือการที่จะทำให้เงินนั้นหลุดลอยไปจากประเทศเป็นอันมาก การเพิ่มอัตราภาษีเงินได้จากดอกเบี้ยเงินฝาก ตามที่กระผมได้กล่าวมาแล้วจึงได้เดินสวนทางกับการเร่งรัดระดมเงินออมภายในประเทศ และเดินสวนทางกับเป้าหมายของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๕ เป็นอย่างยิ่ง คือในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๕ เราจะมี การออม ตั้งเป้าหมายในการออมเงินไว้จาก ๒๓ เปอร์เซ็นต์ขึ้นเป็น ๒๗ เปอร์เซ็นต์ การดำเนินการเช่นนั้นนี้ ในการที่เพิ่มภาษีเงินฝากเช่นนี้ก็ไม่มีทางที่จะออมได้ถึง ๒๗ เปอร์เซ็นต์เป็นแน่นอน กระผมใคร่ขอหันมาพูดถึงเรื่องงบประมาณประจำปี ๒๕๒๖ ถึงแม้ว่าในการวางงบประมาณประจำปี ๒๕๒๖ ของรัฐบาลเพิ่มขึ้นเพียง ๙.๙ เปอร์เซ็นต์ เทียบกับปีก่อนได้เพิ่มไว้ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ในงบประมาณนี้ก็ยังมีเงินขาดยอดดุลรับยอดดุลจ่ายเป็นจำนวนเงินถึง ๒๖,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้เป็นหลักฐานตามข่าวหนังสือพิมพ์ของทางราชการที่ออกมาเอง ยอดขาด

ดุลดังกล่าวนี้เป็นยอดขาดดุลที่เป็นประวัติการณ์ไม่เคยมีมาก่อน ในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๕ นี้ กำหนดเป้าหมายให้ขาดดุลได้ไม่เกิน ๒๒,๐๐๐ ล้านบาท แต่ที่ขาดดุลปีแรกก็ไม่สามารถจะดำเนินการไปตามเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ ๕ เสียแล้ว การตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย แต่มียอดขาดดุลเป็นจำนวนมากเช่นนี้เป็นสัญญาณให้เห็นอันตรายทางเศรษฐกิจและการคลังของประเทศหลายประการ และแสดงถึงให้เห็นว่าเป็นการไร้สมรรถภาพของรัฐมนตรีคลังทั้ง ๒ ทั้งนี้ท่านสมควรจะพิจารณาตัวเองว่าอย่างไรนั้นก็เป็นเรื่องของท่าน โดยเนื้อแท้แล้วกล่าวได้ว่างบประมาณ ปี ๒๕๒๕, ๒๕๒๖ ที่จะถึงนี้มีได้เพิ่มขึ้นเลย เพราะว่าการเพิ่มเพียง ๙ เปอร์เซ็นต์ แต่อัตราเงินเฟ้อตามที่รัฐบาลประกาศมา ๑๒ ถึง ๑๓ เปอร์เซ็นต์ อันนี้อะไรจะเกิดขึ้น เพราะว่ารัฐบาลนั้นเป็นผู้ซื้อเป็นผู้จัดสร้างรายใหญ่ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่เพิ่มงบประมาณหรือไม่มีทางหาเงินที่จะมาเพิ่มงบประมาณของประเทศได้แล้ว ประเทศนั้นก็ยาก้าวหน้าและปัญหาต่าง ๆ ก็จะมาตามโดยทั่วกัน ปัญหาแรงงานซึ่งกระผมจะได้พูดในภายหลังว่าเมื่อมันไม่เพิ่มแล้วกลับจะต้องลดลงเสียด้วยอีก เพราะคาดว่าอัตราเงินเฟ้อตามที่กระผมกล่าวจะเพิ่มขึ้นไม่น้อยหรือมากกว่างบประมาณที่เพิ่มขึ้น จึงเท่ากับว่าอำนาจซื้อของงบประมาณนี้เกือบจะไม่มีเพิ่มขึ้นเลย การชบเซาในทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น ท่านทั้งหลายคงทราบแล้วว่า การขยายตัวทางภาคเอกชนนี้ก็ชบเซาตามลงไปด้วย การพัฒนาประเทศก็ไม่เจริญก้าวหน้าไปแต่ประการใดในปี ๒๕๒๖ นี้

สำหรับในภาคเอกชนนั้น ท่านคงได้ทราบแล้วว่า มีห้างร้านหรือโรงงานต่าง ๆ ได้ปิดกิจการไปแล้วถึง ๕๐,๐๐๐ คนที่จะต้องออกจากงานไป แล้วทางรัฐบาลเองก็มีนโยบายที่จะปลดลูกจ้างชั่วคราวออกถึง ๓ แสนคนตามตัวเลขหรือตามสถิติของการแรงงาน ก็ปรากฏว่าขณะนี้มีคนว่างงานอยู่แล้วไม่น้อยกว่า ๑ ล้าน ๓ แสนคน ท่านทั้งหลายเมื่อนโยบายในการตั้งงบประมาณ มิได้มุ่งแก้ไขภาวะชบเซาทางเศรษฐกิจ และปัญหาคนว่างงานก็ยังคงมีอยู่ต่อไป รัฐบาลอาจจะอ้างเหตุผลว่าต้องการจัดทำงบประมาณด้วยการประหยัด แท้ที่จริงนั้นอยู่ที่ปัญหาการจัดการรายได้ของรัฐบาลไม่พอเพียง ตัวเลขขาดดุลการค้าจำนวน ๒๖,๐๐๐ ล้าน นี้ก็เป็นเครื่องสื่อแสดงให้เห็นชัดแล้วว่าเป็นหลักฐานให้เห็นความ

ไว้ประสิทธิภาพของการบริหารนโยบายการคลังของประเทศ การหารายได้เพิ่มขึ้นจากภาษีอากรนั้น เป็นวิธีการที่รัฐบาลนำเอามาใช้แต่เพียงอย่างเดียว การเพิ่มภาษีอากรนั้น เป็นเรื่องง่ายและการขยายฐานภาษีอากรนั้นเป็นเรื่องง่าย อันนี้ใคร ๆ ก็ทำได้ เพื่อที่จะให้รายได้มา วิธีการที่จะหาเงินมาเข้าคลังเพื่อใช้จ่ายใช้สอยในการพัฒนาประเทศและลดภาวะเงินเฟ้อ ดังที่กระผมกล่าวแล้วนั้น มีทางที่จะกระทำอีกหลายทางไม่ใช่จะใช้แต่วิธีการที่จะเพิ่มอัตราภาษีและขยายฐานภาษีแต่เพียงอย่างเดียว วิธีการมีหลายอย่าง การที่รัฐบาลไม่ดำเนินการในเรื่องการใช้ประสิทธิภาพในการเก็บภาษีให้มีรายได้เพิ่มขึ้นได้ การใช้ระบบภาษีที่จูงใจให้มีการขยายการผลิตและการส่งเสริมความคล่องตัวในทางการค้านั้น เป็นทางที่จะทำให้มีรายได้จากภาษีเพิ่มขึ้นนั้นน้อยลง รัฐบาลไม่ได้ใช้ประสิทธิภาพในการเก็บภาษีให้เต็มที่ กระผมได้เคยคุยกับทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล การเก็บภาษีนี้นั้นยุ่งยากและซ้ำซ้อนซ้ำซาก เคยได้มีความคิดกันถึงในการที่จะตั้งศูนย์ ในการที่จะให้ความสะดวกในการเก็บภาษี ณ ที่ต่าง ๆ จริงอยู่ทางกระทรวงการคลังได้เคยกระทำในการที่จะนำรถไปเก็บภาษีเคลื่อนที่ แต่ว่าท่านทั้งหลายเคยได้เห็นรถคันนั้นผ่านไปบ้านของท่านหรือไม่ อันนี้เป็นการกระทำที่เหยาะเหยา ๆ การที่จะมีเจ้าหน้าที่ที่เร่งรัดภาษี หรือเก็บภาษีประจำอยู่ในตำบลหรือพื้นที่ที่จะเก็บภาษีนี้นั้นเป็นของที่ควรกระทำ แต่รอแล้วรอเล่ากระผมก็รออยู่ วิธีการที่จะให้ได้ภาษีมานั้นมันมีมากมาย เวลานี้ของเดือนก็เต็มไปทั่วเมือง ในการรีดภาษีและการเพิ่มอัตราภาษีขึ้นไปอีกนั้นย่อมไม่เป็นการถูกต้อง เป็นการซ้ำเติมสถานการณ์ที่มันเลวร้ายอยู่แล้วให้ร้ายยิ่งขึ้น และเป็นการแก้ปัญหาที่ไม่ต้องใช้ฝีมืออะไรทั้งสิ้น ใช้วิธีง่าย ๆ การฟื้นฟูฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศขณะนี้ และการที่จะทำให้รัฐมีรายได้จากภาษีเพิ่มขึ้น ในขณะนั้นนั้นต้องใช้นโยบายภาษีที่จูงใจให้มีการขยายการผลิตและส่งเสริมความคล่องตัวในทางการค้า เมื่อการผลิตดี การค้าดี ความมีประสิทธิภาพหรือความสามารถในการเก็บภาษีดี รายได้จากภาษีก็จะเพิ่มขึ้น รายได้ของรัฐบาลก็จะเพิ่มขึ้นเอง มิใช่หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าเงินไม่พอใช้ ก็เรียกอธิบดีศุลกากรมาสรรพากรมา สรรพสามิตมา แล้วบอกว่าปีนี้เธอต้องเก็บให้ได้อีกพันล้าน แล้ววิธีการเช่นนั้นง่าย แล้ววิธีการขึ้นภาษีมันก็ง่าย ทำไมไม่เร่งรัดการเก็บภาษีหรือใช้เจ้าหน้าที่ที่มี

ประสิทธิภาพให้สูง ให้บุคคลต่าง ๆ ที่มีความรับผิดชอบเรียกตัวมาให้เก็บภาษีให้ได้เท่า
นั้นเท่านั้น อันนี้เป็นวิธีการที่ง่ายเหลือเกิน

ความผิดพลาดของการบริหารนโยบายการคลังอีกประการหนึ่ง ซึ่งกระผมจะ
เว้นกล่าวเสียไม่ได้ก็คือ เรื่องการลดค่าเงินบาท ทางรัฐบาลได้ลดค่าเงินบาทมา ๒ ครั้ง
เมื่อกกลางปีที่แล้วการลดลงนี้ประมาณแล้วลดลงเกือบ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เรื่องนี้ทำให้เกิดผล
เสียมากกว่าผลดีมากมายเป็นการซ้ำเติมสถานการณ์ที่เลวร้ายทางเศรษฐกิจที่เลวร้ายอยู่แล้ว
ให้หนักยิ่งขึ้น ทำให้ต้นทุนการผลิตสินค้าต่างๆ ในตลาดสูงขึ้น แล้วทำให้ประชาชนต้อง
ซื้อสินค้าในราคาที่แพงขึ้นโดยทั่วหน้ากัน การลดค่าเงินบาทนั้นที่มีผู้กล่าวว่าจะไปช่วย
แก้ปัญหาการขาดดุลการค้า นั้นไม่จริง เพราะสินค้าเข้าส่วนใหญ่ไม่มีมากกว่าร้อยละ ๘๐
ส่วนมากเป็นน้ำมัน เป็นเครื่องจักร และเป็นสิ่งของที่จำเป็นในการพัฒนา ถ้าหากราคา
มันจะสูง จะถูก ดอลลาร์มันจะเป็น ๒๓ บาท หรือ ๒๑ บาท เราจะต้องซื้อทั้งหมดนั้น อันนี้
เราเสียเงินมากกว่าที่ควรเป็นในการลดค่าเงินบาท

ที่นี้มาคิดถึงเรื่องการส่งออกบ้าง ผลผลิตในการเกษตรของเราท่านทั้งหลายคง
ทราบแล้วว่ามีมากกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นมูลค่าหลายหมื่นล้าน เมื่อผลิตผลของเราเป็น
มูลค่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นสินค้าการเกษตรนั้น ในการลดค่าเงินบาทเพื่อทำให้ราคาส่ง
ออกถูกลงนี้ก็ได้ช่วยให้การส่งออกมากขึ้น เพราะปัญหาการส่งออก ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังคงทราบแล้วว่าปัญหาการส่งออกนี้ มันไม่อยู่ที่ราคาของการส่งออก
จะอยู่ที่ความต้องการของตลาดโลกมีจำกัด และอยู่ที่เราไปสร้างระเบียบกฎเกณฑ์ขึ้นตอน
ในการอนุญาตให้ส่งออกไว้มาก จนการส่งออกของพ่อค้าขาดความคล่องตัว ดังนั้นการ
ลดค่าเงินบาท นอกจากจะไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาขาดดุลการค้าแล้วยังทำให้เราต้องจ่ายเงิน
เป็นค่าสินค้าเข้าเพิ่มขึ้นอีกมากมาย เฉพาะน้ำมันอย่างเดียว ท่านคิดดูซิว่าเป็นเงินเท่าไร
วันละ ๖๐,๐๐๐ บาเรล แล้วก็คูณด้วย ๒๓ แทนที่จะจ่ายเขาเพียง ๖๐,๐๐๐ บาเรลคูณด้วย
๒๑ ในเฉพาะระยะเพียง ๖ เดือนหลังของปีที่แล้ว คือปี ๒๕๒๔ ในช่วง ๖ เดือนหลัง
เราส่งสินค้ามา ๑ แสน ๑ หมื่นล้านบาท ท่านคิดดูด้วยตัวเลขง่ายๆ ก็แล้วกัน เราจะต้อง
เสียเงินไปเปล่าๆ ๑๑,๐๐๐ ล้าน เพราะการลดค่าเงินบาทนี้ แล้วท่านหันไปดูเรื่องภาษี เรื่อง

๓๖๒

เงินกู้ที่เรามีเงินกู้อยู่ ๑ แสน ๘ หมื่นกว่าล้านบาทจากต่างประเทศ และวันที่ลดอัตราค่าเงินบาทนั้นท่านเสียไปเปล่า ๆ ๑๘,๖๐๐ ล้านบาท นี่เราเอาเงินเหล่านั้นมาสร้างโรงเรียน สร้างอนามัยให้ประชาชนที่ยากไร้ ช่วยเหลือชาวเกษตรกรรมดีกว่าหรือ ส่วนผลการลดค่าเงินบาทต่อการแก้ปัญหาทุนสำรองระหว่างประเทศเหลือน้อย กระทบก็ยังไม่เข้าใจและยังเป็นที่ยังสงสัยในตัวของกระทบเองว่า ทุนสำรองระหว่างประเทศนั้นอยู่ในระดับต่ำมาตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ ทุนสำรองกลับต่ำลงทั้ง ๆ ที่เป็นระยะในการส่งออก และการนำเข้ามีน้อยลง สิ้นเดือนมีนาคมที่แล้ว เรามีทุนสำรองเงินตราต่างประเทศอยู่ ๒,๒๖๐ ล้านบาท เดือนเมษายนดีขึ้น เพิ่มอีก ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท เป็น ๒,๕๒๐ ล้านเหรียญอเมริกัน แต่ก็ยังต่ำกว่าสิ้นเดือนธันวาคมเมื่อปีกลายนี้ คือเรามีทุนสำรองอยู่ถึง ๒,๗๕๐ ล้านเหรียญอเมริกัน ยิ่งกว่านี้กระทบก็ยังมีความห่วงใยหรือมีความวิตกกังวลต่อไปว่า รัฐบาลจะลดค่าเงินบาทลงอีกหรือไม่ อันนี้เป็นความห่วงใยในใจของกระทบ ถ้าหากทำเช่นนั้นต่อไปแล้วกระทบคิดว่าก็จะมีพียงกับพียงเท่านั้น

นอกจากนั้นผลเสียหายอีกประการหนึ่งก็คือ ความไม่เชื่อถือในเงินตราของไทย สมัยก่อนกระทบเดินทางไปไหนกระทบเอาเงินบาทใช้ได้ เดียวนี้กระทบไปซื้อของที่สิงคโปร์ ที่ฮ่องกง หรือในมาเลเซีย เขาไม่รับเงินบาทเรา เพราะเงินบาทเราไม่มีค่าและมีแนวโน้มที่จะลดค่าลงโดยตลอด การคาดสถานการณ์ผิดเช่นนั้น เป็นเพราะไม่ทราบว่าจะเกิดเหตุผลกลใด อาจจะเป็นเพราะว่าทางกระทรวงการคลังนั้นมีความตื่นตระหนกตกใจในทุนสำรองเงินตราต่างประเทศมันลดต่ำลง หรือว่าเป็นการมองเห็นว่าอัตราดอกเบี้ยซึ่งในต่างประเทศมันสูง ก็รีบเก็บเงินสำรองไว้ให้มาก อันนี้เป็นปัญหาระยะสั้น การขึ้นดอกเบี้ย ลดดอกเบี้ย การทุนสำรองมันมีขึ้น ๆ ลง ๆ เป็นปัญหาระยะสั้น ท่านกลับเอาวิธีการที่แก้ปัญหาระยะยาวนี้มาใช้ อันนี้นับว่าโดยการลดค่าเงินบาทนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ควรนำมาใช้แก้สถานการณ์เฉพาะหน้า จนทำให้เกิดผลเสียหายแก่สภาวะการคลังและการเศรษฐกิจของประเทศในขณะนี้

ทางด้านการค้าในต่างประเทศนั้น ท่านทั้งหลายคงทราบแล้วว่า การขาดดุลการค้าที่ขึ้นไปถึงระดับ ๖๕,๐๐๐ ล้านบาทนั้น ในขณะที่เป็นสัญญาณที่ให้พี่น้องชาวไทย

ทั้งหลายชี้ให้เห็นภัยอันตรายที่เกิดขึ้นกับทุนสำรองของประเทศ ค่าของเงินบาทและการขยายผลผลิตของเกษตรกร การขาดดุลการค้ามากมายอย่างนี้ ส่วนหนึ่งย่อมเป็นผลจากความบกพร่องในการส่งสินค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าในทางเกษตรออกไปขายในต่างประเทศด้วย ตามที่กระผมได้กล่าวแล้วว่าสินค้าในภาคเกษตรนั้นเราได้ส่งออกป็นมูลค่ามากกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อการส่งออกมันมีไม่มากย่อมจะกระทบกระเทือนต่อการขยายผลผลิตของเกษตรกรแน่นอน ท่านทั้งหลายคงทราบอยู่ในใจแล้ว ไม่เกิดขึ้นโดยตรงก็กระทบกระเทือนต่อเกษตรกรในทางอ้อม เหตุการณ์ที่ผ่านมานี้เป็นประจักษ์พยานให้พี่น้องทั้งหลายและท่านสมาชิกทั้งหลายเห็นว่ามีพิษผลเหลือตกค้างอยู่มากมาย ในปี ๒๕๒๒ ต่อ ๒๕๒๓ นั้น หรือปีกลายนี้เรามีข้าวสารเหลือตกค้าง ๑.๕ ล้านตันแล้วในปลายปีนี้จะมีข้าวสาร มีข้าวเพิ่มขึ้นอีก ๓.๕ ล้านตัน เมื่อการส่งออกไม่ได้เช่นนี้มีข้าวถึง ๕ ล้านตันแล้วกระผมไม่ทราบว่ากระทรวงพาณิชย์จะคิดอย่างไร แล้วก็ขอให้ท่านได้เห็นนอกข้าวไร่ชาวานานี้ให้มาก ในการขายสินค้าเพียง ๓-๔ ล้าน ๕ ล้านตันไม่ได้มันเรียกว่า เป็นการหย่อนสมรรถภาพอย่างเต็มที่ ทำไมเพื่อนของเรามีในยามยากก็ขอเขาช่วย เราเคยช่วยเขาเหมือนกันในยามที่เศรษฐกิจตกต่ำ เขาทำเหล็กทำรางทำอะไรออกมาถ้าไม่ช่วยเขาในราคาที่ถูกเขาก็อาจจะมีผลกระทบกระเทือนในเรื่องของเศรษฐกิจของเขา เขาก็มาขอร้องเราเราก็ช่วย ทำนองเดียวกันเราทำไมไม่ใช้นโยบายทางการต่างประเทศเข้าช่วยในการส่งออกอีกด้วย การที่ส่งออกไม่ได้นี้ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าเป็นการที่กระทำให้เกิดราคาสินค้าของเกษตรกรภายในประเทศเป็นอย่างมาก ในขณะที่รัฐบาลได้เคยประกาศราคาประกันราคาข้าวไว้ ๓,๗๕๐ บาท สำหรับข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ ก็มีกรมโฆษณาทาง ที.วี. ออก ที.วี. กันใหญ่ นโยบายข้าวๆ ออกกันเต็มทีหมด อันนั้นเป็นการกระทำนโยบายแต่ไม่มีการกระทำในสนาม แล้วอยู่ๆ ดีๆ ก็ประกาศออกมาว่า ผมทำการประกันราคาข้าวไม่ได้ ทางรัฐบาลไม่เข้าใจคำว่า “ประกันราคาข้าว” หรือการพยุงราคาข้าวอย่างไร การประกันราคาข้าวนี้หมายความว่าอย่างไร ทำได้ไหม ๓,๗๕๐ บาท นี้รัฐบาลอับอายไหม อับอายประชาชน ชาวไร่ชาวนาหรือเปล่าในขณะที่บอกเขาว่าขายได้กี่ยอนละ ๓,๗๕๐ บาท เขาขายได้เพียงที่กระผมเดินทางไปในที่ต่างๆ จะเป็นที่ไหนก็ตามบางแห่งก็เพียง ๑,๘๐๐

บาท บางแห่งก็ ๒,๐๐๐ บาท บางแห่งก็ ๒,๓๐๐ บาทต่าง ๆ พวกนี้ อันนี้รัฐบาลจะทำอะไร รัฐบาลจะแก้ไขอย่างไร อายราชมรรบั้งใหม่ ทางด้านการครองชีพของประชาชน ได้ยินเสียงบ่นกันทั่วไปว่า ทั้ง ๆ ที่มีรายได้น้อย รายได้ปานกลาง ต่างก็ชักหน้าไม่ถึงหลัง รัฐบาลประกาศออกมาว่าอัตราเงินเฟ้อมันมีเพียง ๑๒ ถึง ๑๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น แต่ทางด้านไพรเวท เซกเตอร์ (Private sector) หรือทางด้านธนาคารหรือด้านอื่น ๆ เชื่อว่ามากกว่านั้น กระทบก็ได้พยายามติดตามเอกสารของทางธนาคารดู ไม่ตรงกับเอกสารหรือข้อมูลของรัฐบาลแต่ประการใด ความจริงที่จะต้องพูดและทำความเข้าใจกันไว้ก็คือ ตัวเลขค่าครองชีพที่เพิ่มขึ้นนั้น ท่านอย่าเพิ่งไปดีใจว่ามันเป็น ๑๒-๑๓ เปอร์เซ็นต์ตามที่รัฐบาลประกาศออกมา มันเป็นฐานหรือเป็นเหตุที่เพิ่มขึ้นมามาก มันมีฐานที่สูงอยู่แล้วในปีก่อน เพราะฉะนั้นการที่บอกว่า ๑๒-๑๓ เปอร์เซ็นต์ทำให้ประชาชนดีใจนั้น ประชาชนก็เข้าใจว่าฐานในปีก่อนนั้นสูงอยู่แล้ว แล้วก็มาเพิ่มขึ้นอีก ๑๒-๑๓ เปอร์เซ็นต์นี้ท่านจะบอกว่าค่าครองชีพมันดีขึ้น กระทบเองนั้นได้เดินทางไป ผมไม่ได้เป็นห่วงคนชั้นกลางหรือคนมีเงิน กระทบได้เป็นห่วงเกษตรกร เวลาที่เขามีลูกสัก ๒ คน เขามีรายได้วันหนึ่ง ๓๐ บาท หรือ ๒๐ บาท เขาต้องเสียค่าโดยสารรถเมล์ให้ลูก ๒ คนไปเรียน ไป ๒ กลับ ๒ หรือบางแห่งไกลหน่อย ไป ๔ กลับ ๔ และให้เมียไปตลาด ๗ วันหรือว่า ๓ วัน ครั้งหนึ่งวันละ ๘ บาท อย่างนี้เขาจะอยู่ได้หรือไม่ รัฐบาลจะมีทางแก้ปัญหาในค่าครองชีพอย่างไร กระทบคิดแต่เพียงค่าขนส่งเท่านั้น ไม่คิดถึงค่าการอยู่การกิน จริงอยู่เกษตรกรนั้นกินข้าวในนา กินปลาในน้ำได้ เเคราะห์ดีเราไม่ได้เป็นประเทศอุตสาหกรรมเต็มตัว เหตุที่รัฐบาลบอกว่ามีเงินเฟ้อเพียง ๑๒-๑๓ เปอร์เซ็นต์นั้น เป็นเหตุที่ไม่เพิ่มขึ้นนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่น่าพอใจประการใด เพราะเป็นเหตุจากความตกต่ำของราคาพืชผลเป็นข้อใหญ่ ทำให้ตัวเลขค่าครองชีพไม่สูงหรือไม่ไปขึ้นตามที่ทางธนาคารชาติประกาศ แต่นั่นมันได้แทรกความเดือดร้อนสาเหตุของเกษตรกรแฝงอยู่อย่างสาหัส นโยบายทางการค้าต่างประเทศเหมือนกัน เราจะต้องสร้างความมั่นใจแก่ผู้ส่งออกในประเทศและผู้ซื้อเข้าในต่างประเทศจะต้องสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การทำสัญญาซื้อขายกันในระยะล่วงหน้าออกไปไม่ใช่เท่าที่กระทบเห็นก็วิ่งกันไปวัน ๆ หนึ่ง ไปใช้สัญญาทำการค้าขายกันวันต่อวันหนึ่งเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสม

จะต้องช่วยกัน ลดภาระต้นทุน การส่งออกและสนับสนุนให้ฐานะการแข่งขันของผู้ส่งออกดีขึ้น เพื่อสามารถต่อสู้แย่งชิงตลาดในต่างประเทศอย่างคล่องตัว รวมทั้งจะต้องเว้นการแก้ไขแทรกแซงด้านการนำเข้าให้การนำเข้าน้อยกว่าส่งออกเท่าที่ไม่กระทบกระเทือนต่อกฎสากล ผลของการบริหารนโยบายดังกล่าวจะช่วยบรรเทาปัญหาขาดดุลการค้า จะช่วยให้การผลิตในประเทศขยายตัวขึ้นและช่วยให้เกษตรกรมีรายได้จากการขายผลิตผลของตนมากขึ้น และรัฐบาลนั้นได้เคยสำรวจตัวเองบ้างหรือไม่ว่า ได้บริหารนโยบายนี้มาอย่างผิดพลาดจนทำให้พืชผลในประเทศราคาตกต่ำเป็นที่เดือดร้อนแก่เกษตรกรผู้บุกเบิกปลูกมาจนถึงบัดนี้แล้วจะเดือดร้อนต่อไปในปีต่อ ๆ ไป ๒๕๒๖, ๒๕๒๗ สำหรับการผลิตนั้น ท่านประธานที่เคารพ มันมีปัญหาอยู่ ๓ ประการ

ประการที่ ๑ ก็พืชผล ผลิตผลต่อไร่ น้อย ตกต่ำ

ประการที่ ๒ การผันแปรในเรื่องปริมาณที่เกษตรกรผลิตขึ้น

ประการที่ ๓ การผันแปรในเรื่องราคา

สำหรับในปัจจุบันในเรื่องผลผลิตนั้นเวลานี้เราสามารถปลูกข้าว บางคนก็คุยว่าเท่านั้น ๑๐๐ ถึง ๒๐๐ ถัง แต่ความจริงที่ได้ปรากฏส่วนใหญ่เวลานี้ราษฎรสามารถผลิตข้าวได้ประมาณ ๓๐ ถึงต่อไร่ แล้วผลิตข้าวโพดได้ประมาณ ๓๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ และก็ผลิตถั่วเหลืองได้ไร่ละไม่เกิน ๑๒๐ กิโลกรัม รัฐบาลก็ปล่อยปละละเลย อันผลผลิตนี้เองทำให้เกษตรกรนั้นมีรายได้น้อยลงๆ ประกอบกับการส่งออกที่ไม่คล่องตัวด้วยเลยทำให้รายได้ของราษฎรนี้หรือเกษตรกรนี้ลดลงอย่างไม่น่าเชื่อ และมีแต่การขาดทุนและขาดทุนตลอดไป ท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่นี้อาจจะหนได้ ถ้าท่านขาดทุนหรือไม่มีรายได้ ๗-๘ วัน ๑๐ วัน แต่ราษฎรนั้นทนไม่ได้ ถ้าหากจะให้ทนเป็นระยะยาวเป็นปีๆ แล้วนั้น กระผมเห็นว่าความยุ่งยากนั้นจะเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติและประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้จึงได้นำมาเรียนให้ที่ประชุมทราบ

นอกจากนั้น การที่จะควบคุมปริมาณผลผลิตให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของตลาดก็ยังไม่บังเกิดผล มาตรการกำหนดเขตเศรษฐกิจ เขตการปลูกพืชเรียกว่าได้ล้มเหลว ความร่วมมือของหน่วยที่เกี่ยวข้องก็ต่างคนต่างทำ ในการวางแผนผลิตก็ดี การ

ตลาดก็ดี ก็ไม่มีการกระทำไว้เริ่มก่อนการเพาะปลูกแต่ประการใด ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วเกิดแล้วทุกปี เดี่ยวประชาชนนั้นก็ทำการผลิตโดยคิดถึงราคาในปีหน้าเป็นการเดาเอา รัฐบาลไม่ได้ช่วยให้อินฟอรมะชั่น (Information) หรือจากการบริหารงานประการใดให้ถึงตัวราษฎรแต่ประการใด อันนี้กระผมก็ขอเรียนไว้ด้วย

นอกจากนี้ในการแก้ปัญหาการค้าพืชผลต้นฤดู โดยเฉพาะราคาข้าวเปลือกนั้น มีองค์การตลาดการเกษตรกรดำเนินการอยู่นั้น นอกจากจะเกิดความล้มเหลวในการช่วยให้ชาวนาชาวไร่ขายได้ตามราคาเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้อย่างสิ้นเชิงมันล้มเหลวไปอย่างสิ้นเชิง กระผมได้เดินทางไปว่าเขาซื้อกันอย่างไร เขาซื้อกันเพียงแต่ตามราคา จริงอยู่ แต่เป็นการซื้อเพื่อใช้หนี้ค่าปุ๋ยและใช้หนี้ค่าเงินยืม ๘,๐๐๐ บาทเท่านั้นเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ราษฎรจะอยู่ได้อย่างไร กินแต่ข้าวไม่มีเงินซื้อกับ แล้วยังไม่มีเงินที่จะส่งให้ลูกไปเรียนหนังสือ นอกจากนั้นการที่ไปดำเนินการยังเกิดปัญหาเหลวแหลก ประพฤติมิชอบในการบริหารงานซื้อข้าวเปลือกด้วย พอๆ กับการบริหารงานประมวลซื้อข้าวสารจากโรงสี โดยหน่วยงานทางกระทรวงพาณิชย์ ทำให้รัฐบาลต้องสูญเสียเงินหลายพันล้านโดยไม่เกิดประโยชน์ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลบริหารงานรักษาระดับราคาพืชผลโดยขาดแผนงานที่สมบูรณ์ตั้งแต่ต้นก่อนฤดูจนถึงความต้องการตลาดที่ส่งไปขายต่างประเทศ ยังใช้วิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ดำน้ำพริกละลายแม่น้ำ และต่างคนต่างทำ รัฐบาลมีองค์การอยู่สารพัดอยู่มากมายที่ใช้ได้แต่ก็ไม่ได้เอามาใช้ เอามาใช้ก็ไม่ได้ประสานงาน อันนี้ต้องยอมรับกัน เช่น องค์การตลาดเพื่อการเกษตรฯ ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ ชุมชนสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร รวมถึงหน่วยงานทางกระทรวงพาณิชย์ คือกรมการค้าต่างประเทศ และองค์การคลังสินค้านี้ ได้ช่วยรัฐบาลน้อยมาก ทำให้รัฐบาลจึงไม่เร่งรัดบุคคลเหล่านี้ให้ไปช่วยราษฎรอย่างจริงจัง อันนี้เป็นการขาดประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาลเป็นอย่างยิ่ง

การบริหารงานด้านกิจการอุตสาหกรรมของประเทศนั้นมีความบกพร่องเป็นอันมาก ในการดำเนินนโยบายอ้อยและน้ำตาล ก่อให้เกิดความเสียหายเดือดร้อนทั้งแก่ชาวไร่ชาวนาและผู้บริโภค กระทรวงอุตสาหกรรมก็ไม่สามารถที่จะทำให้โรงงานน้ำตาลชื้ออ้อยชาวไร่ได้ตามราคาประกัน ๕๔๐ บาท ได้ ถึงแม้ว่าเงินกองทุนการเกษตรจะบอกว่าใน ๕๔๐

บาท นี้จะออกให้ ๓๐ บาท ทางโรงหีบอ้อยรอแล้วรอเล่า ประชาชนรอแล้วรอเล่าก็ไม่
 ได้ ๓๐ บาท เสียทีหนึ่ง เพราะว่าประชาชนทางโรงหีบอ้อยนั้นจะต้องรอเงินจากรัฐบาลไป
 ให้ได้เสียก่อน จึงจะได้เงินอีก ๓๐ บาทนั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่า การดำเนินการ
 นี้ขาดประสิทธิภาพถึงแม้ว่าราคาในขณะนั้นมันจะลดลงจากปีก่อนซึ่งประกันไว้ตั้ง ๖๕๐ บาท
 แล้วก็ตาม ในขณะที่รัฐบาลประกันราคาตันละ ๕๕๐ ราคาน้ำตาลทรายก็ยังรักษาค่าเดิม
 คือใช้ฐานของอ้อยที่เป็นราคา ๖๕๐ บาท อยู่คือขายกิโลละ ๑๒ ถึง ๑๓ บาท นี้ผู้บริโภค
 ได้รับความเป็นธรรมหรือไม่ กระผมใคร่ขอนำมาเรียน ณ ที่นี้ นอกจากนั้นโดยแท้ที่จริงนั้น
 กระผมได้เดินทางไปทางขอนแก่นก็ดี ทางกาฬสินธุ์ก็ดี ทางอุดรธานีก็ดี ความจริงนั้น ชาว
 ไร่ นำไปขายให้แก่โรงงาน โรงงานไม่ยอมรับซื้อ รัฐบาลก็ไม่สามารถจะทำอะไรกับโรงงานได้
 โรงงานนั้นก็อ้างตัวว่าเครื่องเสียบ้าง อะไรบ้าง การขายจริง ๆ นั้นเวลานั้นขายกันได้ไม่เกิน
 ตันละ ๓๐๐ บาท บางแห่ง ๒๕๐ บาท บางแห่งตัดทิ้งเสียเฉย ๆ ท่านดูซิว่าประชาชนผู้ยากไร้
 เกษตรกรผู้ยากไร้จะยอมขาดทุนได้ถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ไปนานเท่าไร หรือว่าจะยอมขาดทุน
 ไปถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ได้นานเท่าไร ขอให้ได้พิจารณากันดู กระผมก็ไม่เข้าใจว่ารัฐบาลเห็น
 ว่าเกษตรกรนี้เป็นผู้นำเงินตราต่างประเทศมาให้มาก ทำไมจึงไม่หาทางที่จะช่วยเกษตรกรใน
 การที่จะเอาน้ำตาลที่เหลือนี้ ถึงแม้ว่าวางแผนผิดก็ตาม ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ที่กระผมเรียนว่ามี
 การผันแปรในปริมาณการผลิต เมื่อการผลิตมันออกมาแล้วปัญหาแล้ว รัฐบาลจะต้องแก้
 รัฐบาลจะต้องกล้าตัดสินใจ รัฐบาลจะต้องหาวิธีดำเนินการมาแก้ปัญหานี้ให้ได้ โดยวิธีการ
 ง่าย ๆ เท่าที่กระผมคิดได้ก็คือ หาเงินสักก้อนหนึ่งไปซื้อน้ำตาลในราคาที่พอสมควร ถึงแม้ว่า
 ราคาประกันซื้อไม่ได้ก็ซื้อพอให้เขาไม่ขาดทุน พอให้เขาอยู่กินได้ แล้วก็ให้โรงหีบ หีบเอา
 ไว้จะหีบเป็นน้ำตาลดิบก็เก็บได้ ๑ ถึง ๓ ปี เก็บเป็นน้ำตาลทรายขาวก็เก็บได้เป็นปี เพราะจะ
 นั้นทำไมรัฐบาลจึงไม่กระทำทางด้านพัฒนาอุตสาหกรรมหลัก ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน
 ที่จำเป็นต่อการผลิตในกิจการอื่น ๆ แล้วเป็นการอุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติใน
 ประเทศ เช่น การดำเนินการเรื่องแก๊สธรรมชาติ การอุตสาหกรรมโซดาแอช สังกะสี
 บัญ ซึ่งควรจะเสร็จเรียบร้อยมานานแล้ว ก็ยังเป็นปัญหาคาราคาซังไม่กล้าตัดสินใจกัน
 ให้แน่นอนไปประการใด การพัฒนาอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก ก็ยังเป็นเพียง

ทฤษฎีอยู่เท่านั้น เมื่อมาพูดถึงชายฝั่งตะวันออก และประกอบกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ ฉบับที่ ๕ กระทบใคร่ขอย้อนไปอีกสักเล็กน้อย แล้วแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ ฉบับที่ ๕ นี้ ได้ทั้งการพัฒนาหรือทั้งยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของประเทศทางเศรษฐกิจและสังคมเสียสิ้นเชิง กระทบได้เห็นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติได้กล่าวในภาคอื่น ๆ ไว้ตลอด แล้วก็ ได้กล่าวเพียง ๑๕ อำเภอในอีสาน ได้เท่านั้น อันนี้กระทบมองดูแล้วเราจะไปพัฒนาในตำบล ที่ไม่มีคนอยู่แล้วเราเสียเงินเสียทองไปมากมาย เราเอาเงินเอาทองเหล่านั้นไปพัฒนาในพื้นที่ที่เจริญแล้ว แล้วก็ที่มีหวังที่จะเจริญก้าวหน้าแล้วจะสามารถสร้างเศรษฐกิจให้ประเทศ แล้วเป็นคนส่วนใหญ่จะไม่ดีกว่าหรือ นอกจากนั้นแล้วการที่การอุตสาหกรรมถ้าเราจะพุ่ง เร็วเกินไป โดยเน้นหนักในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฯ ฉบับที่ ๕ นี้เอาอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ อุตสาหกรรมหนัก ๆ มาบ้านเมืองจะล่มจมเหมือนอิสราเอล เพราะว่าเราพุ่งอุตสาหกรรมนั้น สูง ไม่มีฐานทางเกษตรรองรับ เราจะเสียใจ

ปัญหาการพิพาทแรงงานในปีที่ผ่านมา นอกจากการหยุดงานแต่ละครั้งจะยาวนานขึ้นแล้วจำนวนการพิพาทก็เกิดขึ้นมากขึ้นเพิ่มจาก ๑๗๑ ครั้ง เป็น ๑๘๓ ครั้ง และมีการนัดหยุดงานเพิ่มขึ้นจาก ๒๑ ครั้ง เป็น ๔๓ ครั้ง อันนี้ปัญหาของแรงงานนี้เป็นปัญหาที่สำคัญ แต่ทางรัฐบาลนั้นมองปัญหาแรงงานนี้เป็นปัญหาทางการเมืองแต่อย่างเดียว หรือว่าจะส่งข่าวไปว่าจะมีการสไตรค์กันเมื่อไร อันนั้นจะเอาอย่างไร อันนั้นจะเอาอย่างไร แต่ด้วยไม่ได้พิจารณาถึงปัญหามูลฐานที่มันเกิดขึ้นว่าจะแก้ปัญหาคนว่างงานเกือบ ๒ ล้านคนนี้ได้อย่างไรมองที่จะแก้ปัญหาในทางการเมืองแต่เพียงอย่างเดียว ขอให้ไม่มีการสไตรค์ไม่มีการหยุดงานเท่านั้น ทำไมไม่แก้ที่ต้นเหตุ

ส่วนทางด้านเรื่องการอธิบายมุขก็เหมือนกัน ความมุ่งหมายในเรื่องนี้ได้มีข้อโต้แย้งกันอย่างใหญ่โต แต่ในทางปฏิบัตินั้นรัฐบาลมีคำจำกัดความเรื่องอธิบายมุขหรือจะจำกัดอธิบายมุขชนิดไหนอย่างไรกันแน่ เพราะได้มีการเลือกการปฏิบัติอย่างเห็นได้ชัดเจน รัฐบาลต้องการให้เลิกการพนัน ในขณะที่เดียวกันรัฐบาลเป็นเจ้าของพิมพ์ไฟเสียเอง เป็นเจ้าบ่อนการพนัน หวยเถื่อน ที่กระทบพูดบอกว่า เป็นเจ้าบ่อนการพนัน หวยเถื่อนนี้เพราะอะไร

เพราะว่าสาเหตุที่ลอตเตอรี่นี้เอง กระทบได้เดินทางไปทุกจังหวัดก็ได้ประสบเห็นเหตุการณ์ว่าผู้มีอิทธิพลนั้นมักจะเป็นผู้ที่ขายหวยเถื่อน ถ้าท่านไม่หยุดลอตเตอรี่หรือไม่ลดการดำเนินการในลอตเตอรี่ให้ลดลง โดยหวังจะเอาเงินเล็กน้อยเอาเข้าไปใช้ในคลังแล้วท่านก็จะสร้างความเสื่อมในสังคมของประชาชนชาวไทยอย่างยิ่ง แม้แต่ผลในการเลือกตั้งก็มี ต้องใช้เจ้ามือหวยเถื่อนเป็นหัวคะแนนเป็นผู้ที่จะนำคะแนนมาให้ อันนี้เป็นการเสื่อมของสังคม กระทบก็ใคร่ขอพูดถึงเรื่องกระทรวงมหาดไทยไว้เพียงเท่านี้

ทางด้านกิจกรรมของคมนาคมนี้กระทบก็จะไม่พูดอะไรมาก เพราะประเทศ กระทบได้วางโครงการไว้ ๑๗ โครงการ ในสมัยที่กระทบเป็นรัฐบาลอยู่ได้มองเห็นแล้ว สนามบินดอนเมืองก็ดี สนามบินอยู่ตะเภาก็ดี สนามบินดอนเมืองนี้กระทบจะต้องลงมือเกรด (Grade) สนามเอง หรือว่าทำลายดินเอง งานมันถึงจะเคลื่อนไป สนามบินดอนเมืองนี้ควร จะเสร็จมาทันกับสนามบินของสิงคโปร์ ใกล้กับสนามบินของสิงคโปร์ที่สร้าง เราจึงคิดว่า แข่งขันกันในทางการค้าได้ แต่ในตรงกันข้าม สนามบินดอนเมืองนี้เข้าไป ๒ ปีเศษ และก็นอกจากนั้นท่าเรือน้ำลึกจะล้มเหลวอย่างไรก็ไม่เอา จะเอาแหลมฉบังก็เอาแหลมฉบัง เอาอยู่ ตะเภาก็เอาอยู่ตะเภา สร้างให้มันเสร็จลงแล้วเราจะรอให้คนอื่นเขานำสินค้าของเราไปฝ่ายเดียว เราสูญเสียเงินไปเท่าไรในระยะเวลาที่ผ่านมาเสียเวลาไป กระทบได้ตกลงใจไปแล้วว่าใน สมัยกระทบก็ได้ขอร้องทหารเรือว่าจะใช้ท่าเรือสดหีบเป็นท่าเรือน้ำลึกไปพลางก่อน แล้วก็ ใช้สนามบินอยู่ตะเภาเป็นสนามบินที่ยังว่างอยู่ไม่ใช่ ใช้ในกิจการเพื่อที่จะให้ได้เงินได้ ทองมาในทางสุจริต แต่ก็ไม่มีความก้าวหน้าแต่ประการใด เป็นที่น่าเสียใจเป็นอย่างยิ่ง

กิจการรัฐวิสาหกิจนั้นกระทบก็จะไม่กล่าวมาก ก็เพียงแต่ยกตัวอย่างให้เห็นว่า การรถเมล์นี้ล้มเหลว เราเสียเงินปีละ ๔๐๐ ถึง ๗๐๐ ล้านบาทไปเปล่า ๆ ไปเอาภาษีของคนอื่นซึ่งเป็นชาวไร่ชาวนามา แทนที่จะสร้างโรงเรียนปีหนึ่ง ๆ ๔๐๐, ๗๐๐ กระทบยก ตัวอย่างเพียงเหตุการณ์เดียว รัฐวิสาหกิจเพียงอันเดียว ฉะนั้นขอให้ทางรัฐบาลเข้าใจไว้ด้วย

กิจการด้านการศึกษาเหมือนกัน กระทบก็รู้สึกว่าการเวลานี้รัฐบาลหรือกระทรวงศึกษาธิการนี้ไร้สมรรถภาพในการจัดหาที่เรียนให้แก่เยาวชนได้อย่างเพียงพอจนทำให้มีระบบ

๓๗๐

การวิ่งเต้นหรือระบบการคอร์รัปชันขึ้นในวงการศึกษานั้น กระผมก็เห็นว่ารัฐบาลได้
ปล่อยปละละเลยในเรื่องนี้มานาน แล้วปัญหานี้ก็จะโด่งดังขึ้นอีกต่อไป

ประธานที่เคารพ ปัญหาต่างๆ ดังที่กระผมได้กล่าวมานี้เป็นปัญหาที่มีผลกระทบ
กระเทือนเสียหายต่อการเศรษฐกิจ การสังคม ทางการเมือง และความมั่นคงของประเทศ
สำหรับทางการเมืองนั้น กระผมรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่หนังสือพิมพ์ในต่างประเทศเขาลง
ข่าวว่า คณะทูตของเราเป็นคณะมาเฟียมอร์ฟีน เป็นทูตมาจากสามเหลี่ยมทองคำ อันนี้
เขาได้จัดลำดับของประเทศไทยเดิมอยู่ในเกรด บี. หรือเกรด ๒ ลงมาอยู่ในเกรด ดี.

ประธานรัฐสภา : ขอประทานโทษครับ ท่านพลเอก เกียติศักดิ์ ทางรัฐบาล
ขอมาว่าการอภิปรายในเรื่องของกระทรวงการต่างประเทศจะขอให้เป็นการประชุมลับครับ
ขอให้เก็บเรื่องกระทรวงการต่างประเทศไว้ที่หลังได้ไหมครับเพื่อจะได้ไม่ต้องรบกวน

พลเอก เกียติศักดิ์ ชมนันทน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ได้
ครับ ไม่ขัดข้องท่านประธาน ความจริงเรื่องนี้ก็ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ข่าวอยู่แล้ว
กระผมก็พูดตามหนังสือพิมพ์นะครับ ทัวโลกแล้วครับไม่ต้องไปปิดบังกันมากมาย ไม่
ต้องลับหรือครับ แต่กระผมจะไม่พูดเมื่อรัฐบาลขอร้องมา

ปัญหาที่กระผมกล่าวนี้รัฐบาลจะต้องปรับปรุงแก้ไขและขจัดปัดเป่าให้หมดสิ้นไป
ไม่สมควรปล่อยให้ทับถมรุนแรงขึ้นจนสายเกินแก้ รัฐบาลนี้จะต้องแสดงความกล้าหาญ
และความสามารถในการแก้ปัญหา ที่อยู่ในปัจจุบันนี้จะต้องกล้าตัดสินใจทำงานอย่างไร
เขาจ้างท่านมาเป็นรัฐมนตรี เขาจ้างท่านเป็นนายกรัฐมนตรี ท่านจะต้องกล้าตัดสินใจ
ท่านจะต้องกล้าที่จะดำเนินการโดยไม่ต้องกลัวตำแหน่งเก้าอี้ของท่านว่าจะเสียหายอย่างไรถ้า
สิ่งนั้นเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมือง ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เชิญคุณสมัคร์ สุนทรเวช ครับ

นายสมัคร์ สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม สมัคร์ สุนทรเวช ที่ลุกขึ้นมาตรงนี้ไม่ได้ขอท่านประธาน
อภิปรายนะครับ กระผมคิดว่าเรื่องนี้ท่านประธานน่าจะได้ปรึกษาหารือสภาสักนิดหนึ่ง
นะครับ อยากกราบเรียนว่า เมื่อทางเรายื่นญัตติขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้น ท่าน

ประธานก็กรุณาบรรจุให้ในวันที่ ๔ ที่นี้ก็มิข่าวจากทางรัฐบาลเองว่า รัฐบาลเต็มใจให้พวกกัน ๒ วัน ซึ่งทางสภาก็แสดงความยินดีด้วยการเลื่อนการประชุมทั้ง ๒ วันหมดไปเลย คือว่าจะใช้ทั้ง ๒ วันครบถ้วนเมื่อท่านประธานแจ้งให้กระผมทราบ ทางกระผมก็ยินดีแล้วก็ได้ชักซ้อมตระเตรียมกันไว้เรียบร้อยแล้วด้วยกำหนด กลัวว่าทางรัฐบาลจะยุ่งยาก พวกกันทีเดียว ๘ กระทรวง เมื่อกันตัวอย่างก็จะเห็นชัดเจนนะครบว่ายาวไปหมด บางทีก็จับประเด็นไม่ถูก กระผมก็คิดว่ามีกระทรวงเกี่ยวข้องกันเป็น ๒ ชุดคือ พาณิชย์ คลัง เกษตรคมนาคม นั้นชุดหนึ่ง และอีกอันหนึ่งก็มหาดไทย คลัง ต่างประเทศ ศึกษา และถ้าหากว่าเป็นไปได้ก็นะครบ กระผมก็อยากให้ท่านประธานได้กรุณาปรึกษากันดู ซึ่งที่จริงก็ควรจะเป็นไปนะครบ แต่กระผมก็จะไม่เสนอการร้องขอ เพราะไม่อยากให้มีการลงมติ เพราะรัฐบาลก็ได้แสดงความใจกว้างมาตั้งแต่ต้นแล้ว ท่านประธานกรุณาเป็นคนกลางนัดเออะครบ ถ้าจัดการยืนยันกันได้ว่าจะพวกกัน ๒ วันเต็มๆ กระผมจะได้ขอว่าจะแบ่งเป็น ๒ ลีดลือคณะ ๔ กระทรวง ถ้าอย่างนั้นละก็ การพูดจาก็จะเป็นประเด็นที่ไม่กว้างจนเกินไป และไม่ว่าใครจะขึ้นมาพูดก็จะโยงโยอยู่แค่ ๔ กระทรวงไม่ไปไกล จะเป็นประโยชน์มากกว่ากระผมขอเรียนท่านประธานได้กรุณา

ประธานรัฐสภา : อันนี้เห็นจะไม่จำเป็นจะต้องหารือกระมังครับ เพราะรัฐบาลก็รับแล้วว่าจะให้ ๒ วัน ใช้ครบท่านนายๆ ยินยอมจะให้ ๒ วันครับ

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กระผมก็อยากจะขอบพระคุณนะครบ และก็อยากจะสนองตอบว่า เราจะไม่ใช่เวลายืดเยื้อนะครบ ถ้าเริ่มต้น ๙ โมงเช้านี้ กระผมคิดว่า ๕ โมงเย็นนี้จะหมดหรือไม่หมดก็ตามแต่ เราจะขอให้ท่านประธานได้กำหนดเวลา คือ ๕ โมงเย็นเลิก แล้วก็ ๒ วันก็ ๕ โมงเย็นเลิก กระผมก็จะไปตามคิวซึ่งเราได้เสนอชื่อขึ้นไปข้างบนแล้วนะครบ คืออยากให้รัฐบาลได้เห็นว่าการทำที่ยวนนี้เป็นคนยกกระจากให้รัฐบาลส่องจริง ๆ แล้วจะยอมถือให้ ๒ วันไม่ได้มีเจตนาจะไปเอากระจากทุบหัวรัฐบาลเลยจริง ๆ นะครบ เชิญท่านประธานครับ

ประธานรัฐสภา : เมื่อรัฐบาลใจกว้างให้ ๒ วันตามที่ขอร้องแล้ว ก็ขอให้ฝ่ายค้านดำเนินการตามข้อตกลงด้วยนะครบ คือว่าจบภายใน ๕ โมงเย็นทั้ง ๒ วัน

๓๗๒

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กระผม
พูดแทนสมาชิกฝ่ายค้านได้ครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ แล้วไม่มีการซ้ำซากนะครับ

นายสมักร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ก็ท่าน
ประธานลองฟังดูก็แล้วกันครับ ถ้าซ้ำก็ลองเตือนดูนะครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปขอเชิญคุณไชยศิริ เรื่องกาญจนาเศรษฐี ไม่อยู่เสีย
แล้วหรือครับ

นายไชยศิริ เรื่องกาญจนาเศรษฐี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) :
อยู่ครับ ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม
ไชยศิริ เรื่องกาญจนาเศรษฐี ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี แห่งพรรคประชากรราษฎร์ รู้สึก
ขอบพระคุณครับที่ท่านประธานได้กรุณาอนุญาตให้กระผมขึ้นมากล่าวเป็นบุคคลที่ ๒
กระผมเห็นว่าการที่พวกของกระผมฝ่ายค้านนั้น แม้วามันจะอยู่คนละฟากฝั่งกับฝ่ายรัฐบาล
ก็ตามทีครับ แต่กระผมคิดว่าจุดหมายปลายทางนั้นเราคงจะอยู่จุดอันเดียวกัน เพราะเรา
นั้นต่างก็ทำหน้าที่ในฐานะที่ประชาชนได้มอบหมายภารกิจและการเป็นตัวแทนของประชา
ชนนั้น เพราะฉะนั้นในการพูดของกระผมวันนี้การอภิปรายในวันนี้ กระผมจะทำใจเป็น
กลาง จะพยายามพูดในสิ่งที่ดีเพื่อให้ท่านก้อ และดีเพื่อให้ท่านसान เพราะฉะนั้นกระผม
จึงเข้าใจและอยากจะขอร้องให้ทางรัฐบาลนั้นได้โปรดทำใจกว้างรับฟังข้อคิดเห็นเพื่อที่จะไป
ปรับปรุงวิธีการแก้ไขทั้งตัวบุคคลก็ดี และในทางปฏิบัติก็ดีอันนี้เป็นเบื้องต้น ท่านประธาน
ที่เคารพครับ กระผมเองก็ได้เฝ้าติดตามดูการทำงานของรัฐมนตรีชุดนี้มาเป็นเวลานานพอ
สมควร แต่ดูแล้วดูเล่าครับก็ยังไม่ปรากฏว่าผลงานอะไรบ้างครับที่ออกมาเป็นชิ้นเป็นอัน
อันจะยังประโยชน์สุขให้แก่อาณาประชาราษฎร์ ก็ยังหาไม่ได้ เท่าที่กระผมเห็นและติดตาม
นั้นก็คงจะมีบางสิ่งบางอย่างอยู่บ้างสิ่งนั้นก็คือ การระริกระรึหลงระเริงในการร้องรำทำเพลง
เท่านั้นครับ และอีกประการหนึ่งก็คือ การร่วนอยู่กับการรับเชิญให้เปิดป้ายตามห้างร้าน
ต่าง ๆ อันนี้คืองานหลักของรัฐมนตรีชุดนี้ ด้วยเหตุนี้และเหตุนี้แหละครับกระผมจึงมีความ
จำเป็นร่วมกับบรรดาท่าน ส.ส.ทั้งหลายได้ร่วมลงชื่อกันขอเปิดอภิปรายทั้ง ๘ กระทรวง

ในวันนี้ กระทบอยากจะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ถ้าหากจะให้กระทบ แยกพูดเป็นกระทรวง ๆ กระทบก็กลัวว่าจะไขว้เขว เพราะฉะนั้นกระทบจะพยายามพูดไม่ให้เยิ่นเย้อเกินไป บางกระทรวงก็อาจจะต้องพูดรวมกันบ้างครับ เป็นต้นว่าอย่าง อ.ต.ท. กับกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งคนละสังกัดอย่างนี้ แต่เหตุผลนั้นก็เนื่องจากเกี่ยวข้องในการ ประกันราคาข้าว อันนี้กระทบขอประทานอนุญาตไว้เป็นเบื้องต้นเสียก่อนครับ

อันดับแรกกระทบจะขออภิปรายถึงเรื่องกระทรวงพาณิชย์เสียก่อนครับ ว่ากระทรวงพาณิชย์นั้นมีหน้าที่ประการใด ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทั้งหลายก็ย่อมทราบดีอยู่แล้ว เพราะกระทรวงนี้ได้ตั้งมาเป็นเวลาหลายสิบปีแล้วครับ เหตุผลก็เนื่องจากว่ากระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่รับผิดชอบที่จะบังคับควบคุมความทุกข์ยากของเกษตรกร เพราะฉะนั้นรัฐบาลหลายชุดหลายเหล่าก็ได้พยายามประกันราคาข้าว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลของท่าน นายกรัฐมนตรีท่านผู้นี้ก็ ได้ทำติดต่อกันมาหลายครั้งหลายคราวแล้ว และในปัจจุบันนี้ก็เช่นเดียวกันครับ เมื่อปี ๒๕๒๕ ต้นปีนี้ การประกันราคาข้าวก็ยังอยู่ยังคงอยู่ต่อไป แต่ทำไมกระทบไม่ทราบว่ามันถึงได้ล้มเหลวพังทลายลงถึงขนาดนั้นครับ โดยคิดไม่ถึงเลยว่า การที่ รัฐบาลได้นำเอาเงินไป ให้ข้าราชการในส่วนที่รับผิดชอบนั้นไปถลุง มันไม่เกิดประโยชน์สุข อันใดเกิดขึ้น กระทบคิดว่าหน้าที่จะเสียตายกับภาษีอากรที่เราได้อัดคัดได้ไปก่อนไปแคะกันมา ด้วยความเหนื่อยยากเหลือเกิน และกระทบอยากจะชี้ให้เห็นต่อไปอีกครับว่า ในการประสบ ความล้มเหลวนั้นอย่างน้อยนอกจากสาเหตุอื่นแล้วครับ สาเหตุอื่นหนึ่งหรือตัวแปรอันสำคัญ บางอย่างมันไม่ใช่อื่นไกลหรือครับที่ทำให้ราคาข้าวเปลือกต้องถูกกดต่ำลงนั้น ไม่ใช่อื่นไกลที่ไหนครับ ก็ส่วนราชการนั้นแหละครับที่เกี่ยวข้อง คือเหตุผลอันที่ ๑ ที่กระทบจะหยิบยกให้ดู เป็นต้นว่าการประกันราคาข้าวเปลือกที่ท่านประกันไว้ ข้าวเปลือกชนิด ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ชั้นดีหรือชั้น ๒ ท่านได้ประกาศประกันราคาไว้ตันละ ๓,๗๕๐ บาท กระทบทำไม่ถึงกราบเรียนว่าเป็นเพราะหน่วยราชการนั้นแหละมีส่วนที่ไปกดตัน ก็เพราะว่ากระทรวงพาณิชย์ได้ไปร่วมกับกระทรวงเกษตรฯ บังอาจสมคบครับ ให้ข้าวเปลือกของชาวนาเป็นต้นว่าข้าวหอมมะลิ ทั้ง ๆ ที่เป็นข้าว ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่ท่านก็ไปกดหัวรับซื้อเขาในราคาข้าวเปลือก ๒๕๐ เปอร์เซนต์ เพื่อที่จะสามารถกดซื้อได้ในราคาตันละ ๓,๔๕๐ บาท อย่าง

นี้เป็นต้น เห็นหรือยังครับว่าไม่ใช่จุดอื่นไกลเลย รัฐบาลนั่นเองครับเป็นผู้ที่ทำให้โครงการล้มเหลวไปได้ส่วนหนึ่งเหมือนกันที่นี้ ๓,๔๕๐ บาทแล้ว มีหน้าซ้ายยังไม่สำเร็จเสร็จสิ้นไปอีกครั้ง มีการหักโน่นหักนี่จีปาละ เอาเปรียบนานาประการ แล้วจะให้ชาวนาเขามีรายได้อะไรไปจนเจ็ครอบครัวยังได้ทำอะไรครับท่านประธานที่เคารพครับ

ประการที่ ๒ กระทบอยากจะทำกราบเรียนว่า อ.ต.ก. นั้นก็มีส่วนเช่นเดียวกันครับ อ.ต.ก. ซึ่งสังกัดอยู่กระทรวงเกษตรฯ เดิมทีเดียวกันก็ไม่ได้มีวัตถุประสงค์หรืออำนาจรับผิดชอบในทางนี้แต่ประการใด แต่หลังจากนั้นต่อ ๆ มา รัฐบาลหลัง ๆ มานี้มีหน้าที่รับผิดชอบทางข้าวเปลือกโดยตรงก็ออกไปหน่วยจัดซื้อครับ แต่ท่านประธานทราบหรือไม่ว่าทางจังหวัดทั้งจังหวัด ประชากร ๑ ล้านเศษ ๆ ทั้งจังหวัด แต่ อ.ต.ก. จัดหน่วยไว้รับซื้อเพียงอย่างมาก ๒ หรือ ๓ จุด แล้วซื้อเฉพาะอะไรครับ ซื้อเฉพาะสมาชิกของกลุ่มเกษตรกร ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไว้แล้วว่าซื้อก็เพื่อจะหักใช้หนี้ค่านา ค่าบุงจีปาละเท่านั้นเอง ไอ้เรื่องยุบยับอย่าไปพูดครับ เรื่องแทรกแซงคิวงศมคอบคอร์รัปชั่น กระทบจะไม่ขอเจาะลึกก้าวล่วงลงไปถึงขั้นนั้น เพราะกระทบถือว่าจะอภิปรายเฉพาะนโยบายเท่านั้นเอง การกระทำเช่นนี้ย่อมถือได้ว่าเป็นเพียงการกระทำผิดที่ร้ายหน้าเอาตัวรอดไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น การกระทำเช่นนี้ครับนอกจากจะทำให้ไม่เป็นผลดีเกิดขึ้นแล้ว ยังจะก่อเกิดผลเสียให้กับประชาชนในท้องถิ่นนั้นอีก กล่าวคือแบ่งแยกในหมู่บ้านเกิดความแตกแยกว่าคนนี้เป็นสมาชิกถึงจะมีสิทธิ์ขายได้ คนโน้นไม่เป็นสมาชิก สมาชิกมีอยู่เพียงหยิบมือเดียวครับ แล้วโครงการเหล่านี้มันจะไปสำเร็จอะไรครับ ท่านเขียนด้วยมือแต่ท่านลบด้วยเท้า กระทบรู้สึกเสียตายเหลือเกินครับว่าท่านไม่ได้มีความจริงใจที่จะเผชิญปัญหาพร้อมที่จะรับฟังปัญหา และเข้าไปแก้ปัญหอย่างจริงจังครับ

ประการที่ ๓ ที่นี้ก็กระทรวงพาณิชย์อีกครั้ง คือว่าท่านยังได้ปล่อยปละละเลยให้องค์การคลังสินค้าเข้าไปถลุงเงินจำนวนไม่น้อยทีเดียวครับ องค์การคลังสินค้านี้ครับ เป็นแหล่งทำมาหากินเป็นองค์การรัฐวิสาหกิจแห่งเดียวเป็นแหล่งทำมาหากินของกระทรวงพาณิชย์เท่านั้นครับ แหล่งเงินแหล่งทองที่ยิ่งใหญ่พอสมควรครับ กระทบเองในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรก็ไม่อิจฉาดาร้อนหรือครับว่า ใครจะได้ดิบได้ดีก็อัญเชิญตามสบายครับ แต่

เหตุที่กระผมจะขึ้นมากล่าววันนี้เนื่องจากองค์การคลังสินค้านั้นไปดำเนินการวิเทโศบายโดยการจับเสือมือเปล่าไม่มีโกดัง เมื่อไม่มีโกดังก็ต้องไปเช่าเช่าจากใครครับ ส่วนมากก็เช่าโกดังจากบรรดาเจ้าของโรงสีเป็นส่วนใหญ่ ที่นี้ก็เหมือนไขบอว่าการเช่าโกดังนั้นจะต้องจ่ายค่าฝากข้าวให้แก่เขาเป็นรายเดือน เมื่อเป็นอย่างนี้ความฉ้อฉลก็ย่อมเกิดขึ้น เพราะเจ้าของโกดังเขาอยากได้เงิน จึงสมคบมีการยืมของชาวเงินใต้โต๊ะให้กับเจ้าหน้าที่ขององค์การคลังสินค้าเพื่ออะไรครับ เพื่อจะแลกเปลี่ยนผลประโยชน์จะให้เขาห่วงเหนียวในการระบายข้าวสารออกตามตารางที่รับมอบจากโกดัง ท่านดูซิครับเดี๋ยวนี้กระผมขอกราบเรียนยืนยันเลยว่าเรื่องนี้ได้เกิดขึ้นแล้วครับผลเสียหายเกิดขึ้นอย่างไรครับ ๑. จะต้องเสียค่าเช่าเป็นรายกระสอบหรือรายเดือนไปอีกระยะยาวเนื่องจากผลห่วงเหนียว ๒. ข้าวสารนั้นไม่สามารถกักเก็บได้เหมือนข้าวเปลือก มีการเสื่อมคุณภาพและบัดนี้กระผมขอยืนยันได้เลยว่าเกิดขึ้นแล้ว และไม่ใช่บ่อย เดี่ยวนี้องค์การคลังสินค้ากำลังไปสมคบกับพ่อค้าส่งออกเปิดประมูลเลหลังขายข้าวเสื่อมคุณภาพเวลาตอนไปซื้อท่านซื้อตามราคาเป๊ะเลยครับ ไปประมูลรับซื้อข้าวสารตามจังหวัดโน้นจังหวัดนี้อ้างว่าตามนโยบายของรัฐบาลก็เป็นการที่กระทำได้ ที่นี้ตอนที่ซื้อนั้นนะครับปีนี้เฉพาะปี ๒๕๒๕ กระผมจะย้ำให้เห็นอีกด้วยครับว่าไม่มีทางสำเร็จเนื่องจากองค์การคลังสินค้าไปตั้งราคาประกาศรับซื้อข้าวสารไว้ในราคาที่ต่ำกว่าที่พ่อค้าคนกลางเขาจะทำได้ เพราะฉะนั้นเวลาพ่อค้าประมูลรับซื้อไปได้แล้วใครเล่าครับที่เขาจะยอมขาดทุน ก็ต้องคำนวณตัวเลขคิดว่าคุ้มค่าจ้างไหมคุ้มค่าใช้จ่ายหรือไม่ เมื่อคิดแล้วไม่คุ้มก็ต้องไปกดรับซื้อราคาข้าวเปลือกอีกต่อไป ผลสุดท้ายคนที่รับบาปกรรมไม่ใช่ใครอื่นครับ ประชาชนเท่านั้น กระผมไม่เชื่อเลยว่ามีพ่อค้าคนไหนที่จะกล้ายอมขาดทุนเพื่อนโยบายของรัฐบาลอันนี้ หรือแม้แต่ตัวท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ขณะนี้กระผมขอถามหน่อยเถอะครับว่า ท่านเป็นพ่อค้าพ่อขายท่านยอมขาดทุนในการค้าขายซื้อชิบวินัสของท่านมาแล้วก็มากน้อย เมื่อท่านไม่ยอม ประชาชนหรือพ่อค้าคนอื่น ๆ เขาก็คงมีจิตใจเช่นเดียวกันครับไม่ยอมเช่นเดียวกัน ความจริงเป็นสิ่งไม่ตายครับสังขารมทั้งนั้นที่จะต้องยอมรับทั้งโลก เมื่อเป็นอย่างนี้ที่กระผมขอหยิบยกเพียงสั้น ๆ ๓ ข้อนี้ก็ไม่มีทางปฏิบัติได้สำเร็จบรรลุผลแล้ว

ท่านประธานครับ กระผมจะขอพูด ๔ กระทรวงครับตั้งที่ตกลงมีกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรมกระทรวงเกษตร ฯ กระทรวงคมนาคม

กระทรวงต่อไปที่กระผมจะขอพูดถึงคือ กระทรวงอุตสาหกรรม เอาเรื่องปัญหาเฉพาะหน้าที่กำลังค้างค้ำอยู่ขณะนี้ และประชาชนคนไทยทั้งประเทศกำลังเงี้ยวพังกอยู่ขณะนี้ แม้ว่าชาวไร่อ้อยนั้นจะมีจำนวนไม่มากเท่ากับข้าว ข้าวก็ถือว่าเป็นพืชหลักทางเศรษฐกิจ และบัตินอ้อยก็เช่นเดียวกันติดตามไล่หลังมาติด ๆ ครับ อีสานของกระผมนั้นแต่ก่อนไม่เคยมีครับมีแต่เฉพาะภาคกลาง ภาคตะวันออกเขาก็นิยมปลูกอ้อยกัน เอาเถอะครับ แต่บัตินี้ก็เป็นที่นิยมแล้วว่าชาวไร่อ้อยเพิ่มปริมาณขึ้นทุกปี ๆ แต่รัฐบาลนี้ก็ได้ออกกฎหมายช่วยประกาศราคาประกันอ้อยว่าตันละ ๕๕๐ บาท โดยความร่วมมือของ ๒ กระทรวงตั้งที่กระผมได้กราบเรียนคือกระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงอุตสาหกรรมถ้ากระผมจำไม่ผิดนะ ครับ เพราะมีสำนักงานอ้อยสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมอยู่ ท่านประธานครับ ๕๕๐ บาทก็พอไหว หักใช้หนี้ค่าปุ๋ย ค่าน้ำ ค่าใช้จ่ายอีกปาละพอไหว แต่ความเป็นจริงเป็นอย่างนั้นหรือเปล่ากระผมไม่ทราบจริงๆ ครับว่ารัฐมนตรีอุตสาหกรรมมีตั้ง ๒ ท่าน ๓ ท่าน ท่านไปม้วนนอนหลับหรือแหกตาอยู่ที่ไหนครับ ไม่ได้ติดตามดูผลงานว่าเดี๋ยวนี้เขาซื้อขายกันอย่างไรครับ ๕๕๐ บาท ลดลงมาเหลือ ๔๕๐ บาท ๔๐๐ บาท ขณะนี้ที่ขอนแก่นหรืออุดรธานี หรือจังหวัดนครพนมที่กระผมผ่านมาหยก ๆ นี้เขาจับซื้อกันเพียงตันละ ๒๕๐ บาท เอาละครับ กระผมจะไม่พูดไปถึงว่ามันล้มเหลวอย่างไร ก็รู้กันอยู่ทั่วประเทศแล้วว่าท่านไม่มีฝีมือ ขาดฝีมือ รัฐมนตรีบางท่านก็มีว่แต่เดินดิสโก้แล้วมันจะสำเร็จได้อย่างไรครับ แล้วที่นี้กระผมก็ขอย้อนมาถึงผลประโยชน์ของประชาชนท่านนั้น เพราะในฐานะกระผมเป็นตัวแทนประชาชน จะพูดแต่ในเรื่องผลประโยชน์ของประชาชน เมื่อ ๕๕๐ ถูกลดมาถึง ๒๕๐ กระผมคิดว่าตัวเลขไม่ต้องดอกเตอร์หรอกครับเอาแค่สามัญชนปุถุชนคนธรรมดาที่นี่ครับ ถูกลดให้สูงสุดเลยว่าตันหนึ่งโรงงานรับซื้อ ๔๐๐ บาทครับ ๔๐๐ บาท อ้อย ๑.๑๕ ตันครับ จะผลิตน้ำตาลทรายขาวได้ ๑๐๐ กิโลกรัม หมายความว่า ๑ กระสอบ แต่ขณะนี้ท่านทราบไหมครับว่าประชาชนตาต้า ๆ ทั้งประเทศ ๔๕ ล้านคน ต้องกลับมารับประทาน บริโภคในราคาน้ำตาลทรายขาวถึงกระสอบละ ๑,๒๐๐ บาท กระผมไม่เข้าใจจริง ๆ เลยครับ รัฐบาล

ก็แถลงนักแถลงหนาว่าจะพยายามบีบค่าความทุกข์ยากยกระดับรายได้ประชากร จะตัดพ่อ
 ค้าคนกลางจะตัดโน่นตัดนี่เพื่อพยุงฐานะของเกษตรกร กระผมไม่ทราบว่ายุงฐานะหรือ
 ข้าเต็มให้ตายเร็วกันแน่ครับ กระผมไม่ทราบจริง ๆ ครับเรื่องนี้ กระผมจะขอชี้ให้เห็นอีกครับ
 ว่าในเมื่อต้นทุนของอ้อย ๔๐๐ บาทต่อ ๑ ตัน ๑.๑๕ ตันจะตกต้นทุนในราคาอ้อยดิบ วัตถุประสงค์
 ดิบ ๔๖๐ บาท กระผมบวกเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตและค่าเสื่อมของเครื่องจักรตีไปเลยครับ
 ว่ากระสอบหนึ่ง ๑๐๐ กิโลกรัมนี้หนัก ๆ ไปเลยครับ ๒๒๐ บาทเลยครับ ปีหนึ่งเขาผลิตได้
 ประมาณห้าหมื่นหกหมื่นกระสอบ เขามีค่าสีกรหอบ เขามีค่าแรงงาน ๑๐ กว่าล้านบาทน่าจะ
 จะพอ เมื่อเป็นอย่างนี้รวมแล้วตัวเลขต้นทุนจะตกในราว ๖๘๐ บาท ๖๘๐ บาท ท่านลองมา
 คิดซิครับกับที่เขาบริโภค ประชาชนต้องบริโภคถึง ๑,๒๐๐ บาท ผลต่างเท่าไรครับ ผลต่าง
 มันอยู่ ๕๒๐ บาท ไม่เป็นการขาดเลือดกับปุ๋ยหรือครับ ไม่เป็นการทำการค้ากำไรเกินควรหรือ
 รัฐบาลก็นั้น หนักหนาว่าจะควบคุม ดูแลบริหารบ้านเมือง ให้เป็นสุขให้อาณาประชาราษฎร์
 เป็นสุข แต่เหตุไฉนละครับท่านกลับไปให้พ่อค้าโรงงานน้ำตาลนั้นขาดเลือดเอากับประชาชน
 อย่างเลือดซิบ ๆ อย่างหน้าด้าน ๆ และขาดความละอายเช่นนั้นหรือครับ ท่านประธานครับ
 กระผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า เหตุที่เขาสามารถรักษาระดับ ๑,๒๐๐ บาทนั้น เนื่องจาก
 พ่อค้าโรงงานน้ำตาลนั้นได้รวมหัวกันไปตั้งองค์การ ๆ หนึ่งเรียกชื่ออะไรกระผมจำไม่ได้
 จำได้แต่ว่าเป็นบริษัทกลางที่รักษาราคาน้ำตาลโดยมีกระทรวงอุตสาหกรรม หรือกระทรวง
 พาณิชยกรรมหนุนหลังแน่ครับสนับสนุนอยู่เบื้องหลังแน่ บุคคลเหล่านี้ก็พยายามรักษาราคา
 น้ำตาลทรายขาวไว้ในระดับขายส่ง ๑,๑๐๐ บาท แล้วก็ไปขายปลีก ๑,๒๐๐ บาทต่อ
 กระสอบ อันนี้เป็นความจริงครับถ้าท่านรัฐมนตรีท่านผู้ใดไม่เชื่อกระผมจะพาไปดูไปซื้อ
 ที่กระผมกราบเรียนนี้ก็กราบเรียนด้วยความเป็นจริง เพราะกระผมได้เรียนแล้วว่าเราจะ
 ดิเพื่อตั้ง ตั้งเพื่อสาน สานเพื่อก่อเท่านั้น ไม่ได้มีเจตนาอย่างอื่นแต่ทั้งสิ้นที่นี้บริษัท
 นี้ตั้งขึ้นมาอย่างไร มันก็มีฉ้อฉลเลศนัยพอสมควรละครับว่าบรรดาเจ้าของโรงงานน้ำตาลทั้ง
 หลายนี้จึงได้มีอภิสิทธิ์อะไรซึ่งมาตั้งรักษาน้ำตาลทรายขาวในหลักสูงเอาไว้ โดยแอบอ้างว่า
 เพื่อที่จะรักษาระดับราคาอ้อยให้คงอยู่ได้ ๕๔๐ บาท ถ้ามันเป็นจริงอภัยให้ได้ครับเพราะถือ
 ว่าต่างฝ่ายต่างก็ทำหน้าที่ต่างฝ่ายต่างก็มีผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน อันนี้พอจะอนุโลมกัน

ได้ แต่ความเป็นจริงมันไม่ใช่อย่างนั้นครับ กลับกลายเป็นว่ารักษาผลประโยชน์อยู่ถ้ายเดียว โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นเบื้องหลังสนับสนุนอยู่ แล้วก็ไปชูตรีตอยู่ ใครละครับถึงมีอภิสิทธิ์อย่างนี้ กระทบอยากจะทำให้เราเข้าใจว่าและมีประชาชนอีกจำนวนไม่น้อยคงจะเข้าใจว่า บรรดาเจ้าของโรงงานน้ำตาลนั้นก็ไม่ใช่คนอื่นไกลที่ไหนหรือครับก็นายทุนพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งที่มีหน้าที่ควบคุมกระทรวงอุตสาหกรรมอีกเช่นกัน เพราะฉะนั้นประชาชนนั้นหรือครับไปเรียกร้องความเป็นธรรมหาใคร ประชาชนนั้นไม่รู้จะลอบกหน้าไปอย่างไรครับไม่รู้จะพูดอย่างไรลอบกหน้าไปมาอยู่เฉย ๆ ไม่ทราบว่าจะไปเรียกร้องความเป็นธรรมจากใคร เพราะบ้านนี้เมืองนี้ก็ขาดที่พึ่งเสียแล้วนี่ครับ จะไปเรียกร้องหาใครอีกครับ

กระทบขออภิปรายกระทรวงอุตสาหกรรมต่อไปอีกสักเล็กน้อยครับว่า น้ำมันก็เช่นเดียวกันครับ เรื่องน้ำมัน ราคาน้ำมันเมื่อคืนนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านก็ได้อภิปรายไปโดยย่อ ๆ แล้วว่า น้ำมัน คนไทยนั้นเกิดมาเป็นคนไทยช่างมีกรรมอะไรเช่นนั้นครับ เวลาน้ำมันทั่วโลกเขาขึ้น เราก็ต้องใช้น้ำมันแพงขึ้น เวลาน้ำมันทั่วโลกเขาตกลง เราก็ต้องใช้น้ำมันแพงขึ้น ทำไม่ถึงขัดกับความจริงอย่างนั้นครับ ก็มีรัฐบาลนี้ โดยรัฐมนตรีท่านอ้างว่าท่านไปเซ็นสัญญาไว้กับเขาแล้ว ๑ บาเรล ต่อ ๓๒ เหรียญสหรัฐ ๆ เวลาทั่วโลกเขาตกลงกันปาว ๆ ท่านก็ไม่มีน้ำยาไม่มีฝีมือที่จะไปแก้ปัญหาก็ต้องมาปล่อยให้ประชาชนทั้งประเทศนั้นต้องทนทุกข์ทรมานแบกกongทุกข์นี้ไว้ กระทบไม่เข้าใจจริง ๆ เลยครับว่า เหตุทั้งหมดนี้หรือความสุข ความทุกข์ที่ท่านกำลังภูมิใจ ความภูมิใจครับ ความสุขใจที่บรรดาท่านรัฐมนตรีทั้งหลายกำลังได้นิยมชมชื่นอยู่ขณะนี้ ท่านหาว่าไหมครับว่าความสุขหรือความภูมิใจนั้นนะ มันเสมือนหนึ่งอยู่บนความทุกข์ของประชาชนตาดำ ๆ แท้ ๆ ท่านกลับไม่มีความสำนึก กลับไม่มีความละอายแก่ใจ กระทบจึงไม่เข้าใจจริง ๆ ครับว่า แม้แต่น้ำมันซึ่งเขาลงกันตุม ๆ ท่านก็ยังมาทำการค้ากำไรเกินควรกับประชาชนนี่อยู่

ต่อไปเรื่องแก๊ส เรื่องแก๊สซึ่งใคร ๆ ก็ไฟฝันหนักหนาว่า แหม ขณะนี้แก๊สเรา ได้โชติช่วงชัชวาลแล้ว เกิดมาอนุชนรุ่นหลังเราคงจะได้ไฟฝัน คงจะได้ต่อเติมเสริมที่เราจะภูมิใจว่าบ้านเราเมืองเราไม่มีติดขัดแล้ว จะสว่างไสวต่อไป เพราะไฟฟ้าถึงไหนความ

เจริญถึงนั้น ต้นทุนการผลิตจะต้องลดลง มันจะลดลงได้อย่างไร เท่าที่กรรมได้ทราบมา
 นั้น แก๊สของเราขณะนี้ก็ไปตกลงทำสัญญากับยูเนียน ออยล์ เขา ยูเนียน ออยล์ ขึ้น
 จากปากหลุมมีความชื้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เปอร์เซ็นต์ รัฐบาลชุดนี้โดยรัฐมนตรีหลายท่านก็
 พยายามปิดหูปิดตาประชาชนไม่ยอมให้ประชาชนรับรู้ อย่างเช่นวันนี้ก็เช่นเดียวกันครับ
 วันนี้เป็นวันที่สภาแห่งนี้เราจะได้พูดถึงปัญหาบ้านเมือง แต่รัฐบาลท่านกลับปิดหูปิดตา
 ประชาชน ไม่ยอมให้เจ้าของประเทศที่เราได้ขนานนามยกย่องให้เกียรติกันหนักหนาว่า
 ผู้เป็นเจ้าของประเทศได้รับรู้ปัญหาได้ฟังปัญหา เหตุผลของท่านกรรมฟังจากหน้าหนังสือ
 พิมพ์ โดยท่านรองนายก ฯ สัมภาษณ์บอกว่าเพราะอะไร เพราะกลัวว่าเอกสิทธิ์นั้นไม่
 สามารถจะคุ้มครองถึงผู้ทำการถ่ายทอด เวลาพูดไปอภิปรายไปกระทบกระทั่งมันจะเดือดร้อน
 เอ๊ะ พูดอย่างนี้กรรมว่าคล้ายประหนึ่งว่าดูหมิ่นฝีมือของท่านประธานของกรรมเสียแล้ว
 ชีครับ เพราะตัวกรรมเองนั้นยังมีความเคารพและศรัทธาในตัวท่านประธานอยู่ กรรม
 จะยกตัวอย่างให้ฟังว่า ในคราวประชุมแก้ไขรัฐธรรมนูญอาติดยี่ที่ผ่านมานั้น ท่านประธาน
 ท่านผู้นั้นแหละครับ ท่านก็ยังสามารถคุมเกมได้ เวลาท่าน ส.ส. ผู้ใดอภิปรายไร้สาระ ไร้
 เหตุผล วรคดีตอนใดไม่ถูกไม่ต้อง ท่านก็ยังมึลสิทธิ์ที่จะสั่งงดการถ่ายทอดนั้นชั่วคราว
 แล้วเหตุไฉนรัฐบาลมาออกตัวขุ่น ๆ ว่าไม่คุ้มครองไปถึงผู้ทำการถ่ายทอดอย่างนี้แหละครับ
 เป็นการไม่แสดงความบริสุทธิ์ใจต่อประชาชน เช่นเดียวกันครับกับเรื่องแก๊ส เช่นเดียว
 กันปิดหูปิดตาประชาชน ความชื้น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ที่ได้รับมาจากหลุมแก๊สนั้นก็ต้องมา
 ขายให้กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตเขา พลังงานที่นำมานะครับ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ สูญไป ๒๐
 เปอร์เซ็นต์แล้ว แล้วจะมีเหตุผลอะไรครับ แล้วนี่เอาหน้าที่ไหนไปลดราคาไฟฟ้า เห็น
 หรือยังครับว่าประชาชน ๔๙ ล้าน ต้องมาแบกความทุกข์อยู่กับฝีมือรัฐมนตรีที่ไร้ประสิทธิ
 ภาพเช่นนี้ครับ มันจะไหวหรือไม่ไหวก็สุดแท้แต่ท่านทั้งหลายจะพิจารณาเอาเนะครับ

กระทรวงที่ ๓ ครับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรรมจะขออภิปรายไป
 ตามที่ตกลงกัน กระทรวงเกษตร ฯ ก็นับได้ว่าเป็นกระทรวงใหญ่พอสมควรครับ หรือว่า
 รองจากกระทรวงมหาดไทยในทางพลเรือนก็ถือว่าได้ โดยมีท่านรัฐมนตรีซึ่งท่าน ในอดีต
 นั้นท่านก็ได้เป็นถึงรัฐมนตรีพาณิชย์ว่าการมาเป็นรัฐมนตรี จนพาณิชย์และเศรษฐกิจของ

เมืองไทยจนจะย่ำแย่ตายมีตายเหลืออยู่แล้วครับ ที่นี้ขณะนี้ท่านก็ได้กรุณามาอนุเคราะห์เมตตากับประชาชนทั้ง ๔๙ ล้าน โดยมายอมรับตำแหน่งกระทรวงเกษตร ฯ ทั้ง ๆ ที่ท่านเคยสัมภาษณ์ว่าท่านไม่ต้องการยอมรับอะไรหรอก มาบวกกับรัฐมนตรีช่วย ฯ อีก ๓ ท่านมาจาก ๓ สาย ๓ สาย ๓ เหล่าครับ ดู ๆ ไปแล้วมันก็น่าที่จะเข้มแข็งนะครับ น่าที่จะผลักดันให้นโยบายหรือแผนงานต่าง ๆ ที่รัฐบาลวางไว้สามารถบรรลุเป้าหมายได้สมเหตุสมผลพอสมควร ฯ แต่เป็นอย่างไรครับท่านประธานครับ กระทรวงเกษตร ฯ นั้นได้ขึ้นชื่อลือชานะครับว่า กรมชล ฯ นั้นนะเป็นกรมที่ยิ่งใหญ่ เป็นกรมแหล่งเงินแหล่งทอง เป็นกรมหาอยู่หากินของบรรดานักการเมืองบางกลุ่มบางเหล่า และกรมนี้มีงบประมาณในการก่อสร้างเป็นพัน ๆ ล้านต่อ ๑ ปี มีเขื่อนใหญ่ ๆ แต่กลับปรากฏว่าท่านคุมนโยบายอย่างไรไม่ทราบครับ ไปปล่อยให้พ่อค้าผูกขาดอยู่เพียง ๒-๓ ราย ในการที่จะประมูลเขื่อนเป็นราคาพัน ๆ ล้าน ที่นี้พ่อค้าเหล่านั้นก็มีญาติสนิทมิตรสหายใกล้ชิดกับชวยราชครูอย่างดีเสียด้วย กระผมจึงไม่ทราบเลยว่าจะรักษาผลประโยชน์ของกลุ่มพ่อค้า หรือท่านจะรักษาผลประโยชน์ของประชาชนกันแน่

กรมต่อไปคือ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการอะไรเหล่านี้ครับ การปฏิรูปที่ดิน กระผมจะขออภิปรายสรุปเลยครับว่า กรมเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อชีวิต การครองชีพของประชาชนทุกเหล่าทุกสาขาทุกแขนง ส่งเสริมการเกษตรนั้นเคยพูดอยู่เสมอครับว่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ ครับว่า สินค้าส่งออกของเราอย่างหนึ่งคือสินค้าบริโภค อย่างกล้วยหอมอย่างนี้เป็นต้น ท่านก็เคยริเริ่มมาแล้วว่าจะพยายามวิจัยคิดค้นหา เพราะท่านมีเปรียบพร้อมไปแล้ว นักวิชาการ กรมส่งเสริมการเกษตร กรมวิชาการ ฯ กรมวิจัย อะไรของท่านจีปาตะร้อยแปดพันอย่าง ท่านทำไมทำมาแล้วตั้ง ๕ ปี ๑๐ ปีครับ เห็นบอกว่าจะวิจัยเอากล้วยพันธุ์เปลือกหนา เพื่อที่จะส่งไปขายต่างประเทศกันบูตกันเน่าในเวลาขนส่ง อยากจะขอถามว่าท่านเคยติดตามผลงานบ้างไหมครับท่านรัฐมนตรีที่เคารพ หรือว่าท่านไปนั่งตบยุงอย่างที่เขาพูดกันว่าเป็นเครื่องประดับชั้นหนึ่ง ของกระทรวงท่านั้น กระผมยังไม่ทราบ อีกท่านหนึ่งครับ รัฐมนตรีช่วย ฯ ท่านหนึ่งที่ท่านคุม กรมส่งเสริม ฯ หรืออะไรกระผมก็ไม่จำไม่แน่ชัดนะครับ เพราะว่าแบ่งหลายงานหลายกรมซ้ำซ้อน กระผมก็

จำไม่ค่อยได้แม่นนะครับ ท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ผู้ที่ท่านควบคุมอันนี้ ถ้าหากว่าท่านมีความตั้งใจจริงใจมันก็ดีหรือครับแต่เป็นที่น่าเสียดายว่าท่านคงจะถนัดในเรื่อง หมอพื้นบ้าน หรือ หมอตำแย อะไรเทือกนั้นละครับ ก็เลยทำให้กรมส่งเสริมการเกษตร กรมอะไรเทือกนั้น งานมันก็ต้องผิดพลาดและล้มเหลว แทนที่ท่านจะไปสามารถจะสามารถไขเขาได้ ท่านก็ กลับกลายเป็นว่า วัน ๆ หนึ่งท่าน ก็คงจะไประดับบารมีให้กับกระทรวงนั้นท่านนั่นเองครับ

ที่นี้กรมส่งเสริมสหกรณ์ครับ กระผมยังรู้สึกเสียดายครับว่า สหกรณ์ในเมืองไทยนั้น ถ้ากระผมจำไม่ผิดนะครับได้ทำการพักตัวมาประมาณ ๖๐ ปีที่ล่วงแล้วมาแล้วครับ สหกรณ์ถ้าสามารถดำเนินการให้มันเป็นไปตามวัตถุประสงค์และหลักการที่ดี ดีครับ กระผม ไม่ใช่ว่ากระผมไม่เชื่อว่าดี กระผมเชื่อเหลือเกินครับว่าโครงการสหกรณ์ ระบบสหกรณ์เป็นระบบที่ดีที่สามารถตัดตอนพ่อค้าคนกลางผูกขาดออกไปได้ แต่หันมาดูซิครับว่ากรมสหกรณ์ขณะนี้หรือคำว่า “สหกรณ์” นั้นมันน่าจะลบออกจากจากปทานุกรมของเมืองไทยได้แล้วครับ เพราะมันไม่มีสิ่งอะไรที่จะเกิดประโยชน์แก่กลุ่มสหกรณ์จริง ๆ เลยครับ อำนาจต่อรองทั้งหลายเหล่านี้จากกลุ่มสหกรณ์กับพ่อค้าคนกลาง ที่ไหนบ้างครับที่มีอำนาจต่อรอง กลุ่มสหกรณ์นี้ครับกลับเป็นองค์กรอันหนึ่งที่ทำให้พ่อค้าคนกลางนั้น อาศัยอำนาจตามกฎหมาย ความถูกต้องตามกฎหมาย กลับไปแฝงตัวหากินอยู่กับกลุ่มสหกรณ์นี้อีกโดยการเป็นผู้จัดการ โดยการเป็นประธานกรรมการ เอาอย่างจังหวัดอุบล ฯ ของกระผมก็ได้ครับ อุบล ของกระผมนี้ขณะนี้ชาวเกษตรกรที่เลี้ยงหมูเดือร้อนกันทุกหย่อมหญ้าครับ ก็เนื่องจาก ชุมหมูสหกรณ์หมูของเขานี้ละครับ ท่านไม่เชื่อไปถามใครก็ได้ครับ กระผมว่าทั่วแคว้นแดนอีสาน หรือแม้แต่เมืองไทยนี้เดือร้อนกันทั้งนั้น ผลประโยชน์ไม่ตกอยู่กับสมาชิกสหกรณ์ครับ ดังที่กระผมได้กราบเรียนว่าทางกระทรวงไปปล่อยให้บุคคลกลุ่มหนึ่งเข้าไปแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบ โดยอาศัยกฎหมายเป็นเครื่องมือ แล้วก็ไปบีบบังคับซื้อหมูเขา ซื่อหมูเป็นจากชาวบ้าน ๑๒ บาท แล้วกลุ่มสหกรณ์ก็ไปขาย ๑๘ หมูเป็นที่ฆ่าแหละแล้ว ๔๒ บาท ในขณะที่เกษตรกรผู้เลี้ยงหมูได้รับเพียงกิโลละ ๑๒ บาท เรื่องนี้กระผมยืนยันและพร้อมที่จะพาไปดูได้

กระผมก็อภิปรายมามากพอสมควรครับ ก็ขออีกนิดเดียวครับว่า เรื่องคมนาคม ตอนท้ายจะสรุปกระทรวงที่ ๔ คมนาคมนี้ย่อมมีความสำคัญเช่นเดียวกับกระทรวงอื่นไม่น้อยทีเดียวครับ เอากันแค่โทรศัพท์ก็แล้วกันครับ โทรศัพท์ที่คุยนั้ก็คุยกันว่าเมื่อใครจ่ายเงินค่าพันธบัตรแล้วจะสำเร็จเสร็จสิ้น จะติดตั้งให้ได้ภายในเท่านั้นเดือนเท่านั้นเดือน กระผมไม่ใช่อื่นไกล กระผมยกตัวอย่างแค่ฮ่องกงครับ ในอดีตเป็นเมืองขึ้นเขาแท้ ๆ เขายังสามารถติดตั้งได้หลังจากยื่นคำขอภายใน ๓ วันเสร็จสิ้นเลยครับ น่าละอายไหมครับ ว่าเรามีทั้งรัฐมนตรีว่าการ ฯ มีทั้งรัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ เห็นคุยว่าเก่งนักเก่งหนา ทว่าแต่ทำไมแค่บริการประชาชนแค่นี้ โทรศัพท์มันล้มเหลวไป ทุกสิ่งทุกอย่างไม่คล่องตัว ไม่ว่าในด้านเศรษฐกิจด้านการค้าการขาย หรือแม้แต่ความลับของข้าราชการ ความมั่นคงของข้าราชการก็เช่นเดียวกันครับ กระผมคิดว่าโทรศัพท์นี้ถ้ากล่าวได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างสิ้นเชิง รสพ. องค์การรัฐวิสาหกิจอยู่ในสังกัดของท่าน ก็เช่นเดียวกัน รถไฟปีหนึ่งขาดทุนหลายร้อยล้าน ชสมก. ซึ่งท่านภูมิใจนักภูมิใจหนา ตั้งผู้อำนวยการแล้ว เปลี่ยนผู้อำนวยการแล้ว มันแทบจะล้มละลายเลยครับ ถ้าท่านยอมรับความจริง มันแทบจะล้มละลายจริง ๆ เมื่อเป็นอย่างนี้ กระผมยังมองไม่เห็นเลยว่า ผลงานที่รัฐบาลหรือรัฐมนตรีชุดนี้ท่านได้ทำมาเป็นชิ้นเป็นอันมีอะไรบ้างที่จะยืนยันหรือออกมาเผชิญหน้า

ส่วนกระทรวงการคลังนั้น กระผมขอหยิบยกไปอภิปรายในวันพรุ่งนี้ เพราะตามข้อตกลง ๔ กระทรวง กระผมขอประธานอนุญาตตั้งนั้นะครับ เพราะฉะนั้นกระผมวันนี้ก็จะขออภิปรายลงเพียง ๔ กระทรวง ตามที่ท่านประธานได้กรุณาอนุญาตเมื่อกัน และกระผมออกจะใคร่ขอฝากต่อรัฐบาลสักนิดหนึ่งนะครับว่า อย่าลืมนะ อย่าหลงระเหิงในเงาของตัวเอง จงกรมามองภาพและกระจกที่เขาส่องเงาเป็นกระจกส่องเงาให้แล้ว จะกรมามองภาพสะท้อนไปในใจท่านสักนิดหนึ่งครับว่า ท่านขณะนี้ทำอะไรบ้าง ท่านลองพิจารณาด้วยความเป็นธรรมดูซิครับว่า อย่าเข้าข้างตัวเองว่า ท่านพร้อมหรือยังที่จะทำงานต่อไป ท่านพร้อมหรือยังที่จะให้ชีวิตประชาชนคนไทย ๔๙ ล้านคนนั้นมาแขวนไว้อยู่กับแบบฝึกหัดและการทดลองงานของท่านขณะนี้ กระผมอยากจะขอฝากอีกว่า ประเทศใด

ก็ตามที่มีรัฐบาลขาดความรับผิดชอบ ขาดความจริงใจ และความห่วงใยต่อประชาชน กระผมเชื่อเหลือเกินว่า คงเปรียบเสมือนได้ว่ามีโรคร้ายที่แฝงอยู่ในรัฐบาลเช่นนั้น ถ้าหากพวกเราจะมองอย่างผิวเผินอย่างไรก็ตาม ดูประหนึ่ง แหม จะแข็งแรงมั่นคงสักปานใด เอาเถอะครับ ดูไปเถอะ มีฐานกำลังวังชามีฐานโน่นฐานนี่รองรับมั่นคงแข็งแรงสักปานใดก็ตาม แต่ความเป็นจริงแล้วกระผมเชื่อเหลือเกินว่าสภาพภายในครับจะต้องอ่อนแอและจะต้องผูกอ่อนร่วงแต่จะนำประเทศชาติเรานี้ไปสู่ความพินาศนิพพานเท่านั้นครับ และสุดท้ายกระผมขอกล่าวคำว่า “จงทำดีและพูดดี อย่าดีแต่พูด” ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไป ขอเชิญคุณสวัสดิ์ คำประกอบ ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม สวัสดิ์ คำประกอบ พรรคเกษตรสังคม ก่อนอื่นต้องใคร่ขอทำความเข้าใจต่อรัฐบาลปัจจุบันนี้ว่า การเปิดอภิปรายทั่วไปของฝ่ายค้านในวันนี้ ขอรัฐบาลได้ฟังเข้าใจในทางที่ถูกต้องว่าฝ่ายค้านไม่ได้มีความมุ่งหวังที่จะล้มล้างรัฐบาลแต่ประการใด ถึงแม้ว่าจะมุ่งหวังดังกล่าวนั้น ความสำเร็จก็คงจะไม่เกิดขึ้น ขอให้เข้าใจในทางที่ถูกต้องว่าฝ่ายค้านมีความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ถึงจะไม่มากกว่าฝ่ายรัฐบาล ก็คงจะไม่น้อยกว่า เรามีความห่วงใยในความเป็นอยู่ ความอยู่รอด ความปลอดภัยของชาติ บ้านเมืองเช่นเดียวกับรัฐบาลปัจจุบันนี้ ถึงเวลาแล้วที่ฝ่ายค้านควรจะได้เสนอสิ่งบกพร่องในบ้านเมืองที่รัฐบาลได้บริหารราชการอยู่ในขณะนี้ว่า มีสิ่งใดบ้างที่รัฐบาลควรจะได้แก้ไข ควรจะได้หยิบยกในความอยู่รอดปลอดภัยของบ้านเมือง เมื่อรัฐบาลเข้าใจเช่นนี้ ก็เชื่อมั่นว่าการอภิปรายและการโต้ตอบระหว่างรัฐบาลกับฝ่ายค้านในวันนี้คงจะไปในทางที่สร้างสรรค์ ก็ให้เกิดความคิดใหม่ๆ ที่รัฐบาลจะได้นำไปแก้ไขปรับปรุงสิ่งบกพร่องเพื่อความอยู่รอด ความผาสุกของอาณาประชาราษฎร์พลเมืองเป็นประการสำคัญ ท่านประธานที่เคารพครับ ขอประทานกราบเรียนว่า นับตั้งแต่รัฐบาลปัจจุบันนี้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นมาจนบัดนี้จะ ๒ ปีเศษแล้ว เราปรารถนาที่จะเห็นว่ารัฐบาลปัจจุบันได้แก้ไขสิ่งบกพร่องความเดือดร้อนของอาณาประชาราษฎร์ ความทรุดโทรมในสิ่งต่างๆ ของบ้านเมืองให้เหือดหายไปได้บ้าง แต่จนแล้วจนรอดจนบัดนี้ภาวะการต่างๆ ก็รุม

ล้อมเป็นมรสุมตกหนักให้แก่ชาติบ้านเมืองและประชาชนมาโดยตลอด ขอประทานกราบเรียนว่า ในรัฐบาลเปรม ๑ นั้นได้มีพรรคกิจสังคมเข้าร่วมรัฐบาลรับผิดชอบ ในภาวะการเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองซึ่งกำลังทรุดตัวลงต่ำลงในขณะนั้น เราพอจะพูดด้วยความจริงกันว่าในขณะเปรม ๑ นั้น ภาวะเศรษฐกิจบ้านเมืองที่กิจสังคมได้รับภาระได้ก่อให้เกิดความชะงักงันในการทรุดตัวลงได้บ้างพอสมควร ความทรุดตัวภาวะเศรษฐกิจในครั้งนั้นได้หยุดไปชั่วระยะหนึ่ง ทำให้สภานี้และหลายท่านมีความภาคภูมิใจและเกิดความหวังขึ้นว่าภาวะเศรษฐกิจของบ้านเมืองที่ทรุดโทรมลงมาแต่เก่าก่อนคงจะดีขึ้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่าแม้ว่าภาวะเศรษฐกิจในครั้งนั้นจะไม่ดีเท่าที่ควรประการใดก็ตาม ความทรุดของภาวะเศรษฐกิจครั้งนั้นได้หยุดชะงักไม่ทรุดต่อไป แต่ตรงกันข้ามภาวะเศรษฐกิจของชนบทจะเห็นได้ว่าในต่างจังหวัดและชนบทบ้านนอก ภาวะความเป็นอยู่ของอาณาประชาราษฎร์เมืองเราต้องยอมรับว่าดีขึ้นพอสมควร รายได้ของเกษตรกรในการที่ทำอะไรทำนาหรือขายข้าวได้ราคาสูงเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งไม่เคยมีปรากฏการณ์มาก่อนว่าเกษตรกรทำนาและขายข้าวได้ถึงเกวียนละ ๔,๕๐๐ บาท ข้าวโพด พืชไร่ทุกชนิดราคาดีโดยทั่วไป จะเป็นเรื่องความฟลุคของตลาดโลกที่ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจหรือไม่ประการใด อันนี้ขอให้ผู้รู้เป็นผู้วินิจฉัย แต่เราต้องยอมรับว่าภาวะในเปรม ๑ เป็นที่น่าพอใจของสภานี้เป็นอันมาก จนกระทั่งมาถึงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๒๔ ซึ่งได้มีการปรับปรุงรัฐบาลครั้งใหม่ พรรคกิจสังคมได้พ้นจากภาวะรับผิดชอบในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ในรัฐบาลเปรม ๒ นับแต่นั้นมาเราจะเห็นแนวโน้มของภาวะเศรษฐกิจได้ตกต่ำเป็นลำดับมา เป็นลำดับมาจนบัดนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยู่ในสภานี้มาไม่น้อยกว่า ๓๔ ปี ยังไม่เคยเห็นภาวะเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองที่ปรากฏการณ์เข้ามาสู่สายตาของสภานี้ว่าคราวใดจะตกต่ำทรุดโทรมเท่าในปัจจุบันนี้ ถ้าหากว่ารัฐสภานี้บางท่านได้ลงไปสัมผัสในชนบท ท่านจะเห็นเป็นประจักษ์พยานว่าบรรดาประชาชนทั้งหลาย เกษตรกร บรรดาพ่อค้าในชนบทอยู่ในลักษณะที่ซบเซาที่สุดเป็นประวัติการณ์ รายได้ของเกษตรกรซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของประเทศทรุดโทรมลงไปเป็นอันมาก จนเกือบจะกล่าวได้ว่าประเทศไทยจะปรอดหรือไม่ ในภาวะเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ใน

ขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอชี้ให้ท่านประธานได้เห็นว่าความบกพร่องอันใดที่เกิดขึ้นได้ก่อให้เกิดภาวะเศรษฐกิจที่เสื่อมทรามลงไปเป็นอันมาก จนบัดนี้แล้วยังไม่มีท่าทีว่าจะฟื้นขึ้นมาได้ ท่านประธานที่เคารพครับ พูดถึงปัญหาภาวะเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองที่เลวร้ายลงไปในยุคปัจจุบันตั้งแต่เปรม ๒ มาเปรม ๓ ในขณะนั้นนี้มีปัจจัยหลายประการครับท่านประธานที่ก่อให้เกิดสถานะเศรษฐกิจอันเลวร้ายลงไป แต่ท่านประธานต้องไม่ลืมว่าเศรษฐกิจอันสำคัญอันหนึ่งที่เป็นพื้นฐานรองรับของชาติบ้านเมืองก็คือ การเกษตร การเกษตรเป็นปัจจัยสำคัญครับ ถ้าการเกษตรเสียหายเมื่อใดเมื่อนั้นภาวะเศรษฐกิจทุกแขนงจะพลอยเสียหายไปหมด ขอให้ท่านประธานได้พิจารณาถึงพืชเกษตรอันสำคัญที่เป็นหลักคือข้าว ปัญหาข้าวในสมัยเปรม ๑ ชาวนาขายข้าวได้เกวียนละ ๔,๕๐๐ บาทถึง ๕,๐๐๐ บาท ข้าว ๕ เปอร์เซนต์ แต่มาถึงในเปรม ๒ และจนปัจจุบันนี้ราคาข้าวได้ตกต่ำลงถึงขนาดจนขณะนี้ลงแทบทุกวัน เกษตรกรขายข้าวอันเป็นสินค้าหลักได้ประมาณเกวียนละ ๒,๖๐๐—๒,๗๐๐ บาท บางจังหวัดเหลือ ๒,๒๐๐ บาทเท่านั้นไม่คุ้มต้นทุนที่ลงไป ใครรับผิดชอบในสวัสดิภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรทั้งประเทศรายได้ยิ่งตกต่ำลงไปเป็นอันมากถึงปานจะนี้จะให้พรรคฝ่ายค้านยืนอยู่เฉยๆ ไม่สนใจใยดีกับความเป็นอยู่ของอาณาประชาราษฎร์ได้อย่างไร แล้วจึงจำเป็นต้องร้องทุกข์ต่อรัฐบาลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบต้องแก้ไขถึงปัญหานี้ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าพืชเกษตรคือข้าวเสียหายอย่างเดียวได้มีราคาตกต่ำไปอย่างนี้จะเป็นผลกระทบจุดกระชากให้ภาวะเศรษฐกิจทุกอย่างเสียหายไปหมด ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ต่อกระทรวงพาณิชย์อยู่ในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ เหตุสำคัญอันหนึ่งซึ่งจำเป็นจะต้องพูดกับรัฐบาลโดยตรงว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ราคาข้าวได้ตกต่ำ ทำให้ประชาชนทั้งประเทศต้องเดือดร้อน ทำให้ประชาชนในอาชีพต่างๆ ต้องพลอยฟ้าพลอยฝนเดือดร้อนไปด้วย กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า องค์กรของรัฐบาลมีหลายองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการที่จะให้ราคาข้าวมีราคาสูงแค่ไหน เพียงใดนั้น องค์กรที่สำคัญที่สุดคือ กระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมการค้าต่างประเทศ กรมการค้าต่างประเทศคือองค์กรสำคัญครับท่านประธาน ที่จะแก้ปัญหาคือจะปรับปรุงสนับสนุนกิจการค้าข้าวส่งระบายไปต่างประเทศมีราคาสูงหรือต่ำแค่ไหน เพียงใด กระผมขอตำหนิติเตียน

เป็นอย่างมากในการบริหารในการดำเนินงานของกรมการค้าต่างประเทศนับแต่เปรม ๒ เป็นต้นมาจนบัดนี้ว่า กรมการค้าต่างประเทศเป็นตัวการสำคัญที่สร้างสรรค์ก่อให้เกิดความเสียหาย หายนะต่อระบบการส่งออกโดยสิ้นเชิง ซึ่งรัฐบาลนี้ควรจะรีบไปพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่กรมการค้าต่างประเทศแทนที่จะสนับสนุนแทนที่จะแผ้วถางให้การค้าระหว่างประเทศ หรือระบายสินค้าเข้าไปต่างประเทศดีขึ้น กลับเป็นขวากหนามกลับเป็นตัวสกัดกั้นให้การค้าต่างประเทศของเราต้องล้มละลายและเสียหายมาจนปัจจุบันนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนว่า ข้าวจะมีราคาสูงเพียงใด เศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองจะดีเพียงใดขึ้นอยู่กับการระบายข้าวไปต่างประเทศ ขายได้ราคาสูงเพียงใด และระบายข้าวไปต่างประเทศได้มากน้อยเพียงใด ในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ นับแต่เดือนมิถุนายน เป็นต้นมา กรมการค้าต่างประเทศได้ออกระเบียบเป็นฉบับแรกวางระเบียบการต่างๆ เป็นการชะลอและให้การส่งข้าวไปต่างประเทศเกิดความผิดตัวขึ้นเป็นอย่างมาก เป็นความประหลาดเหลือเกินครับ ทั้งๆ ที่ข้าวในประเทศไทยในระยะนั้นยังมีอยู่มากมายก่ายกองเหลือเกิน เป็นประวัตินานที่ประเทศไทยมีข้าวอยู่ในประเทศ แต่กรมการค้าต่างประเทศกลับออกระเบียบเป็นการชะลอการส่งข้าวไปต่างประเทศเดือนกรกฎาคมเริ่มออกระเบียบมาอีกฉบับหนึ่งและในเดือนนั้นออกมาอีก ๒—๓ ฉบับ จนกระทั่งเดือนสิงหาคม กันยายน ตุลาคม ๔—๕ เดือนนั้นข้าวยังเหลือในประเทศ ตามสถิติก็ปรากฏว่าข้าวในประเทศที่ส่งไปแล้ว ๒ ล้าน ๘ แสนตันนั้นยังมีข้าวตกค้างอยู่อีก จากองค์การคลังสินค้า จากโกดังผู้ส่งออก จากโกดังโรงสีทั่วประเทศ จากข้าวเปลือกที่ยังไม่ได้แปรสภาพ จากข้าวสารในรูปข้าวเปลือกที่ยังตกค้างอยู่ในยุ้งฉางนา รวมแล้วสถิติที่ปรากฏออกมาถึง ๒ ล้านตัน ข้าวจนบัดนี้ยังหมักหมมอยู่ เป็นหน้าที่ของกรมการค้าต่างประเทศจะได้สอดส่องดูแลแล้วเราจะระบายข้าวไปอย่างไรได้ แต่ตรงกันข้ามกรมการค้าต่างประเทศกลับออกระเบียบสกัดกั้นไม่ให้ข้าวซึ่งเป็นสินค้าหลักของประเทศออกไปต่างประเทศได้ ท่านประธานที่เคารพ กรมการค้าต่างประเทศจะปฏิเสธความรับผิดชอบไม่ได้ว่าเหตุใดจึงไม่ยอมให้ข้าวเหล่านี้ออกไปเป็นเรื่องพันวิสัย เป็นเรื่องที่ประหลาดใจอย่างที่สุดว่าการบริหารราชการแผ่นดินของ

รัฐบาลนั้น เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้มีแต่ทางซึ่งเราจะสนับสนุนให้ข้าวซึ่งเป็นสินค้าหลักของประเทศ ระบายออกไปต่างประเทศเพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้ามา เพื่อให้ชาวไร่ชาวนาขายได้ในราคาสูง ขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า ในยุคในระยะตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๒๔ นั้นในต่างประเทศยังมี ออร์เดอร์ (Order) สั่งข้าวในเมืองไทยอยู่เป็นอันมาก บรรดาพ่อค้าต่างๆ ผู้ส่งออกประมาณ ๘๖ ราย ยังหาตลาดต่างประเทศได้ดีอยู่ ยังได้ราคาสูงอยู่ ข้าพเจ้าจะดูตัวเลขสถิติและเรื่องราวได้ที่กรมการค้าต่างประเทศ แต่กรมการค้าต่างประเทศปฏิเสธไม่ยอมให้ออก ใช้ระบบผูกขาดว่าใครจะส่งข้าวไปขายต่างประเทศได้ จึงได้รับอนุมัติจากกรมการค้าต่างประเทศแต่ผู้เดียวเท่านั้น นอกจากนั้น ท่านประธานที่เคารพ กรมการค้าต่างประเทศยังได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาการส่งออกขึ้นอีกคณะหนึ่ง ๑๗ ท่าน คณะกรรมการคณะนี้ได้พยายามอย่างยิ่งที่จะไม่ปล่อยให้ข้าวออกไปต่างประเทศตามนโยบายของกรมการค้าต่างประเทศ แม้บางครั้งบางคราว บรรดาพ่อค้าทั้งหลายที่แสวงหาตลาดต่างประเทศ สามารถทำสัญญากับต่างประเทศได้ คณะกรรมการอนุมัติให้ออกไปได้ แต่กรมการค้าต่างประเทศกลับปฏิเสธและไม่ยอมให้ข้าวเหล่านั้นออกไปได้ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่สุด เป็นเริ่มต้นของการที่ทำให้ภาวะเศรษฐกิจเสื่อมทรามลงจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ขอให้ดูตัวเลขของกรมการค้าต่างประเทศ ของกระทรวงพาณิชย์ จะเห็นได้ว่า ตั้งแต่เดือนมิถุนายนตลอดไปจนถึงเดือนตุลาคม พุทธศักราชนั้น เป็นช่วงระยะเวลาซึ่งข้าวระบายออกไปต่างประเทศน้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ แม้ต่างประเทศจะพยายามเจรจาขอซื้อข้าวจากประเทศไทยเท่าใด โอกาสที่จะส่งข้าวระบายไปต่างประเทศก็น้อยเหลือเกิน เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้ข้าวเก่า ประมาณ ๒ ล้านตันตกค้างอยู่ในประเทศไทย เมื่อปลายปี ๒๕๒๔ จนกระทั่งบัดนี้ย่างเข้าปี ๒๕๒๕ ข้าวใหม่ได้ออกมาประดังอีก ทั้งข้าวเก่าและข้าวใหม่ก็หมักหมมกันอยู่ในขณะนี้ ไม่มีท่าทีว่าจะระบายออกไปได้ ท่านประธานที่เคารพครับ เอกสารต่างๆ ที่เป็นคำสั่งของกรมการค้าต่างประเทศ กระผมได้รวบรวมเท่าที่จะรวบรวมได้เป็นคำสั่งที่ปักใหญ่หลายสิบฉบับเหลือเกิน แต่ละฉบับล้วนแล้วแต่เป็นการประหัตประหารการส่งออกข้าวไทยทั้งสิ้น กระผมจะขออ่านสัก ๒ บรรทัดเท่านั้นว่ากรมการค้าต่างประเทศออกคำสั่ง

อย่างไร ผู้ส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศจะต้องปฏิบัติตามระเบียบการค้าข้าวส่งออก
 ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศของคณะกรรมการพิจารณาการระบายข้าวออกไปจำหน่ายต่าง
 ประเทศ ฉบับลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม นั้นฉบับหนึ่ง นอกจากนั้นยังได้เขียนระบุไว้ใน
 ข้อ ๒ ผู้ส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศจะต้องปฏิบัติตามระเบียบการค้าข้าวส่งออก
 ไปจำหน่ายต่างประเทศที่คณะกรรมการพิจารณาจะพึงกำหนด นอกเหนือจากระเบียบ
 ที่กล่าวแล้ว ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้ส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม
 ระเบียบที่คณะกรรมการพิจารณา การระบายข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศที่กำหนดไว้
 กรรมการค้าต่างประเทศจะพิจารณาลงโทษตามข้อเสนอของคณะกรรมการพิจารณาการระบาย
 ข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศตามที่กรรมการค้าต่างประเทศจะเห็นสมควร ระเบียบต่าง ๆ
 เหล่านี้ได้ออกมาหลายสิบฉบับ ล้วนแล้วแต่เป็นการระมัดระวัง เป็นการสกัดกั้น
 การค้าข้าวต่างประเทศทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพครับ กรรมการค้าต่างประเทศได้
 ปฏิบัติการดังกล่าวนี้จนกระทั่งในที่สุดคงจะเป็นที่อดอัดใจ และสำนักนายกรัฐมนตรีคงจะ
 เห็นภัยอันตรายที่กรรมการค้าต่างประเทศของกระทรวงพาณิชย์ได้ดำเนินการอยู่ เห็นว่าจะ
 สร้างความเสียหายในทางเศรษฐกิจให้แก่ชาติบ้านเมืองอย่างมหันต์ สำนักเลขาธิการนาย
 ก-รัฐมนตรี ขอประทานโทษที่ออกนามโดย พันเอก จำลอง ศรีเมือง ได้มีหนังสือ آیاไปยัง
 กระทรวงพาณิชย์ ฉบับลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๒๔ ซึ่งมีใจความยืดยาวพอสมควร
 ในใจความฉบับนี้ กระผมจะมอบให้ท่านประธานสภาให้เห็นได้ว่าสำนักนายกรัฐมนตรีได้
 สำนึกในหน้าที่อันนี้ ได้ชี้แจงไปยังกรรมการค้าต่างประเทศว่า ถ้าปล่อยให้ข้าวอยู่อย่างนี้
 ความเสียหายจะเกิดขึ้น ขอให้ท่านรีบระบายข้าวออกไปโดยฉับพลัน ในยามที่ข้าวไทยยัง
 ขายได้ในต่างประเทศอยู่ เมื่อเดือนกันยายน ตามหลักฐานปรากฏว่านับแต่นั้นมากรรมการ
 ค้าต่างประเทศก็ยังไม่ใช้ระเบียบเดิมอยู่ ยังสกัดกั้นการระบายข้าวออกไปต่างประเทศ ด้วย
 เหตุผลดังกล่าวนี้ กระผมจึงขอประทานกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าภาวะ
 เศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองจึงเสียหายนับแต่นั้นมาจนบัดนี้ ท่านประธานที่เคารพ ความ
 เสียหายอันนี้ ไม่ใช่ความเสียหายอันเล็กน้อย ไม่ใช่ความเสียหายที่เราจะเพิกเฉยเสีย ไม่ได้
 รัฐบาลต้องพิจารณาใคร่ครวญว่ากรรมการค้าต่างประเทศควรจะพิจารณาทำกันอย่างไร การ

กระทำของกรมการค้าต่างประเทศเป็นการทำลายระบบการส่งออกโดยสิ้นเชิง และเสียหาย
 มาจนบัดนี้ควรจะพิจารณาอย่างไรหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ เหตุการณ์ดังกล่าวนี้
 ได้เป็นไปโดยตลอดในรัฐบาลเปรม ๓ ประมาณเกือบจะ ๑ ปีเต็ม เมื่อเปลี่ยนมาเป็นรัฐบาล
 เปรม ๓ ขึ้นมาในขณะนี้ กระผมก็ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน ที่รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงพาณิชย์ปัจจุบัน รัฐมนตรีช่วย ๆ ทั้งสามได้พยายามแก้ไขเหตุการณ์ต่าง ๆ จน
 สุดความสามารถ กระผมพอใจครับ ที่รัฐมนตรีทั้งสามได้ดำเนินการอยู่ รัฐมนตรีว่าการฯ
 ได้เดินทางไปต่างประเทศหลายครั้งหลายหนเพื่อแก้ไขปัญหา แต่จนแล้วจนรอดเราก็เห็น
 ใจว่าท่านไม่สามารถจะแก้ปัญหาวะไรให้ดีขึ้นกว่านี้ได้ ในเมื่อภาวะเศรษฐกิจการค้าพิชไร
 การค้าขายระหว่างประเทศของเราได้ประสบความล้มเหลวและโคม่า (Coma) มาตลอดจน
 บัดนี้ กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีทั้งสามของกระทรวง-
 พาณิชย์ ขอให้ท่านเพียรพยายามต่อไป และแก้ไขต่อไป พรรคเกษตรสังคมยังให้โอกาส
 ท่าน ท่านประธานที่เคารพ การดำเนินการของกรมการค้าต่างประเทศได้อุบัติขึ้นมาอีก
 ครั้งหนึ่งซึ่งจะเห็นได้ว่ากรมการค้าต่างประเทศพยายามควบคุมอำนาจ . พยายามที่จะทวน
 กระแสของนโยบายของรัฐมนตรีว่าการ ฯ มาโดยตลอด และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
 พาณิชย์คนปัจจุบันนี้ได้ดำเนินการเปิดเสรีอย่างกว้างขวาง ระบายออกไปอย่างเต็มที่ ทั้ง ๆ
 ที่ระบายได้ยากเย็นเหลือใจประการใดก็ตาม ท่านประธานที่เคารพ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน
 ๒๕๒๕ กรมการค้าต่างประเทศได้ออกหนังสือมาอีกฉบับหนึ่งเป็นการสกัดกั้นไม่ยอมให้ส่ง
 ข้าวไปต่างประเทศ โดยออกหนังสือเป็นประกาศคำสั่ง กระผมจะอ่านข้อความเพียงบรรทัด
 เดียวดังต่อไปนี้ ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว กรมการค้าต่างประเทศโดยความ
 เห็นชอบของกระทรวงพาณิชย์จึงกำหนดให้ผู้ส่งข้าวออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ที่ประสงค์
 จะทำความตกลงการขายข้าวชนิดเดียวกันกับที่กรมการค้าต่างประเทศทำสัญญาซื้อขายไว้แล้ว
 ไปยังต่างประเทศในอาฟริกา รวมทั้งประเทศอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน
 มาเลเซีย สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และญี่ปุ่นจำนวนเกินกว่า ๕๐๐ ตันขึ้นไปจะต้องเสนอขอ
 ความเห็นชอบจากกรมการค้าต่างประเทศเสียก่อน มิฉะนั้นกรมการค้าต่างประเทศจะไม่

ยอมอนุญาตให้ส่งข้าวไปยังประเทศนั้น ๆ ท่านประธานที่เคารพครับ คำสั่งอย่างนี้ทำไมจึงออกมาได้ในยามที่ข้าวล้นตลาดอยู่ในเมืองไทย บรรดาพ่อค้าทั้งหลายต้องการระบายข้าวไปต่างประเทศ แต่กรรมการค้าต่างประเทศยังระงับว่าต้องได้ขออนุญาตจากกรรมการค้าต่างประเทศเสียก่อน การขออนุญาตมันง่ายนักหรือครับท่านประธาน เป็นจำนวนไม่น้อยรายที่กรรมการค้าต่างประเทศไม่ยอมให้ข้าวระบายออกไปต่างประเทศตามคำขอของบรรดาพ่อค้าทั้งหลาย การสกัดกั้นของกรรมการค้าต่างประเทศดังกล่าวนั้นกระผมไม่มีความเข้าใจว่าเหตุใดในฐานะที่กรรมการค้าต่างประเทศก็เป็นคนไทยคนหนึ่งเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีความปรารถนาดีต่อชาติบ้านเมืองหรือไม่ประการใดก็ตาม จะให้กระผมเข้าใจเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นอกจากจะให้เข้าใจได้ ๒ ประการเท่านั้น

ประการที่ ๑ กระผมขอทำความเข้าใจว่า กรรมการค้าต่างประเทศโดยบุคคลใดก็ตาม ผู้มีอำนาจในกรมนั้นมีความตั้งใจที่จะทำลายระบบเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองโดยตรง ถ้าไม่เช่นนั้น กรรมการค้าต่างประเทศผู้ที่มีอำนาจในกรมนั้นตั้งใจที่จะแสวงหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและบริษัทห้างร้าน กลุ่มบุคคลที่อยู่ในสังกัดของตน ๒ ประการ หรือไม่กรรมการค้าต่างประเทศก็มีความมุ่งหมายประสงค์ทั้งต้องการทำลายระบบเศรษฐกิจ และต้องการผลประโยชน์ใส่ตัวเองเป็นประการสำคัญ ตามหลักฐานที่กระผมได้กราบเรียนมา เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ความหวังที่เราจะหวังเห็นว่ากระทรวงพาณิชย์ปัจจุบันนี้จะแก้ไขภาวะเศรษฐกิจให้ดีขึ้นได้นั้นคงจะเป็นไปได้ยาก และคงจะใช้เวลาอีกยาวนาน กระผมจะขอประทานกราบเรียนเป็นประการแรก สำหรับปัญหาเรื่องข้าวอันเป็นพืชเกษตรหลักที่จะสร้างสถานะเสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ชาติบ้านเมืองและให้อาณาประชาราชนมีความผาสุก

ขอกล่าวเป็นอันดับสุดท้ายเป็นประการที่ ๒ คือปัญหาเรื่องข้าวโพด ปัญหาเรื่องข้าวโพดเป็นปัจจัยสำคัญอันดับรองจากข้าวที่จะสร้างเสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจให้แก่ชาติบ้านเมือง ท่านประธานที่เคารพ บรรดาประชาชนเกษตรกรนอกจากจะมีรายได้เลี้ยงครอบครัวในทางปลูกข้าวเป็นอาชีพแล้ว พืชไร่ โดยเฉพาะข้าวโพดเป็นพืช

สำคัญที่สุดที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรทำรายได้ให้แก่ชาตบ้านเมือง นำเงินตราต่างประเทศ มาสู่ชาตบ้านเมืองในขณะนี้ ท่านลองดูซิครับว่า ภาวะตลาดข้าวโพดของเราได้เลวร้ายลงไป อย่างไร ด้วยการกระทำของใคร เพื่อให้รัฐบาลได้ทราบว่างค์กรของท่านได้ทำลายระบบ การค้าข้าวโพดอย่างไร กระทบขอชี้ให้เห็น ณ บัดนี้ ในฤดูกาลค้าข้าวโพดหรือการผลิต ข้าวโพดปี ๑๙๘๐ กับ ๑๙๘๑ คือ ๒๕๒๓, ๒๕๒๔ ที่ผ่านมา กรมการค้าต่างประเทศได้ ประกาศว่าพ่อค้าคนใดจะส่งข้าวโพดไปต่างประเทศได้นั้นจะต้องได้รับอนุญาตจากกรมการค้า ต่างประเทศเสียก่อน ระบบโควต้า ท่านประธานที่เคารพ ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมจนกระทั่ง ถึงเดือนธันวาคมในช่วงระยะเวลา ๕-๖ เดือนนี้เป็นฤดูข้าวโพดของเกษตรกรออกสู่ตลาด มากที่สุดในช่วงนี้เท่านั้น ปรากฏในปีดังกล่าวข้าวโพดได้ออกสู่ตลาดมากถึงประมาณ ๔ ล้านตัน ข้าวโพดจะมีราคาได้เพียงใดหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับว่าเราระบายข้าวโพดไปต่างประเทศ ได้หรือไม่ ขอให้ท่านดูตัวเลขสถิติตารางนี้ว่า กรมการค้าต่างประเทศทำลายเกษตรกร อย่างไรครับ ข้าวโพด ๔ ล้านตัน ได้อนุญาตออกไปเมื่อเดือนกรกฎาคม ๙๔,๐๐๐ ตัน เดือนสิงหาคม ๑ แสน ๔ หมื่นตัน เดือนกันยายน ๒ แสนตัน เดือนตุลาคม ๒ แสนตัน เดือนพฤศจิกายน ๒ แสนตัน เดือนธันวาคม ๒ แสน ๔ หมื่นตัน ในจำนวนข้าวโพด ๔ ล้านตัน ได้รับโควต้าที่กระทรวงพาณิชย์ ที่กรมการค้าต่างประเทศให้ออกไปล้านกว่า ตันเท่านั้น ทำให้ข้าวโพดหมักหมมอยู่ในประเทศไม่สามารถจะระบายออกไปได้ ท่าน- ประธานที่เคารพ กระทบได้ติดตามผลงานในครั้งนั้นก็มีความว่าต่างประเทศมีความต้องการ ข้าวโพดประเทศไทยอย่างมหาศาล ประเทศสิงคโปร์ซึ่งอยู่ใกล้ประเทศไทย ต้องการ ข้าวโพดถึงกับติดต่อ ไม่ได้รับการอนุญาตให้ส่งโควต้าไปขายให้แก่สิงคโปร์ เขาต้องไปซื้อ จากแอฟริกาใต้ ขอประทานกราบเรียน ท่านประธานที่เคารพว่า การค้าข้าวโพดของ เมืองไทยนั้นมันน่าจะเป็นรายได้ของประเทศที่แจ่มใสที่สุด ประเทศรอบ ๆ บ้านเราหรือใน เอเชียเกือบจะทุกประเทศไม่มีประเทศใดปลูกข้าวโพด มีแต่ประเทศไทยเท่านั้นที่ผลิตข้าว- ไปขาย นอกจากนั้นก็ยังมีสหรัฐอเมริกาที่ส่งมาตีตลาด รอบ ๆ บ้านเราใช้ข้าวโพดปีหนึ่ง ประมาณ ๒๐ ล้านตัน รวมทั้งญี่ปุ่นด้วย เราส่งข้าวโพดไปขายใกล้ ๆ แต่ในที่สุดปัญหา

ข้าวโพดของเราก็เกิดขึ้น เนื่องจากกรมการค้าต่างประเทศได้วางระเบียบและแบบแผนสกัดกันไม่ให้ข้าวโพดของเราไปต่างประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ ในขณะนั้นปีที่กระผมกล่าวนี้ ปีที่กรมการค้าต่างประเทศได้กำหนดโควตาดังกล่าวนั้น ราคาต่างประเทศดีเหลือเกิน บรรดาพ่อค้าในประเทศได้ซื้อข้าวโพดไว้เป็นจำนวนมากในราคาสูง บรรดาประชาชนเกษตรกรขายข้าวโพดได้ในราคาสูง แต่ในที่สุดราคาได้ตกลงเป็นลำดับมา ท่านประธานที่เคารพ การที่กระทรวงพาณิชย์โดยกรมการค้าต่างประเทศพยายามอย่างยิ่งที่จะกดราคาข้าวโพดให้ต่ำลง ๆ ไม่ยอมให้ออกไปต่างประเทศนั้น กระผมเองได้ลำดับรับฟังได้สนใจในปัญหาได้มีการประชุมกันที่กรมการค้าต่างประเทศ กระผมได้เข้าร่วมประชุมด้วย เนื่องจากประชาชนเกษตรกรจังหวัดนครสวรรค์จะเดินขบวนมาทำเนียบ ทางรัฐบาลได้ส่งตัวแทนไปเจรจาที่นั่น ไม่มีทางสำเร็จได้ กระผมขอให้มีการเปิดประชุมเพื่อจะหาข้อมูลที่แท้จริงว่าอะไรเป็นปัจจัยที่ทำให้ราคาข้าวโพดตกต่ำถึงขนาด ในที่สุดผลของการประชุมก็ได้ความว่า ราคาข้าวโพดมันตกต่ำก็เพราะกระทรวงพาณิชย์ใช้ระบบโควตาไม่ยอมให้ระบายออกไปต่างประเทศ มติของที่ประชุมจึงขอให้รัฐบาลไปแก้ไขระบบการค้าข้าวโพดเสียใหม่ให้เป็นระบบเสรี รัฐบาลชุดที่แล้วในเปรม ๒ จึงได้ประกาศเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๒๔ ให้การค้าข้าวโพดเป็นไปโดยเสรี ท่านประธานที่เคารพ อะไรจะเกิดขึ้น ท่านจะเห็นได้ว่าพอประกาศโดยเสรีวันนั้น รุ่งขึ้นอีก ๓-๔ วันนั้นราคาข้าวโพดได้กระโดดขึ้นเป็นลำดับ ประชาชนเคยขายได้ถึงละ ๒๕ บาทขึ้นมาจนบัดนี้ ท่านประธานที่เคารพ ตลาดกรุงเทพฯ ทำเรือ ขายเท่าไรครับ ถึงละ ๕๐ บาท ขึ้นอีกเท่าตัวในระบบเสรีอย่างนี้ แต่เป็นที่น่าเสียดายครับท่านประธาน แม้ราคาข้าวโพดจะสูงขึ้นบัดนี้จนถึงถึงละ ๔๕ บาทประการใดก็ตาม หรือถึงละ ๕๐ บาทประการใดก็ตาม ข้าวโพดไม่ได้อยู่ในมือของเกษตรกรชาวไร่เสียแล้ว ข้าวโพดไปอยู่ในมือของพ่อค้าแทบทั้งสิ้น พฤติการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อาจเห็นได้แล้วว่ากรมการค้าต่างประเทศเป็นตัวทำลายเศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองอย่างมหาดศาล ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเป็นเช่นนี้เราในฐานะผู้แทนราษฎรในฐานะที่เป็นปากเสียงของประชาชนพลเมือง เราไม่สามารถจะทนอยู่ได้ ไม่สามารถจะ

เห็นกรรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญมีอำนาจล้น
ชาติบ้านเมืองทั้งประเทศโดยปราศจากการเหลียวแลแต่ประการใด
ประธาน ขอรบกวนเรียนรัฐบาลนี้ ได้โปรดพิจารณาปัญหาภาวะเศรษฐกิจ
บ้านเมือง ท่านประธาน เกษตรกรทั้งประเทศอาศัยอยู่ได้ผลผลิตทางเกษตร
ราคาผลผลิตของการเกษตรเป็นประการสำคัญ เมื่อกรรมการค้าต่างประเทศ
ร้ายรังแกเกษตรกรชาวนาชาวไร่ทั้งประเทศดังที่กระผมได้กราบเรียนมานี้
ฐานทั้งหมดตลอดจนตัวเลขสถิติต่าง ๆ ที่กรรมการค้าต่างประเทศได้ดำเนิน
นั้นให้แก่รัฐบาล กระผมจะคอยติดตามดูต่อไปว่า รัฐบาลนี้จะได้แก้ปัญหานี้หรือไม่ เพื่อ
เกษตรกรทั้งประเทศที่กำลังยากไร้และเดือดร้อนแสนสาหัสอยู่ในขณะนี้ ได้มีภาวะดีขึ้น
ให้ท่านประธาน และรัฐบาลนี้ได้คำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันว่าประธาน
ประเทศรอคอยความหวังจากรัฐบาล รอคอยความหวังจากรัฐสภาว่ารัฐบาล
จะร่วมมือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างไร

ขอประธานกราบเรียนเป็นประการสุดท้ายว่า ในขณะนี้ชะตากรรมของเกษตรกร
เกษตรกรของชาวนา ไร่ ชะตากรรมของชาวนาไม่เคยมีปีใดที่ทรุดโทรม
แทบจะกระเด็นเหมือนในขณะนี้ ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรี ขอให้รัฐมนตรี
ทางออกไปสัมผัสในชนบท ท่านจะเห็น จะผิดกับเมื่อปีก่อนและจะผิดกับ
มาว่าภาวะความเป็นอยู่ของเกษตรกรได้ตกต่ำเพียงใด กระผมหวังที่จะ
รัฐบาลนี้มีทางใดที่กระผมจะให้ความร่วมมือให้ข้อเท็จจริงต่อรัฐบาลนี้
และขอเป็นประการสุดท้ายว่า กระทรวงพาณิชย์ท่านอย่าวิตกอย่างกังวล
งานด้วยความมั่นใจต่อไป พรรคเกษตรสังคมยังให้ท่าน ขอขอบพระคุณ

(เมื่อการประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานรัฐสภาได้ลงจาก
บุญแห่ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายสมัคร สุนทรเวช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ประธานที่เคารพ กระผม สมัคร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร
ก่อนอื่นอยากจะกราบเรียนท่านประธานนิดเถาะครับว่า กระผมเป็น ส.ส.

ท่านประธานก็คงจะทราบว่กระผมอยู่ภาคกลางแล้ว ส.ส. ที่ร่วมกันอภิปรายครั้งนี้ก็เป็น ส.ส. ที่มาจากทุกภาคด้วยกัน กระผมต้องขอพ้องท่านประธานก่อนว่า เมื่อวานขึ้นนี้กระผมถูกกล่าวหาว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กล่าวหากระผมในการไปปรากฏที่ไหนก็ไม่ทราบได้ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐเอามาลงข่าวว่าที่สมาชิกภาคอื่นนั้นไม่ขอรัฐมนตรีที่มาจากภาคใต้เลยรวมหัวกันยื่นญัตติต้องการจะขับไล่ ท่านประธานครับ กระผมขอเรียนฝากไว้ท่านนั้นว่า ในเวลาที่ท่านรัฐมนตรีขึ้นตอบแม้ว่าเรื่องนี้จะไม่ได้อยู่ในเรื่องที่ยื่นญัตติด้วย กระผมก็ต้องแถมเอาไว้ว่ากรุณาตอบด้วยว่าพูดอย่างนี้จริงหรือเปล่า ถ้าพูดไม่จริง จะได้บอกไอ้หัวเขียวข้างบนนี้ให้รู้ไว้ว่าเอาข่าวเท็จเข้ามาลงหรือเปล่า ท่านประธานครับ กระผมขอเรียนนะครับว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเล่นกันสนุกๆ กล่าวหาว่า ส.ส. ภาคอื่นสมคบกันขับไล่รัฐมนตรีที่มาจากภาคใต้ ขอกราบเรียนครับว่า กระผมไม่ได้เคยคิดถึงรัฐมนตรีว่าจะมาจากภาคไหน อย่างไรเลย เพราะบ้านเมืองเรามีประเทศเดียวนะครับ ภาคนี้เขาแบ่งกันไว้ทางภูมิศาสตร์หรือว่าทางการปกครองเท่านั้น ใครภาคไหนจะรักใคร่พรรคพวกตัวอย่างไร กระผมไม่ขัดข้องกระผมชื่นชมยินดีด้วย แต่อย่ามาว่าคนภาคอื่นเขาว่าไปชิงชังแล้วก็ดำเนินการเรื่องนี้ เพราะกระผมไม่เคยคิดถึงเลย ขอเรียนว่า ที่ทำนองอย่างนี้เรียนท่านนายกฯ ไว้เมื่อเช้าว่า กระผมต้องการจะยกกระจกส่งให้รัฐบาลดู ที่กระผมคุยไว้ว่าข้อมูลทั้งหมดกระผมได้มาจากข้าราชการประจำนั้น กระผมจะทำให้ท่านนายกฯ มีเวลา มีหน้าที่จะต้องอ่านข้อมูล เพราะเมื่อเสร็จแล้วกระผมจะถ่ายเอกสารทั้งปีกันให้ นี่เป็นรายงานที่ข้าราชการประจำทำให้กระผมเอง ความเหลวแหลกทั้งหมดในหน่วยงานต่าง ๆ นั้นเขาทนไม่ได้ แต่เขาพูดกับรัฐมนตรีไม่ได้ เขาต้องพูดกับนักการเมืองฝ่ายค้าน กระผมจะไม่อ่านอะไรทั้งหมดหรอกครับ กระผมหยิบบางประเด็นที่เขาส่งมาให้เพราะว่ามีข้อเท็จจริงและมีตัวเลขที่จะตรวจสอบกันได้ กระทรวงเกษตรฯ มีหน่วยงานชื่อ อ.ต.ก. ขอเรียนว่า หน่วยงานหน่วยนี้ละครับที่ทำความบรรลั้วยาวอดให้บ้านเมืองอยู่ตลอดทุกวัน ท่านนายกรัฐมนตรีเองจะอยู่หรือจะไปก็ให้หน่วยงานเวรกรรมอันนี้ละครับ ขอเรียนว่า กระผมไม่ได้ฟังแต่ข้อมูลจากข้าราชการประจำที่ส่งมาให้กระผมเท่านั้น แต่กระผมเป็น

ประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน มีกรณีขัดแย้งต่างๆ กระผมเชิญผู้อำนวยการ อ.ต.ก. มาหนึ่งซัปดาห์โดยคณะกรรมการ ๑๙ คน ข้อมูลที่จะนำมากราบเรียนท่านนายกฯ จะเชื่อหรือไม่ก็ตามแต่ เวลานี้จะไม่ทันสมัยไปหน่อยเพราะท่านหลบหลีกไปใช้อย่างอื่นอีกแล้วก็แล้วแต่ แต่ขอเรียนว่า ความรับผิดชอบนั้นยังคงอยู่ท่านนายกฯ คงทราบนะครับว่า บ้านเมืองเรานั้นเรามีปัญหาสำคัญคือเรื่องข้าว ท่านนายกรัฐมนตรีก็ชื่นชมในการจะไปช่วยคนชนบทแปลว่าช่วยชาวนาละครับ ส่วนหนึ่งด้วย ใครๆ ก็เห็นดีเห็นชอบ แต่ในการทำงานของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นจะไปสนับสนุนเจตนาของท่านนายกฯ หรือเปล่าอันนี้กระผมคิดว่าท่านนายกฯ ต้องไตร่ตรองดูให้ดี อ.ต.ก. เป็นหน่วยงานที่จะแก้ไขปัญหาเรื่องราคาข้าว บ้านเมืองไหนใครๆ ที่มีกันอยู่ก็ว่าคนที่ผลิตต้องการจะขายผลผลิตของตัวเองให้ได้ราคาสูงที่สุด คนที่บริโภคต้องการซื้อของที่จะบริโภคให้ต่ำที่สุด แต่เมืองไทยเราเป็นอย่างไรรครับ คนผลิตถูกกดราคาผลผลิตแต่คนบริโภคถูกโก่งราคาของบริโภค แปลกใหม่ครับว่าชาวนาถูกกดราคาข้าวเปลือกแต่คนในเมืองอย่างกระผมถูกโก่งราคาข้าวสาร เมื่อก่อนหน้านี้ประมาณ ๔-๕ เดือนก่อนที่นักการเมืองฝ่ายค้านจะยื่นมือเข้าไปเกี่ยวข้องและหาหนทางพิสูจน์ข้อเท็จจริง กระผมขอเรียนว่าชาวนาถูกกดราคาค่าข้าวเปลือก ตั้งไว้ราคาเกวียนละ ๓,๗๕๐ ๓,๘๐๐ อะไรกันนั้น เพราะจริงนั้นอย่าว่าแต่ ๓,๗๐๐ เลยครับ ๓,๑๐๐ ๓,๒๐๐ ก็ขายไม่ได้ ขายได้ ๒,๗๐๐ ๒,๘๐๐ กระผมขอเรียนตัวเลขให้ท่านนายกฯ ฟังคร่าวๆ ท่านนายกฯ ไม่ต้องจำก็ได้ เพราะเหตุว่าท่านมีภาระอย่างอื่นมากมาย แต่กระผมจะลำดับความให้ท่านสมาชิกในสภาฯ นี้ได้ดูด้วยว่ากระผมเอาความเท็จมาพูดหรือไม่ บ้านเรานั้นเป็นเมืองเกษตรพืชหลักของเราคือข้าวสารปีหนึ่งเราผลิตข้าวเปลือกได้ ๑๗ ล้านเกวียน นี้ตัวเลขโดยประมาณนะครับคลาดเคลื่อนนิดหน่อย ๑๗ ล้านเกวียนเราสีเป็นข้าวสารได้ ๑๑ ล้านเกวียน เรากิน ๙ ล้าน เราขาย ๒ ล้าน นโยบายของรัฐบาลเป็นอย่างไรรครับ เอราราคาซึ่งเป็นราคาที่จะได้จากการขายไปต่างประเทศ ที่มันขายได้แพงได้มาก ไปกระทบกลับเป็นราคาข้าวเปลือก อยู่มาวันดีคืนดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ก็กำหนดราคาข้าวเปลือกว่า ควรจะขายได้ กระผมจะใช้ตัวเลขตัวเดียวไม่ให้งงยาก ๓,๗๕๐ ประกาศไปทั่วบ้านทั่วเมือง ชาวไร่ชาวนาตื่นตื่นยินดี

๓๕๖

๓,๗๕๐ กระผมถามเจ้าหน้าที่ว่ามาจากไหนไอ้ ๓,๗๕๐ นี้ เขาบอกว่ามาจากตัวเลขซึ่งคำนวณว่าชาวนาคนหนึ่งนั้นทำข้าว ๑ ไร่ ๑ เกวียน จะต้องใช้ต้นทุนประมาณ ๓,๑๐๐ บาท ตัวเลขเศษกระผมตัดทิ้ง ต้นทุน ๓,๑๐๐ ควรจะขายได้ ๓,๗๕๐ ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์กำไรเลยประกาศตัวเลขอันนี้ออกมา กระผมถามเจ้าหน้าที่ว่า แล้วตกลงไปซื้อได้ไหมราคานี้ราคานี้ประกันหรือเปล่า ไม่ประกันละครับ เพราะว่าถ้าประกันซื้อไม่ไหว ข้าวในประเทศมีเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ประกันไม่ได้หรอกครับ ถามว่าประกันไม่ได้ นี่พยุ่งหรือเปล่า พยุ่งคือว่ามีข้าวอยู่สัก ๑,๐๐๐ เกวียน ไปแย่งซื้อทุกวัน ๆ จนถ้าแก่เห็นว่าถ้าเราไม่ซื้อบ้างต้องตายแน่ ยื่นเข้ามาซื้อด้วย อย่างนั้นเรียกพยุ่ง พยุ่งก็ไม่ได้พยุ่งครับ บอกว่าไม่ไหวถามว่าทำอย่างไร ขอยืมเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร เงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนี่คือเงินที่ได้จากค่าพรีเมียมข้าว พรีเมียมน้ำตาลเอามากองไว้ มีกองอยู่ ๖ พัน ๒ ร้อยล้านแล้วอย่างไรครับ ให้ยืมไป ลูกหนี้รายใหญ่คือ อ.ต.ก. นี่แหละครับ กู้เขาไป ๓ พันกว่าล้าน เอาไปทำอะไรครับ แล้วเอาไปทำอิหลยฉุยแจกที่รัฐมนตรีไม่เอาใจใส่นี้ ได้เงินไป ๗๕๐ ล้านเอาไปซื้อข้าวเรียกว่าข้าวราคาแทรกแซง กระผมถามเจ้าหน้าที่ว่า ที่ว่าแทรกแซงนั้นมีซื้อทุกจังหวัดไหม ไม่ละครับซื้อ ๑๙ จังหวัด ซื้อทุกอำเภอไหม ซื้อบางอำเภอซื้อทุกตำบลไหม ซื้อบางตำบล เวลาซื้อทำอย่างไร ประกาศทั่วไปหมด ผู้ว่าฯ เป็นประธาน นายอำเภอเป็นรองประธาน ไปจัดการซื้อ ประกาศหมดวันนี้ เวลาที่จะซื้อที่นี้ ที่นี้มีข้าวหมื่นเกวียนจะซื้อได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ คือซื้อได้ประมาณ ๑,๐๐๐ เกวียน ท่านประธานที่เคารพ ประกาศเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ซื้อขายกันในราคา ๓,๗๕๐ อยากทราบเรียนท่านประธานว่า ตัวเลขนี้ถ้าแก่โรงสีไหนครับที่มันจะหน้าโง่ไปแย่งซื้อในราคา ๓,๗๕๐ รู้ตัวเลขแล้วว่ามีอยู่หมื่นเกวียน แล้วจะซื้อแค่พันเกวียน แล้วก็นั่งรอให้มันไปซื้อกันเสียให้เสร็จ ในกรณีพันเกวียนที่มาถึงก็บอกว่าเป็นของหน่วยนี้ท่าน เป็นของกลุ่มเกษตรกรนี้ท่าน เป็นของกลุ่มนี้ท่าน ปรากฏว่าจริง ๆ แล้วเขาก็รอให้มันซื้อกันเสียให้เสร็จ แล้วก็ยกออกไป พอเสร็จเรียบร้อยถ้าแก่เขาก็ตามเข้าไป กระผมอยากขอเรียนอนุญาตท่านประธานนิดนะครับว่า ขออนุญาตให้กระผมตีมน้ำสักนิดได้ไหมครับ คือว่าที่จริงวันนี้กระผมไม่อยู่ในคิวที่จะพูดได้เลย เพราะเหตุว่าเมื่อคืนกระผมไปโรงพยาบาลตอนตี ๓ แล้วกลับ

มาเกือบจะตี ๕ เป็นโรคอาหารเป็นพิษครับ แล้วมันก็ปวดท้องขนาดหนัก ไอ้ยาที่กระผมกินติดต่อกันมา ๓ เม็ดเมื่อสักครู่ตอนเช้ามันทำให้น้ำลายในปากหายหมด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านประธานอนุญาตกระผมนะครับ ขอยืนยันว่าเป็นน้ำชาเปล่า ๆ จริง ๆ ไม่มีน้ำอะไรรื่นด้วยครับ

ท่านประธานครับ กระผมอยากกราบเรียนอย่างนั้นะครับว่า ตัวเลขที่กระผมยกให้ท่านประธานดูนั้น เมื่อทำแล้วเป็นอย่างไรครับ เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้วปรากฏว่า อ.ต.ก. มากุ่ยว่าเวลา อ.ต.ก. ไปซื้อข้าวแทรกแข่งราคา ๓,๗๕๐ นั้น ทำให้ราคาข้าวเปลือกสูงขึ้น กระผมบอกว่าไม่มีไอ้ถ้าแก่โรงสีหน้าโง่คนไหนที่มันจะเข้ามาแย่งซื้อในเวลาที่มีมันรู้อยู่แล้วว่า มีอยู่หมื่นหนึ่งแล้วซื้อได้พันเดียว ท่านประธานเป็นถ้าแก่ท่านประธานจะไปแย่งซื้อใหม่ครับ ไม่เลยครับ แต่มานั่งหลงไหลใฝ่ฝันซื้อ ๓,๗๕๐ ซื้อมาแล้วเอามากองไว้ ทำอย่างไรครับ ซื้อแพงมาขายถูก นี่ครับ อ.ต.ก. เสร็จเรียบร้อยแล้วเป็นอย่างไรครับ กระผมดูตัวเลขแล้วกระผมก็บอกว่าอย่างนั้นมันมีทางจะเจ๊งกับเจ๊ง ซื้อแพงมาขายถูกแต่ไอ้ตัวเลขที่น่าทุเรศที่สุด ซึ่งท่านนายกฯ จะทราบหรือเปล่าไม่ทราบได้ แต่รัฐมนตรีเกษตรทราบแล้วไม่จัดการแก้ไข ปรากฏว่าในปี ๒๕๒๔ ในเวลา ๑ ปี ค่าใช้จ่ายไม่ใช่ที่หักออกไปจากการซื้อแพงขายถูกนะครับ ค่าใช้จ่ายในการไปดำเนินการจัดซื้อ ไปเก็บ ไปฝาก จ่ายค่าเช่า ๑ ปีเสียไป ๖๐๐ กว่าล้าน แล้วบัญชีนี้ตัดทิ้งเลย ท่านประธานครับ กระผมอยากจะกราบเรียนตัวเลขให้ทราบนิดหน่อยว่า เรื่องอย่างนี้ถ้าเราดูแต่ อ.ต.ก. อันเดียวเขาก็บอกว่า คุณทำไม่ไปดู อคส. บ้างละ กระทรวงพาณิชย์มีหน่วยงาน ตัวย่อ ๓ ตัวเหมือนกับครับ องค์การคลังสินค้าองค์การนี้ก็ช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องข้าวเหมือนกันนะครับ ได้เงินเท่าไรครับ มีเงินหมุนเวียนมากน้อยเขาให้มาปีละ ๖,๐๐๐ ล้าน ทำอย่างไรละครับหน่วยนี้ไปประมูลซื้อข้าวสาร ซื้อกันอย่างไรครับ ซื้อข้าวสารราคาแพงเอาไว้อขายราคาถูก กระผมซื้อข้าวสารกระสอบละ ๕๗๐ วันเดียวเวลาเดียวกันกระทรวงพาณิชย์ประมูล ๖๘๒ บาท ถามว่าทำไมถึงตันซื้อแพงกว่ากระผม ๑๑๒ บาท เขาบอกซื้อแพงอย่างนี้ดีโรงสีมันจะได้ไปซื้อข้าวเปลือกชวานาแพง ๆ นี้ก็คิดไว้ ๆ อีก เพราะเหตุว่าโรงสีนั้นมัน

กว่านั้นซื้อข้าวไว้หมดแล้ว อย่างที่กระผมบอกไว้เมื่อสักครู่นี้เอามาเก็บไว้หมดเสร็จเรียบร้อยก็ประมูลได้ เล่นนอกเล่นในกันเอาราคาไปบอกกัน รู้ก็เสนอราคากลาง ๖๐๐ กว่าบาท ๖๘๒ บาท ในเวลาที่ราคาจริง ๆ ๕๗๐ บาทใครได้กันเท่าไรอย่างไร กระผมอยากจะทราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เอาเรื่องนี้มาพูดมาว่า เป็นทำนองดำหนิวว่า รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรฯ ไม่ดูแลไม่เอาใจใส่แล้วก็แก้ปัญหาไม่ได้ รัฐมนตรีเกษตรทำอย่างนี้ คนอยู่ในเมืองอย่างกระผมต้องกินข้าวถึงละ ๑๒๐ แต่ว่าคนที่ป็นชาวนา ขายข้าวได้เกี่ยวละ ๒,๖๐๐-๒,๗๐๐ มันอย่างไรกันแน่ละครับ คนไม่ได้เป็นรัฐมนตรีเกษตรอย่างกระผมเดือดร้อน และเมื่อเดือดร้อนแล้วกระผมรับเงินเดือน ๆ ละหมื่นแปด ประเดี่ยจะว่า หลับ ๆ ตื่น ๆ เดือนละหมื่นแปดไม่ทำอะไร กระผมก็ต้องทำการสอบเรื่องนี้ กระผมสอบข้าราชการเสร็จ กระผมก็ออกไปในท้องที่ กระผมสอบข้อเท็จจริงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ไม่เคยสนใจความเป็นจริงว่าราษฎรเขากินกันอย่างไร ชาวนาเดือดร้อนอย่างไร คนบริโภคเดือดร้อนอย่างไร ทำไม่ละครับ ท่านไม่ได้มีวิญญูณของคนที่จะรู้จักเดือดร้อนแทนชาวนาบ้าน กระผมต้องพูดอย่างนี้เพราะกระผมนั่งเฝ้าดูมา ก็เดือนแล้วที่ท่านเข้ามานั่งแก้ไข กระผมเห็นว่าท่านไม่แก้ กระผมถึงต้องแก้ กระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เอามาอวดกัน แต่เป็นการแก้ไขซึ่งกระผมพิสูจน์ได้ กระผมยืนยันกับท่านประธานว่ากระผมมีตัวเลขมาอวดเพื่อนสมาชิกในสภาของกระผมวันนี้ด้วย รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีด้วยว่า ระบบการค้าข้าวในบ้านเรานั้นมันร้ายกาจและน่าเกลียดขนาดไหน ท่านประธานครับ ข้าวสาร ๕ เปอร์เซ็นต์ที่ชอบยกตัวอย่างกันนี้ซื้อจากข้างนอกเมืองเข้ามาในเมือง เมืองไหนก็ได้ครับ ต้นทุน ๕๗๐ เวลาที่เอาเข้ามาแล้วมันจะมีระบบของมันราคา ๕๗๐ เกิดจากอะไรครับ เกิดจากเจ้าแก้มที่ทรงวาด หรือจักรวรรดิ เขาจะเป็นคนบอกวันนี้ให้ราคาเท่านี้ก็เป็นราคานี้เรียกว่า ราคาฮ้างแซ้ง ภาษาจีนนะครับ ได้ราคานี้ต้องราคานี้คือเขากำหนดว่าราคาทองต้องเท่านี้ โรงสีก็ต้องเอาราคาฮ้างแซ้ง ถ้าโรงสีรู้จักระบบรัฐบาลเล่นกันกับโรงสีได้ โรงสีก็จะช่วยเหลือรัฐบาลได้ แต่นี้โรงสีกับรัฐบาลก็ไม่ได้คบหาสมาคมกัน โรงสีก็เลยใช้วิธีลงไปซื้อข้าวถดราคาชาวนา คือ กันกำไรส่วนใหญ่ของตัวไว้เพื่อจะได้ขายให้โรงสีข้าวในเมืองได้มีกำไรกัน ๒ ทอด ตกกลางคนในเมืองกำหนดราคาไป โรงสีไปตั้งราคาเล่นกับ

ชาวนา พวกกรรม ท่านประธานก็ตั้งอยู่ตรงกลางตรงนี้ ชื้อเข้ามาในกรุงเทพ ๕๗๐ ไป
 ผ่านเก้าแก้ว ๑ แก้วแก้ว ๒ แก้วแก้ว ๓ แก้วแก้ว ๔ พอเข้าไปถึงตลาดขายส่งทั้งกระสอบ ๗๐๐ กว่า
 บาทเปิดปากออกมา ขายปลีกเป็นทีละกิโลหรือขายเป็นถังประมาณ ๗ ๘๐๐ บาท คนยังจน
 ยิ่งต้องกินข้าวแพง อย่างกรรมซื้อข้าวทีละถัง กรรมซื้อได้ถึงละ ๑๒๐ คนจนกว่ากรรมซื้อ
 ข้าวทั้งถังเขาไม่มีเงินซื้อ ต้องซื้อข้าวทีละกิโลหนึ่งเขาขาย ๘ บาท ๒ สลึง คุณออกมาแล้ว
 เท่ากับกินข้าวถังละ ๑๒๗ บาท ๕๐ สตางค์ คนจนไปกว่านั้นนี้กว่าซื้อข้าวกิโลมากต้องซื้อ
 เป็นลิตร ตวงปั๊บเอามือปาดแพล็บ นั้นแหละครับ ลิตรละ ๗ บาท ถังหนึ่งมี ๒๐ ลิตร คน
 จนที่สุดกินถังละ ๑๔๐ ซื้อเป็นกิโล กิน ๑๒๗ บาท ๕๐ สตางค์ กรรมกิน ๑๒๐ คนรวย
 กินอย่างไรครับ คนรวยกินข้าวหอมกินข้าว ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ถังเท่าไรครับข้าวแบบนี้
 ถังละ ๑๔๕ คนรวยก็ซื้อข้าวทั้งถังไม่ได้ ไม่ใช่ไม่มีเงินซื้อ แต่ไม่ชอบแบกมันหนัก
 เขาชอบซื้อข้าวตามซูเปอร์มาร์เกต (Supermarket) ซูเปอร์มาร์เกตทำอย่างไรครับ เขา
 เอาข้าวถังละ ๑๔๕ นี้แหละครับ ไปตวงใส่ถุงพลาสติก ถังละ ๓ กิโล ราคา ๓๙ บาท
 ข้าวหอมมะลิแท้ ๑๐๐ เปอร์เซนต์ ๓ ก.ก. ๓๙ บาท เออ ดีข้าวหอมดี ๓๙ บาท ซื้อไป
 แล้วก็เอาไปบอกว่ากินดี ไม่รู้สึก แล้วเอา ๓ หार ๓๙ ดูซิครับ นั่นกิโลละ ๑๓ เอา ๑๓
 คุณ ๑๕ ซึครับ นั่นแหละถังละ ๑๙๕ บาท นี้แหละครับระบบอย่างนี้คนเป็นรัฐมนตรี
 กระทรวงเกษตรฯ ไม่เคยเอาใจใส่ แต่คนเป็นนักการเมืองฝ่ายค้านอย่างกรรม กรรม
 บอกเรื่องนี้แก่ได้ ราคา ๓,๗๕๐ นั้น ราคาเพื่อฝัน เอาราคาที่เป็นไปได้จริง ๆ กรรม
 ไปคุยกับโรงสีไม่ได้คุยโรงเดียว ไปคุย ๑๒ โรง ได้ตัวเลขได้มา ถึงได้รู้ว่า อ้อ ข้าว
 ๑,๐๐๐ กิโลใส่ลงไปเครื่องนั้นมันออกมา ๖ อย่าง มันออกมามันมีข้าวเขาเรียกว่า
 ต้นข้าว คือข้าวเต็มเม็ด มีข้าวท่อนคือหักตรงกลางมีปลายใหญ่คือหักด้านใหญ่ ปลายเล็ก
 หักด้านเล็ก มีรำหยาบ รำละเอียด มันมี ๖ อย่าง กรรมถามโรงสีว่า เอาข้าวใส่ลงไป
 ๕ เปอร์เซนต์ สีจะไปออกมามีเท่าไรถึงจะอยู่ได้ เขาบอกทั้งหมด ๖ อย่างออกมา เขา
 ขายได้ ๓,๔๐๐ กว่า กรรมถามว่ากว่าเท่าไรครับ เขาบอกกว่าก็แล้วกัน กรรมรู้ว่าโรงสี
 อยู่ได้ด้วยการรับจ้างสีเกวียนละ ๕๐ บาท กรรมว่าโรงสีอยู่ได้ตรงกว่าได้หรือไม่ เขา
 บอกได้ครับ ถ้ากรรมจะทำการทดลองจะเอาข้าวสักยี่ห้อหนึ่งที่คุณซื้อได้หรือไม่ว่าตั้งแต่

๓,๑๐๐ ๓,๒๐๐ ๓,๓๐๐ ๓,๔๐๐ ๔ ราคาข้าวนาจะอยู่ได้ ขายได้ เพราะต้นทุน ๓,๑๐๐
 ขาย ๓,๔๐๐ พอมีกำไร ๑๐ เปอร์เซ็นต์ โรงสีตกลอง นั้นแหละครับ ข้าวประชากรไทย
 ถึงออกมา กระทบให้ชาวนาขาย ๓,๑๐๐ ๓,๒๐๐ ๓,๓๐๐ ๓,๔๐๐ ชาวนาบอกเจ้าพระคุณ
 ดีแล้วขายได้ กระทบไม่ใช่รัฐบาลหรือครับ เขาขาย ๓,๗๐๐ ที่รัฐบาลโกหกเขาไม่ได้
 รัฐมนตรีเกษตรไปโกหกเขาไม่ได้ แต่กระทบทำให้เขาขายได้ในราคาที่มันเป็นไปได้ โรงสี
 สักดีใจได้กำไรนิดหน่อยที่อยู่ได้ แต่คนงานมิงานทำตลอดปี เรารับซื้อต้นข้าวเขาหมด
 ข้าว ๕๗๐ เข้ามากรุงเทพฯ ใส่รถเข้ามาแบกลองเอามารอกใส่ถุงพลาสติก ซีล (Seal) เสร็จ
 เอาไปส่งเอาไปขาย เชื่อหรือไม่ครับ ทุกคนมีรายได้คนแบกเข้ามาคนขนเข้ามากระสอบละ
 ๑๐ บาท คนแบกลองกระสอบละ ๓ บาท คนไปทำแพ็ค (Pack) ก็ได้ตามอัตรารัฐบาล
 ๖๐ กว่าบาท คนเอาไปขายขึ้นไปส่งได้ถุงละบาท คนเอาไปขายปลีกได้ ๕ สลึง และคน
 คนบริโภคละครับ ข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเคยขายอยู่ถึงละ ๑๒๐ เราขายได้ถึงละ ๙๖ บาท
 ถูกหรือไม่ครับ จาก ๑๒๔ ถึง ๙๖ นี้ ถ้าเป็นข้าวถูกลงมามากครับ ขอเรียนว่าเมื่อกระทบ
 ทำอย่างนี้ กระทบพิสูจน์ให้เห็น แล้วคนทั้งบ้านทั้งเมืองก็ทำตามข้าวประชากรไทยออกมา
 ได้เดือนเดียว เดือนนี้ทำมา ๔ เดือน มี ๒๐ ตรา ขายกันทั่วบ้านทั่วเมืองหมด ข้าว
 โอชารสของรัฐมนตรีพาณิชย์ ข้าวธัญญาธข้าวบับอคอดแตงนั้นไม่มีใครสนใจหรือครับ
 ขอเรียนว่า ระบบที่เราทลายลงไปคือไอ้ถ้าแก่ ๔ คนนั้นจะอยู่หรือไม่อยู่ตามใจ แต่ว่าข้าว
 ต้นทุน ๕๗๐ กว่าที่จะถึงปากคนกินเพิ่ม ๒๓๐ บาทนั้นกระทบเห็นว่าใครเป็นรัฐบาลใครเป็น
 รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องไม่เอาใจใส่กระทบว่ากระทบไว้ใจไม่ได้ กรณีอย่างนี้ได้พิสูจน์แล้วได้
 แสดงความจริงให้เห็นและแม้ว่าจะมีวงจรของข้าวขึ้นลงอย่างไรทำมาแล้ว ๔ เดือนไม่กระทบ
 กระทบจะทำต่อไปให้ครบวงจร ๑๒ เดือน ไม่ได้ทำเพื่อการหาเสียงเลือกตั้ง มีคนถามว่า
 ทำเล่นหรือทำจริง กระทบตอบว่า กระทบทำเพื่อพิสูจน์ความจริงและกระทบได้พิสูจน์แล้ว
 พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าคนเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ นั้นไม่เอาไหน ไม่เอาใจใส่
 ไม่เอาข้อเท็จจริง อ.ต.ก. ที่เป็นหน่วยงานบรรลั้วยาววอดนั้น กระทบจะไม่ออกรายละเอียด
 ให้ดูมากนัก แต่ว่าท่านนายกฯ ก็กรุณาให้กระทบฉายหนังตัวอย่างให้สมาชิกในสภาของ
 กระทบดูหน่อย ขออนุญาตอ่านตัวเลขนิดหนึ่งเกี่ยวกับการประพติของ อ.ต.ก. ในการ

๑๗ บริษัทไปตั้งคาราคาซังสร้างระบบไว้ คนที่มาทำระบบนี้ก็เป็นครูบาอาจารย์สอนหนังสือกันมา ขอเรียนนะครึบว่า ท่านอาจารย์นั้นก็สอนหนังสือกระผม แต่ถ้ากระผมเป็นรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์กระผมไม่ให้มาซื้อเครื่องอย่างนั้นได้หรอกครึบ กระผมต้องรู้ว่าอะไรควรอะไรไม่ควร เวลานี้จะเอาให้ทุกอย่างดีทุกอย่างเรียบร้อยไม่มีปัญหา ไม่มีปัญหาไม่ให้ใครดำได้ก็ยอมให้อาจารย์จัดการหมด แล้วเป็นอย่างไครึบ เวลาอัตราตีข้าวดีไม่ให้เขาส่งออก เวลาที่ราคาตกต่ำสู้ไม่ได้มานั่งลดไอ้ โหน่นไอนี้ล่อใจให้คนส่งออก คนเป็นรัฐมนตรีอย่างนี้แม้จะพ้นไปแล้วก็พูดได้นะครึบ กระทรวงไม่เกี่ยวข้องกัน ขอกราบเรียนท่านประธานว่า กรณีอย่างนี้กระผมต้องแสดงความเห็นให้ดูว่าถ้าเป็นกระผมจะแก้อย่างไรไม่ได้ใช้เวลาเขียนเย็บหรือไม่ต้องทำอะไรมาหรอกครึบ ตัวเลขท่านประธานก็ตามท่านกระผมอยากจะเรียนว่า ถ้ารัฐบาลทำอย่างกระผมทำ ข้าวทุกชนิดในบ้านเมืองให้มันกินกันตามสภาพเศรษฐกิจกินข้าวดี คนจนกินข้าวเลว และเป็นข้าวแท้ ๆ ไม่ต้องเอาอะไรมาปน ไม่ต้องเอาข้าวเหนียวมาปน คนเลวคนจน ๆ กินข้าว ๒๕ เปอร์เซ็นต์ คนมีคนรวยกินข้าวหอม เมื่อทำตามระบบนี้ถ้ารัฐบาลดูแลหมดเริ่มต้นด้วยรัฐบาลประกาศราคาข้าวให้มันเป็นจริงชึบรึบ ชื่อ ๓,๔๐๐ บาท บอกชาวนาว่าแล้วจะมาช่วยทีหลัง ไม่ต้องโกหกเลยครึบ ชื่อ ๓,๔๐๐ เข้าโรงสีขายรัฐบาลทำระบบได้หมด ระบบที่กระผมทำอยู่ระบบที่ค้าขายกันทั้งบ้านทั้งเมืองและรัฐบาลส่งข้าวออกเองจะเป็นคนกำตันทุนไว้ ไม่ต้องไปคิดค่าพรีเมียมอะไรให้ยุ่งยาก รัฐบาลจะสู้เขาได้ทั่วโลกยกเว้นสู้ไม่ได้อย่างเดียวคือระบบการให้ลองเทอมเครดิต (Long term Credit) เท่านั้น ที่ไม่ต้องไปสู้กะเขา นอกนั้นแล้วสู้ได้หมด ถ้าทำอย่างนี้แล้ว กระผมติดลูกคิดให้ฟังแล้วเจ้าหน้าที่ไม่เชื่อกระผม ปีหนึ่งรัฐบาลทำเองจะได้เงินประมาณ ๖ พันล้านบาท ได้เปล่า ๆ ซึ่งได้มาจากพรีเมียมก็หลายพันล้าน แต่นี้ได้ ๖ พันล้านถ้าข้าวเสียหายหมด ถ้ามว่ารัฐบาลค้าข้าวเองจะดีหรือ กระผมบอกว่าทำไม่จะได้ดี ก็ไอ้บุหรืนี้ไม่ได้สู้กันทั้งบ้านทั้งเมือง ไม่ได้ถุนกันทุกห้วงครอบครัว ยังอดสำห้ผูกขาดค้ามาได้ตั้ง ๔๐—๕๐ ปี มีโรงมิอะไรทำดีทำเก่งมีรสจืด รสเลว มวนสั้น มวนยาว กันกรอง กันไม่กรอง ขายทั้งหีบราคาเท่าไร ขายเป็นห่อกำไรเท่าไร ขายเป็นซองราคาเท่าไร แม้จะขายเป็นตัวกำไรเท่าไร ยังรู้จักว่าระบบตลาดทำอย่างไรขึ้นไปบนตึก ๒๕ ชั้น

ก็มีบุหรี่ยาย ลงไปได้ถูดึงก็มิบหรือขาย กั้นตรอกก็มี ปากตรอกก็มี อย่างนี้ทำไมไม่ได้ และไอ้ข้าวนี้กินกันทุกวันกินกันทุกมื้อ รัฐบาลไม่คิดทำลองทำอย่างกรรมว่า ปีหนึ่งจะได้ ๖ พันล้านบาทขึ้นไป แล้วอย่างไรครับได้มา ๖ พันล้านทำแบบอ้อยกับน้ำตาลอย่างว่านั้น ละครับ ข้าวเปลือกไทยขายทุกเกวียนขึ้นทะเบียนหมด แล้วก็คืนไปให้เขาเกวียนละ ๓๐๐ บาท ลองคูณดูซิครับได้ ๕ พัน ๑ ร้อยล้านบาทเท่านั้นเอง เกวียนละ ๓๐๐ บาท จ่ายคืนเขาไป ๕ พัน ๑ ร้อยล้านบาท ยังมีเศษเงินเหลือไว้ทำอะไรเล่น นี่ประเด็นที่ ๑ ว่าเอาชดเชยไปแบบอ้อย หรือจะเลือกประเด็นที่ ๒ ก็ได้ครับช่วยให้เขาเพิ่มผลผลิต แบบที่กรรมไปทำอยู่ที่แปดริ้วนี้ ที่คลองสวนบอกให้ก็ได้ แต่ก่อนนี้ข้าวนาธรรมดาทำได้ ไร่ละ ๕๐ ถัง เดียวนี้เอานาหวานน้ำตมเข้าไปเลือกพันธุ์ให้เขาแล้วน้ำถึง เท่านั้นละครับ จาก ๕๐ ถังเป็น ๘๐ ถังต่อไร่ ไม่น่าเชื่อ กรรมบอกว่าไม่ต้องเอา ๘๐ เอา ๖๐ จาก ๕๐ เป็น ๖๐ เพิ่ม ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ลงทุน ๓,๑๐๐ เท่าเดิมแต่ได้ข้าวมาเกวียนหนึ่งกับอีก ๒๐๐ กิโล อย่างนี้ขาย ๓,๔๐๐ เท่าเก่า ก็ได้เงิน ๔ พันกว่า เห็นไหมครับ ว่าได้ ๒๐ เปอร์เซ็นต์เหมือนกัน ไม่ชอบอย่างนี้จะเอาอีกอย่างก็ได้ครับ ถ้าจะเอาไอ้เงิน ๖ พันล้านบาท นี้ไปซื้อปุ๋ยซื้อยาฆ่าแมลง แล้วเราจัดระบบซื้อทุนขายทุนได้บุญแรง ปุ๋ยตันละ ๕,๐๐๐ ราษฎรซื้อได้ ๔,๐๐๐ ซิครับทำอย่างนี้ทุกอย่างซื้อทุนขายทุนหมด อย่างนี้ต้นข้าวมันจะตก เหลือเกวียนละ ๒,๕๐๐ ๒,๖๐๐ ถ้ามันลงเป็น ๒,๕๐๐ ๒,๖๐๐ ขายมัน ๓,๔๐๐ อย่างเก่าก็ กำไร ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เห็นไหมครับว่า จะเอาชดเชยให้ก็ได้ จะเพิ่มผลผลิตก็ได้ หรือจะ ลดต้นทุนก็ได้ แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ไม่เคยได้แสดงความคิดเห็นความอ่าน ไม่เคยแสดงความเห็นไม่เคยรับรู้เรื่องนี้เลย ปล่อยให้นักการเมืองฝ่ายค้านซึ่งไม่ได้ร่วม รัฐบาลเลยต้องมาช่วยคิดแล้วเอามาแสดงแล้วก็มาบอกกันในสภานี้ เขาบอกกันไว้ว่า เป็นรัฐมนตรีไม้ประดับนั้นกรรมก็ไม่อยากจะไปชื่นชมด้วย แต่ว่าลักษณะท่าทางนะ มันคล้ายอย่างนั้นจริง ๆ นะครับท่านประธาน

กรรมอยากจะเลยถัดไปอีกหน่อยหนึ่งถึงกรณีเรื่องท่านไม้แก่ปัญหาเรื่องทีราบ ลุ่ม ที่ราบลุ่มต่าง ๆ เวลาที่เรารู้แน่แล้วครับว่าเขื่อนนั้นก่อให้เกิดปัญหา ผลประโยชน์ ดินะมีแน่ เขื่อนใหญ่ ๆ ใส่ลงมา นะครับ อยู่ไกลไปหน่อยไม่เป็นไร อยู่ไกลไปถึง

จังหวัดน่าน จังหวัดตาก ไม่เป็นไรครับ แต่ว่าเมื่อทอดลงมาอยู่ใกล้อย่างแถวแม่น้ำท่าจีน แม่น้ำท่ากลอง แม่งล่องนั้นถ้าไปปรับระดับน้ำ เปลี่ยนระบบน้ำเข้า กำลังนี้เกิดปัญหา ชาวไร่ชาวนา ประทานโทษต้องเรียกว่าชาวไร่กับชาวนาเกิดปัญหาเพราะว่าน้ำมันไม่มาคั้นน้ำเค็ม เวลานั้นน้ำเค็มมันเข้าไปทำลายหมด นั่งเฝ้าดูมา ๓ ปี จังหวัดสมุทรสงคราม อัดันมะพร้าวขึ้นได้เด่ ๆ มันชอบน้ำเค็มเหมือนกัน แต่มันเค็มจัดเกินไปทนไม่ได้ ราษฎรย้าย ประชาชน กระผมไปดูเรื่องนี้เพราะอยากรู้ว่าทำไมผู้แทนเหลือคนเดียวไม่เป็น ๒ คนเสียที ปรากฏว่ามีแต่พวกราษฎรออก ไม่มีราษฎรเข้า บ้านเมืองไหนมีแต่ราษฎรขนออกแล้วก็ออกเพราะว่าเกี่ยวกับเรื่องการชลประทาน มันเสียหาย แล้วรัฐมนตรีเกษตรไม่เคยพูดถึงสักคำนั้น กระผมจะไว้ใจรัฐมนตรีเกษตรอย่างนี้ได้อย่างไร ท่านประธานครับ กระผมไว้ใจไม่ได้ครับ

ถัดไปก็มีปัญหาสำหรับกระทรวงเกษตรฯ กระผมจะว่าอีกประเด็นเดียวคือ กรณีเรื่องกรมป่าไม้กรมใหญ่ครับ รัฐมนตรีว่าการฯ ก็รับผิดชอบ แต่ไม่ได้สนใจข้อเท็จจริงเลย เวลานั้นก็คอยฟังแต่คำสั่งทางฝ่ายทหารนะคิดมาเริ่มต้น ดีไม่ดีก็ต้องพูดกับเขา คนเป็นรัฐมนตรีต้องพูดกับทางฝ่ายที่เขาคิดเขาจะปราบคอมมิวนิสต์ แล้วสั่งปิดป่า สั่งปิดป่าแล้วเป็นอย่างไรครับ เขาบอกว่าไอ้คนที่ทำป่าไม้มันไปคบกับผู้ก่อการร้าย มันไปส่งของผู้ก่อการร้ายปิดป่าดีกว่า เวลาปิดป่าเป็นอย่างไรครับ ชิดพรวดลงไปบนแผ่นดิน ชิดเสรีจประกาศเสรีกระทรวงมหาดไทยบอก ถ้าจะทำการประกาศนี้ก็ต้องใช้งบประมาณนี้ละครับ เอาวดออกเท่านั้นละครับ เอาประชาชนออกเท่านั้น โอ๊ย ดายจริง สองสามวันต้องออกประกาศใหม่ ต้องยกเลิก ห้ามไอ้คนทำไม้เท่านั้นห้ามเข้าไปในเขตปิดป่านอกนั้นใครจะเข้าไปเข้าได้หมด แล้วเป็นอย่างไรครับ กระผมเคยพูดในสภานี้แล้ว วันนี้จะทบทวนความจำท่านประธาน สภาก็ได้ว่าข้อเท็จจริงนั้นไม้ในบ้านเราหรือว่าในโลกนี้มันเล็กมันโตแล้วมันก็ใหญ่เต็มที่ แล้วมันก็แห้งแล้วมันก็แก่แล้วมันก็ผุ ถ้าจะชื่นชมป่ากันมากเกินไปถ้าจะบ้าอนุรักษ์กันมากเกินไปก็นั่งคอยเอาไม้ผุ แล้วก็คอยนั่งเป็นฟันเฟืองไปเท่านั้นเองนั้นละครับชื่นชมกับป่า แต่นักการเมืองอย่างกระผมไม่ ไม้โตถึงขนาดวัดได้ถูกขนาดต้องเอามาใช้ เพราะว่าเมื่อเราตัด ๑ เราเติม ๑๐ คนโบราณเขาทำดีมากที่เขาให้สัมปทานป่า

เขาให้มาสัมปทาน ๑ แปลง เขาไม่ได้ให้ตัดหมด เขาบอกไว้เลยให้ ๑ แปลง เอา ๓๐ หาร ปีที่ ๑ ตัดแปลงที่ ๑ จะมีกี่ตันก็แล้วแต่ เขาคำนวณกันว่าเวลาป่าสมบูรณ์ ๆ ๑ ไร่มีไม้ที่จะตัดได้ ๔ ตัน ไร่ละ ๔ ตันครับ ใน ๑ ไร่ที่มีไม้ไม่เข้าทำตั่งครึ่งหนึ่งตั้งพันต้น มีขนาดเท่าแขนนี้ทำพื้นทำอะไรได้ ๖๐๐ ตัน นี่ขนาดเท่าขาทำเสาได้ ๓๐๐ กว่าตัน มีไม้ที่ตัดทำเสาทำซุงได้ เอามาทำเป็นไม้แปรรูปได้ ๔ ตันเขาให้แบบนี้แหละครับ เพื่อว่าอย่างไรครับ ตัด ๔ ตันในแปลงที่ ๑ นี่ละครับเสร็จเรียบร้อยแล้วปีถัดไปไปทำแปลงที่ ๒ แปลงที่ ๓ ถัดไป ๓๐ ปีถึงจะย้อนกลับมา แล้วใช้เวลาตัดแล้วตัด ๑ ก็ปลูก ๑๐ สมัยก่อนให้สัมปทานนั้นใครได้สัมปทานต้องเผ่าป่าเหมือนบ้านของตัวเอง ต้องลากปืนไปยิงเผ่า เพราะใครเข้ามาถากถางถุกยัดสัมปทาน นั่นเป็นวิธีที่ดีที่สุด คือเอาเอกชนมาเผ่าป่า ต้องให้เกียรติว่าคนทำป่าไม้มีผลประโยชน์เขาคือไ้ต้นไม้ ๔ ตันต่อไร่ แต่ทำอะไรครับกันโค่น ๔ ตันต่อไร่กันมันออก กันออกข้างนอกแล้วไม่ห้ามใครเลย ปิดโรงเลื่อย ๔๐๐ กว่าโรงหมด ก็บอกว่าจะตัดไม้ซุงมาทำโรงเลื่อย ปิดโรงเลื่อย แต่รัฐบาลไม่เคยปิดโรงมันสำปะหลัง ไม่เคยปิดโรงตากมัน คนที่เข้าไปนั่นมีอะไรครับ คนที่จะเอา ๔ ตันนั้นเขาตัดเพื่อที่จะรออีก ๓๐ ปี เขาจะต้องมาเอาของเขาตรงนั้นอีก อย่างอื่นเขาใช้ไม่ได้เลย เพราะเข้าโรงเลื่อยไม่ได้ คนเข้าไปมันตัดไม้ประเภททำเสา ๓๐๐ กว่าตัน ไม้พวกทำเสาก็ตัด ไม้พวกเผาถ่าน เอาแค่ข้อมือพันกว่าตันมันตัดหมด และไม้พวกสุดท้ายเข้าไป ไม้พวกปลูกข้าวโพด มันสำปะหลัง หนุ่ตันเดียวก็ไม่โค่นออกหมด ไม้คนพวกนี้ไม่ได้ห้ามเลย ปิดโรงเลื่อยไม่ให้ซุงเข้า แต่ว่าไม่ได้ปิดลานตากมัน ไม่ได้ปิด ซ้ายยังออกไปขายมันสำปะหลังกัน เป็นการเอิกเกริก ส่งเสริมกันไม่รู้จะที่ไหนทางไหน ก็ปรากฏว่าทำลายกันไป กระผมขอเรียนว่า กระผมก็มีโอกาสขึ้นเฮลิคอปเตอร์ดูเหมือนกัน ได้แลเห็นเหมือนกันครับ เล่นกันโว ๆ นั่นนะทำลายป่า ไม่ใช่คนทำป่าไม่ทำลายหรอกครับ คนอาชีพอื่น ๆ และรัฐบาลไม่ได้ป้องกันเลย แล้วไปนั่งป้องกันกับคนทำป่า ที่น่าทุเรศที่สุดเวลานี้ก็คือว่าไม้ที่เขาตัดแล้วฟันแล้ว ล้มหมอนลงไปแล้วจะอะไรกันหนาละครับ ถ้าลากออกมาเสียค่าภาคหลวงก็ได้เงินกันทั้ง ๒ ฝ่าย ดันปล่อยบอกไม่ให้ออกไม่วันนั้นผู้ เขารอ คนใหญ่คนโต พันอำนาจเมื่อไรเขาฟ้องเอาเลยทีเดียว เรื่องอย่างนี้ ให้ดูตัวอย่างซีครับ ทำไม้ภาค ๒ ปิด

แล้วภาค ๓ ไม่ปิด และภาค ๓ มีปัญหาเหมือนกับภาค ๒ ไหมครับ ไม่เลยเรื่องนี้กระผมบอกแล้วอย่างไรครับ คนเป็นรัฐมนตรีต้องเป็นคนกลาง ต้องดูซิครับว่า ภาค ๒ ภาค ๓ แตกต่างกันอย่างไร เขาต่อต้านคอมมิวนิสต์เหมือนกัน ทำไมภาคหนึ่งปิดอีกภาคหนึ่งไม่ปิด คนเป็นรัฐมนตรีไม่เอาใจใส่ ไม่ดูแลข้อเท็จจริง แล้วจะปล่อยรัฐมนตรีอยู่ได้อย่างไรครับ กระผมไว้วางใจไม่ได้เรื่องนี้

อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่ากระทรวงพาณิชย์เองนั้น ปัญหากรณีเรื่อง อคส. ที่กระผมกราบเรียนเมื่อสักครู่ นั้นใช้เงินกันเป็นเบี่ยนะครับ ปีละ ๖ พันล้าน ซื่อกันสะบัดไปเลยเชียวครับ และก็มีส่วนได้เสียกันในระหว่างข้าราชการที่ไปจัดการประมูลกับตัวโรงสีที่ขายข้าว จับเอาข้าราชการที่เข้าไปเข้าวัดพระแก้วกันสักวันหนึ่งไหมครับ ให้ตั้งน้ำพิพัฒนสัตยา สาบานต่อหน้าพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ของบ้านเมืองว่าไม่ได้เคยโกงเคยกิน ถ้ากระผมเป็นรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์กระผมจะทำอย่างนี้ กระผมจะดูซิว่าคนเราจะทนสาบานกันได้สักแค่ไหน กระผมจะดูซิครับว่ามันทำลายเงินของบ้านเมืองขนาดซื้อแพงขายถูก เดี่ยวนี้มีทางออก เพราะรัฐขาย จี.ทู.จี. มาก ซื่อ ๖๘๒ ขายได้มากกว่า แต่นั่นไม่ใช่วิธีการครับ วิธีการคือต้องไปซื้อข้าวเปลือก คือ อ.ต.ก. กับ อคส. ๒ อัน มันต้องรวมกัน อยู่ต่างกระทรวง อ.ต.ก. บอก ผมซื้อข้าวสารไม่ได้ ผมซื้อได้แต่ข้าวเปลือกซื้อข้าวเปลือกแพงขายข้าวเปลือกถูก กระทรวงพาณิชย์บอกผมซื้อข้าวเปลือกไม่ได้ ผมซื้อได้แต่ข้าวสารซื้อข้าวสารแพง ขายข้าวสารถูก นี่บ้างกันอย่างนี้ทั้งคู่ บรรลี่ยทั้งคู่ กระผมบอกถ้าอย่างนี้เพียงแต่จับ ๒ หน่วยนี้มาไม่อยากจะขึ้นกับใครก็มาขึ้นสำนักนายก ฯ ท่านนายก ฯ ก็เป็นประธานสำนักงานข้าวอะไรกันนั้นนโยบายข้าวนั้น จับ ๒ หน่วยนี้มาขึ้น จะทำเป็นสำนักเลขาธิการให้ใหญ่ขนาดไหน มีเลขาธิการนั่งซื่อก็คอ ๒ คนก็ได้ ทำไมจะทำไมได้ เงินเกือบหมื่นล้านซื้อข้าวเปลือกขาวนาหมด ส่งเข้าโรงสีหมด โรงสีเขาก็พอใจ เพราะเราสีกับเขา เขาก็เก็บข้าวให้เราได้ ไม่ต้องเสียค่าเช่า ได้ข้าวมาเราขาย มันจะเป็นวงจร มีหมื่นล้านมีข้าวสักก็เท่าก็ตามแต่ มันจะซื้อข้าวซื้อเร็วมันจะหมุนของมันตลอด ไม่ยอมทำ เพราะอะไรครับ เพราะมันไปปิดหนทางหากินของพวกตัวย่อ ๓ ตัว อ.ต.ก. อคส. นี้ ท่านรัฐมนตรีพาณิชย์ก็ยังไม่ยอมแก้ไขเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ไว้วางใจท่านไม่ได้ ปัญหาที่น่าสนใจเวลานี้กระผมไม่ได้ดูการเมืองเฉพาะในประเทศ ท่านนายก ฯ ไปยุโรปเที่ยวที่แล้ว ท่านเอาแต่

ใคร ๆ นักการเมืองฝ่ายรัฐบาล เอารัฐมนตรีติดตามท่านไป ท่านเอาพ่อค้าพ่อขายติดตามกันไป ทางกระผมเป็นนักการเมืองฝ่ายค้าน กระผมก็อยากรู้ว่าท่านนายก ฯ ไปทำอะไรอย่างไรบ้าง ท่านไปกี่วันที่ยุโรป กระผมก็รู้พฤติกรรม ขอบพระทานโทษ ใช้คำผิด ท่านไปเคลื่อนไหวอย่างไร กระผมก็ดูหมด ไปนั่งรอโรงแรม จองโรงแรมไว้ไม่ถึงเวลาเข้ารัฐมนตรีไปนั่งรอเช็ค อิน (Check in) ขายนหน้าชาวบ้านเขา กระผมก็รู้ไม่มีปัญหาหอรอกครับเรื่องนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนว่ากระผมมีน้องชายของกระผมซึ่งสนใจกิจการเมืองระหว่างประเทศ นายสุมิตร สุนทรเวช ทำงานเกี่ยวกับรัฐสภาเขาขอไปดูงาน อี.อี.ซี. (EEC) เพื่อจะตั้งรัฐสภาอาเซียนก็ไปอยู่ที่นั่นในช่วงเวลาเดียวกัน เขาเฝ้าดูท่านนายก ฯ เขาบอก แหม ถ้าท่านนายก ฯ เจริญเรื่องข้าวโพด อเมริกามันไม่ต้องเสีย แต่ของเราเสียภาษี เมื่อไปเจรจากรวมกันอย่างนั้นแล้วทำไมจะให้เราไม่ต้องเสียเหมือนอเมริกา ไม่ได้ครับ ปราบกฏอเมริกายังคงไม่เสียอยู่ ของเรายังคงเสียอยู่ อย่างนั้นมันจะรักกันได้อย่างไรครับ มีกรณีหลายอันซึ่งกระผมก็ไม่ควรจะเสียมารยาทเอาอะไรต่าง ๆ มาเปิดเผยในที่นี้ แต่กระผมกราบเรียนว่ากระผมก็เฝ้าดูและเอาใจช่วย อยากให้สำเร็จ อยากให้แก้ไขได้ แต่ทว่าเมื่อไปแล้วไม่เป็นได้เป็นพายุ กระผมอยากกราบเรียนนะครับ คนที่เจรจากรวมเมืองแล้วใช้ล่ำมั้น กระผมยกให้ท่านนายกรัฐมนตรีสักคนเท่านั้น ถึงพูดได้ก็ไม่ควรพูด เพราะว่า เป็นเอทิกเกต (Etiquette) ระหว่างประเทศกัน แต่ว่าคนที่ป็นรัฐมนตรีจริง ๆ นี้ กระผมคิดว่าถ้าหากว่าไม่แน่ใจแล้วให้ปลัดกระทรวงเขาไปเจรจากรวมดีกว่านะครับ ไปแล้วไปนั่ง ฮะ หา ตะแคงหูฟังแล้วล่ำมแปลอย่างนี้ ก็ขึ้นอยู่กับตรงนั้น ไม่ได้คิดไม่ได้อ่านอะไรหอรอกครับ รอให้มันจบ ๆ เมื่อไรจะพ้นวาระเจรจากรวมนี้สักทีไว้วัย กูจะได้ไปเที่ยวสักที เรื่องพรรคอย่างนี้เกิดขึ้นอยู่ตลอด กระผมขอเรียนนะครับ ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องปรับไปอีก ไม่ใช่เปรม ๔ อย่างที่เขาว่านะครับ เทียวหน้าท่านก็เป็นนายก ฯ อีก กระผมดูโหวงฮังดูลักษณะดูเส้นทางท่านแล้ว ท่านมาอีกแน่ กระผมอยากเรียนฝากไว้เท่านั้นเองครับว่า ท่านต้องดูคนมีฝีมือ รัฐมนตรีในกระทรวง โอ.เค. ครับ ไม่พูดภาษาอังกฤษไม่เป็นไร ไม่ใช่ภาษาพ่อภาษาแม่ของเราเอง แต่ว่าถ้ามี ๓ คน ต้องเอาให้คน ๕๐๐ คนพูดได้คนหนึ่ง ในทีมหนึ่งต้องมีคนหนึ่งไปเจรจากรวมเมืองเหมือนอย่างกระทรวงต่างประเทศ

ของท่านนี้ ไม่ได้อภิปรายกระทรวงต่างประเทศนะครับ เอนักการทูตอาชีพคนหนึ่ง รัฐมนตรีช่วยเอาคนที่ไว้ใจแน่นอนเป็นมือของตัวเองคนหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการอย่างนี้ไม่เสียหาย มีแม่บ้านดูแลให้เสร็จ อีกคนหนึ่งเจอจากความไปนี้ซึ่ครับถูกต้อง กระทรวงอื่นนี้จะทำอย่างไรกันละครับ รัฐมนตรีว่าการ วันที่ ๑๘ จะไปประชุมที่อเมริกา ประชุมเรื่องอะไรครับ ประชุมเรื่องพืชผลเกษตรของไทย แต่ดันไปประชุมที่วอชิงตัน ประชุมกับฝรั่งอเมริกา กระทบกันเป็นห่วงเพราะรู้จักกันอยู่ที่นี่ครับ เรียนหนังสือมาด้วยกันรู้นี้ครับว่า ไปกันอย่างไรแค่ไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นผมรู้ว่าเรื่องนี้แม้จะไป โอ.เค. เยส ๆ เขิน ๆ แต่ว่าคิดเสียบ้างครับ พุดเสียบ้าง ถ้าทำไม่ได้ละก็ให้ปลัดกระทรวงเขาไปก็ได้ เสียตายค่าเครื่องบินรัฐมนตรีนั่งชั้น ๑ ด้วย ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะกราบเรียนนะครับว่า มีปัญหาในบ้านเราเกี่ยวกับราคาสินค้าเวลานี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านจะเล่นอะไรอย่างไรไม่ทราบได้ ท่านหัวหน้าพรรคเกษตรสังคมท่านก็ขึ้นชมว่าออกเดินทางออกไปเจอจากความ กระทบก็ขึ้นชมด้วยครับว่า ท่านไม่ได้นั่งอยู่เฉย ๆ ไปเจอจากความกัน แต่ว่าท่านมีแต่เจอจากความนอกประเทศ แต่ราคาสินค้าในประเทศท่านไม่ดูไม่เอาใจใส่เลย ครับปล่อยกันตามใจชอบ ระบบที่เป็นปัญหาอยู่เวลานี้คือระบบการขึ้นราคาสินค้าได้ตามใจชอบ ผมพูดอย่างนี้ท่านอย่าเพิ่งว่าผมว่า ใครนี่ก็จะขึ้นก็ขึ้น ไม่ใช่ครับ แต่กระทรวงพาณิชย์สร้างระบบเอาไว้ให้พ่อค้ารู้ช่องทาง คือระบบเพดานราคา ถ้าท่านประธานนี้ก็ออก นมมะลิแต่ก่อนออกมากะป่องละ ๓ บาท ๓ สลึง ๓ บาท ๗๕ สตางค์ เท่านั้น แล้วมันก็ขึ้นราคาของมันเรื่อย วิธีการทำอย่างไรครับ มันจะขึ้นราคาวันดีคืนดีแต่ขึ้นมา ๔ บาทสลึงแล้ว อยากจะขึ้นอีก ๔ บาท ๕๐ สตางค์ ๔ บาท ๗๕ สตางค์ เขาก็มีวิธีการให้รัฐบาลเล่นกับเขา โดยการเอานมหยุดส่งเสียชั่วคราว ก็ขาดตลาดพอขาดตลาดปี๊บ รัฐบาลก็รู้สึกว่ เอ๊ะ นมขาดตลาด ประกาศห้ามขายนมชั้นไขมันแปรรูปบรรจุไม่เกิน ๔.๗๕ ซี.ซี. ห้ามขายเกินกว่ากะป่องละ ๕ บาท ไม่มีใครว่าอะไรเลย ก็มึงขายอยู่ ๔ บาท สลึง มึงขายเกิน ๕ บาท ไม่มีใครว่า พอประกาศห้ามขายเกิน ๕ บาท พ่อค้าก็บอกว่า ต้นทุนเขาขาย ๔ บาท ๗๕ สตางค์ ยื่นราคาไปแล้ว ๑๕ วันขายได้แล้ว เพราะตั้งระบบไว้

ว่าถ้าราคาอยู่ได้เพดานที่กำหนดไว้แจ้งให้กระทรวงพาณิชย์ทราบ ๑๕ วัน แล้วขายได้เลย พอขายได้ปั๊บขึ้นไปอยู่ ๕ บาท รอสักพักหนึ่งนมหายอีกแล้ว เสร็จแล้วก็เอาอีกแล้ว เสร็จ แล้วนมก็หายจากตลาด กระทรวงพาณิชย์ประกาศอีกแล้ว นมขึ้นไซมันแปรรูปห้ามขาย เท่านั้น ๆ ขึ้นราคาเป็น ๗ บาทอีกแล้ว มันขายอยู่ ๕ บาทกว่าแล้ว ขึ้นเป็น ๗ บาท ไม่มีใครเดือดร้อน เล่นทีละขั้น ๆ อย่างนี้แหละครับ ทุกวันนี้นมที่เลี้ยงลูกเลี้ยงเด็กกัน กระป๋องละ ๑๐๐ กว่าบาท เวลานี้เกือบจะ ๓๐๐ บาทนะครับ ท่านนายก ฯ ไม่มีลูกท่านก็ไม่รู้สึกหอรอกครับ คนมีลูกถึงจะรู้ว่ามันเจ็บช้ำน้ำใจแค่ไหนหนามันขึ้นราคากันอย่างชนิดที่บ้า เลือด และกระทรวงพาณิชย์ก็นั่ง เวลานี้ไปวานคนอื่นเขาทำ กระผมนี่ครับต้นคิด นมนี้จะทำนมประชากรไทย แต่ว่ามันจะมากไป เลยจะทำวิทยานิพนธ์รายงานเฉย ๆ กระผม กำลังสอบอยู่หลายประเทศ กระผมบอก เรามีกรมศุลกากรอะไร ๆ ก็อาเซียน ๆ มีศุลกากร อาเซียน ทำไมรัฐมนตรีไม่สั่งละ ประธานโทษ นี่กระทรวงการคลังนะครับ แต่จะเล่าให้ ฟังนิดหนึ่ง มันเกี่ยวพันกับราคาสินค้า บอก เอราราคาชีวามันบ้าพวกนี้มันเข้าสิงคโปร์ เข้าอินโดนีเซีย เข้ามาเลเซีย เข้าฟิลิปปินส์ ต้นทุนมันเท่าไร เมื่อก่อนเสียภาษีต้องราคา เดียวกัน แสดงให้ประชาชนดูซิว่ามันแพงมาจากนอกจริง ๆ ไม่ใช่ว่ามันทำราคาเพราะ เมืองไทยระบบภาษีของเรานั้นพ่อค้าทำราคามาจากนอก ไปตรวจสอบดูซิครับ กระผมรู้ว่า จากเรื่องนั้นดูมาด้วยตัวเอง ทำวิทยานิพนธ์มาแล้วเรื่องนี้กำหนดราคาไว้สูง แล้วก็กันกำไร ไว้ทางเมืองนอก ยอมเสียภาษีในนี้สูงหน่อย แต่ว่าหากินราคาได้สูง ใช้ระบบสร้างค่านิยม ด้วย เอราราคาสินค้า ประธานโทษ เอกการโฆษณาเข้ามาล่อ จนกระทั่งกลายเป็นตรา แห่งชาติ แล้วก็ขายตราขึ้นไป เดียวนี้ลูกใครเกิดมาไม่กินเอส ๒๖ ไม่กินซีมิแลคลูกไม่ได้ ไม่กินแลคโตเยนนี้ลูกโง่ทีเดียวนะครับ คนจนที่สุดในเมืองไทยต้องให้ลูกกินแลคโตเยน เพราะถึงลูกแล้วมันชั่วระยะเวลา ๓ ปีใคร ๆ ก็ต้องแสดงความรักออกไป กรรมกรวันละ ๖๑ บาทก็ต้องรักลูก กับเศรษฐกิจมีรายได้วันละเป็นล้าน ๆ แล้วก็กินนมกระป๋องเดียวกันนี้ แล้วกระทรวงพาณิชย์นี่ละครับ นั่งทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ จนกระทั่งทุกวันนี้โยนไปให้เจ้าแก้ว พรรคพวกของพรรคการเมืองใหญ่กำลังทำอยู่ ทำให้เรารู้แล้วก็แล้วกันครับ ถ้าทำหัว ประเดี๋ยว นมประชากรไทยออกมาก่อน อย่างว่ากันก็แล้วกันเรื่องนี้

ประธานที่เคารพ กระผมอยากจะเลยไปถึงกระทรวงอุตสาหกรรม มีปัญหา
การราคาของข้าวเวลานี้ครับ ท่านรัฐมนตรีคนที่ไปนั่งก็ตัวยู่ นะครับ แต่ว่าดีอยู่แล้วงานล้ม
เหลวนั้น กระผมไม่เอาเรื่องส่วนตัวมาเทียบเคียงกัน ในการเจรจา ในการพบปะพูดจา
ท่านก็ให้ความร่วมมือกับกระผมดี แต่ว่าในส่วนรวม ๆ แล้ว เมื่อผลออกมาใช้ไม่ได้
กระผมก็ต้องไม่ไว้วางใจ เป็นอย่างไรครับมีปัญหาประหลาด ซึ่งกระผมอยากจะทราบเรียน
ท่านประธาน เมื่อก่อนหน้านั้นท่านประธานพอจำได้ไหมครับ ๓-๔ ปีก่อน น้ำตาลของ
เราถ้าหากว่าอ้อย ๑ ตัน ทำเป็นน้ำตาล เขาเรียกอย่างนั้นนะครับ ถ้าทำเป็นน้ำตาลทรายได้
๗๖ กิโล ถ้าทำเป็นน้ำตาลดิบได้ ๘๖ ถ้าเป็นน้ำตาลกลาง ๆ ไม่ดิบน้ำตาลเฉย ๆ ได้ ๘๐
แล้วรัฐบาลต้องมีระบบ มีการคำนวณดูจำนวนอ้อยทั้งหมดก่อน แล้วกำหนดจำนวนการ
ผลิต แล้วก็แบ่งว่าจะกินเท่าไรนี่ดีมาก เพราะดูความจำเป็นที่จะกินก่อนแล้วผลิตเท่า
จำนวนจะกิน แล้วก็ให้ออมน้ำตาลดิบไปขายหากำไรเอา เพราะว่าเมื่อก่อนนี้น้ำตาลดิบตัน
ทุน ๔,๐๐๐ น้ำตาลทรายตันทุน ๖,๕๐๐ ให้สิทธิ์น้ำตาลทราย ๖,๕๐๐ แต่ให้ขายส่ง
๔,๐๐๐ แล้วขายปลีก ๔,๕๐๐ เรียกว่า ต้นทุนน้ำตาลทรายกิโลละ ๖ บาท ๕๐ สตางค์ ให้
ขายส่งกิโลละ ๔ ขายปลีกกิโลละ ๔ บาท ๕๐ สตางค์ และต้นทุนน้ำตาลดิบกิโลละ ๔
บาทนั้น มันขายเมืองนอกได้ตั้งแต่ ๘,๐๐๐ ๙,๐๐๐ ๑๒,๐๐๐ ๑๓,๐๐๐ ๑๖,๐๐๐ เวลา
น้ำตาลเมืองนอกขาดแคลน กิโลละ ๒๒ บาทก็เคยขาย ต้นละ ๒๒,๐๐๐ แปลความว่า
เวลาส่งน้ำตาลดิบตันทุนถูก ไปเมืองนอกกำไรมาก เวลาทำน้ำตาลทรายต้นทุนสูง แต่ว่า
ต้องชดเชยหน่อย เพราะคนไทยเป็นเจ้าของประเทศต้องกินน้ำตาลถูกหน่อย ระบบนี้พอ
ใช้ได้ พอไหวครับ ทำกันมาตลอดเลยครับ อยู่มาวันดีคืนดีท่านประธานทราบไหมครับ
เดี๋ยวนี้น้ำตาลกิโลละ ๑๒, ๑๓ เผลอไปเผลอมาเพิ่งจะรู้ว่าเดี๋ยวนี้นะครับ เรากินน้ำตาล
๑๓ นี้ ทั้ง ๆ ที่มันควรจะขายได้กิโลละ ๑๑ หรือกิโลละ ๑๐ บาท ๒ สลึง เราต้องกินแพง
เพราะต้องชดเชยส่งน้ำตาลดิบไปนอกมันขาดทุน บ้าไหมครับเวลานี้ ส่งน้ำตาลดิบไปนอก
ขาดทุน ต้องกินน้ำตาลทรายแพงขึ้นเพื่อจะชดเชย เวลานี้กลับหัวกลับเท้ากันอย่างนี้เสีย
แล้ว กระผมจะไว้ใจรัฐมนตรีได้อย่างไรครับ เรื่องอย่างนี้จะเจาะเข้าไปได้ทางฝ่ายผลิตก็

ลงไปไม่ถึงเขา ทางฝ่ายไร่อ้อยก็มีเรื่องอย่างนี้ จะว่าพูดปาว ๆ ว่าเขา กระทบไม่ว่าเปล่า
 หรอกครับ กระทบต้องแนะนำให้ดูด้วย ไม่ได้คิดจะเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 อุตสาหกรรม แล้วจะไปแก้ไขเรื่องอ้อยน้ำตาล แต่กระทบคิดครับ กระทบศึกษาว่า
 ออสเตรเลียทำอะไร ได้คำตอบมาไม่ยากเย็นอะไรเลย ง่ายมาก ระบบการส่งออกต้องให้
 ๓ หน่วยเข้ามาร่วมกัน รัฐบาลร่วมด้วย ไร่อ้อย โรงงาน ผู้ส่งออก และรัฐบาลรวมกัน
 จะทำอะไรก็แล้วแต่ เมื่อก่อนนี้เวลาไม่ดีก็เอาพื้กับไร่อ้อย เวลาดีก็เอาใส่กระบะเป่าคนส่ง
 ออกหมด ต้นทุนผลิตมา ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ ขายได้ ๘,๐๐๐ ก็กำไร ขาย ๑๒,๐๐๐ ก็กำไร
 เข้ากระบะเป่า ขาย ๒๒,๐๐๐ กำไรก็เข้ากระบะเป่าผู้ส่งออกหมด เก็บไปให้พวกชาวไร่หน่อย
 หนึ่ง แต่ทว่าที่ออสเตรเลียเขาทำอะไร เขาตกลงกันไว้เสร็จ จัดระบบเสร็จกำหนดราคา
 ขายเสร็จ ในประเทศกินเท่าไร ต่างประเทศกินเท่าไร แล้วขายได้ราคาดี เขาขีดเส้น
 สมมติว่าเอา ๑๑,๐๐๐ เป็นเกณฑ์น้ำตาลดิบ ส่งออกตันละ ๑๑,๐๐๐ ตราบใจ ๑๑,๐๐๐ จะ
 ขายได้ ๑๓,๐๐๐ เก็บ ๒,๐๐๐ เข้ากองทุน ขายได้ ๑๕,๐๐๐ เก็บ ๔,๐๐๐ เข้ากองทุน ขาย
 ได้ ๒๐,๐๐๐ เก็บ ๙,๐๐๐ เข้ากองทุน ปีต่อไปน้ำตาลเหลือ ๙,๐๐๐ เขาก็เอาเงินลงมาชด
 เชย ยังใช้ ๑๑,๐๐๐ อยู่ และจะปรับราคาอ้อยให้โตขึ้นตามระดับที่ควรจะเป็น เช่นแต่
 ก่อน ๔๐๐ ก็เป็น ๔๒๐ อีกปีหนึ่งเป็น ๔๕๐ อีกปีหนึ่งเป็น ๔๘๐ ขึ้นไปตามสภาพความ
 เปลี่ยนแปลง เขาทำได้ครับ ตัวอย่างก็มี ท่านรัฐมนตรีของเราที่นั่งอยู่ที่นี้ ไม่รู้จักเดินทาง
 บ้าง นักการเมืองฝ่ายค้านต้องไปช่วยดูแลแล้วต้องเอามาชี้แจงให้วันนี้ กระทบก็เอาค่าที่มา
 ชี้แจงวันนี้ที่บอกให้ท่านดูแล้วทำเสีย ด้วยการไม่ไว้วางใจท่าน เพราะท่านไม่ทำก่อน
 กระทบ ท่านมีหน้าที่ ปัญหาไม่มีวันจบหรอกครับเรื่องกรณีนี้ กระทบจะละเว้นไม่กล่าวลง
 ไปถึงกรณีที่ได้ไปเสีย ไม่ใช่รัฐมนตรีได้ นะครับ กรณีที่หากินกันเรื่องเงินค่าชดเชย
 ตันละ ๓๐ บาท เรื่องชาวสหพันธ์ เรื่องชาวผู้แทนต่าง ๆ เรื่องโรงงานน้ำตาล โอ๊ย มัน
 พร้าวพร้อมไปทั้งหมดละครับเรื่องนี้ ทำวิทยานิพนธ์ได้ต่างหากเรื่องหนึ่ง แต่กระทบเห็น
 ท่านนายกฯ มีเรื่องอื่นยุ่งยากมากนะครับ เรื่องนี้กระทบก็จะไม่ทำไปให้ท่านอ่านหรอกครับ
 เอาแต่เรื่อง อ.ต.ก. เรื่องเดียวก่อนหัวโตเต็มทีแล้วครับ อยากจะกราบเรียนถัดไปนิดหนึ่ง
 เรื่องรัฐบาลไม่กล้าตัดสินใจ เรื่องนี้เป็นจะต้องโทษรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทบไม่กระทบท่านหรือครับ ว่าท่านจะเป็นเพลบอย แต่งตัวดูฉลาด คาบ
 ซิการ์ ชอบอยู่ในที่ลับ กระทบไม่พูดอย่างนี้เพราะว่าเพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัวท่าน
 กระทบอยากจะพูดแต่เพียงว่าปัญหาของบ้านเมืองท่านต้องตัดสินใจ ต้องตัดสินใจครับว่าชุด
 ทรัพยากรมาได้ คนชั้นชนกันทั้งบ้านทั้งเมือง ได้แก๊สขึ้นมา ๑ หลุม ๒ หลุม ๓ หลุม
 เอาแก๊สขึ้นมาใช้ ถุกต้อง จะสร้างโรงแยกแก๊สก่อน กระทบไม่ว่าเลย เพราะสร้างก่อนไม่
 ได้ต้องขึ้นมาก่อน ส่งขึ้นฝั่งได้ก่อน ดูซิขนาดนี้ยังมีข้อบกพร่อง เราเริ่มทำ กระทบ
 นึ่งรอได้ ๒ ปี เพราะถ้ามันขึ้นมาแล้วมันไม่มีไฟ ๆ หมด ถ้าขึ้นไปสร้างเอาไว้ก่อนก็
 บรรลัษหมัด ๒,๐๐๐ ล้าน เพราะฉะนั้นถุกต้อง สร้างทีหลังแต่ว่าจำนวนที่ได้ของที่ได้นั้น
 รัฐมนตรีต้องคิดครับ ทรัพยากรที่อยู่ในอ่าวไทยเวลานี้เปิดมาแล้ว ๓ บริษัท ๓ หลุม เจริญ
 บริษัทเดียว เอาเขามาลงทุนมาชุดมาเจอแล้ว ปิดหลุมไว้เฉย ๆ จนบ้านนี้ยังไม่เจอความ
 นี้กระทบไม่ได้พูดเป็นตัวไหนใคร แต่กระทบคิดของกระทบว่าบ้านเมืองอื่นเขาแก้อย่างไร
 อินโดนีเซีย ทรัพยากรธรรมชาติมากกว่าเราอีก เขาได้แก๊ส เขามีน้ำมันซึ่งเดียวนี้
 เราก็มียเหมือนกัน อาจจะไม่เท่าเขา แต่เขาคิดอย่างไรครับ รัฐบาลอินโดนีเซียบอกว่าไม่รู้
 ว่าถ้าจะทำเอง ขนาดรวบ ๆ นะครับ จะทำแก๊สจากบ่อขึ้นมาเป็น แอลพีจี. (LPG.) แล้ว
 ใช้คนที่เขาใช้อยู่เช่นญี่ปุ่นลูกค้ารายใหญ่นั้น เขาตัดสินใจแล้ว ญี่ปุ่นวางแผนจัดการเสร็จ
 บอกจะขายไหม ถ้าขาย ทำ เพราะเขาไม่มีตัวที่จะไปเข้าประเทศเขาแล้ว ในที่นี้ ๆ ข้าง
 หน้าเขาอยู่ไม่ได้ เมื่อเขาแพลน (Plan) อย่างนี้เขาพร้อมที่จะทำโรงงาน ๓,๐๐๐ ล้านบาท
 ใส้โรงงานแยกแก๊สเอาแก๊สใส้ไปแล้วขาย เราจะได้เงินใช้ในเวลาเร็ว ทั้งไว้อีก ๑๐ ปี
 เมืองไทยก็เอาขึ้นมาใช้เองไม่ได้ อย่งไร ๆ ก็ต้องเอามาทำอย่างอื่น ถ้าอย่างนี้กระทบอยาก
 จะเรียนถามนิดเดียว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ถ้าไอ้เรื่องของโครงการ
 เกี่ยวกับไอ้พลังงานทดแทนอย่างอื่น เช่นโซลาซิสเต็ม (Solar System) ถ้ามันเสร็จขึ้นมา
 แล้วแก๊สมันหมดความหมาย จะปิดหลุมไว้อีกสิบปีให้ลูกหลานเอาไว้ใช้กันในวันข้างหน้า
 ถ้ามันไม่มีราคาเลยละครับ ถ้ามันเกิดความเปลี่ยนแปลงไม่มีราคาเลย แล้วเราจะทำอย่างไร
 ครับ ไม่มีราคาเลย กระทบคิดว่าเรื่องพรรคนี้ต้องการการตัดสินใจ เอามาใช้เสียก่อนได้
 สดางค์ก่อน มีปัญหาหลายอย่าง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมท่านจะทราบ

หรือไม่ก็ไม่ทราบ ว่าไอ้พื้นที่ในบ้านเราที่เป็นป่าเป็นแผ่นดินนั้น มีแร่ธาตุอยู่ที่ไหนดิน
 ธรรมดาและอยู่ในป่าด้วย เวลานั้นมีข้อขัดแย้งกันระหว่างรัฐมนตรีเกษตร จะแย้งกันหรือ
 เปล่าไม่ทราบได้ แต่ว่าปัญหาพวกชาวเหมืองร้องทุกข์ เขาบอกว่าทั้งหมดพื้นที่ป่าที่มีแร่อยู่
 ๑.๖๕ เปอร์เซ็นต์ ๑.๖๕ เปอร์เซ็นต์ที่จะต้องตัดป่าออกไปแล้วก็ได้แร่ธาตุขึ้นมา ไม่
 ตัดสนใจการราคาซังแล้วก็มีแง่กฎหมายให้สัมปทานเขาไปแล้ว แต่ว่าติดกรมป่าไม้กระทรวง
 เกษตรไม่ยอมอนุมัติไม่ยอมมตัดสนใจ กรมเคยเจรจากับความเป็น ส.ส. ชาวบ้านเดือดร้อน
 แม้จะเป็นนายเหมือง กรมบอกพูดกับกรมตัวต่อตัวไม่ได้หรอก กรมไม่ฟังแต่
 แต่กรมจะแก้ไขปัญหามันเมืองให้ กรมขอเป็นเจ้าภาพให้เอาไหม กรมเชิญ
 รัฐมนตรีอาณัติ รัฐมนตรีจิรายุก็เป็นพยานกรมได้ กรมเชิญรัฐมนตรีอาณัติ รัฐมนตรี
 จิรายุมาด้วย มีปัญหาของนายเหมือง ๑๔ บริษัท กรมบอกคุณมาสภากรม คุณมานั่ง
 ห้องกรรมธิการ กรมเป็นเจ้าภาพให้ กรมเชิญรัฐมนตรี ๒ คนมานั่งแล้วพูดกัน
 กรมไม่ต้องอยู่หน้ารับทำนองตัวเอง ขัดใจกันเมื่อไรบอกกรมฟ้องกรม กรมจะ
 จัดการดูแลให้ แล้วกรมก็ให้เขาพูดกัน ๒ ชั่วโมง ออกไปหัวเราะดิ้นทุกอย่าง เข้าใจ
 หมดรู้ลู่ทางหมด อยู่ได้ไม่กี่วันรัฐมนตรีเปลี่ยน รัฐมนตรีใหม่มา พวกนายเหมืองก็
 หน้างอเป็นม้าหมากรุกอีกแล้ว พูดกันไม่ได้อีกแล้ว กรมบอกอย่างนี้ตายแน่ ๆ บ้าน
 เมืองตายแน่ ๆ กรณีอย่างอ่าวกระรอนโดนเข้าแล้วเหมือนกันนี่ครับ ท่านแม่ทัพภาค ๔ ก็
 เล่นเหมือนกับแม่ทัพภาค ๒ ประกาศปิดอ่าวแล้วครับเดี๋ยวนี้ มีคำสั่งไปบอกมาให้ปิด
 ไม่ให้ชุดแร่ อย่างนี้ก็ต้องวินิจฉัยกันแล้ว ต้องตีความกันแล้วส่งไปให้กฤษฎีกาตีความแล้ว
 กฤษฎีกาตีความเข้าข้างองค์การเหมืองแร่ เข้าข้างทรัพยากรธรณี และนี่ท่านแม่ทัพจะเอา
 หน้าไว้ไหนละครับ ไม่เอากันเสียให้แน่นอนไม่ตัดสนใจเสียให้แน่นอน ลากเอามาคลุม
 ไว้เหมือนกับปิดป่าอีสานแล้วก็เดือดร้อนกันอยู่ นี่ปิดแร่บ่ก็ได้ ปิดอ่าวอีกแล้ว กรม
 เป็นรัฐมนตรีมาแล้วกรมเคยนั่งประชุม ค.ร.ม. มาแล้ว กรมรู้ว่าไอ้กระเป๋ารามันโป่ง
 มันแฟบแค่ไหน มีทรัพยากรอยู่ปล่อยให้พวกแวดล้อมธรรมชาติมาแวดล้อมเสียจนกระทั่ง
 มันแวดล้อม ค.ร.ม. เสียจนกระทั่งพังพินาศ อยากจะเก็บวิวเก็บความสวยงามไว้ให้ฝรั่ง
 ชื่นชม แล้วเมืองไทยจะบรรล้วยาวรอดจะจนอย่างไรนุ่งผ้าชุดขาดข้างมัน เพราะเรามีวิว

สวยไว้ให้ฝรั่งถ่ายรูป คุ่มใหม่ครบอย่างนี้ ทั้งไว้นานเข้าเจริญเข้าอย่างพืชยาอย่างอ่าว
 กระทบอย่างนี้ ถ้าเป็นพืชยาขึ้นมานี้ชูดไม้ไม่ได้เลยแต่ไม่ได้เลย แม้จะทำน้ำที่ชายหาด
 ชุ่นก็ไม่ได้ เรื่องนี้กระผมไม่ได้สู่มสู่มหัว กระผมบอกจะลองก็ลอง แต่บอกว่าชูด ๘
 กิโลนั้นมันบ้าเกินไป กระผมบอก มาลองชูดตั้งแต่ ๑ กิโล ดูชูดขึ้นมาอย่างไรดูทราย
 มานั่งวัดดู ใครอยากจะได้แรลลองดูชูดรับ เอาไอ้แผ่นยาวๆ นั้นปะให้ตลอดหาดชั่วระยะ
 เวลา จะชูดกันเท่าไร ชัดกันเสียให้เสร็จ น้ำมันตมมันชุ่นมันผายออกไปหมด ก็ถอด
 ไอ้นั่นออกมันก็กลับเป็นอย่างเก่า เรื่องพรรคนั้นต้องลองครับไม่ใช่ความคิดของกระผมจะถูก
 แต่ว่าต้องคิดเอาทรัพยากรของเราขึ้นมาใช้ ท่านนั่งสูบบุหรี่มวนโตๆ บู้บู้ แล้วก็ให้ชาว
 บ้านทะเลาะกัน ไปๆ มาๆ เข้านักการเมืองก็แบ่งค่ายกัน เวลานั้นก็เกิดกลายเป็นว่าพรรคนั้น
 ต่อต้านประเภทไม่ชูด พรรคนั้นสนับสนุนพวกชูด กลายเป็นเรื่องอย่างนี้แล้วนี่ครับ นี่เพราะ
 รัฐมนตรีไม่ตัดสินใจ รัฐมนตรีอย่างนี้กระผมไว้วางใจไม่ได้ครับ กระผมอยากเรียนท่าน
 ประธานว่า ที่น่าสนใจนั้นอยากเรียนไว้คนเดียวที่ท่านนั้นเองไม่อยากจะกล่าวหาแต่มันอ้างอิง
 เวลานั้นกรมโรงงานอุตสาหกรรมไม่มีอำนาจจะทำอะไร ชาวบ้านเดือดร้อนแกร้งไม่ได้
 กรมโรงงานอุตสาหกรรมบอกว่า ท่านรัฐมนตรีท่านจะเอาอย่างนี้ กระผมก็ต้องไว้วางใจ
 รัฐมนตรีอย่างนี้ไม่ได้ เดือดร้อนกันเท่าไรครับ เวลานั้นทำโรงงานสารตะกั่ว คนแก่งคอย
 จะตายทั้งอำเภอ ปล่อยให้ตั้งมาได้อย่างไรครับ เรื่องอย่างนี้ในเยอรมันเขาในรัศมี ๒๐
 กิโลเมตรไม่ให้มีหมู่บ้าน มึงจะไปตั้งมึงต้องไปอยู่ที่โน่น ต้องไปเดือดร้อนเอาเองเพื่อว่ารัศมี
 เมื่อเจ็จจางแล้วจะหมด ไอ้ที่อยู่โน่นย่านที่ผู้คนอาศัย ราษฎรร้องทุกข์เข้าบอกว่า รัฐมนตรี
 บอกว่าเห็นชอบทำได้ นี่เกิดที่แก่งคอย สระบุรี เมืองของท่านรองนายกๆ นั้นแหละครับ
 เขาร้องทุกข์ ท่านรองนายกๆ ท่านก็ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้เสีย เสร็จแล้วอย่างไรครับ สระบุรี
 อีก อำเภอท่าเรือ สร้างโรงงานอาหารสัตว์ ราษฎรเดือดร้อนร้องทุกข์กันขนาดหนัก
 รัฐมนตรีคนหนึ่งเป็น ส.ส. อยุทยาไปดู ประธานโทษ เมื่อกี้ ทำเรือนี้อยุธยาครับ
 รัฐมนตรีจังหวัดอยุธยาบอก ต้องระงับเรื่องนี้ไม่ได้ราษฎรเดือดร้อน ท่านรัฐมนตรี
 อุตสาหกรรมบอกให้ทำได้ ไหวหรือครับอย่างนี้ กระผมจะไว้วางใจได้อย่างไรครับ ขณะ
 เดียวกันนี้แหละครับ รัฐมนตรีคนหนึ่งบอกไม่ได้ อีกคนหนึ่งบอกได้ กระผมอยากจะ

กราบเรียนนะครับว่า ปัญหาอย่างนี้มีรุมกันอยู่ในกระทรวงของที่ท่านนายกรัฐมนตรีนั่งเป็นนายกฯ อยู่แน่แหละครับ

กระทรวงสุดท้ายในรอบของกรรมนี้ เป็นกระทรวงคมนาคมซึ่งมีประเด็นมากชนิดหนึ่ง ถ้าท่านประธานจะกรุณานะครับ กรรมจะพูดให้เร็วและก็ได้กล่าวหาว่าใครทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวงนะครับ จะบอกแต่เพียงว่า รัฐมนตรีในกระทรวงนี้ก่อให้เกิดความเสียหายในกิจการต่างๆ กรรมเป็นราษฎรกรรมก็ต้องหวังว่ากิจการสาธารณูปโภคต่างๆ ในบ้านเมืองนั้นมันต้องดี มันต้องเรียบร้อย มันต้องก้าวหน้า กรรมเปิดโอกาสให้เป็นรัฐมนตรีกันแล้วนี้ครับ แต่ดูซิครับท่านประธานครับ กำลังนี้แน่แหลมฉบับเป็นอย่างไรครับ ยังไม่ตัดสินใจ ทำอะไรก็ไม่ทำ พอมาตัดสินใจเข้าจะเลิกทำ แหลมฉบับปี ๒๕๓๐ กรรมบอกนี้จะบักันหรืออย่างไรครับนี้ นี่จะบักันหรืออย่างไร เรื่องพรรคอย่างนั้นมันควรจะตัดสินใจตั้ง ๑๐ ปีมาแล้วเก็บใส่ลิ้นชักไว้ ทำอะไรๆ ก็ใส่ลิ้นชักไว้ ทำเรือน้ำลิกมันจำเป็นขนาดไหนอย่างไร ไม่ต้องไปเทียบสิงคโปร์ ไม่ต้องไปเทียบฮ่องกงนะครับ เทียบกับได้หัวนะเมืองเกาจงนะ ไอ้โฮ เขาเอาเรือเป็นแสนตันไปเทียบถ่ายสินค้าเสียไม่รู้เท่าไรแล้ว เมืองไทยเราเป็นอย่างไรครับ ต้องจอดสี่ขัง จอดกลางน้ำ ไอ้เรือต้องไปถ่ายสินค้าสิงคโปร์ ไปถ่ายสินค้าฮ่องกง เอาเรือขนาด ๑๒,๐๐๐ ๑๕,๐๐๐ เฟลอปๆ มาออกไป น้ำลงไม่ดู ออกไม่ได้แล้ว สินค้า ๑๒,๐๐๐—๑๕,๐๐๐ เข้ามาเลี้ยงไอ้เมืองคน ๔๕ ล้าน ผลผลิตของคน ๔๕ ล้านออกผ่านไอ้เรือบ้านี่ไป นี่เคราะห์ดีนะคนทำมาหากินทำไซโลเข้ายังเอาเรือ ๒ แสนตันมาเทียบ มีคนเขาเจอจากความ กรรมคุยเรื่องนี้โดยไม่กลัวเลยครับ ไม่กลัวว่าเป็นนายหน้า เพราะสิ่งที่มันจะทำได้แล้วไม่ทำกรรมต้องเอามาประจานกัน บริษัทอังกฤษบอกว่า ไอ้ท่าเรือแหลมฉบังนี้ทำใหม่ละครับ เทิร์นคีย์ โปรเจคท์ (Turn-key project) กรรมบอก เทิร์นคีย์ ฟังแล้วระคายหู เขาบอกว่า ลีอกี้ให้ประมูล เทิร์นคีย์มันจะเสียหายอะไร ไม่ใช่ เทิร์นคีย์ ยกให้คนเดียวทำ แต่ เทิร์นคีย์ ๑๐ บริษัทแข่งกันมันก็เป็นการประมูลแล้ว เขายืนยันได้ว่าคณะของเขาสามารถจะทำท่าเรือน้ำลิกในเวลา ๑๘ เดือน จอดได้ ๖ ลำ ในเวลา ๓๖ เดือนเต็มตามโครงการ เขาบอกคำนวณแล้วค่าใช้จ่ายคืนในเวลา ๑๕ ปี แต่ว่าไปทำที่ไหนมาแล้ว ๗ ปี ๘ ปี ครบแล้ว ๗ ปี ๘ ปี คืนได้

แล้ว อยู่ที่รัฐบาลตัดสินใจเท่านั้น จนกระทั่งบัดนี้ยังไม่ตัดสินใจครับ แล้วจะตัดสินใจที่หนึ่งก็ออกไปๆ กระทบขอยกตัวอย่างท่านประธานาธิบดีหนึ่งครับ เป็นตัวอย่างอาจจะไม่เกี่ยวกับกระทรวงนี้ แต่ทว่าเป็นตัวเลขที่เห็นได้ชัดๆ กระทบเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เขาตั้งโครงการทำสะพานสาทรที่ชื่อ สะพานสมเด็จพระเจ้าตากสินนี้แหละครับ สมัยกระทบเป็นรัฐมนตรี โครงการเริ่ม กระทบถามราคาเท่าไร ๒ ร้อย ๘ สิบล้าน กระทบบอกแพง แพงอย่างไร เขาบอกว่า สะพานในเมืองต้องเป็น มาสเตอร์พีซ (Masterpiece) ต้องเป็น ๒ เส้า ต้องสวย เพราะฉะนั้นต้องแพง กระทบอยากทราบเรียนว่า กระทบจำนนในเหตุผล กระทบเอาสะพานต่างจังหวัดมาสู้เขามี ๖ คอลัมน์ ตรงกลางแม่น้ำ เขาบอกว่า ไม่ได้หรอกครับ กลางใจนครหลวงชายหน้าเขาตาย บอก โอ.เค. ตกลง ๒ ร้อย ๘ สิบล้าน โอ.เค. แล้วอย่างไร เขาบอกอีก ๒ ปีถึงจะสร้างได้ ถาม ทำไมละ เพราะเหตุว่าเรื่องพรรคนี้ต้องเป็น อินเตอร์เนชั่นแนล มีทิง (International meeting) ต้องหาแหล่งเงินกู้ ต้องเอาคนออกแบบ ต้องล่อคนออกแบบมาจะได้ล่อเงินกู้ แล้วเป็นอย่างใรรอีก ๒ ปีสร้าง ราคาประมาณ ๔ ร้อยล้านครับ อีก ๒ ปีก็ไม่ได้สร้าง ล่อกันไป ล่อกันมาเอาจริงๆ เข้าตอนตกลงสร้างราคา ๖ ร้อย ๘ สิบล้าน เมื่อวันไปเปิด กระทบได้ตะแคงหูฟังรายงานที่ทราบบังคมทูล เงินล่อเข้าไป ๙ ร้อยกว่าล้าน ดูซิครับ ไอ้การไม่ตัดสินใจ ไอ้การไม่ทำอะไรให้เสร็จทันท่วงที แล้วเวลานี้เสียหายเท่าไรครับ การทำเรือแห่งประเทศไทยจะตายอยู่แล้ว จะต้องขึ้นค่าจอดเรือ เพราะรายได้มันไม่สัมพันธ์กับค่าใช้จ่าย ทำเรือที่จอดเรือขณะนี้วิ่งเข้ามา ๒๕ กิโลเมตร เขาเลิกกันหมดแล้วเวลานี้ เมืองไทยยังกระแตกๆ อยู่อย่างนี้ท่านประธานครับ เรื่องอย่างนี้แล้วกระทบจะไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้อย่างไร

ถัดไปก็มีเรื่องที่รัฐมนตรีเข้าไปทำรัฐวิสาหกิจเขาเสียหาย ท่านรัฐมนตรี ชุมพล ศิลปอาชา แม้ท่านจะได้ปริญญาโท แม้ท่านจะมีความรอบรู้ แต่การวินิจฉัยอะไรบางอย่าง รัฐมนตรีนั้น ทำลายภาพพจน์ของบ้านเมือง ทำลายวิสาหกิจของบ้านเมือง การบินไทย ชั่วๆ ดีๆ ก็เป็นการบินที่มีติดอันดับโลกมีชื่อเสียงผู้คนนิยม เราสนับสนุนกันมาตั้งแต่ให้เงินไปเท่าไรตั้งแต่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ จนกระทั่งเดี๋ยวนี้เขาพอไหว เขาทำอะไรต่ออะไร

เป็นที่ขีดหน้าชู้ตาพอใช้ได้แล้ว อยู่มาวันดีคืนดีเริ่มต้นก็ไปแหวะกันเรื่องจะสร้างโรงซ่อมเครื่องบิน ลำตัวกว้าง ราคา ๒ พันล้าน ก็ลงไปลงมาแล้วว่าให้การบินไทยเป็นเจ้าของเรื่อง เพราะว่ามีเครื่องบินลำตัวกว้างอยู่ตั้งทั้งหมดแล้ว เขาลงทุนของเขาเองเขาจะได้ใช้ของเขา แล้วเขาจะได้รับใครต่อใครมา ทำนารัฐมนตรีก็ดันไปยื่นขัดกันแกลังกัน นี่ต้องขอขอบพระคุณท่านนายก ๆ นะครับว่าท่านนายก ๆ ก็ตัดสินใจแบบกระผม คือให้การบินไทยทำ อย่างนี้ละครับ แต่ว่าเห็นใหม่ครับว่าไปทำความปั่นป่วน เริ่มต้นไปแล้ว แต่เอาเถอะครับเรื่องมันแล้วไปแล้ว แต่ที่มันสด ๆ ร้อน ๆ เขาจัดเส้นทางเขาบินไปนิวเมีย (Noumea) เขาบินไปดัลลาส (Dallas) จะไปดู จะไปตรวจสอบ จะเอาข้อมูลอะไรต่าง ๆ กระผมไม่ขัดข้อง ถ้าจะให้ยกเลิก แต่ต้องมีหลักมีเกณฑ์ ต้องดูความเสียหาย ต้องดูว่าคนของเราไปเจรจาความเขาอย่างไร เรื่องคนที่นิวเมียจะสร้างอะไรต่ออะไร เพื่อจะลักสายการบินของเราไปข้างมันเถอะ มันลงทุนเอง แต่ว่าคนที่เขาซื้อตัวไปแล้วอย่างน้อยที่สุดก็ต้องตั้งใจบินให้มันจนหมดตัวนั้นแล้วถึงจะเลิก ต้องประกาศล่วงหน้า ไลน์สั่งบีบเลิกบีบเลย หึง ไปทั่วโลกเลยเชียวยครับ สายการบินไทย หยุตไปนิวเมีย นี่ขนาดจุดมันไม่ใหญ่โตเท่าไรนะครับ แทนที่จะเจรจาความ ปัญหาก็เห็นอยู่เสียเปรียบฝรั่งเศส เราลงได้ ๓ ครั้ง ฝรั่งเศสลงไทยได้ ๖ ครั้ง รัฐมนตรีแทนที่จะบินไปเจรจากับฝรั่งเศสบอก มึงนะลงเท่ากัน ถ้าไม่เท่ากัน มึงเหลือ ๓ ครั้ง ถ้าไม่ ๓ ครั้ง มึงต้องทำมาหาขายตัวจากปารีสถึงนิวเมีย ต้องต่อรองซีครับของพรรคนี้ เวลานี้ขายไม่ได้ ต้องมาขายจากกรุงเทพฯ ไปนิวเมีย เรื่องพรรคอย่างนี้เหมือนกันอีกสายหนึ่งที่ไปดัลลาส คนที่เขาทำเขาคิดแล้ว เข้าไปแย่งไปยื่นผู้โดยสารกันที่แอลเอ (LA) นั้น เขาวามันไม่มีเหตุผล ก็บริษัทเข้าไป แอลเอ แย่งหมด เรามาหากินในที่ที่ยังใหม่ ๆ ไม่ดีกว่า เขายอมเป็นคนบุกเบิก เขาเซattle (Seattle) ซึ่งคนไทยก็บอก เออ ที่นี้ดี ไม่ต้องไปติด ๕ ชั่วโมง ๖ ชั่วโมง ชั่วโมงสองชั่วโมงออกได้เสร็จเรียบร้อย เข้าไปดัลลาสยังใหม่ยังนั่นอยู่ แต่เราเชื่อว่าไอ้คุณภาพของเขานั้นมันจะขายฝรั่งได้ ต้องให้โอกาสเขาซีครับ ประกาศโครมเลย บอกให้ยกเลิกดัลลาส นี่เคราะห์ดีนะครับทางบอร์ดการบินไทยเขาถือว่ารัฐมนตรีไม่มีสิทธิ์ เขาพิสูจน์ได้ว่าไม่มีสิทธิ์เขาไม่เลิก เวลานี้เท่ากับทำลายเขาเลยครับ เขามีเจ้าหนี้เจ้าสินอะไร การบินไทยใหญ่ ๆ เกือบจะทุกสถานะ

เหมือนกับแอร์สยาม เรื่องพรรคอย่างนี้การวินิจฉัยของรัฐมนตรีโครมเดียวนี้ รัฐวิสาหกิจมูลค่าเป็นพัน ๆ ล้านนี้จะบรรล้วยาววอดลงมา เจ้าหนี้หมดความเชื่อถืออย่างนี้ตายนะครับ กระผมขอกราบเรียนนะครับว่า รัฐมนตรีดำเนินการอย่างนี้กระผมไว้วางใจไม่ได้ กรณีที่เข้ามารับผิดชอบ เขาเชิญไปเปิดสนามบินชางยีที่สิงคโปร์ ครับใช่ เพราะการไม่ตัดสินใจ ความที่มันไม่ติดต่อมั่นคง ท่านประธาน จำได้ไหมครับว่าเมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อนตอนที่เราจะทำหนองงูเห่า นั้น บริษัทนอร์ททรอป (Northrop) เสนอ ๖ พัน ๘ ร้อยล้าน ทำสนามบินหนองงูเห่า ปรากฏว่าตอนนั้น โอ๊ย ไอนี้ก็โกง ไอนี้ก็กิน ไอนั้นอร์ทรอปก็ซุ่มนักรบเหมือนล่อคดี (Look Heed) โอ๊ย ต่อกันไปต่อกันมา ไปๆ มาๆ เก็บใส่ลิ้นชักเลย ไม่มีใครรับผิดชอบครับ อยู่มาวันดีคืนดี รัฐมนตรีชุมพลได้รับเชิญไปสนามบินชางยี ไปเปิดไปตื่นเต้นกับเขาเข้า ของเราเป็นอย่างไรรครับ ของเราแต่ก่อนนี้เขาว่าเป็นฮับ (Hub) ของเข้าที่อีสต์เอเชีย (South East Asia) เป็นดุมของย่านนี้ละครับ ใครๆ ก็ต้องเข้าเมืองไทยเดี๋ยวนี้แยแล้ว เดี่ยวนี้เครื่องบินจัมโบ้เจตจอดที่ดอนเมือง จอดพร้อมๆ กัน ๔ ลำ ลำที่ ๕ มาถึงต้องรอก่อน ไอล้านี้ไปก่อน ลำนี้ถึงจะเข้า จอดได้ ๔ ลำครับ จัมโบ้เจตของเรา สนามบินชางยีจอดได้ทีละ ๕๐ ลำพร้อมกัน ทำไม่ละครับ เพราะเขาตัดสินใจ เพราะเขามีรัฐธรรมนูญที่รับผิดชอบ เขาเริ่มต้นหลังเรา แต่เขาเสร็จแล้วครับ เมื่อ ๑๐ กว่าปีก่อนคิดพร้อมกัน นาวิตะก็คิด เจียงไคเช็คก็คิด ไคตี้ก็คิด ชางยีนี่ที่หลังสุด เขาเปิดใช้กันหมดแล้วครับ นาวิตะนี่ยากเย็นแสนเข็ญ ทำในทุ่งนา ทำไปนักศึกษาดูด้านไปกันรว ๑ ชั้นไม่พอ มันขุดรวเข้ามา กัน ๒ ชั้นมันขุดมุด ๒ ชั้น ต้องกันรว ๒ ชั้น เอาแผ่นเหล็กยึดตรงกลาง นั่นแหละสร้างสนามบินเสร็จ เขายังทำเสร็จเลย แต่ของเมืองไทยเราวันนี้ยังจะเอาหนองงูเห่าหรือไม่ยังไม่รู้ละครับ ๖ พัน ๘ ร้อยล้าน แต่ก่อนบอกโก่งกันจะกินกันไม่มี คราวนี้เอามาจับมัดผู้ใหม่ ลองคิดคราวๆ ดูท่าไรครับ ถ้าจะเอากันตอนนี้ ๒ หมื่น ๖ พันล้านยังไม่รู้ว่าจะได้หรือเปล่า และใครจะเป็นคนรับผิดชอบเรื่องพรรคอย่างนี้ จนบ้านนี้รัฐมนตรียังไม่บอกไม่ได้เลยครับว่า ไอลินที่หนองงูเห่าที่ว่ามิเทอร์เรน (Terrain) ข้างใต้ที่พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่ารามคำแหง แคมปัส (Campus) ที่ ๒ ที่ไปอยู่ที่ตึกพังกันบรรล้วยาววอดนั้นเพราะเข้มนั้นไปเหย่บนเลน แล้วจะสร้างวิธี

พิเศษ กระผมบอกรัฐมนตรีว่าจนป่านนี้คุณต้องมาบอกว่าได้นั้นจะทำอย่างไร สร้างวิ
พิเศษไป ๒ หมื่น ๖ พันล้าน คุณไปซื้อที่ที่มันไม่ต้องสร้างวิพิเศษที่มันแข็ง ๆ อย่าง
แถวไทรน้อย อย่างแถวกำแพงแสนนี้ คุณลองคิดดูซิครับว่า สร้างแบบไม่อยู่บนเทอร์เรน
นี้ราคาเท่าไร เช่นถ้าราคามันสัก ๒ หมื่นล้าน มาซื้อที่ใหม่สักราคาสองสามพันล้าน มันน่า
จะเอาที่ใหม่กว่าไหม เรื่องพรรคนี้รัฐมนตรีไม่คิด ต้องให้นักการเมืองฝ่ายค้านเที่ยวไปวิ่งหา
ตัวเลข ไปดู ไปคิด แล้วรัฐมนตรีนี้กระผมจะไว้ใจได้อย่างไรครับท่านประธานครับ กระผม
อยากกราบเรียนว่าเห็นจะเอารัฐมนตรีชุมพลเพียงเท่านี้แหละครับที่ไม่ไว้ใจนี้แหละครับ ประธาน
โทษ ของคุณชุมพลก็มีอีกรายการหนึ่ง คือที่ดอนเมือง ไม่มีอะไรจะแย่งเท่าละครับ เดียวนี้
ค่อยยังชั่วขึ้นมาทีเดียว มีสายพานขึ้นมาอีกหน่อยหนึ่ง แก้ปัญหาเฉพาะหน้าจะครับ
เคาน์เตอร์ (Counter) เคยขวางอย่างนี้เป็นตัวลบนะครับ เดียวนี้ทำเป็นตัวแอล ให้มัน
เบี้ยวไปเสียหน่อย แล้วก็รับเคาน์เตอร์ได้มากขึ้น แต่บริการยังเลวเหมือนเดิม กระผม
นาน ๆ ไปนอกที่ครับ ไม่ได้ไปบ่อยเหมือนรัฐบาล แต่ปรากฏว่ากลับเข้ามาที่ไรเจอ
สายพานขาด กระเป๋าไม่เข้า เข้ามาประกาศวันนี้แอร์คอนดิชันเสีย ดันประกาศให้คนไทย
รู้เท่านั้นเอง ฝรั่งไม่รู้เรื่องเลย พัดกันเหลือเหยงเหยง ๆ มาถึงเมืองไทย ข้างนอกไม่
ร้อนเท่าไรหรอกครับ ข้างในไม่มีแอร์ เรื่องพรรคนี้รัฐมนตรีต้องรับผิดชอบละครับการ
ทำอากาศยาน ๆ เขาก็ขึ้นอยู่กับท่าน กระผมจะไปตำหนิผู้ว่าการทำ ๆ ไม่ได้หรอกครับ
เพราะระดับนักการเมืองเราต้องพัดนักการเมืองด้วยกันเอง เพราะฉะนั้นถ้าปล่อยให้ประตู
หน้าบ้านสกปรกอย่างนี้ ใช้ไม่ได้อย่างนี้บกร่องอย่างนี้ กระผมจะตำหนิผู้ว่าการทำ ๆ ไม่
ยุติธรรมครับ ผมต้องพัดรัฐมนตรี อยากกราบเรียนว่า นอกจากนั้นก็มีการรัฐมนตรีวิระ
มุสิกพงศ์ ครับ กระผมก็อยากจะกราบเรียนนะครับ คุณวิระก็เป็นรัฐมนตรีได้ไม่ขัดข้อง
หรอกครับ แต่เป็นได้มันต้องวินิจฉัยปัญหาได้ ต้องช่วยกันแก้ปัญหาบ้านเมืองได้ ไปรับ
ตำแหน่งดูแลเรื่อง ชสมก. แล้วเวลานี้ทำอย่างไรครับ นั่งประทับประคองให้มันขาดทุน
น้อยลงเท่านั้น นั่นไม่ใช่วิธีกแก้ปัญหาครับ ไม่ใช่วิธีกแก้ ท่านรัฐมนตรีก็เป็นคนรุ่นน้อง
กระผม กระผมจบการศึกษาปี ๒๕๐๖ ท่านจบปี ๒๕๑๔ แต่ว่ามาเป็นรัฐมนตรีร่วมสภา
กันไม่ขัดข้องครับ แต่เมื่อทำไม่ได้ กระผมต้องแสดงให้เห็นว่าถ้าวันหนึ่งกระผมรับผิดชอบ

บ้านเมืองนี้ กระทบจะทำให้ดูอย่างไร ท่านประธานอาจจะไม่ใช่คนแก้ไข แต่กระทบจะต้องอธิบายให้ท่านฟังสั้น ๆ ง่าย ๆ เท่านั้นเอง จะมานั่งอยู่เห็นอยู่ชัด ๆ แล้วนี่ครับว่า ขสมก. นั้นมันรู้ว่าขาดทุนอย่างไรนั้น ต้องบอกเหตุมันมาอย่างไรเสียก่อน เดียวนี้เอาไปให้คนอื่น จะบอกว่าราษฎรประชาชนทำไม่ขาดทุน รัฐบาลทำขาดทุน กระทบบอกใครพูดอย่างนั้น กระทบไม่ฟังละครับไม่ถูก เมื่อก่อนราษฎรทำ ประชาชนทำเสียค่าสัมปทานด้วยยังมีกำไร เพราะอะไรครับ เพราะรถเมล์แต่ก่อนซื้อตัวถึงมาต่อตัวถึง คันละ ๘๐,๐๐๐ แล้วรถเมล์คันละแสนสอง คันละ ๒ แสน คันละ ๔ แสนเราเก็บ ๕๐ สตางค์ ต่อมารถเมล์คันละ ๖ แสน ๗ แสน เก็บ ๓ สลึง เดียวนี้รถเมล์คันละล้านเก็บ ๖ สลึง ไหวไหมครับ รถเมล์ขึ้นมา ๑๐ เท่า ค่าโดยสารขึ้น ๓ เท่า ไม่มีทางครับ น้ำมันแต่ก่อนนี้ลิตรละ ๓๙ สตางค์น้ำมันโซล่า น้ำมันเบนซินลิตรละ ๙๘ สตางค์ เดียวนี้ลิตรละ ๑๓ บาทกว่า โซล่าลิตรละ ๘ บาท มันขึ้น ๘ เท่า ๑๐ เท่าทั้งนั้น แล้วเราก็งัยมา ๖ สลึงอยู่อย่างนี้ เรื่องนี้ไม่มีทาง ต้องยอมรับว่ามันผิดพลาด แต่ว่าเป็นความผิดที่ผมยินดีให้ผิด ทำไม่ละครับ เพราะถ้ามันอยู่ต่อไปเขาก็ขึ้นราคาต่อไปนี้รถเมล์อาจจะระยะละ ๕ บาทไปแล้วก็ได้ถ้าเอกชนทำอยู่ ซึ่งต้องยอมด้วยตามสภาพ แต่ที่เราไม่ยอมรับกัน เพราะเราไปเอารถเมล์มารวมกัน เมื่อก่อนนี้ ใครทำรถเมล์ เดิณรถเมล์ ๑๐๐ คัน ถึงสิ้นปีต้องบวกมาอีก ๕ คัน เก่าจะทิ้งไม่ทิ้งไม่รู้ รถใหม่ต้องออก ๕ คัน ท่านจอมพล ถนอม ประธานโทษออกซื้อท่าน เพราะท่านเป็นคนดำริว่าควรจะเป็นบริษัทเดียว ท่านคงคิดเป็นทำนองว่า ๒๔ บริษัท ร้อยแปดสาย ให้ ๒๔ บริษัททำเสียอยู่ได้การบริหารอันเดียวกัน น่าจะลดค่าใช้จ่าย ซื้ออะไรจะได้ถูกทำนองนั้นละครับ ซึ่งก็ไม่ใช่ความผิด พอท่านคิดอย่างนั้นบ้าง แล้วรวมไปได้เป็นเวลา ๑๐ ปี ตลอดเวลา ๑๐ ปี ไม่มีใครทำรถเมล์เพิ่ม มีแต่ซ่อมรถเมล์ตลอด วันหนึ่งรัฐบาลท่านอาจารย์ก็ถูกรื้อก็ตัดสินใจเอาเสียทีเถอะ แล้วท่านก็จัดการรวมรถเมล์ให้เงินทุนไป ซึ่งก็ไม่ใช่ความผิด เมื่อทำเสร็จเรียบร้อย มันผิดตรงที่ว่ารถเมล์ ๓,๐๐๐ คันในกรุงเทพฯ ๖ มันใช้ได้แค่ ๑,๕๐๐ คัน อีก ๑,๕๐๐ คันต้องจ่ายราคาเขา แต่ว่าเป็นเศษเหล็ก ใครเข้ามาต้องแก้ละครับ แก้ครับ ต้องซื้อใหม่ครับ ซื้อ ซื้ออย่างไรครับ กู้เงินสดไปซื้อ ซื้อรถเมล์ ๑,๕๐๐ คัน ๆ ละ ล้านบาท เสียดอกเบี้ยวันละแปดแสนห้า

เวลานี้ ใครเข้าไปเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ทั้งทุกราชสวครับ กระผมต่อให้ท่านประธานไปนั่ง ให้เอาประธานพระรินมานั่งอีกคนหนึ่งด้วย ไม่มีทางแก้ได้ต้องยอมรับว่ามันขาดทุน มันไม่มีทาง เพราะว่าในทั่วโลกนั้นระบบรถเมล์ ๕,๒๐๐ คัน ในเมืองคน ๕ ล้านคนเป็นไปไม่ได้ ที่อื่นเขาคิดกัน ๓๐ ปี เขากำหนดระบบขนส่งมวลชน ที่ญี่ปุ่นเขาคิดกัน ๑๐ กว่าปีก่อน เกือบ ๒๐ ปี เขาใช้ได้สบายของเราคนไทยก็คิดเหมือนกัน คิดเมื่อปี ๒๕๒๐ แต่ว่าคนคิดไม่มีโอกาสจะสานต่อ กระผมอยากเรียนท่านประธานไว้ชนิดหนึ่ง ดำเนินเขาว่าแก้ไม่ได้ แต่เราก็คงต้องชี้แจงว่าหนทางแก้ทำอย่างไร นั่งขาดทุนอยู่ปีหนึ่ง ถ้าทำไม่เก่งขาดทุน ๗ ร้อยล้าน ทำเก่ง ๆ ขาดทุน ๕ ร้อยล้าน ใครจะรอดว่าฉันทำรถไป ๒ ร้อยล้าน ก็รอดไป แต่กระผมไม่นิยมเรื่องอย่างนี้ ต้องมีจุดเริ่มต้น จะแก้ปัญหารถเมล์ ไม่ใช่จะหาเงินรัฐบาลไปอุดหนุน เอาเงินภาษีของคนทั้งประเทศมาช่วยคน ๕ ล้านคนในกรุงเทพฯ ไม่ถูก วิธีการคือต้องเอา ขสมก. ให้ กทม. ไปทำ ให้ กทม. ไปรับภาระขาดทุน แล้วให้เขาไปหาการขาดทุนต้องใช้เวลา ๖ ปี สำหรับขาดทุน ๖ ปี คือทำรถขนส่งมวลชนเสร็จ หลักการคือต้องเอารถขนส่งมวลชน ๖-๗ สาย ที่ออกแบบไว้มาแทน เราจะแก้ขาดทุนอย่างไรครับ แก้ขาดทุนได้ กระผมบอกได้ว่าคิดง่าย ๆ ไม่ต้องเป็นรัฐมนตรีคลัง แต่กระผมช่วยหาเงินให้ได้ กระผมบอกว่าได้ขาดทุนปีละประมาณ ๖ ร้อยล้านบาท น้ำมันเวลานี้ในกรุงเทพฯ ลิตรละ ๑๓ บาท ๔๕ สตางค์ ต้องเอาอีก ๕ สตางค์ ไม่มีใครว่าละครับ เติมน้ำมันในกรุงเทพฯ ๖ บาท ๕ สตางค์ ไม่อยากเอาไปเติมชานเมืองปริมลิตระ ๕ สตางค์ นี้ละครับ ปีหนึ่งได้ ๓ ร้อย-๔ ร้อยล้านบาท อากาศสดมภ์ทุกใบ เชื้อที่ออกในกรุงเทพฯ ในสาขากรุงเทพฯ ต้อง ๑๐ สลึง ขอ ๕๐ สตางค์ ให้ กทม. ถ้า ๒ อันนี้ ได้ ๖๐๐ ล้านบาท เท่านั้นแหละครับไม่มีใครกระเทือนเลย แล้ว ขสมก. ก็รักษาไว้ เอาคุณวิมลอยู่ก็ได้ครับ ให้อยู่ไป ๖ ปี รักษาไว้ แล้วต้องตัดสินใจวันนี้เหมือนที่กระผมตัดสินใจเมื่อ ๕ ปีก่อน กระผมคิดเมื่อ ๕ ปีก่อน กระผมเป็นรัฐมนตรีมหาดไทย กระผมบอกต้องแก้ไขปัญหารถเมล์ด้วยการกระทำการระบบขนส่งมวลชน หน้าตามันเป็นอย่างไรครับ ท่านนายกไปเมืองนอกก็คงเคยเห็น ท่านประธานก็เดินทางบ่อยก็เห็น หน้าตามันก็คือว่า อยู่ใต้ดินก็มี อยู่บนดินก็มี อยู่บนดอยก็มี กระผมเป็นนักเรียนเก่าเมืองชิคาโก(CHICAGO)

ขออนุญาตอธิบายนิดหนึ่ง เพื่อนสมาชิกหลายคนของกระผมไม่ไปจะได้บอกว่าสมัครมาพูดเรื่องอะไรก็ฟังไม่รู้เรื่อง เมืองอื่นจากชิคาโกเทียบกับกรุงเทพฯ นี่ระบบเขาวิ่งนอกเมือง เช่น วิ่งจากปากน้ำมาสำโรง จากปากน้ำมาสำโรงมาพระโขนง เขาวิ่งบนพื้นธรรมดาเหมือนรถไฟ ถึงพระโขนง ไปกษัตริย์ศึก เขายกลอย ๕ เมตรครึ่ง อยู่บนตึกชั้นที่ ๒ ลอยบนหัวเสาไฟอยู่บนโครงเหล็กข้างบน พอถึงกษัตริย์ศึกก็มุดลงไปใต้ดิน อยู่ในอำเภอเมืองทั้งนั้นหมด เรียกว่าข่างใต้เป็นซับ-เวย์ (Sub-way) อยู่ตรงกลางเป็นแอลลาเวตเต็ด (Elevated train) อยู่ข้างนอกเป็นทรนเจย ๆ รถอย่างนี้จะครบ ชิคาโกมีคน ๗ ล้าน มันวิ่งอยู่ ๗ สาย ไขว้ไปไขว้มา ไม่ว่าจะฝนตกฟ้าร้อง ฟ้าผ่า หิมะ รถหยุดทั้งเมือง รถนี้ไม่เคยหยุดเลย แล้วมันหารายได้มันเลี้ยงรถเมล์ในชิคาโก คน ๗ ล้านคนเขามีรถเมล์ ๑,๔๐๐ คัน หน้าหนาวรถเมล์มีความร้อน หน้าร้อนรถเมล์มีเครื่องปรับอากาศเขาขาดทุนตลอด แต่ว่าไอ้รถบ้านี่มันเลี้ยง เมืองไทยทำได้ไหมครับ กระผมขอเรียนว่า ทำได้ แล้วคิดทำหรือยัง กระผมเรียนท่านประธานว่า กระผมคิดแล้ว กระผมเป็นคนสั่งจ่ายเงิน ๖๙ ล้านบาท ออกแบบ ๖ สาย ในกรุงเทพฯ ที่จะทำขั้นแรก ๓ สายก่อน ตั้งแต่ปี ๒๕๒๐ ไม่มีใครสาน ไม่มีใครต่อ ทั้งมันแพงอยู่อย่างนั้น แต่มีคนแอบไปตั้งบริษัทรอไว้แล้วเถียงกันอย่างไรเวลานี้ จะให้เอกชนมาทำ เทิร์น คีย์ โปรเจ็คท์ ดี หรือว่าจะให้การทางพิเศษไปกู้เงิน การทางก็บอก เยอร์มันให้ ซอฟท์ โลน (Soft Loan) ร้อยละ ๓ เท่านั้น จะใช้คืนใน ๒๕ ปี ถ้าจะทำประมาณ ๒ หมื่น ๓ พันล้านบาท พรรคพวกบอก ว่าเทิร์น-คีย์ ประมาณการ ประมาณ ๓ หมื่นล้านบาท ใครตั้งบริษัทรับเทิร์น คีย์ ได้ก็ได้ ๗ พันล้านบาท นั่งจ้องจะหากินกันอยู่ ยังเป็นหลายพรรคอย่างนี้ ทำไม่ได้หรอกครับ ต้องนั่งรอต่อไป ถ้าทำเสียเมื่อปี ๒๕๒๐ ปีหน้าได้ใช้แล้วครับ บัญหารถเมล์แก้ได้แล้ว เพราะมันจะใช้คืนเขาในเวลา ๑๕ ปี ถ้าอยากจะทำเอาเงินมาช่วยรถเมล์ก่อน คิน ๒๕ ปี กันกำไรส่วนหนึ่ง แล้วเอามาช่วยรถเมล์ กรุงเทพฯ จะใช้รถเมล์ไม่เกิน ๒,๐๐๐ คัน ในถนนย่านอื่น แต่ว่าไอ้ ๖ สายที่วิ่งจตุจักรเวียน ท่านประธานอาจจะสงสัยให้ คุณสมัครอยู่ในกรุงเทพฯ หน้าตามันจะเป็นอย่างไร กระผมบอกว่าเรามีทางด่วนพิเศษให้เห็นแล้วอย่างไร ทางด่วนพิเศษนี้แหละครับ ชั้นเป็นเสามาตรงกลางกว้าง ๒ เมตร แยก

ขึ้นไปข้างบน บนนั้นรถวิ่ง ๓ เลน ๑๔ เมตร แต่ถ้าเป็นรถขนส่งมวลขนนั้น เสาขนาดเดียวกันแยกขึ้นไปเพียง ๗ เมตร ใส่หินเข้าไป ก็วางรถไฟวิ่งใกล้กัน หน้าตาเป็นอย่างไร ก็รถสีเทา ๆ ที่มันอยู่ชานเมืองนี้แหละครับ คันหนึ่งนั่งได้ ๑๐๐ คน เข้า ๆ ก็ ๘๐๐ คน ๑ ขบวน สาย ๆ เหลือ ๖๐๐ ๖ ขบวน กลางวัน ๆ วิ่ง ๔ ขบวน บ่าย ๆ เป็น ๖ เย็น ๆ เป็น ๘ ขบวน ทั้งขบวนนะใช้ไฟฟ้า คนเดียวขับ รถเมล์คันหนึ่งนั่งได้ ๘๐ คน คนขับ ๑ กระเป๋า ๒ ค่าใช้จ่ายเท่าไร เงินเดือนเท่าไร สเปร์ พาร์ท (Spare parts) เท่าไร น้ำมันเท่าไร ค่ารถเท่าไร มันไม่มีทางเป็นไปได้ถ้าเก็บ ๖ สลึง แต่ว่าทำวันนี้แม้จะปี ๒๕๓๐ เสร็จ กระทบคิดว่าเก็บค่ารถ ๒ บาท ๓ บาท ก็ยังไหว และมันแก้ปัญหาก็ได้ ตัดสินใจซิครับ มันนั่งเป็นรัฐมนตรีอายุยังไม่สำคัญ ตัดสินใจซิครับว่าทำกันเสีย เพื่อจะได้แก้ปัญหาบ้านเมืองได้ กระทบบอกแล้วว่ายกกระทงให้รัฐบาลสอง ไม่ใช่มาด่าเขาข้างเดียวว่าเขาข้างเดียวแล้วก็ไม่นั่น เรื่องพรรคนี้ตัดสินใจเสีย พูดกับ กทม. เขาเสีย ให้ กทม. เขาไปควักไปล้าง คน กทม. เอมาชดเชยกัน แล้วก็จัดการตัดสินใจเสียว่าใครจะเป็นคนหาเงินเรื่องนี้ พรรคไหนจะไปทำก็ว่ากันเถอะครับ กระทบไม่เข้าไปแข่งขันในเรื่องพรรคอย่างนี้ กระทบอยากจะกราบเรียนอีกนิดหนึ่ง เพราะใคร ๆ ก็หิวข้าวกันแล้ว อยากกราบเรียนอย่างกรณีเรื่องปัญหาทรบทรทุก วันดีคืนดีก็เอากฎกระทรวงพรรคอย่างนั้นมา ต้องช่วยกันแก้ครับ อะไรที่มันผิดมันบกพร่องไว้ต้องแก้ไข ไม่ใช่ไปบังคับกันตรงนั้น แล้วราษฎรบ้านป่วน กระทบก็ไม่อยากไปเข้าข้างพวกทรบทรทุก แต่วิธีออกประกาศแล้วก็ต้องจับจะต้องกุมอะไรกันนั้น เลือกใช้วิธีอื่นดีกว่า ทอดเวลาเขาไปไกล ๆ แล้วก็บอกเขาว่าฉันให้เวลาเธอ ๑ ปี ไม่อย่างนั้นเธอต่อทะเบียนไม่ได้ อย่างนี้ไม่มีปัญหา กระทบอยากให้คนเป็นรัฐมนตรีเข้าไปนั้นได้ทำงานให้บ้านเมือง รสพ. นั้นเห็นจะไม่ต้องยกตัวอย่างมาพูดอย่างไร ๆ ก็คงไม่มีทางจะฟื้นละครับ อย่างไร ๆ ก็ตายแหง ๆ กระทบก็หวังใจว่าชื่อท่านรัฐมนตรีที่สั่งงานจะไม่ตายพร้อม ๆ กับชื่อ รสพ. ด้วยเท่านั้นเอง อยากจะกราบเรียนว่าท่านเล่นกันอยู่อย่างนี้ละครับไม่มีทางครับ กระทบส่งผ้าห่มไปช่วยคน เมืองหนาวทางเมืองโน้น ตั้งแต่ยังหนาวจัด ส่งกรุงเทพฯ ไปรอทางโน้น ถามว่าเมื่อไรเสร็จ วันนี้พรุ่งนี้ก็ได้รับนั่งรถทัวร์ไปดักไปรอ ไป ๓ วัน ผ้าห่มไม่ไปครับ โน่นไปอุดรดิถีส่งไปเลยผ้าห่ม

ไปอุตรดิตถ์ไป ๆ มา ๆ ล้อเข้าไปเกือบเดือน ๒ เดือน เกือบ ๒ เดือน หายหนาว ผ้าห่มไปรอทางโน้น ต่อว่ามาซิผ้าห่มไปรอไม่เห็นไปเอาทางโน้น ที่ทุเรศก็มีนะครับ คนเขาส่งข่าวสารมาให้กิน ไม่ใช่บ้านกระผมหรอก บ้านเพื่อนกระผม ส่งข่าวสารมากระสอบหนึ่ง ส่งเข้ามาเสร็จล้อเข้าไป ๓ อาทิตย์ ๔ อาทิตย์ เอ๊ะ หายไปไหน เขาไปถามข่าวเข้าบอก ข่าวสารเปียกน้ำขอชดใช้ให้ ๕๐๐ บาท เอ้า กดี เอา ๕๐๐ บาทมา ๒-๓ อาทิตย์มีข่าวสารมาส่งให้ที่บ้าน เงิน ๕๐๐ บาทก็ได้ ข่าวสารก็เอามาให้ด้วย กระผมบอกถ้ามันไม่เจ๊งวันนี้แล้วมันจะเจ๊งวันไหนครับ เจ๊งแหง ๆ ครับแบบนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนอีกนิดหนึ่งครับ เรื่องความทุเรศ ประทานโทษ ไม่ใช่ทุเรศของรัฐมนตรีหรอกครับ น้ำมันหยดตรงนี้พอดี เรื่องความทุเรศของระบบที่สร้างไว้แล้วรัฐมนตรีไม่แก้ เวลานี้รถทัวร์ละครับมีความทุเรศก็รู้กันอยู่ กระผมก็รู้ แต่กระผมรู้ว่ารัฐมนตรีแก้ง่ายกระผมทำไม่ไม่แก้ ท่านประธานคงเคยเดิน อ้อ ท่านประธานนั่งเครื่องบินเสมอคงไม่เคยเห็น ความทุเรศอยู่ที่ว่าเขาห้ามรถทัวร์จอดตามเกาะเกาะกระผมเห็นด้วย แต่ถ้าเขามีลานจอดดี ๆ ก็ไม่ให้อจอด ทำอย่างไรครับ ต้องให้ไปขึ้นนอกเมือง กลางคืนท่านประธานไปดูซิครับถนนวิภาวดี ๆ นี้ต้องให้คนนี้ไปนั่งอยู่ที่ตามท่ารถเมล์ รถเมล์ก็เห็นมันอยู่ตรงนั้นละครับ แล้วรถเมล์วิ่งรถเปล่า ๆ ไป แล้วก็พวกนี้ก็นั่งรถ ๒ คัน ๓ คันไป ฝนไม่ตกก็ดีนะครับ ฝนตกก็อุ้มลูกจูงหลานข้าวของเปียกปอนหมด เสร็จเรียบร้อยแล้วก็ไปคอยขึ้นกลางทาง บางทีไม่จอด อ้าวรถเมล์ยังไม่มา รถบัสเล็กมาก่อน จอดรอกันอยู่ข้างทางนั้นละครับ ทุเรศใหม่ครับ เรื่องอย่างนี้ รถคันนี้วิ่งได้มีคนข้างในวิ่งไม่ได้ แต่รถเปล่า ๆ วิ่งได้ ถ้าความเกาะเกาะถนนมันเกาะเกาะเท่ากัน ไม่มีอะไรออกมาข้างนอกเลย เรื่องอย่างนี้นะครับจะต้องแก้ไขอยู่แล้วแล้วมานั่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ที่เดือนแล้วครับไม่แต่ะเรื่องนี้ กระผมเองกระผมก็ไม่อยากจะเข้าไปทำ ประเดี๋ยวจะว่าไปแทรกแซงจะไปหาคะแนนซึ่งความจริงก็ไม่ได้ต้องการแสวงหาแต่อยากจะเรียนให้ทราบว่าเป็นรัฐมนตรีต้องเอาถ่านซิครับ อย่าเอาแต่แก๊ส กระผมอยากเรียนไว้ว่าเรื่องพรรคอย่างนี้มีปัญหา อีกนิดหนึ่งสุดท้ายนี้นะครับ เรื่องของท่านรัฐมนตรีคนหนุ่มพื่อเหมือนกันละครับ อยากจะกราบเรียนนะครับท่านรัฐมนตรีเข้าไปก็เป็นความหวังของกระผม ตั้งใจว่าคงจะไปช่วยแก้งานแก้การได้ แต่แก้ไม่ได้ครับ การ

รถไฟแห่งประเทศไทยนั้นไม่ได้เกิดด้วยการเปลี่ยนประธาน ดีครับเปลี่ยนประธานคนนั้นมา พอพูดกันรู้เรื่อง ประธานบางคนพูดไม่รู้เรื่องหรือครับ หน້วยังไม่ยอมมอง เดียวนี้ก็ ค่อยยังชั่วพอเปลี่ยนประธานแต่นั้นไม่ใช่วิธีแก้ทั้งหมด ปัญหาก็คือว่า รถไฟมีปัญหา กระทบไม่ตำหนิเรื่องจะเอารถดี ๆ ไปใส่แข่งกับรถทัวร์ รถชั่ว ๆ ไป เดียวนี้เจ๊งหมดทุกสาย แล้ว รถบัสก็ได้เขาก็วิ่งลงหลังสวนออกท่าศาลาได้รถไฟสายใต้ก็เจ๊งไปตามระเบียบไม่มี ปัญหา เพราะเหตุว่าไม่ดูสาเหตุทำไมมันถึงเจ๊ง เพราะผู้ว่าการรถไฟฯ นั้นมีอุปนิสัยติดต่อกันคือรถไฟต้องมีกำไร มีเท่าไรไม่เคยปรับปรุง ประเคนคืนรัฐบาลหมดแล้ววันดีคืนดี มันก็ไปไม่รอด เมืองนอกเขาก็เจ๊งครับ กระทบไม่ว่าเรื่องรถไฟเจ๊ง แต่กระทบตำหนิ เรื่องรถไฟสกปรก ไม่ใช่สกปรกแต่ตัวขบวนรถไฟนะครับ เจ้าหน้าที่รถไฟสกปรก หากินกับที่ดินรถไฟ และกระทบไม่พูดถึงรายได้ใหญ่ทีเดียว อันนี้สร้างแล้วสวยดีเหมือนกัน ใหญ่โต กระทบก็ไปอุดหนุน แต่ว่ากระทบตำหนิที่อื่น ๆ ทุกย่านสถานีมีสถานีทั้งนั้น มี แต่ที่ให้เข้ารถไฟทั้งนั้น มันเป็นเครื่องมือทำมาหากินอย่างยิ่งใหญ่ของคนรถไฟ ออก ระเบียบไว้ แต่ก่อนก็ดีก็ขึ้นกันแต่พอเจริญมากเขาก็จับยกย้ายถ่ายเท ไอ้ตัวอนาบาลนี้แหละครับ หนังสือพิมพ์ใส่อะไร หนังสือพิมพ์หน้าโง่ทั้งหลายนี้ แหม อนาบาลคนชื่อ ประทานโทษ หนังสือพิมพ์หน้าโง่บางฉบับครับ ปราบกว่าอนาบาลคนชื่อบอกไอ้นี้ โกงตัว เป็นชน ไอ้โฮ เรียกว่าชู้หน้ากันขึ้นศาลแล้วตัวสั้น สั้น ๆ หนังสือพิมพ์บางฉบับบอกว่า อนาบาลคนชื่อจัดการแก้ไข เดียวนี้เล่นกันร้ายกาจ ตกลงกับเขาประมุขไม่ต้องยกสิทธิ์ ให้ เสร็จแล้ววันดีคืนดีมาเค้นคอเขาไม่เซ็นใบแทรก ใบแทรกคือกฎหมายใหม่ของรถไฟ นะครับ ออกแล้วใช้บังคับ มีใบแทรกเบอร์นี้ ๆ ไป ๆ มา ๆ คนลงทุน เคราะห์ดีคืนะครับ ไอ้เซ็นเซอร์นี้ต่อรองกันไว้ ๓๐ ปีนะปลดออกยัย เดียวนี้ใครมาสร้างใหม่ต้องปีต่อปี ต่อ สัญญาทีละปี คนลงทุนไว้มหาศาล แต่ต่อสัญญาทีละปี รักกันชอบกันก็เอาเงินยัดกันก็ ต่อได้ ถ้าไม่รักกันชอบกันสั่งให้รื้อนี้อย่างตึกแถวข้าง อ.ต.ท. นี้ครับ เวลาจะสร้างเวลาจะ นั้นหากคนมาประมูลก็หาไม่ได้ ประมูลครั้งที่ ๑ ไม่มีคนประมูล คนเขามาจับประมูลเสร็จ เขามาสร้างเขื่อน สร้างเสร็จรถไฟซึ่ที่เขาผิดต้องทุบเขื่อนทิ้ง ๒ ล้านบาท ต้องทำใหม่เพราะ กรมชลประทานไม่ยอม เขาเสียหายเท่าไรมาได้ ๑๒ ปี บอกว่าต้องทำสัญญาต่อทีละปี ไม่

๔๒๖

อย่างนั้นไม่ต้องสัญญาให้ เอ้า เขาต้องหากิน เขาเซ็นสัญญาต่อทีละปี พอครบ ๑ ปีบั้งมาไล่เขาเลยให้หรือตีกทิ้ง ถ้าเล่นกันอย่างนี้ รัฐมนตรีไม่เอาถ่านอย่างนี้กระผมว่าตายแหง ๆ กระผมว่าตายแน่ กระผมเองเป็น ส.ส. ไปเจรจาตะล่อมห้อมห่อไม่ยอมให้ราษฎรที่ร้องทุกข์ราวกับข้าราชการมาฟ้องกัน เจรจาความขอ ๓๐ ปี เจรจา ๑๕ ปีไม่ยอม ไกล่เกลี่ยจนเหลือ ๗ ปีครึ่ง ตกกลางกันได้เสร็จเรียบร้อยส่งมติขึ้นไปรัฐมนตรี รัฐมนตรีบอกว่าให้ดำเนินการตามระเบียบ ส่งมาบอกว่าให้ดำเนินการตามระเบียบ ตามระเบียบก็ต่อสัญญาทีละปี ไอ้ที่นั่นทำกันมาเป็นปีหมด เจิงหมด รัฐมนตรีสั่งงานคำเดียวว่าให้ดำเนินการตามระเบียบ เรื่องพรรคอย่างนี้กระผมว่าเป็นรัฐมนตรีต้องเอาถ่านครับ ต้องดูแลครับ จะต้องฟังเสียงว่า ไหนเรื่องมันเป็นอย่างไร ไม่ใช่เห็นปั๊บก็แทงปั๊บลงไป อย่างนี้บ้านเมืองเสียหายนะครับ คนเขาหมดความนับถือคนรถไฟ

รายการสุดท้ายก็เห็นจะเป็นรายการเรื่ององค์การโทรศัพท์นี่แหละครับ ท่านรัฐมนตรีเข้าไปก็เห็นแต่ให้สัมภาษณ์เท่านั้นจะเท่านั้น เท่านั้นจะเท่านั้น เดียวนี้เสียงอ่อยลงไปแล้วครับ ค่อยเหมือนกับเสียงโทรศัพท์บางเวลานั้นแหละครับ เสียงแหบ ๆ ลงไปทุกที ๆ เท่านั้นเท่านั้น ไม่ได้แล้วครับเดี๋ยวนี้ไปปรับปรุงอย่างไรครับ ปรับปรุงวิธีการเก็บเงิน ไอ้โทรศัพท์ไม่ดีขึ้น แต่ระบบการเก็บเงินต้องให้มันตีหน้อย ท่านประธานครับ กระผมก็รู้ว่าข้างในมีเรื่องสกปรก ท่านรัฐมนตรีต้องเป็นคนไปแก้กระผมจะไม่เอามาประจานที่นี่ เวลาท่านเป็นกรรมการคมนาคมท่านพัฒนาอยู่ เวลานี้ท่านเข้าเป็นรัฐมนตรีนั่งสั่งงานหน่วยงานนี้ ท่านอย่าไปพัวพันอย่างอื่นที่ทำให้คนเขาเข้าใจผิด ท่านต้องเข้าไปดูแลไปล้างนะครับ เรื่องนี้ขอกราบเรียนท่านประธานว่า วันนี้เป็นภาค ๑ นะครับ พรุ่งนี้มีภาค ๒ อีก ๔ กระทรวง อยากกราบเรียนว่า ถ้ารัฐมนตรีประพฤติอย่างที่กระผมว่าอย่างนี้ ไม่มีทางละครับที่คนเป็น ส.ส. จะไว้วางใจได้ แม้กระผมจะรักใคร่ชอบพอกันนาย ๆ สนับสนุนท่านอย่างไร กระผมก็ต้องช่วยท่าน กระผมเห็นรถท่านป้อนกระผมก็อยากเอาน้ำมาช่วยเช็ดถู กระผมเห็นบางคนหน้าตามอมแมมกระผมก็ยกกระจกส่องให้ กรุณาอดทนฟังให้พวกกระผมส่องกระจกนะครับ และจะเป็นประโยชน์แก่รัฐบาล เพราะกระผมยืนยันไว้ได้

เลยว่า
เวทีเลือกตั้ง

าแห่งนี้ไม่ได้อยากเป็นรัฐมนตรีเลย เพราะอยากจะไปขึ้น
นครรับ

ผู้ป
ครรับ

นรัฐสภา : ขอพักการประชุม เริ่มต้นบ่าย ๒ โมง

๑๒.๕๐ นาฬิกา

เว
๕.๑๐ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : บัดนี้... ผมขอเปิดประชุมต่อไปนะครับ เมื่อเช้าทาง
ฝ่ายผู้เสนอเปิดอภิปรายได้ไปรอบแรกไปแล้ว รอบนี้เป็นรอบของรัฐบาลที่จะชี้แจงข้อเท็จ
จริงครับ ทางรัฐบาลจะให้ท่านผู้ใดชี้แจงก่อนครับ เชิญครับ

นายชวน หลีกภัย (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ผมในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอประธา
กราบเรียนท่านประธานเพื่อตอบผู้ตั้งคำถามไว้ข้างใจเป็นรายบุคคล ของเพื่อน
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าก่อนอื่นผมต้องขอกราบเรียนว่า เมื่อเข้า บรรดาท่าน
หัวหน้าพรรคทุกพรรคที่ได้ขึ้นมากล่าวนั้น ทุกท่านได้ออกตัวว่าเจตนาธรรม์ในการที่ขอ
เปิดอภิปรายทั่วไปครั้งนี้ ไม่ได้เจตนาที่จะล้มล้างรัฐบาล แต่เป็นเจตนาที่จะเป็นกระจกส่อง
ให้กับรัฐบาล ในข้อนี้ผมต้องขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเรียนกับท่าน
หัวหน้าพรรคและเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่านว่า อย่างกังวลถึงความรู้สึกของรัฐบาลใน
ฐานะที่กระผมเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสภานี้ กระผมตระหนักดีถึงภาระหน้าที่ของเราทุกคน
ที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ บังเอิญต้องรับฐานะ ๒ ฐานะ คือ
เป็นทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ต้องควบคุมรัฐบาล และเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในฐานะเป็นผู้
บริหารร่วมคณะรัฐบาลกับฯ พลฯ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนี้ กระผมก็ต้องขออนุญาต
ที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานเพื่อเรียนกับท่านสมาชิกว่าปัญหาทุกปัญหา และคำถาม
ทุกคำถามที่ท่านได้กล่าวถามมานั้น กระผมได้รวบรวมไว้และจะตอบท่านทุกประเด็นเท่าที่

สามารถจะทำได้และจดได้ทันที และขอยืนยันกับเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติว่า คำตอบทุกคำตอบจะเป็นคำตอบด้วยความจริงใจ และจะเป็นคำตอบที่มาจากข้อเท็จจริงในส่วนที่ตัวเองได้รู้ได้เห็น อันไหนที่จริงกระผมยอมรับอย่างหน้าซันว่าเป็นความจริง อันไหนเป็นความผิดพลาดบกพร่องจะไม่มีการปฏิเสธความรับผิดชอบ อันไหนที่เห็นว่าคลาดเคลื่อนขออนุญาตให้กระผมได้พูดแก้ให้กับผู้ร่วมงานด้วย อย่างน้อยเป็นกำลังให้ผู้ทำงานเพราะข้อมูลแต่ละฝ่ายนั้น กระผมเข้าใจว่าเราอาจจะได้มาจากแหล่งที่ต่างกัน ก็อาจจะคลาดเคลื่อนกันได้เป็นธรรมดา แต่ว่าในประการแรกนั้น เนื่องจากญาติเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนี้ได้เสนอขึ้นมาเป็นข้อความสั้น ๆ เพียงไม่กี่บรรทัดของแต่ละกระทรวง เป็นเรื่องยากเหลือเกินที่จะเดาใจเพื่อนสมาชิกว่าจะซักถามในประเด็นไหน เรื่องอะไร โดยเฉพาะถ้าบังเอิญหยิบยกเฉพาะกรณีหนึ่งกรณีใดขึ้นมาพูด เป็นเรื่องยากที่กระผมจะค้นหาได้ทันมาตอบในส่วนนี้ถ้ามีคำตอบที่บกพร่องไม่ชัดเจนไปบ้าง เนื่องจากเหตุผลดังกล่าว กระผมต้องขออภัยไว้ล่วงหน้า ประเด็นที่ท่านหัวหน้าพรรคที่ ๔ ท่านได้กล่าวเมื่อตอนเช้าวันนี้ มีบางประเด็นที่ซ้ำหรือประเด็นซึ่งกล่าวหา หรือตั้งข้อสังเกตกับหน่วยงานบางหน่วยงานที่กล่าวเหมือนกัน ซ้ำกันเกือบทุกท่าน ในกรณีนั้นกระผมคิดว่าจะได้ตอบคำถามของท่านสมาชิกรวม ๆ กันไป แต่ว่ากระผมพยายามที่จะเริ่มต้นตามลำดับใหญ่ ตั้งแต่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด ไปจนถึงท่านสุดท้ายท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ส.ส. กรุงเทพมหานคร ที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ดได้หยิบยกขึ้นมาเป็นเรื่องแรกในการเปิดอภิปรายเมื่อเช้านี้ที่เกี่ยวข้อกับหน่วยงานในความรับผิดชอบของผมนคือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหลายกรม กอง ในกระทรวงนี้ บังเอิญการแบ่งงานความรับผิดชอบในกระทรวงนี้ดังที่รู้ว่าเป็นกระทรวงซึ่งมีกรม กองมากมายและมีรัฐมนตรีช่วย ๆ อยู่ถึง ๓ ท่าน กระผมได้แบ่งความรับผิดชอบให้กับเพื่อนรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่านให้มีสิทธิ์อำนาจเต็มภาคภูมิในภาระหน้าที่ของกรม กองนั้น ๆ เพราะฉะนั้นถ้าหน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องกับท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ของกระผมและกระผมไม่สามารถที่จะตอบชัดเจนได้ดีไปกว่าท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ กระผมต้องกราบเรียนท่านประธานขออนุญาตให้

ท่านรัฐมนตรีช่วย ฯ ที่ดูแลงานเหล่านั้นได้ตอบชี้แจงเพิ่มเติมประกอบที่กระผมได้ชี้แจงด้วย คือ

ประการแรก ท่าน ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ด หัวหน้าพรรคชาติประชาธิปไตยท่านอดีตนายกรัฐมนตรีได้กล่าวถึงผลผลิตต่อไร่ ซึ่งท่านเห็นว่าประเทศไทยยังผลิตพืชผลต่อไร่ต่ำมากท่านยกตัวอย่างเรื่องข้าว ข้าวโพด ถั่วเหลือง กระผมขอตอบเป็นหลักการว่า ข้อนี้เป็นความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบผลผลิตต่อไร่ของผลิตผลทางเกษตร ของประเทศไทยกับประเทศอื่นเรายังอยู่ในฐานะที่ต่ำกว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศ แต่ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศที่กำลังพัฒนาสถานะความสามารถในการผลิตของประเทศไทยไม่ด้อยจนเกินไป ประเด็นสำคัญที่อยากจะกราบเรียนอยู่ตรงที่ว่าตัวเลขที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีได้กล่าวมานั้นเป็นตัวเลขโดยถั่วเฉลี่ย กระผมยกตัวอย่างเช่นข้าวซึ่งท่านได้กล่าวว่าผลผลิตต่อไร่ประมาณ ๓๐ ถึงต่อไร่ อันนี้เป็นความจริงถ้าเอาถั่วเฉลี่ยทั้งประเทศมาถั่วเฉลี่ย ความจริงถ้าจะเจาะจงเฉพาะแหล่งเฉพาะที่กระผมกราบเรียนได้ว่า บางแห่งต่ำกว่า ๓๐ ถึง หรือต่ำกว่า ๓๐๐ กิโลกรัม ต่อไร่เสียด้วยซ้ำ เช่นบริเวณพื้นที่ดินเปรี้ยวในภาคกลางบางส่วนของประมาณ ๑๐ จังหวัด แต่ถ้าเอาบางแห่งที่แหล่งน้ำไปถึงผลผลิตต่อไร่สูงกว่าที่เราถั่วเฉลี่ยเช่นได้ถึง ๖๐-๗๐ ถึงต่อไร่ เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องแยกแยะประเด็นดังกล่าวออกไปว่าผลผลิตต่อไร่ของผลิตผลทางเกษตรดังนี้ถ้ากล่าวเป็นรวม ๆ แล้ว สมรรถภาพในการที่จะเพิ่มผลผลิตยังอยู่ในวิสัยที่ทำได้มาก และกระผมขอกราบเรียนว่า เรื่องนี้ไม่เป็นเพียงนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เท่านั้น รัฐมนตรีในอดีตทุกท่านก็พยายาม และโดยเฉพาะมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ ปัจจุบันนี้ ได้กำหนดแนวทางในเรื่องการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น กระผมขอกราบเรียนว่า คำถามที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีหยิบยกขึ้นมาถามนั้น กระผมต้องขอขอบคุณที่เปิดโอกาสให้กระผมได้มีโอกาสได้ชี้แจง เพราะเหตุว่าเป็นครั้งแรกที่เราได้เริ่มต้นการลดต้นทุนการผลิตโดยการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ในการปลูกพืชฤดูแล้งในปี ๒๕๒๕ โดยกระผมได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ใช้เงิน ๙๕ ล้านบาทในปีนี้ ซึ่งก่อนหน้านั้นเราปรับปรุงในส่วนอื่นทั่วไป ไม่ใช่เฉพาะเจาะจงอย่างเช่นที่ทำในปีนี้ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้กระผมอาจจะกราบเรียน

ยืนยันได้ว่า ความวิตกกังวลที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้นอยู่ในความรู้สึกของพวกเราทุกคนที่รับผิดชอบถ้าจะกราบเรียนในรายละเอียดต่อไปนั้นอยากจะยืนยันว่า แม้กระทั่งตัวอย่างที่กระผมได้หยิบยกมาในบางพื้นที่ที่ดินไม่อำนวย เช่น ในบางส่วนของ ๑๐ จังหวัดในภาคกลาง ซึ่งมีสภาพดินเปรี้ยว เมื่อวานนี้เองครับคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติให้กระผมได้รับอนุมัติหลักการ ๓ ประการในการที่จะปรับปรุงสภาพดินเปรี้ยวในพื้นที่ประมาณ ๑๐ จังหวัดของบางส่วนในภาคกลาง ซึ่งหลังจากได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีเมื่อวานแล้วต่อไปนี้การปรับสภาพ ของดินในพื้นที่บริเวณที่มีสภาพผลผลิตต่ำจะสามารถที่จะปรับได้ให้ดีขึ้นกว่าสภาพที่ผ่านมาในอดีต ที่กระผมกล่าวอย่างนี้มี หมายความว่าเพิ่งเริ่มที่จะทำ ความจริงรัฐบาลชุดก่อน ๆ ได้ทำมาถึง ๑๐ กว่าปี แม้กระทั่งสมัยรัฐบาลอดีตท่านนายกรัฐมนตรี ส.ส. จังหวัดร้อยเอ็ดได้กล่าวไว้ทำ แต่ในขณะนั้นการปฏิบัติการทำนั้นได้ทำไปตามแผนซึ่งผ่านไปแต่ละปี ปริมาณไม่ได้เพิ่มขึ้นเท่าที่ควรจะเป็น พื้นดินซึ่งสภาพเป็นดินเปรี้ยวได้แก่ไปเพียงประมาณร้อยละ ๑๐ กว่าเท่านั้นเองในช่วงระยะ ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา เราจึงคิดว่าต่อไปนี้จะต้องจริงจังให้สำเร็จในเป้าหมายระยะเวลาที่จำกัดไม่ยาวจนเกินไป นี่เป็นตัวอย่างที่กระผมชี้ให้เห็นถึงความพยายามของรัฐบาลที่จะเพิ่มผลผลิต อุปสรรคอันหนึ่ง กระผมเองตระหนักดีบังเอิญจะเคยอยู่กระทรวงพาณิชย์หรือว่าอุปสรรคอันหนึ่งที่เป็นปัญหาสำคัญที่เกษตรกรเราร้องคือ การที่จำหน่ายผลิตผลของเขาไม่ได้ราคา ความหมายการไม่ได้ราคานั้นก็คือ การที่ขายได้ราคาที่รู้สึกว่าจะไม่คุ้มกับทุนที่เขาผลิตลงไป พุดง่าย ๆ ก็คือ ต้นทุนการผลิตสูง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหันมาปรับปรุงลดต้นทุนการผลิตให้น้อยลงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ กระผมกราบเรียนว่า รัฐบาลชุดนี้อนุมัติงบประมาณให้กระผม ๙๕ ล้านบาทเศษ เพื่อปรับปรุงแผนการลดต้นทุนการผลิตตั้งแต่ฤดูแล้งปีนี้ อย่างที่กระผมได้กราบเรียนเป็นสังเขปมาแล้วเมื่อสักครู่ นี้เป็นประเด็นหนึ่งที่จะกราบเรียนตอบคำถามของท่านอดีตนายกรัฐมนตรีซึ่งตั้งข้อสงสัยเอาไว้ กระผมเชื่อว่าถ้าทุกอย่างได้สามารถปฏิบัติไปตามเป้าหมายที่กระทรวงได้กำหนดเอาไว้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๕ ปี ที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะต้องปฏิบัติตามนั้นจะบรรลุ

เป้าหมายไป กระผมคิดว่าถึงไม่หวัง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แต่อย่างน้อย ๘๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป ก็จะเป็นผลที่สะท้อนกลับมาสู่เกษตรกรของเรามากขึ้น

ในประการที่ ๒ ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีได้กล่าวถึงปัญหาของหน่วยงานที่สังกัดอยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์คือ อ.ต.ก. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร บังเอิญข้อสงสัยและคำถามนี้ สมาชิกทุกท่านที่ได้กล่าวมาทั้งหมดได้หยิบเป็นประเด็นซักถามขึ้นมา กระผมขออนุญาตที่จะตอบคำถามในปัญหาของ อ.ต.ก. ทุกท่านพร้อมกันไป ขอกราบเรียนว่า ความจริงงาน อ.ต.ก. นี้กระผมได้มอบหมายให้เพื่อนรัฐมนตรีคือท่านรัฐมนตรีช่วย ณรงค์ วงศ์วรรณ ส.ส. จังหวัดแพร่ เป็นผู้ช่วยดูแลรับผิดชอบให้งานดำเนินไปด้วยดีที่สุด แล้วก็ทำด้วยดี ขอกราบเรียนว่า ที่ได้กล่าวกันมาถึงความเหลวเหลกของ อ.ต.ก. นั้นเป็นข้อกล่าวหาที่มีมูลความจริง แต่เสียงอยากให้แยกแยะว่าข้อกล่าวหา นั้นได้โปรดกำหนดขึ้นเวลาไว้ด้วยว่าสิ่งนั้นได้เป็นมาเมื่อไร ปีที่แล้ว ปีนี้ หรือเมื่อ ๕ ปีที่แล้ว ที่ต้องการเรียนอย่างนี้ เพราะเหตุว่าสถานะของ อ.ต.ก. นั้นได้เปลี่ยนแปลงไปมากในช่วงระยะ ๒ ปีที่ผ่านมา ที่กระผมกราบเรียนว่าข้อกล่าวหาเป็นความจริงนั้น เพราะเหตุว่าในอดีตนับตั้งแต่เริ่มมี อ.ต.ก. ขึ้นมา ตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ จนกระทั่งถึงปี ๒๕๒๓ อ.ต.ก. ได้มีพฤติกรรมให้เราสงสัย อ.ต.ก. ได้มีพฤติกรรมให้เราตำหนิ แต่ว่าหลังจากปี ๒๕๒๔ เป็นต้นมาจนบัดนี้กระผมกล้ากราบเรียน ยืนยันกับเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านว่าสถานะของ อ.ต.ก. ได้เปลี่ยนไปแล้วโดยสิ้นเชิง กระผมกล่าวอันนี้ไม่ใช่เป็นการยกย่องผู้ที่รับผิดชอบก่อนหน้ากระผม แต่อย่างน้อยที่สุดกระผมอยากจะกล่าวเพื่อเป็นกำลังใจให้กับเจ้าหน้าที่ชุดใหม่ที่เขาปฏิบัติงาน อ.ต.ก. อยู่ว่า เขาได้แก้ปัญหา อ.ต.ก. จนกระทั่งสถานะได้ดีขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นไปได้ ในการพูดถึงปัญหานี้อาจจะจำเป็นที่จะต้องหยิบยกตัวเลขขึ้นมากราบเรียน ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้กล่าวถึงตัวเลขที่ อ.ต.ก. ได้กู้เงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร และกู้เงินมาใช้ ท่านใช้ถ้อยคำอาจจะรุนแรงซึ่ง อ.ต.ก. เองก็อาจจะรู้สึกกระทบกระเทือน แต่ความจริงกระผมอยากจะกราบเรียนว่า อ.ต.ก. ที่บอกว่ากู้เงินมาประมาณ ๖ พันกว่าล้านบาท ถ้าบวกตัวเลขทั้งหมดตั้งแต่เริ่มมี อ.ต.ก. มา ๖ พันกว่าล้านบาทนั้นก็ก็เป็นความจริง แต่เพียงแต่อยากจะให้แบ่งว่า ถ้าเราแบ่ง

ตัวเลขเงินกู้ที่ อ.ต.ก. ได้กู้มา ๕ พันกว่าล้านบาท กู้มาในอดีตตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปี ๒๕๒๓ เมื่อ ๒ ปีที่ผ่านมา กู้มาเพียง ๑ พัน ๖ ร้อยกว่าล้านบาท และกระผมขอกราบเรียนว่า นับตั้งแต่ปี ๒๕๑๘ จนกระทั่งถึงปี ๒๕๒๓ เงินกู้ อ.ต.ก. ดังกล่าวได้ใช้ไปจาก ๕ พันกว่าล้านบาท ได้ใช้ไปพันกว่าล้านบาท แต่เพียงช่วงปี ๒๕๒๔-๒๕๒๕ ซึ่งยังไม่สิ้นปี กระผมเข้ามารับผิดชอบ ๕ เดือนเศษ ๆ เงินกู้ในอดีตเราได้ใช้ไปเพียง ๒ ปี ตอนหลังก็ใช้ไปถึง ๑ พันกว่าล้านบาท และเงินกู้ใหม่ก็มา ๑ พัน ๖ ร้อยกว่าล้านบาท ใช้ไปแล้ว ๓ ร้อยกว่าล้านบาท ส่วนที่เหลือนั้นคือหนี้ที่ยังไม่ถึงกำหนดชำระ และเป้าหมายนั้นเงินกู้ อ.ต.ก. ในอดีตเราจะวางให้ได้หมดในช่วงระยะไม่กี่ปีนี้ โดยตั้งเป้าหมายที่จะชำระหนี้เงินกู้ให้กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรเดือนละ ๕๐ ล้านบาท ถึง ๗๐ ล้านบาท กระผมคิดว่ากระผมไม่ตำหนิอดีตที่ผ่านมา สถานการณ์เป็นอย่างไรเราไม่อาจจะทราบได้ กระผมเชื่อว่าในขณะที่นั้นผู้รับผิดชอบในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีช่วย ๆ ที่ดูแล อ.ต.ก. คงจะพยายามแม้กระทั่งในช่วงสมัยที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบอยู่ ซึ่ง อ.ต.ก. ได้ปฏิบัติไม่เป็นที่น่าชื่นชม กระผมเชื่อว่าท่านเคยเป็นรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในขณะที่นั้น กระผมเชื่อว่าท่านเองพยายามที่จะแก้ปัญหา แต่คิดที่อุปสรรคมากมายใน อ.ต.ก. อย่างที่รู้จักกันอยู่

ประเด็นที่มีคำถาม ซึ่งเพื่อนสมาชิกอาจจะไม่เข้าใจถ้าหากว่าไม่ชี้แจงตัวเลขคือปัญหาเรื่องการซื้อข้าวที่เป็นบทบาทหน้าที่ของ อ.ต.ก. ส่วนหนึ่ง แล้วก็ อ.ต.ก. ไปทำขาดทุนซื้อแพงขายถูก อย่างที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวถึงการที่จะชี้แจงเรื่องนี้ให้ชัดเจนนั้นจะต้องเข้าใจถึงฐานะหน้าที่ อ.ต.ก. ก่อนว่า งานของ อ.ต.ก. นั้นไม่ใช่งานเอกชนที่จะคิดหากำไรเพียงอย่างเดียว อ.ต.ก. คือรัฐวิสาหกิจที่รับใช้รัฐบาล เป็นเครื่องมือเพื่อสนองนโยบายของรัฐบาล งานส่วนหนึ่ง คืองานที่จะทำตามนโยบายของรัฐบาลแม้จะต้องขาดทุนงานส่วนหนึ่งคืองานที่จะหารายได้เพื่อเลี้ยงตัวเอง งานส่วนที่ ๑ นี้แหละครับ ที่ต้องรับใช้นโยบายรัฐบาลนี้แหละ คือปัญหาที่ตกหนักกับผู้ดูแล อ.ต.ก. เป็นความจริงที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวว่า ซื้อข้าวแพงขายถูก ทำไม อ.ต.ก. ต้องโง่อย่างนั้น ทำไมประพืดอย่างนั้น ทำไมรัฐมนตรีไม่สนใจติดตาม กระผมกราบเรียนว่า กระผมสนใจและต้องรายงานตัวเลข

กระผมทุกระยะ อ.ต.ก. ซื้อข้าวต้องรายงานทุกวันที่ซื้อข้าว แต่ว่าการที่ อ.ต.ก. จะซื้อข้าว
 ในราคาเท่าไร จากที่ไหนบ้าง อ.ต.ก. ไม่มีสิทธิ์ตัดสินใจขึ้นอยู่กับผู้กำหนดนโยบาย คือ
 คณะกรรมการนโยบายข้าว ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน หรือที่เราเรียก กนข.
 คณะกรรมการนโยบายข้าวจะเป็นผู้กำหนดว่า การกำหนดราคาขั้นต่ำข้าวปีนั้นผู้ที่มิบทบาท
 เข้าไปเสริมนโยบายของรัฐบาลคือใคร หน่วยงานแรกที่ได้รับผิดชอบมากที่สุดคือ อคส. หรือ
 องค์การคลังสินค้าซึ่งอยู่ในความดูแลของกระทรวงพาณิชย์ หน่วยงานที่ ๒ คือ อ.ต.ก. ซึ่ง
 อยู่ในความดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กระทรวงพาณิชย์โดยองค์การคลังสินค้าได้
 รับงบประมาณ ๖ พันล้านบาท เพื่อออกไปซื้อข้าวสารพยุ้งราคาตามราคาที่รัฐบาลกำหนด
 ราคาขั้นต่ำ ไม่ใช่ราคาประกัน อ.ต.ก. ได้รับมอบหมายให้ออกไปซื้อข้าวเปลือกในพื้นที่ที่
 คณะกรรมการนโยบายข้าวกำหนด ๒๑ จังหวัด ให้เงินไว้ ๗ ร้อย ๕ สิบล้านบาท โดยให้
 กู้จากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ไม่ใช่กู้สัญญา กู้ต้องใช้คืน ทุกอย่างจึงเป็นไปตามนโยบาย
 ที่รัฐบาลจะสั่งว่า อ.ต.ก. จะต้องปฏิบัติอย่างไร กระผมกราบเรียนท่านประธาน เพื่อเรียน
 ชี้แจงเพื่อนสมาชิกว่า เป็นความจริงที่ต้องซื้อแพงขายถูก เพราะอะไร เพราะนี่คือนโยบาย
 นโยบายเพื่อใคร เพื่อช่วยเกษตรกรให้ขายข้าวได้ในราคาที่รัฐบาลพยายามจะช่วยให้ขายได้
 สูงที่สุด เคยเสนอความเห็นว่าเป็นสถานการณ์ราคาข้าวในตลาดโลกได้เปลี่ยนแปลงอย่างนี้เป็น
 เรื่องที่เป็นไปได้ยากที่ อ.ต.ก. จะไปซื้อข้าวเปลือกในราคาที่สูงในขณะที่เกษตรกรอีกส่วน
 หนึ่งขายไม่ได้ แต่คณะกรรมการนโยบาย ฯ เห็นว่า เมื่อกำหนดราคาขั้นต่ำมาแล้ว อ.ต.ก.
 ต้องปฏิบัติทั้ง ๆ ที่รู้ว่า อ.ต.ก. จะต้องขาดทุน อ.ต.ก. ไม่มีทางเลือกเลย จึงต้องซื้อแพง
 ขายถูกเพื่อสนองนโยบาย และแน่นอนที่สุด ส่วนที่ อ.ต.ก. ไปซื้อนี้เป็นส่วนเพียงนิด
 เดียวเมื่อเปรียบเทียบกับข้าวเปลือกทั้งประเทศ อ.ต.ก. มีเงินอยู่ ๗ ร้อย ๕ สิบล้านบาท
 ซื้อได้ประมาณ ๒ แสนตัน เราจะทำไปมากกว่านั้นก็เหลือวิสัยที่จะทำได้โดยกำลังเจ้าหน้าที่
 และงบประมาณ กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่า ข้อสงสัยที่เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดอุบลราช-
 ธานีได้ให้ข้อสังเกตว่า ทำไมซื้อเฉพาะจากกลุ่มเกษตรกร ทำไมไม่ซื้อจากชาวนาทั่วไป
 ต้องขอเรียนว่า นี่ก็คือนโยบาย เพราะข้าวนี้มันมีจำนวนจำกัด อ.ต.ก. จะซื้อต้องให้ถึงชาว
 นา ถ้าหากไปซื้อปะปะทั่วๆไปโดยไม่กำหนดเป้าหมายซื้อจากใคร ข้อครหาที่จะมีว่า อ.ต.ก.

ไปซื้อข้าวจากพ่อค้าซึ่งซื้อมาจากชาวนา แต่การซื้อจากกลุ่มตัวแทนของเกษตรกรนั้น อย่างน้อยที่สุดจะเป็นหลักประกันถึงไม่ร้อยส่วนร้อย แต่อย่างน้อยที่สุดเปอร์เซ็นต์ก็สูงว่าเราซื้อข้าวจากเกษตรกรอย่างแท้จริง และเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่ง รัฐบาลสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร เมื่อเขารวมกลุ่มแล้วอย่างน้อยเขาได้รับสิ่งตอบแทน คือความเอาใจใส่และการให้ความช่วยเหลือเท่าที่อยู่ในวิสัยจะช่วยได้จากรัฐบาล คือ อ.ต.ก. เข้าไปช่วยยกระดับราคา ต้องขออนุญาตที่จะเรียนว่าปัญหาเรื่องราคาข้าวเป็นปัญหาจริง ๆ ในปีนี้ กระทบคงจะต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเรียนชี้แจงเพื่อนสมาชิกในข้อสงสัยทั้งหลายเท่าที่อยู่ในวิสัย แม้จะหลุดพ้นภาระหน้าที่มาจากกระทรวงพาณิชย์แล้วก็ตาม แต่ว่าสิ่งไหนที่ยังพอจะเสริมเพื่อประโยชน์ในคำชี้แจงได้ กระทบก็อยากจะขออนุญาตที่จะชี้แจงเสริมไปด้วย กระทบเชื่อว่าเรื่องของ อ.ต.ก. ที่กระทบได้กราบเรียนไปอย่างน้อยคงจะทำให้ความเคลือบแคลงสงสัยของเพื่อนสมาชิกได้กระจ่างขึ้นบ้างไม่มากนักน้อยปัญหาเรื่องข้าวซึ่งกระทบขอประทานโทษท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ สมาชิกอาวุโส ซึ่งกระทบกล้าพูดได้เต็มปากและเรียกท่านว่าสมาชิกผู้พี่ได้เต็มปากด้วยความเคารพเป็นการส่วนตัว กระทบไม่คิดว่าที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดนครสวรรค์ได้กล่าวถึงกรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งความจริงก็ไม่ใช่อยู่วิสัยที่กระทบจะขึ้นมากล่าว แต่บังเอิญเหตุการณ์ที่กล่าวถึงนั้นเป็นเหตุการณ์ที่กระทบรับผิดชอบอยู่ ในประการแรกที่อยากจะขออนุญาตทำความเข้าใจ มิใช่แก้ตัวแทนครูบาอาจารย์ของตัวเอง อะไรที่ผิดกระทบก็จะต้องว่าไปตามผิดอะไรที่ถูกต้องกระทบก็จะต้องยืนยันว่ามันเป็นสิ่งที่ถูก

ข้อสงสัยของเพื่อนสมาชิกจากจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งตั้งข้อสงสัยไว้ ๒ ประเด็น ว่ากรมการค้าต่างประเทศกระทำไปนั้น

๑. จงใจทำลายระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยตรง ซึ่งเป็นคำกล่าวหาที่รุนแรงเป็นอย่างยิ่ง แต่บังเอิญกรมการค้าต่างประเทศคงไม่มีโอกาสที่จะตอบโต้อะไรได้

๒. กรมการค้าต่างประเทศหาผลประโยชน์ส่วนตัว กระทบรับผิดชอบอยู่ในขณะนั้น อาจจะมีพอที่จะคลี่คลายความรู้สึกที่ไม่ดีของสมาชิกผู้พี่ในที่นี้ได้ว่าทั้ง ๒ ข้อนั้นคงจะไม่ใช่ความจริง อย่างน้อยที่สุดกระทบคงจะรับรองใครไม่ได้ร้อยทั้งร้อย แต่กระทบ

คิดว่าเท่าที่กระผมได้รู้จักมาที่ไม่ใช่เพียงในฐานะครูบาอาจารย์ของตัวเอง แต่ในฐานะที่ท่านเป็นอธิบดีกรมการค้าต่างประเทศมาตั้งแต่สมัยที่ท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ส.ส. จากจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นนายกรัฐมนตรียู่ ท่านไม่เคยมีพฤติกรรมทุจริต และที่ท่านสมาชิกผู้ที่ได้กล่าวถึงราคาข้าวที่ดีเหลือเกินในปี ๒๕๒๓ ปี ๒๕๒๔ ก็เป็นช่วงที่ท่านอธิบดีผู้ตัวเองควบคุมดูแลเรื่องนี้อยู่ ถ้าหากว่าท่านเจตนาที่ทำลาย ทำไมท่านถึงเจาะจงที่จะทำให้ดีเฉพาะในช่วงนั้นและทำให้เสียในช่วงหลัง เรื่องนี้อาจจะเป็นเรื่องยากที่จะหยิบยกเหตุการณ์ช่วงใดช่วงหนึ่งขึ้นมากล่าว โดยไม่คำนึงถึงเหตุการณ์รวม ๆ ไม่ใช่เป็นการแก้ตัว แต่อยากจะกราบเรียนว่า สถานการณ์ราคาของผลผลิตทางเกษตรในแต่ละปีนั้น ไม่มีอะไรแน่นอน กระผมกราบเรียนว่า เมื่อกระผมเข้าไปดูในกระทรวงพาณิชย์วันแรกนั้น กระผมยังพูดกับเพื่อนนักข่าวว่าปีนี้ข้าวราคาดี กระผมไม่แน่ใจว่า ปีต่อไปจะได้อย่างนี้ อยากให้ชาวนาได้รับรู้สิ่งเหล่านี้เพราะคาดหมายไว้ล่วงหน้าว่า ถ้าในปีหนึ่งราคาดี ปีต่อไปราคาตก เกษตรกรจะเอาปีที่ราคาดีนั้นมาเป็นมาตรฐานและเขาจะเรียกร้องสิ่งที่เขาเคยได้ นี่เป็นหลักการจริงเป็นวัฏจักรที่เราเห็นอยู่ตลอดเวลา เราพูดกันอย่างความจริง

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนว่า ไม่ใช่เป็นความจริงใจที่จะทำลายระบบหรือหาผลประโยชน์ แต่ความเชื่อในการนำวิธีการมาใช้ นั้น เป็นความเชื่อที่แตกต่างกันเป็นในลักษณะการทำงานของแต่ละคน ที่ท่านตำหนิระบบโควต้า ไม่ว่าเรื่องข้าวโพด ข้าว ความจริงระบบนั้นไม่ใช่เพิ่งใช้ เมื่อปี ๒๕๒๔ ได้ใช้มาก่อนหน้านั้นถึงประมาณ ๒ ปี แม้กระทั่งเมื่อตอนที่ข้าวราคาดีก็ใช้มาตรการดังกล่าวโดยเฉพาะข้าวโพดที่ได้กล่าวถึง กระผมไปอยู่นั้นมาตรการกำหนดโควต้าใช้อยู่มาก่อนแล้วครับ กระผมเพียงแต่ผ่อนคลายเป็นระบบนี้อ่อนตัวลง ไม่ยกเลิกในทันทีทันใด เกรงว่าจะเกิดวิกฤติการณ์ขึ้น เพราะการที่ปรับอะไรทันทีทันใด โดยไม่ยอมรับสิ่งที่เขาปฏิบัติมานั้นในความเชื่อของกระผมเชื่อว่าเป็นการกลับหน้ามือเป็นหลังมือ ซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบที่เขาทำธุรกิจหรือระบบที่เขาทำกันมา ถ้าหากว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ผิดจริงๆทำไมในปี ๒๕๒๔ ราคาข้าวถึงได้ขายได้ดีอย่างนั้น กระผมกราบเรียนแล้วว่า ไม่ใช่เป็นการแก้ตัว แต่ว่ากระผมอยากให้ทบทวนว่า ในช่วงเดียวกันของปีนี้และในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ข้าวชนิดเดียว

กันที่ขายออกนอกประเทศส่งออกไปนั้น เมื่อปีที่แล้วข้าวชนิดเดียวกันระยะเดียวกันขายได้ตันละประมาณ ๕๐๐ เหรียญเศษๆ มาปีนี้เหลือประมาณ ๓๐๐ เหรียญเศษๆ ตันหนึ่งต่างกันถึงเกือบ ๒๐๐ เหรียญ เหรียญหนึ่ง ๒๐ กว่าบาท ๑ ตันราคาข้าวที่ส่งออกไปต่างกันแล้วถึงประมาณเกือบ ๔,๐๐๐ บาทหรือ ๔,๐๐๐ บาทไม่น่าสงสัยเลยว่า ผลกระทบส่วนนี้อย่างน้อยถึงไม่ใช่ทั้งหมดก็เป็นส่วนหนึ่งที่กดให้ราคาข้าวในนี้ได้ต่ำลง และเพื่อนสมาชิกได้พูดถึงว่า ในช่วงที่ข้าวขายได้ทำไม่ไม่ขาย ทำไม่ถึงเก็บเอาไว้ หมักหมมเอาไว้เป็นภาระ กระทบกราบเรียนว่าอันนี้เป็นจุดหนึ่งที่เกิดสภาวะกระทบมาในแง่จิตวิทยา คือการโฆษณาว่าข้าวเหลือค้างมากมายหลายล้านตัน โดยข้อเท็จจริงนั้นตัวเลขอาจจะขัดแย้งกันบ้าง แต่ว่าโดยข้อเท็จจริงนั้น กระทบกราบเรียนว่า ที่ใครก็ตามตำหนิว่าปีที่แล้วขายข้าวไม่ออก เป็นการตำหนิซึ่งไม่ได้ดูข้อเท็จจริงเลย กระทบเคยพูดเรื่องนี้หลายครั้งแต่ไม่มีใครสนใจนัก ขออนุญาตที่จะนำตัวเลขของธนาคารกรุงไทยมากราบเรียน เพื่อคลี่คลายความสงสัยในข้อนี้ว่า ในปีที่แล้วสินค้าสำคัญที่ส่งออกของประเทศไทยที่ธนาคารกรุงไทยได้รวบรวมสิ้นวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๔ ธนาคารกรุงไทยได้เขียนวิจารณ์เอาไว้ด้วยว่า ในปีที่แล้วปี ๒๕๒๔ ข้าวยังคงเป็นสินค้าออกอันดับ ๑ ของไทย แม้ว่าภาวะการส่งออกและราคาในช่วงครึ่งปีหลังจะมีแนวโน้มลดลง เพราะผลิตผลข้าวและพืชพันธุ์ธัญญาหารของโลกฤดูใหม่ได้ผลดีมาก แต่เนื่องจากราคาและปริมาณส่งออกในช่วงครึ่งปีแรกสูงมาก เมื่อรวมทั้งปีแล้วปริมาณมูลค่าส่งออกจึงสูงเป็นประวัติการณ์ กล่าวคือส่งออกได้ ๓,๐๓๕,๘๐๐ ตัน มูลค่า ๒๖,๑๙๐ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปี ๒๕๒๓ ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๔ มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๔.๓ กระทบกราบเรียนยืนยันกับท่านได้ว่า ในความรู้ที่ไม่มากนัก ตั้งแต่ประเทศไทยสามารถส่งข้าวออกไปขายต่างประเทศได้เป็นต้นมาไม่เคยมียุคใดสมัยใดที่ส่งได้มากเท่ากับปีที่ผ่านมาก็ไม่เคยส่งออกได้เกินกว่า ๓ ล้านตัน เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์การส่งออกที่ส่งได้ถึง ๓,๐๓๕,๘๐๐ ตัน และขอกราบเรียนว่า นับตั้งแต่ไทยส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศเป็นต้นมา เราไม่เคยขายสินค้าชนิดใดได้เกินกว่า ๒ หมื่นล้านบาท เป็นชนิดเดียว ไม่เคยส่งข้าวออกได้เกินมากไปกว่า ๑ หมื่น ๙ พันล้านบาท ปีที่แล้วเป็นปีแรกที่ส่งข้าวออกได้ ๒ หมื่น ๖ พันกว่าล้านบาท การตั้งเป้าหมายเพื่อส่งออกข้าวในปีที่แล้วตั้งเป้าหมายไว้ ๒ ล้าน ๘ แสนตัน

และมาปรับเปลี่ยนใหม่เป็น ๓ ล้านตันและเขาส่งได้ตามเป้าหมายทุกอย่าง ที่ว่าด้วยข้าวยังเหลืออยู่ประมาณ ๒ ล้านตันนั้นคิดเป็นข้าวสารประมาณ ล้านสองแสนตัน ล้านสองแสนตันนั้นการบริโภคภายในเดือนละประมาณ ๖ แสนตัน ๒ เดือนเท่านั้นบริโภคหมดแล้ว ตัวเลขเหล่านี้ตัวเลขที่จะชัดเจนที่สุดก็คือ ตัวเลขของกรรมการค้าต่างประเทศ ซึ่งมีภาระต้องรับผิดชอบตัวเลขเหล่านี้ แต่บังเอิญได้มีการพูดถึงเรื่องนี้กันในลักษณะที่โจมตีกันมากเกินไป ข้อเท็จจริงจึงได้มองข้ามกันไปมาก กระทบต้องกราบเรียนท่านประธานชี้แจงท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ตัวเลขที่ท่านให้มานั้น กระทบเข้าใจว่าจะคลาดเคลื่อนไปบ้างคือที่บอกว่าปีที่แล้วผลิตข้าวได้ ๑๗ ล้านตันข้าวเปลือก บริโภคเสีย ๙ ล้าน แล้วก็ที่เหลือประมาณ ๒ ล้าน ความจริงตัวเลขคงจะผิดพลาด เพราะเหตุว่า จริง ๆ ปีที่แล้วส่งได้ ๓ ล้าน ส่วนข้าวเหลือที่ตกค้างข้ามปีนั้นจะเป็นทุกปี กระทบกราบเรียนในประเด็นนี้กราบเรียนด้วยความเคารพและด้วยความเกรงใจต่อท่านสมาชิกผู้พี่จากนครสวรรค์ว่า ตัวเลขต่างๆ หรือมาตรการต่าง ๆ ที่กรรมการค้าต่างประเทศได้ออกนั้น ไม่ใช่เกิดจากเจตนาร้าย แต่ด้วยความมุ่งมั่นที่จะผลักดันให้ข้าวส่งออกให้เกษตรกรได้ราคาดีที่สุด โดยความเชื่อที่เคยปฏิบัติมาในปี ๒๓-๒๔ ที่ได้ราคาดีโดยความเชื่อวาระบบดังกล่าวเป็นระบบที่จะบังคับพ่อค้าให้ส่งออกไม่ใช่แย่งกันขายข้าวที่คุณภาพดีอย่างเดียว เพราะถ้าเปิดโดยให้ทุกคนขายข้าวโดยเสรีโดยไม่ต้องบังคับกรรมการค้าต่างประเทศในขณะนั้นเชื่อว่าพ่อค้าทุกรายจะแย่งส่งข้าวคุณภาพดีออกทั้งหมด แล้วจะไม่มีใครสนใจข้าวคุณภาพต่ำ กรรมการค้าต่างประเทศจึงพยายามหามาตรการที่ว่าใครส่งข้าวคุณภาพต่ำได้มากอย่างนี้ให้รางวัล ให้ส่งข้าวคุณภาพดีได้อย่างนี้เป็นมาตรการอันหนึ่ง กระทบคิดว่าไม่ใช่เป็นสิ่งที่เรากล่าวว่าผิดหรือถูก แต่เป็นความเหมาะสมของสภาวการณ์ในแต่ละช่วง ซึ่งยากที่จะบอกได้ว่าช่วงไหนเป็นอย่างไร

ส่วนเรื่องข้าวโพดนั้น ขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานเพื่อเรียนชี้แจงเพื่อนสมาชิกว่า กระทบได้กราบเรียนเมื่อสักครู่นี้แล้วว่า เมื่อกระทบเข้ารับผิดชอบนั้นข้าวโพดก่อนหน้าที่กระทบเข้าไปรับผิดชอบนั้นระบบการส่งออกข้าวโพดเป็นระบบจัดเป็นโควตา เมื่อกระทบเข้าไปสืบช่วงมาจนกระทั่งพ้นฤดูการผลิตในฤดูใหม่ได้เรียกประชุมตัวแทนจากทุกฝ่ายนับตั้งแต่พาณิชย์เกษตร ธนาคารแห่งประเทศไทย สภาพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ พ่อค้าผู้ส่งออก เพื่อหาปริมาณการในปีใหม่ควรจะทำอย่างไร ควรจะยกเลิกระบบโควต้าหรือไม่ ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่าควรจะผ่อนคลายนี้อาจจะไม่ควรยกเลิกทีเดียว เหตุผลทำไม การผลิตข้าวโพดออกมามากน้อยในช่วงฤดูการผลิตนั้นปริมาณจะไม่เท่ากันในแต่ละช่วง มาตรการที่กระทรวงพาณิชย์กรมการค้าต่างประเทศกำหนดมาจากอดีตนั้นคือกำหนดว่า เมื่อช่วงต้นฤดูข้าวโพดออกมากหรือน้อย พ่อค้าควรจะส่งออกบังคับให้ส่งออกมีปริมาณเท่าไร ซึ่งอันนี้ก็มีความเสี่ยงคือมีการขายโควต้ากัน อันนี้ต้องยอมรับความจริงว่ามี แต่ว่าโดยมาตรการ อันนี้กรมการค้าต่างประเทศเชื่อว่าบังคับพ่อค้าว่าไม่ใช่รอให้ข้าวโพดราคาตกแล้วถึงไปซื้อจากชาวไร่เป็นการบังคับว่าเมื่อตัวรับภาระจะต้องส่งไม่ว่าข้าวโพดราคาตก ตัวต้องรีบซื้อส่งภายในกำหนดมิฉะนั้นจะถูกลงโทษ กระผมคิดว่าถ้าเราให้ความสำคัญเป็นธรรมกับกรมการค้าต่างประเทศ เราจะต้องเห็นว่านี่คือความคิดของกรมการค้าต่างประเทศที่จะพยายามทำเพื่อเป้าหมายให้เกษตรกรได้ประโยชน์สูงสุด แต่แน่นอนวิธีดังกล่าวนี้พ่อค้าไม่พอใจเพราะอะไร เพราะเป็นการบังคับพ่อค้าว่าคุณได้โควต้าเท่าไรคุณต้องส่งเท่านั้นในวันที่เท่านั้นจะรอไม่ได้ ถ้ารอไม่ส่งตามกำหนดคุณถูกลงโทษ ทำนองเดียวกัน กระผมคิดว่าสิ่งนี้ไม่ใช่สิ่งที่จะกล่าวว่ามีผิดหรือถูก เป็นมาตรการที่จะต้องนำมาใช้เพื่อความเหมาะสมในแต่ละช่วง กระผมกราบเรียนว่าในขณะที่ข้าวโพดราคาตกต่ำนั้น กระผมเองก็เจ็บปวด เจ็บปวดเพราะกระผมถูกสภาพกำหนด แล้วกระผมต้องวิ่งอยู่ตลอดเวลา มาตรการทุกอย่างเท่าที่จะทำได้ กระผมกราบเรียนว่า ในปีที่แล้วเราต้องไม่ลืมว่าโดยรูปโครงสร้างของภาวะเศรษฐกิจนั้นเราได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากภาวะการเศรษฐกิจของโลก ความผันผวนของเศรษฐกิจไม่ได้ยกเว้นให้ประเทศไทย เราถูกมรสุมนี้เล่นงานไม่มากนักน้อย ในอดีตที่ผ่านมาเคยมียุคไหนที่อัตราดอกเบี้ยสูงเหมือนอย่างปีที่แล้วไม่เคยปรากฏ ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องปรับ กระทรวงการคลังต้องแก้ แม้กระทั่งการปรับค่าเงินบาท แม้กระทั่งการปรับอัตราดอกเบี้ยเพื่อหวังที่จะให้เงินไหลกลับสู่ประเทศของตัวเอง แก้ปัญหาที่สหรัฐ ฯ ได้ก่อกวน สภาพอันนี้ได้กระทบไปถึงพ่อค้าคนกลาง ผลกระทบคืออย่างไรครับ กระผมไปดูด้วยตัวเองในปีที่แล้ว เรื่องข้าวโพด โทดงสินค้าที่เคยซื้อข้าวโพดไว้เต็มโกตังนั้น ในปีที่แล้วว่างเปล่า กระผมยังจำได้ กระผมไปที่ลพบุรีเชิญท่านผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี เชิญผู้จัดการธนาคาร เชิญ

พ่อค้าคนกลางซึ่งเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ทำไม่ไม่ซื้อข้าวโพดเก็บ ทุกคนตอบเหมือนกัน ในสภาวะการณ์อย่างนี้ซื้อไปไม่คุ้มดอกเบี้ยว การซื้อจากชาวไร่จึงได้ลดน้อยลงไป ในขณะที่ การส่งออก กระทบกราบเรียน กระทบจำตัวเลขได้แม่นยำ เพราะมันเป็นความเจ็บปวด ที่ตัวเองรับผิดชอบอยู่ หลายคนตำหนิว่าทำไมไม่ระบายส่งข้าวโพดออกให้มากที่สุด เพื่อให้ ไร่ราคาข้าวโพดข้างในสูงขึ้น กระทบย้อนกลับไปดูตัวเลข ปรากฏว่าในปีที่ข้าวโพดราคาดี คือปี ๒๕๒๓ ในช่วงถึงกลางธันวาคมสิ้นพฤศจิกายน ส่งข้าวโพดออกได้ ๙ แสนกว่าตัน แต่ในปีที่กระทบรับผิดชอบอยู่ ซึ่งข้าวโพดราคาตกส่งข้าวโพดออกได้ล้าน ๔ แสนกว่าตัน ในช่วงระยะเดียวกันส่งได้มากกว่ากันถึงประมาณเกือบ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ จาก ๙ แสน ส่ง ได้ถึงล้าน ๕ ล้าน ๔ ล้าน ๕ ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ส่งออก ปัญหาจึงอยู่ที่ปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งเราได้พบผลกระทบ แต่แน่นอนที่สุดในเดือนธันวาคมเพื่อผ่อนคลายสถานการณ์ เรา ได้เปลี่ยนปรับระบบวิธีการส่งออกข้าวโพดแล้วก็เป็นความจริงช่วงก่อนที่จะปรับด้วยข้าวราคา ข้าวโพดได้เริ่มขยับสูงขึ้น เหตุผลสำคัญประการหนึ่ง เนื่องจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งสมัยนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ทำข้อตกลงแลกเปลี่ยนข้าว โพดกับประเทศรัสเซีย และต่อมาได้ทำสัญญาแลกเปลี่ยนข้าวโพดกับยุโรปกับประเทศโรมาเนีย ทำให้พ่อค้าวิ่งซื้อข้าวโพดเพื่อเก็บขายให้กับองค์การ อ.ต.ก. เพื่อส่งข้าวโพดแลกเปลี่ยนกับ ประเทศที่มีการแลกเปลี่ยน อันนี้ก็เหตุผลอันหนึ่งกระทบกราบเรียนเรื่องเหล่านี้ด้วยความ เคารพต่อเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ อย่างน้อยที่สุดกระทบภูมิใจเป็นอย่างยิ่งถ้าหากว่าจะได้ แก้ให้กับผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยที่เขาไม่ได้มีโอกาสได้แก้ตัวและเขามีเหตุผลและด้วยความสุจริต แต่อย่างไรก็ตามกระทบต้องขออนุญาต ที่จะประท้วง กราบเรียน ท่านประธาน ที่จะชี้แจงกับ เพื่อนสมาชิกว่า ราคาของผลิตผลทางการเกษตรนั้นในปีนั้นไม่ใช่เฉพาะชนิดของผลิตผล ทางเกษตรที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกมาเท่านั้นนะครับ นอกเหนือจากที่ท่านได้พูดถึงแล้วยัง มีอีกหลายชนิดที่ราคาตกต่ำเกินกว่าที่คิด กาแฟซึ่งมีปัญหาลอยอยู่ ยางพาราซึ่งตกกว่าทุก ๆ ปี ที่เคยตก และดูเหมือนว่าจะขายในราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนด้วย ความจริงสินค้าเหล่านี้รัฐบาล ไม่ได้ควบคุมอะไรเลยจนกระทรวงคลัง ต้องลดภาษี ลดจนกระทั่งขาดรายได้ ไปปีหนึ่ง หลาย พันล้านบาท แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะยกระดับราคายางหรือราคาสินค้าบางชนิดขึ้นมาเท่าที่

ควรจะเป็นได้ กระผมเองกระผมเคารพในความคิดของทุกคนและกระผมไม่ปิดความรับผิดชอบ แต่เพียงแต่อยากจะกราบเรียนข้อมูลกว้าง ๆ ว่า บัจจุบันนี้ฉันอยู่กับอันหนึ่งอันใดจะเป็นบัจจุบันที่รวมไปหมดที่มาเป็นส่วนประกอบทำให้เกิดสภาวะการณ์บางอย่าง ซึ่งเราเองก็ตระหนักกันทุกคนและเพื่อนสมาชิกก็ได้ร้องกันอยู่ทุกวันอย่างที่รู้ ท่านประธานที่เคารพครับกระผมเองอย่างที่กราบเรียนแล้วกระผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมเห็นไม่พ้นเหมือนอย่างเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่ได้รับคำร้องเรียน คำตำหนิจากประชาชน ซึ่งได้ยื่นอยู่ทุกวัน เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดอุบลราชธานีบอกว่าทางรัฐมนตรีได้ทำอะไรหรือไม่ก็ไม่ทราบคงจะนั่งตบยุงกันอยู่กระมัง ด้วยความเคารพนะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนว่าไม่มีหรือครับเวลาที่จะตบยุง ภาระที่ได้รับในช่วง ๕ เดือนกว่านั้นหนักจนกระทั่งไม่อยากจะเรียนว่าหนักหนักจนกระทั่งกระผมไม่มีชีวิตส่วนตัวนอกจากชีวิตงานกับงาน กระผมพยายามทำให้ดีที่สุด แต่ว่าท่านอาจจะไม่ค่อยได้ยินข่าวคราวมากนักเพราะไม่มีเวลาให้สัมภาษณ์เท่าที่ควร ก็ทำให้หลายท่านหรือแม้กระทั่งท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยเองก็คิดว่าเป็นรัฐมนตรีไม่ประทับใจ คือ ถ้าจะวัดการทำงานด้วยการให้สัมภาษณ์ก็คงจะพูดกันได้ว่าทุกวัน ทำสัก ๑ แล้วกระผมมาพูดสัก ๑๐ แต่กระผมอยากจะทำสัก ๑๐ แล้วก็ขอพูดสัก ๑ เพราะงานที่ทำยังไม่เกิดผลเท่าที่ควร ภาระหน้าที่ของรัฐมนตรีไม่ใช่เฉพาะกระผมกับเพื่อนรัฐมนตรีทั้ง ๓ ท่านในกระทรวงนี้ กระผมเชื่อว่าทุกกระทรวงในสภาวะการณ์อย่างนี้ไม่มีใครที่จะหลีกเลี่ยงได้เลยครับ บางทีกระผมคิดว่ากระผมก็คงจะมีปัญหาเช่นหัวหน้าพรรคประชากรไทยเหมือนกัน คือ หมอบอกให้พักเสียบ้าง แต่ไม่มีเวลาที่จะพักก็ต้องทำ เพราะไม่มีใครอ่อนวอนเรามา เราอาสาเข้ามา เราไปสมัครผู้แทน ไม่มีใครอ่อนวอนให้เราสมัคร เมื่อคนเขาเลือกเข้ามาเราก็ต้องทำหน้าที่ให้ดีที่สุดเท่าที่ยังมีลมหายใจอยู่ และเท่าที่ภาระเขากำหนดให้ต้องทำ กระผมถึงขอกราบเรียนเพื่อนสมาชิกให้สบายใจเถอะครับ รัฐมนตรีของท่านไม่ว่าท่านจะอยู่คนละพรรคหรือไม่ก็ตามเราได้ทำงานสุดความสามารถเต็มระยะเวลาที่ให้ ไม่มีโอกาสหรือครับที่จะมานั่งตบยุงอย่างที่ท่านกล่าวถึงและกระผมจะไม่วิจารณ์ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้กล่าวว่า ดูลักษณะ จะเหมือนรัฐมนตรีไม่ประทับใจ เพราะว่ากระผมเองกระผมต้องกราบเรียนว่า กระผมไม่หมิ่นใคร ลูก

ผู้ชายไม่เคยหมิ่นใคร และกระผมเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถอยู่ในเชิง ทุกคนมีคมอยู่ในฝัก เพียงแต่ว่าใครจะล้วงออกมาให้คนอื่นดูเท่าไรเท่านั้นเอง กระผมก็เหมือนเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย คือ ความสามารถก็เชื่อว่าคงพอจะทำงานแก้ปัญหาให้กับภาระหน้าที่ที่ตัวรับอยู่ได้ ถ้ารู้ตัวว่าทำไม่ได้ก็จะไม่รับให้ถูกตำหนิ อันนี้เป็นเรื่องซึ่งความจริงก็เป็นเรื่องส่วนตัวนะครับ ที่มาพูดถึง แต่บังเอิญท่านประธานได้กรุณาอนุญาตให้ท่านสมาชิกพูดได้ กระผมก็ขออนุญาตที่จะพูดแก้

ประเด็นที่กล่าวถึงอีกประเด็นหนึ่ง คือประเด็นเรื่องของกรมชลประทาน ท่านสมาชิกได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องชลประทานก็เห็นจะเป็นท่านสมาชิกจากจังหวัดอุบลราชธานี ที่ได้กล่าวถึงงานของชลประทานว่า เป็นงานซึ่งมีการรับเหมาก่อสร้างเป็นพัน ๆ ล้านบาท และมีผลประโยชน์ ท่านจะกล่าวถึงใครเป็นญาติใครนะครับ กระผมคิดว่าอาจจะนอกเหนือประเด็นที่กระผมจะไปกล่าวถึง แต่กระผมอยากจะกราบเรียนถึงงานก่อสร้างของกรมชลประทานให้ท่านสมาชิกได้คลายข้อระแวงสงสัยว่า กระผมเองรับผิดชอบดูแลงานชลประทาน กรมชลประทานเป็นกรมที่ได้รับงบประมาณสูงสุดกรมหนึ่งในกระทรวงเกษตรฯ โดยเฉพาะงบก่อสร้างปีหนึ่งเป็นพัน ๆ ล้าน จริง ๆ แต่ว่าการที่จะให้บริษัทใดมารับเหมาก่อสร้างนั้น มิใช่กรมชลประทานจะบังอาจทำได้ตามอำเภอใจของตัวเอง อย่างน้อยที่สุดต้องกราบเรียนว่า กรมชลประทานจะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า บริษัทชนิดใดจะมีสิทธิ์ที่จะมาประมูลงานของกรมชลประทานได้ แล้วจะมีการควบคุมตามขั้นตอน มิใช่ใครเป็นญาติของใครแล้วจะมาเข้าควบคุมงานนี้ได้ แม้กระทั่งเมื่อผ่านงานของกรมชลประทานมาสู่กระทรวงแล้ว จะมีคณะกรรมการตรวจสอบงานรับเหมาก่อสร้างอีกชั้นหนึ่งก่อนที่เสนอมาถึงรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นข้อที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดอุบลราชธานีได้กล่าวถึง กระผมขอเรียนว่า กรมชลประทานไม่มีอภิสิทธิ์ที่จะปฏิบัติตนนอกเหนือจากหน่วยงานอื่นในการรับเหมาก่อสร้างเหมือนกับส่วนราชการอื่น ๆ ที่ต้องปฏิบัติตามคำถามที่จะมาถึงคือ คำถามของท่านสมาชิกที่ได้สนใจถามถึงปัญหาของกรมวิชาการเกษตร ความจริงกระผมได้มอบหมายความรับผิดชอบดูแลให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ บุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ท่านดูแลเรื่องนี้ขอกราบเรียนท่านประธานเพื่อขอแก้แทนท่านรัฐมนตรีช่วยฯ สักนิดเถอะ

ครับว่า ท่านเพื่อนสมาชิกจะมองท่านอย่างไรก็ตาม จะเป็นหมอบประจำตำบล หมอบหมู่บ้าน
อย่างไรก็ตามนะครับ แต่ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยฯ บุญเอื้อ ได้ช่วยงานที่กระผมมอบหมาย
ให้อย่างเต็มภาคภูมิ ขอกราบเรียนข้อสงสัยที่ท่านถามถึงเรื่องกล้วยหอมว่าในการส่งเสริม
ให้มีการส่งออกกล้วยหอมประเภทเปลือกแข็งได้ดำเนินการไปถึงไหนแล้วขอเรียนเรื่องนี้ว่า
ในการวิจัยพืชสวนรวมทั้งกล้วยหอม กรมวิชาการเกษตรได้ดำเนินการต่อเนื่องกันมา
สำหรับกล้วยหอมนั้นในปัจจุบันกล้วยหอมเปลือกหนาหรือเปลือกแข็งที่เราพูดถึงนั้นมีความ
ต้องการในประเทศใกล้เคียงน้อยลงแล้ว และราคาสุกกล้วยหอมพื้นเมืองที่เราผลิตอยู่ ปลูก
อยู่ในขณะนี้ไม่ได้ กรมวิชาการเกษตรจึงไม่ได้ส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนไปปลูกกล้วยหอม
เปลือกหนาที่ท่านสงสัยถามกระผมขอเรียนเพิ่มเติมไปอีกนิดหนึ่งว่า ในปัจจุบันไทยได้ส่ง
กล้วยหอมเป็นสินค้าออกปีละประมาณ ๒ หมื่นตันเศษแล้วนะครับ

ปัญหาต่อไปก็คงจะเป็นปัญหาของกรมป่าไม้ นะครับ กรมป่าไม้ก็เป็นอีกกรม
หนึ่งซึ่งเป็นปัญหาที่อุทกวิพากษ์วิจารณ์มาก ต้องขอยอมรับในข้อเท็จจริงกันว่ากรมป่าไม้ก็
เป็นกรมหนึ่งที่มีภาพพจน์ไม่ค่อยสดใสเท่าที่ควรจะเป็น แล้วก็มีผู้ตัดต้นในสภาพที่เกี่ยวข้อง
ข้องกับกรมป่าไม้หลายญาติ แต่ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้หยิบยกขึ้นมาอภิปรายถึง
ปัญหาเรื่องกรมป่าไม้ในประการแรก ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้พูดถึงว่าได้มีการ
ปิดโรงเลื่อยถึง ๔๐๐ โรง กระผมต้องเรียนชี้แจงว่า อันนี้คงคลาดเคลื่อนนะครับ ทาง
กระทรวงหรือทางกรมไม่ได้สั่งปิดโรงเลื่อยเลยแม้แต่โรงเดียว ยกเว้นเฉพาะโรงเลื่อยที่ได้
กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งในระหว่างที่กระผมอยู่ก็ได้สั่งปิดไปประมาณ ๓-๔ โรง เพื่อน
สมาชิกในที่นี้บางท่านก็รู้เรื่อง แล้วก็เคยไปหาหรือ แต่มันไม่มีทางหลีกเลี่ยงเมื่อทำผิด
กฎหมายก็ต้องปฏิบัติไป เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงที่เรื่องปิดโรงเลื่อย ๔๐๐ โรงนั้นคงจะไม่
เป็นความจริง ส่วนเรื่องการปิดป่าต้องขอกราบเรียนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องนโยบายของรัฐบาล
ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ และเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ ซึ่งกระผมคงจะไม่สามารถ
ก้าวล่วงไปกล่าวได้ทุกประเด็น เอาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ว่าเมื่อ
คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ปิดป่า ๓๔๑ ป่า ด้วยเหตุผลหลายประการซึ่งคงจะตระหนักกัน
แล้ว ในส่วนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นก็คงเกี่ยวข้องกับเรื่องของกระทรวง

อุตสาหกรรม กรมทรัพยากรธรณีอยู่ด้วย คือการทำแร่ในบริเวณป่าปิดซึ่งมีปัญหาอยู่ แต่ว่าขอเรียนเพื่อคลี่คลายความข้องใจว่ากระทรวงได้ติดตามเรื่องนี้มาตั้งแต่ท่านอดีตรัฐมนตรีทุกท่านที่ผ่านมา เมื่อมาถึงกรมนี้เรื่องนี้ได้ถือเป็นเรื่องที่ไม่ใช่เป็นนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยตรงแต่ผู้เดียว ได้ทบทวนเรื่องนี้กันถึงนโยบายระดับชาติรวมทั้งฝ่ายความมั่นคง คือฝ่ายทหารได้เข้ามาร่วมพิจารณาด้วยว่า ความเหมาะสมในการที่จะเปิดป่าที่ปิดไป ๓๔๑ ป่านั้นควรมีขั้นตอนในการกระทำอย่างไรต่อไป และบัดนี้คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เปิดป่าที่สั่งปิดไปแล้ว ๓๔๑ ป่า ได้เปิดไปแล้ว ๙๐ ป่า ป่าที่ถูกเปิดไปนี้ก็ยังมีอยู่ในตัวบทกฎหมายกฎเกณฑ์ข้อบังคับของกรมป่าไม้ กรมทรัพยากรธรณีว่าผู้ใดจะเข้าไปทำประโยชน์ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข แต่ว่าการเปิดป่าต้องกราบเรียนว่า จริงอยู่ในส่วนหนึ่งนั้นมีผลกระทบต่อผู้ได้รับสัมปทานป่าไม้ แต่ในส่วนหนึ่งที่ต้องระลึกถึงและกรมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งคือการสงวนทรัพยากรเหล่านี้เพื่อรักษาสภาพแวดล้อม แม้กระทั่งประเด็นที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้พูดถึงอย่างกรณีที่ถูกเกิด อ่าวบางอ่าวที่ผู้ทำเหมืองอยากต้องการที่จะขุดแร่แต่ทำไมสิ่งแวดลอมถึงห้าม สิ่งแวดลอมถึงไม่เห็นด้วย กรมต้องกราบเรียนว่า ผลประโยชน์นั้นยอมได้ด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ผลประโยชน์ระยะยาวนั้นจำเป็นจะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงด้วยว่าอย่างกรณีที่ถูกเกิดนั้นกรมขอกราบเรียน มันไม่ใช่เป็นเรื่องของพรรคการเมืองว่าพรรคนี้ไม่ยอมให้ทำ พรรคนั้นอยากให้ทำมันเป็นเรื่องของสภาพข้อเท็จจริงว่าถูกเกิดนั้นความงามยังเหลืออยู่แค่ภาคตะวันตก ผังตะวันตกของเกาะแล้วเท่านั้น ส่วนฝั่งตะวันออกนั้นหาดทรายที่เคยสวยในอดีตสภาพเป็นหาดโคลนหาดเลนหมดแล้ว แล้วเรื่องนี้ท่านนายกรัฐมนตรีเองเป็นผู้ลงไปดูด้วยตัวเองถึงตัดสินใจว่าจะให้ทำหรือไม่ให้ทำ หลังจากที่ได้เห็นสภาพความจริงแล้ว เพราะฉะนั้นบางทีข้อสงสัยที่ว่าพรรคการเมืองนั้นไม่ยอมให้ทำ พรรคการเมืองนี้อยากใช้ท่านนี้กรมคิดว่าคงจะไม่ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงอันนั้น แต่ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของพื้นที่ซึ่งกรมเองก็เห็นด้วยว่าไม่ควรจะให้ทำในสภาพความงามที่ยังเหลืออยู่นั้น เราไม่อาจจะสร้างสรรค์ได้เลยถ้าสิ่งนี้พังทลายลงไป และถูกเกิดมีสมบัติอยู่ชั้นเดียวเท่านั้นที่เป็นสมบัติติดตัว คือ ความงาม แร่นั้นขุดไปเมื่อไรก็หมดไปเมื่อนั้นครับ มีอีกประเด็นหนึ่งที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้

พูดถึง คือ การที่ตั้งข้อถามว่า ทำไมไม่ให้ไม้ที่ตัดทำไม้แล้วให้กับผู้รับสัมปทาน จะปล่อยให้ไม้ชิ้นนั้นเปื่อยเน่าไปเสียไปหรือ ต้องขอเรียนว่า กรณีใดที่ไม่มีปัญหา กระทบได้ส่งให้คืนไปทุกเรื่อง แม้กระทั่งเรื่องเข้าสู่สภานี้ คือ สมาชิกได้ตั้งกรรมการวิสามัญและก็พิจารณาจบไปแล้ว บัดนี้มาถึงขั้นตอนของกระทรวงได้ดูว่า สิทธินั้นตกอยู่กับผู้ใด ก็ได้ส่งให้เขาไปตามสิทธิ์ที่มีอยู่ เฉพาะในกรณีที่บางรายยังมีปัญหาอยู่ ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทบทวนเรื่องป่าไม้เป็นเรื่องที่ผลประโยชน์เกี่ยวข้องเยอะ แล้วก็ส่งไปอย่างไรก็มักจะถูกข้อครหา คนมือสะอาดหรือคนดี ๆ อย่างรัฐมนตรีกฤษ ยังโดนตำหนิ เพราะฉะนั้นจำเป็นที่กระทรวงเองก็ต้องระมัดระวังที่จะส่งอะไรลงไปต้องทบทวนอย่างดีที่สุด ก่อนที่ส่งอะไรลงไปก็โชคดีที่ไม่มีผลประโยชน์ ไม่มีโรงเลื่อยอยู่ ไม่ได้ทำไม้เถื่อน จึงไม่ค่อยมีปัญหาที่จะต้องตัดสินใจเพื่อใคร ความจริงยังมีประเด็นของกรม ซึ่งกระผมคิดว่าคงจะต้องขอให้รัฐมนตรีช่วย ๆ ได้ช่วยกล่าวตอบคำถามของท่านสมาชิก เช่น กรมส่งเสริมสหกรณ์ ซึ่งกระผมคิดว่ากระผมเองจะไม่รู้รายละเอียดข้อเท็จจริงดีไปกว่าท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบงานนั้นอยู่ แต่กระผมจะยุติโดยไม่คลายความข้องใจที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมาถามเรื่องที่กระผมได้ไปพูดที่ปักข์ได้ ประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่งที่ท่านได้พูดถึงรัฐมนตรีที่ไปประชุมต่างประเทศ ความจริงไม่ใช่ประเด็นเลยนะครับแต่ว่าเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด กระผมขออนุญาตท่านประธานที่จะเรียนชี้แจงว่ากระผมไม่ได้ไปปาฐกถาที่หนึ่งที่ใดเลย กระผมได้ไปแจกพันธุ์สัตว์ช่วยผู้นำท่วมที่จังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมได้ปราศรัยกับชาวปักข์ได้ แล้วกระผมได้เรียนว่า มีชาวปักข์ได้บางคนที่ได้ตั้งข้อสังเกตและถามกระผมว่า ทำไมรัฐมนตรีปักข์ได้หรือนายก ๆ ที่มาจากปักข์ได้จึงมักจะถูกหนังสือพิมพ์ตำหนิเอาพวกกันเองบ้าง แล้วทำไมถึงเรียกพวกเราว่า สะตอสามัคคี กลุ่มสะตอ กระผมได้พูดจริงครับว่า กระผมถือว่าคำพูดนี้ไม่ใช่เป็นการยกย่อง กระผมบอกว่าคำพูดอย่างนี้เป็นการเล่นในลักษณะหยามกัน กระผมยังกล่าวเลยไปว่า ถ้าเราเป็นชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใครมาเรียกเราว่า ไ้อ้ปักข์เสียว บักหนาน เราโกรธไหม เราโกรธ เพราะถ้อยคำที่ใช้เรียกนั้น คือการเรียกด้วยความหยามกัน กระผมบอกว่ากระผมเป็นคนที่รักศักดิ์ศรี และกระผมเชื่อว่าคนปักข์ได้รักศักดิ์ศรี กระผมบอกว่าหนังสือพิมพ์ได้

ใช้ถ้อยคำอย่างนี้ พี่น้องไม่ควรจะซื้ออ่าน กระผมไม่ได้บอกเลยครับว่า ถ้าหนังสือพิมพ์ฉบับใด คอลัมน์นี้ คนใดเขียนอย่างนี้ เราชาวบักซ์ไต้ควรจะฆ่ามันเสีย กระผมไม่ได้พูดเลย กระผมเชื่อในระบอบประชาธิปไตยคนหนึ่ง กระผมบอกว่า ไม่ควรที่จะอ่าน คำว่า “ไม่ควรที่จะอ่าน” นี้อยู่ในอำนาจวิสัยที่เขาตัดสินใจ ส่วนที่ท่านสงสัยว่า กระผมได้กล่าวว่า พอรัฐมนตรีจากบักซ์ไต้มาสมาชิกจะรวมกันล้ม กระผมเสียใจที่บางทีถ้อยคำในหนังสือนี้ไม่ได้เอามาทั้งหมด การตัดถ้อยความบางถ้อยคำออกไป ความหมายจะเปลี่ยนไป กระผมไม่ได้เจตนาอย่างนั้น กระผมยังนึกทบทวนถึงสมัยที่ท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ พูดให้สัมภาษณ์ ท่านดอกเตอร์ประกอบ หุตะสิงห์ รองนายกรัฐมนตรี ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ในขณะนั้นว่า ปัญหาชาวนาจะแก้หนี้ที่ทันใด เทวดาก็ทำไม่ได้ เขาไปตัดคำว่า “ทันที่ทันใด” ออกกลายเป็นว่า รองนายกรัฐมนตรีได้กล่าวว่า ปัญหาชาวนาเทวดาก็แก้ไม่ได้ ความหมายเปลี่ยนทันที นี่คือข้อเท็จจริง กระผมคิดว่าคำพูดของกระผมนั้นพูดครบ แต่กระผมไม่พูดในความหมายอย่างนั้นกระผมได้พูดว่า กระผมคงจะต้องรีบกลับ อยู่นานไม่ได้ กระผมจะต้องกลับไปชี้แจงสมาชิกนำเสียดายพอพวกเราขึ้นมาเป็นรัฐมนตรีพรรคพวกก็จะเอาออกไป แล้วกระผมยังพูดต่อไปว่า สมัยบางรัฐบาลไม่มีคนบักซ์ไต้ได้เป็นรัฐมนตรีเลยสักคน พวกเราไม่เคยบ่นไม่เคยปริปากไม่เคยว่า ทำไมพวกเราเป็นบ้างแล้วมีคนว่าคนดำหนิ กระผมพูดกับชาวบักซ์ไต้จริง ๆ อย่างนี้ ท่านสมาชิกได้คลายใจ กระผมเป็นคนที่ไม่ชอบการแบ่งแยก กระผมยืนยัน แล้วกระผมไม่เป็นคนที่ดูหมิ่นดูถูกและไม่หยามคนอื่น เพื่อนสมาชิกคงยืนยันได้ แม้กระทั่งเรื่องนี้เองต้องกราบเรียนท่านประธานชี้แจงกับเพื่อนสมาชิก อย่างน้อยหัวหน้าพรรคประชากรไทยว่า ท่านได้พูดถึงการไปต่างประเทศ รัฐมนตรีไปเจรจา ทำนองว่าพูดภาษาอังกฤษไม่เป็น แล้วก็พูดมาถึงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีกำลังจะไปต่างประเทศ ไปสหรัฐอเมริกา ความจริงกำลังจะไปแล้ว กระผมกราบเรียนท่านนายกรัฐมนตรีไว้แล้วว่า บางทีกระผมจะไม่ไป เพราะเหตุว่าภาระในกระทรวงมากเหลือเกิน แต่ขออนุมัติท่านนายกรัฐมนตรีไว้ก่อนว่า เมื่อถึงเวลาแล้วกระผมจะไม่ไป ที่กระผมจะไม่ไปนั้นไม่ใช่เพราะพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ กระผมยอมรับกับท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ในฐานะเป็นนักศึกษารุ่นเดียวกัน ความจริงโดยวิมุติท่านอาวุโสกว่ากระผม แต่ว่ายังเอิญ

ได้เรียนรู้นเดียวกันแต่ดูเหมือนผมจะจบก่อนนะครับ ผมต้องเรียนในฐานะเพื่อน
เรียนมาด้วยกัน ท่านก็รู้ว่าผมไม่เก่งภาษาอังกฤษ ที่ผมเรียนว่า ผมไม่เก่งนั้น
หมายถึงว่า ถ้าเทียบกับนักเรียนนอกแล้วผมไม่เก่ง ผมเป็นแต่ถ้าเทียบกับ
นักเรียนในแล้ว ผมมาจากจังหวัดตรัง ผมได้ที่ ๑ ภาษาอังกฤษมา แล้วเมื่อเรียน
ในมหาวิทยาลัยผมก็เก่งภาษาอังกฤษเท่าๆ กับนักเรียนในประเทศ คือไม่เก่งเหมือนเนติ-
บัณฑิตอังกฤษ แต่ก็ขนาดเนติบัณฑิตไทยเท่านั้นเอง แล้วผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่อง
สาระเลยครับ ในการเจรจาต่างประเทศ ผมกราบเรียนว่าผมนั่งจับตาดูท่านนาย-
กรัฐมนตรีเจรจากับฝรั่งเศส ท่านใช้ภาษาไทยทุกคำ แล้วผมภาคภูมิใจ ผมรู้สึกว่าเป็น
คนไทยเรามีภาษาของเรา เรามีพ่อแม่ของเรา แล้วก็ประเด็นสำคัญ ผมเชื่อว่าผม
เหมือนกับเพื่อนสมาชิกส่วนใหญ่ เหมือนคนไทยส่วนใหญ่ในประเทศนี้ที่ได้เกิดในแผ่นดิน
ที่เสรี ไม่เคยเป็นข้าของต่างประเทศ เราพูดภาษาของเขาไม่ได้ เราพูดได้อย่างดีก็แค่ที่เรา
เรียนมาเท่านั้นเอง ผมไม่ถึงขนาดที่จะไม่รู้เรื่องหรือครับ ผมฟังเขาได้ครับ แต่ให้
ผมพูดคล่องเหมือนอย่างพูดบ้างได้ั้นผมทำไม่ได้ เพราะผมไม่เคยเรียนใน
ต่างประเทศ ผมเรียนจบแค่นี้ แล้วก็เป็นเรื่องความจริงน่าเห็นใจกันเพราะผม
เชื่อว่ารัฐมนตรีหลายท่านในที่นี้ก็อยู่ในฐานะอย่างผม คือเป็นลูกชาวบ้านแล้วก็ขยับ
ตัวขึ้นมาจากลูกชาวบ้าน โชคดีที่ว่าได้เรียนหนังสือ ผมโชคดีที่พ่อผมเป็นข้าราชการ
ถึงเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยแล้วก็รักการเรียน ก็อุทิศส่งลูกมาอยู่วัด เพราะฉะนั้นโอกาส
ที่จะเรียนต่างประเทศเพื่อให้เก่งภาษาอังกฤษเหมือนอย่างประชาชนในเมืองชั้นเขาคงจะยาก
แล้วยอมรับอีกอันหนึ่งก็คือว่า ตลอดระยะเวลาที่จบการศึกษามาแล้ว ท่านหัวหน้าพรรค
ประชากรไทยคงจำได้ เมื่อผมจบการศึกษาท่านยังบอกผมว่า ท่านไม่สู้หรือเนติ-
บัณฑิต ท่านจะไปสหรัฐอเมริกา แล้วท่านก็ไปจริง ๆ ท่านก็ไปจบมาจากชิคาโก ผม
ไม่มีปัญญาไปต่างประเทศ ผมก็เรียนเนติบัณฑิตไทย ผมก็ทำเนติบัณฑิตไทยได้
เพราะฉะนั้นการไปเจรจาในต่างประเทศนั้น ผมเองไม่เห็นด้วยที่เราจะเอาเรื่องนี้มา
ตำหนิว่ารัฐมนตรีควรจะรู้ภาษาอังกฤษเก่งหรือพูดภาษาต่างประเทศได้ดีถึงจะไป ผมไป
มาหลายประเทศ ในการเจรจาในฐานะรัฐมนตรี เมื่อตอนอยู่กระทรวงพาณิชย์ ผมไป

เกาหลี และเจรจากับเขาเป็นภาษาไทยทุกคำเลยครับแล้วได้ประโยชน์ เพราะกระผมพูดภาษาของกระผมเองภาษาพ่อแม่กระผมคล่องกว่าภาษาของเขา แม้กระทั่งตัวรัฐมนตรีเกาหลีเองก็พูดภาษาอังกฤษได้ เขาพูดเป็นภาษาเกาหลี เขาก็ไม่ยอมใช้ เขาก็หยิ่งของเขา เมื่อไปญี่ปุ่น ญี่ปุ่นเขาไม่ยอมพูดภาษาอังกฤษ เขาพูดภาษาญี่ปุ่น เราเสียด้วยซ้ำไปครับ กระผมคิดว่าสิ่งนี้มันเป็นเอกลักษณ์ของเรา แม้กระผมจะพูดภาษาอังกฤษได้เก่ง เก่งกว่าที่กระผมควรจะพูดในขณะนี้ กระผมเชื่อว่ากระผมจะไม่ใช้ภาษาอังกฤษในการเจรจา เพียงแต่ว่าเมื่อคุยกันส่วนตัวนั้น กระผมก็คุยกับเขาได้ครับพอรู้เรื่องไม่ถึงขนาดลึกซึ้งอย่างที่เกิดในที่นี้ แต่ที่ว่าสิ่งนี้ที่กระผมกราบเรียนนี้ไม่ใช่เจตนาที่จะกล่าวว่าคุณคิดของท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยไม่ถูก แต่อยากจะกราบเรียนเพื่อให้เห็นว่าต่อไปถ้าคนไทยมีความรู้ดีขึ้น พูดภาษาของคนอื่นได้ทุกภาษา กระผมยังทวนแหันที่จะให้เราพูดภาษาไทย แม้การเจรจาในระดับต่างประเทศ ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีกระผมทราบว่าท่านพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องดูชีต (Sheet) ไม่ต้องดูกระดาษ ท่านพูดกล่าวตอบเขาได้ แต่ถึงบทเจรจาท่านใช้ภาษาไทยนี้ประการหนึ่ง

กระผมเข้าใจว่า สิ่งที่กระผมได้กราบเรียนชี้แจงมาทั้งหมด ก็คงจะเป็นเรื่องที่เพื่อนสมาชิกจะต้องพิจารณา ความจริงการเปิดอภิปรายทั่วไปไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นตัวบุคคลนั้น จะต้องกล่าวถึงความผิดพลาดบกพร่องของรัฐมนตรีส่วนตัวบุคคล แต่ว่าที่ได้กล่าวมาเกือบทั้งหมด กระผมเข้าใจว่าส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องงานด้านนโยบาย และประเด็นสำคัญก็คือว่า เรามักจะไปอ่านหนังสือพิมพ์ข้อวิพากษ์วิจารณ์ของคอลัมน์นิสต์ ซึ่งบางทีเขาก็นั่งเทียนเขียนเอานะครับ เราก็ยึดถือมาเป็นข้อที่วิพากษ์วิจารณ์ ข้อมูลก็อาจจะคลาดเคลื่อนไป

กระผมต้องขอกราบเรียนในประเด็นสุดท้าย ก่อนที่ท่านรัฐมนตรีท่านอื่นจะลุกขึ้นมาชี้แจงว่า ในสมัยที่มีการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจท่านอดีตนายกรัฐมนตรี ส.ส. จากจังหวัดร้อยเอ็ดนั้น กระผมจำได้ว่า กระผมคนหนึ่ง ในขณะที่พูดในนามพรรคประชาธิปไตยว่ากระผมไม่เห็นด้วย ก็อยากจะให้เวลาได้ทำงาน แต่ว่าในขณะนี้เมื่อตัวเองต้องมารับภาระที่ต้องชี้แจง กระผมไม่เกียจในปัญหาหนี้ เพียงแต่ว่ากระผมยอมรับความจริง

ในขอบเขตของความสามารถของตัวเองนั้น ในช่วงระยะ ๕ เดือน กระทบจะแก้ปัญหามาโดยพลิกแผ่นดินนั้น กระทบทำไม่ได้ ความมั่นใจอันหนึ่งตรงที่ว่าในช่วงระยะ ๕ เดือน กระทบได้แก้ปัญหามาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปได้มากพอสมควร ไม่ว่าประเด็นแรกที่กระทบได้พูดถึง อ.ต.ก. หรือประเด็นอื่น แม้กระทั่งเงินไขเล็ก ๆ น้อย ๆ เงินเพียงไม่กี่พันบาท เราได้แก้หมดครับ เพื่อประหยัดเงินผลประโยชน์ของแผ่นดินโดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของใครทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นขอให้สบายใจอันหนึ่งในขณะที่กระทรวงเกษตร ฯ มีปัญหาเรื่องผลประโยชน์มาก แม้กระทั่งอย่างที่กระทบกราบเรียนว่า กรมป่าไม้ กรมชลประทาน แล้วก็มีการกล่าวว่ามีกริ่งต้นเรื่องป่าไม้สัมปทานนั้นสัมปทานนั้น กระทบกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า กระทบอยู่มา ๕ เดือนเศษ ไม่เคย มีหน้าไหนมากริ่งต้นเลย กระทบไม่ทราบว่าจะขลุ่ยกันจนตกต่ำ หรือเพราะเขารู้ว่ากระทบ ไม่กลัวผี ผีถึงไม่หลอก กระทบก็ไม่ทราบ แต่ว่าไม่เคยมีมาติดต่อว่าผมให้คุณท่าน คุณจะอนุมัติผมไหม ไม่เคยเลยครับ ขอยืนยันได้ จะไปวิ่งกันที่ไหน กระทบไม่ทราบนะครับ แต่กระทบนี้ไม่เคยเลย แต่ว่าต้องกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ใช่อยู่เพียงแค่วัฒนตรีอย่างเดียว กระทบเองติดตามเจ้าหน้าที่ ท่านบรรดาท่านแม่ทัพภาคทั้ง ๔ ภาค ถ้าท่านจะอยู่ในที่นี้คงจะกล่าวแทนกระทบได้ว่า กระทบได้เอาใจใส่ต่อภาระหน้าที่ เชิญผู้เกี่ยวข้องแม่ทัพภาคทั้ง ๔ ถึงขนาดส่งรองแม่ทัพและเจ้าหน้าที่ระดับสูงมาร่วมหารือ ในการป้องกันรักษาป่า สิ่งเหล่านี้คงจะทำให้เพื่อนสมาชิกได้สบายใจบ้างว่า รัฐมนตรีไม่ นั่งเฉยเลยครับ และทำงานทุกอย่าง ก็อย่างที่กราบเรียนแล้วว่า อาจจะมีบกร่องตรงที่ เวลาน้อยเกินไปที่จะออกมาประชาสัมพันธ์ในช่วง ๕ เดือน คงจะยังคุยอะไรได้ไม่มากนัก ขอเวลาให้มากกว่านี้ และผลงานปรากฏออกมา กระทบเชื่อว่ากระทรวงเกษตร ฯ คงจะพอ ที่จะชี้แจงเพิ่มเติมได้มากกว่านี้ กระทบขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ครับ

(นายสมาน ชมภูเทพ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา : ว่าอย่างไร

นายสมาน ชมภูเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบจำได้ว่ารู้สึกว่ามีฝ่ายที่เสนอญัตตินั้นมีความประสงค์ที่จะพูดกันตั้งแต่เข้า

จนถึง ๕ โมง ที่นี้การชี้แจงท่านรัฐมนตรีนั้นแทรกเข้ามาในช่วงนี้ รู้สึกว่าจะทำให้เวลานั้นหมดไป โดยที่ฝ่ายทางที่ได้เตรียมไว้ไม่ได้พูดอะไรเลยแต่ละครกระทรวง เมื่อเป็นอย่างนี้ กระทบก็ขอชี้แจงว่า ในฐานะท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงพูดไปก็ขอให้ใช้เวลาในการรัดกุม ไม่ใช่ว่าทั้งช่วงไว้ที่จะค้นหาเอกสารอะไร ซึ่งจะทำให้เกิดการล่าช้า

ประธานรัฐสภา : โปรดเข้าใจด้วยนะครับว่า การจะประทั่งนี้ประทั่งได้เฉพาะกรณีที่เกิดข้อบังคับครับ ถ้าไม่มีอะไรที่ผิดข้อบังคับก็ประทั่งกลางคันไม่ได้

นายสมาน ชมภูเทพ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลำพูน) : ครับ ท่านประธานครับ คือรู้สึกว่ามีข้อขัดข้องกันที่คิดไว้ครับ

ประธานรัฐสภา : ขอเชิญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ครับ

นาวาอากาศตรี ปุณมี ปุณศรี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระทบ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระทบจะใช้เวลาให้สั้นที่สุดเท่าที่จะสั้นได้ แต่ให้ได้เนื้อความเพื่อจะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกได้อภิปรายตามที่ปรารถนา ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายได้ชี้ข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดในการบริหารงานของกระทรวงเป็นเหตุให้ประชาชนเดือดร้อนนานาประการนั้น กระทบคิดว่ากระทบจะไม่ได้ตอบเป็นประเด็น ๆ ต่อท่านสมาชิกเป็นทำนองแก้ตัวหรือปฏิเสธความรับผิดชอบแต่ประการใด กระทบถือว่าท่านได้ทำหน้าที่ของท่านโดยถูกต้องในฐานะผู้แทนของปวงชนงานที่จะคอยดูแลรัฐบาลให้บริหารราชการไปด้วยความถูกต้องและความเรียบร้อย ในฐานะที่กระทบรับผิดชอบต่อกระทรวงพาณิชย์ และในฐานะที่เป็นคนไทย ที่มีความรักชาติเช่นเดียวกับท่านสมาชิกทั้งหลาย กระทบก็ต้องการให้เห็นบ้านเมืองมีความเจริญ และราษฎรมีความผาสุก กระทบและรัฐมนตรีช่วยทั้ง ๒ ก็ได้สำนึกในเรื่องความรับผิดชอบดังกล่าวอยู่ตลอดเวลา แม้กระทั่ง ณ บัดนี้ ท่านประธานที่เคารพ กระทบใคร่ขอเรียนชี้แจงต่อท่านประธานสั้น ๆ ถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา ๕ เดือน หลังจากได้รับหน้าที่ในกระทรวงพาณิชย์ กระทบคงจะไม่ต้องกล่าวถึงภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไปของโลก อันเป็นเหตุหนึ่งที่สร้างปัญหาให้แก่การจำหน่ายผลผลิตทางเกษตร และการจำหน่ายผลผลิตทางอุตสาหกรรมโดยทั่วไป เป็นที่ทราบดีกันอยู่แล้วว่าในอดีต หลายปีที่ผ่านมาไม่เคยเลยที่จะเป็นอย่าง

เช่นปีที่แล้วที่สินค้าเกษตรแทบทุกชนิดมีราคาตกต่ำ สินค้าอุตสาหกรรมทั่วโลกต่างก็แข่งขันกันขายตัดราคาในตลาดโลก กระทบนับตั้งแต่ได้รับหน้าที่ก็ได้ปรึกษารัฐบาลหรือร่วมกันกับท่านรัฐมนตรีช่วย ฯ ทั้ง ๒ และร่วมกับข้าราชการในระดับสูงก็พิจารณาเห็นว่าทางออกทางเดียวซึ่งเป็นทางออกสำคัญของประเทศไทยที่จะแก้ปัญหาเรื่องนี้ก็คือ การระบายสินค้าที่เหลือจากการบริโภคในประเทศไทยออกไปสู่ต่างประเทศมากที่สุดและเร็วที่สุดที่จะทำได้ มิฉะนั้นแล้วพืชผลต่าง ๆ ก็อาจจะมีราคาตกต่ำอย่างไม่อาจที่จะคาดได้ กระทรวงพาณิชย์จึงได้ประกาศนโยบายหลักซึ่งเรียกว่า ปีการเร่งรัดการส่งออก ซึ่งนโยบายนี้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการเศรษฐกิจ ซึ่งท่านนายก ฯ เป็นประธาน ผลจากการกำหนดนโยบายและการดำเนินงานตามนโยบายก็คงจะเรียนให้ท่านประธานได้ทราบพอเป็นแนวว่าเราได้ทำการดังต่อไปนี้

ได้จัดระบบการส่งออกให้เป็นระบบเสรีเพื่อให้เกิดการคล่องตัวในการค้าสูงสุดเท่าที่จะทำได้ ได้พิจารณาจัดชั้นตอนต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคและเป็นพันนาการในการส่งออกสิ่งใดที่ราชการเข้าไปแล้วทำให้การส่งออกนั้นหยุดชะงักก็ขจัดโดยรวดเร็ว เป็นเหตุให้การลดต้นทุนการส่งออกอีกด้วย ได้มีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดกับภาคเอกชนเพื่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีทั้ง ๒ ฝ่าย ได้เร่งให้หน่วยงานของกระทรวงพาณิชย์ที่มีอยู่ตามประเทศต่าง ๆ ที่เป็นประเทศสำคัญในการค้าขายของประเทศไทยให้เร่งทำงานในการหาข้อมูลและกำหนดเป้าหมายที่จะให้การส่งออกนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการ และส่งเสริมตลาดใหม่ ๆ เพื่อสินค้าของประเทศไทยตลอดจนตัวกระผมเองและรัฐมนตรีช่วยฯ ทั้ง ๒ ก็ได้เดินทางไปต่างประเทศด้วยตลอดเวลาเราได้มีการติดตามผลงานอย่างใกล้ชิดและตัดสินใจในการที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้าทันที ซึ่งกระผมก็ไม่แน่ใจว่ากระผมได้ทำอะไรไป ผิดบ้างหรือเปล่า แต่เมื่อผิดแล้วก็คงจะต้องยอมรับผิดในการตัดสินใจเช่นนั้น

นอกจากนั้นกระทรวงพาณิชย์ได้ตั้งกรมการระดับสูง ซึ่งมีกระผมเองเป็นประธานเรียกว่า คณะกรรมการพัฒนาการส่งออก ประกอบด้วยระดับปลัดกระทรวงของกระทรวงที่เกี่ยวข้อง มีผู้แทนของเอกชนซึ่งสมาคมอุตสาหกรรม สมาคมสภาการค้าแห่งประเทศไทย ธนาคาร ได้ร่วมเป็นกรรมการและพิจารณาแก้ไขปัญหาดัง ๆ ในทางปฏิบัติที่จะให้เกิดผลดีที่สุดในปีหน้าอันนั้น และให้เกิดความรวดเร็ว และสิ่งใดที่สามารถ

ตัดสินใจได้ในคณะกรรมการก็ดำเนินการทันที และก็ได้กระทำไปหลายอย่าง สิ่งนั้นก็เป็นที่
 เครื่องมือในการแก้ปัญหาการส่งออก และคณะกรรมการนี้ก็ทำหน้าที่ในการพัฒนาการส่ง
 ออกอีกด้วย ท่านประธานที่เคารพ ผลของ ๔ เดือนที่ผ่านมาการส่งออกของแต่ละเดือน
 ได้มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ นับตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นมา ยอดส่งออกเมื่อสิ้นเดือน
 เมษายนมีจำนวนส่งออกทั้งสิ้น ๕๙,๐๐๐ อาจจะมีเศษ ซึ่งกระผมเอาตัวเลขลงตัวก็แล้วกัน
 ครบ ๕ หมื่น ๙ พันล้านบาท และเป็นที่น่าพอใจว่าการส่งออกในเดือนพฤษภาคมนี้จะมี
 ยอดสูงกว่า ๑ หมื่น ๕ พันล้านบาท เฉพาะอย่างยิ่งในปัญหาที่ท่านสมาชิกได้มีความเป็น
 ห่วงใย คือ เรื่องข้าว ยอดการส่งออกของข้าวจากประเทศไทยซึ่งได้มีการส่งลงเรือจริง ๆ
 จนกระทั่งถึงเวลาที่กระผมยื่นขึ้นอภิปรายขณะนี้ ได้มีจำนวน ๕ เดือนกับอีก ๒ วัน มี
 จำนวนถึง ๑,๕๘๑,๑๔๓ ตัน และขณะเดียวกันก็มีการขายที่มีสัญญาที่แน่นอนอยู่ในมือที่
 ยังไม่ส่งทางภาครัฐบาลและภาคเอกชนอีกไม่น้อยกว่า ๑ ล้านตัน สรุปแล้วภายใน ๕
 เดือนในเรื่องข้าว ท่านประธานครับ ยอดที่เรามีตัวเลขที่แน่นอนว่าจะส่งข้าวได้ในการค้า
 ขายนั้นมีถึง ๒ ล้าน ๕ แสนกว่าตัน เรายังมีเวลาอีก ๗ เดือนที่จะทำการค้าข้าว กระผม
 มีความมั่นใจว่าในเป้าหมายของการค้าข้าวที่กระทรวงพาณิชย์ได้ตั้งไว้เมื่อก่อนกระผมได้มา
 รับหน้าที่ ๓ ล้าน ๕ แสนต้นนั้น มีความเป็นไปได้เป็นอย่างมาก และกระผมก็อยากที่จะ
 เร่ง ถ้าเป็นไปได้ตามตัวเลขนี้ และในอัตราที่กระทรวงพาณิชย์ดูแลอย่างใกล้ชิดก็มีความ
 มั่นใจว่าจะไปถึง ๔ ล้าน ถ้าหากตัวเลขเป็นไปได้ถึง ๔ ล้านต้นก็จะแก้ปัญหาในปีหน้า
 ได้ทันทีทั้งนี้ เราก็ระบายนสต็อกที่เกินความจำเป็นออกไปได้หมดสิ้น แม้ปีนี้จะไม่ได้ผล
 ซึ่งเกิดให้กับเกษตรกรเท่าที่ควร แต่ฤดูกาลใหม่ในการระบายข้าวด้วยอัตราเช่นนี้ กระผม
 มั่นใจว่าเกษตรกรจะได้รับผลตอบแทนอย่างเต็มที่

สำหรับยอดสินค้าส่งออก ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ๑ แสน ๘
 หมื่นล้านนั้นมีความเป็นไปได้เป็นอย่างมาก ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงพาณิชย์มี
 หน้าที่ดูแลในเรื่องการตลาดในปัจจุบันนี้กระผมใคร่ขอเรียนว่า พืชผลหลักต่าง ๆ ในเรื่อง
 การตลาดนั้นไม่มีปัญหา ก็เป็นปัญหาที่กระผมและท่านสมาชิกก็ยังหนักใจ และก็แก้ปัญห
 กันขณะนี้ก็คือข้าว ซึ่งปัญหาได้มีอยู่ที่ว่าเราขายไม่ได้ กระผมได้เรียนแล้ว แต่ปัญหาอยู่ที่

ราคา ซึ่งขณะนี้มียุทธศาสตร์ค่อนข้างต่ำ แต่เวลาเดียวกันก็มีแนวโน้มที่สูงขึ้น และมีแนวโน้มในเรื่องราคาไปในทางที่ดี กระผมยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าหากปีนี้ประเทศไทยสามารถส่งข้าวได้ถึง ๔ ล้านตัน ปัญหาในฤดูกาลผลิตข้าวในปีในปีหน้าก็จะมีปัญหา ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนว่าปัจจุบันกระทรวงพาณิชย์เพิ่งเริ่มต้นด้วยการปรับปรุงระบบการส่งออก ในหลักการที่สำคัญและในเรื่องปลีกย่อยต่าง ๆ ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ตลอดเวลา อยู่ในขั้นพิจารณาและอยู่ในขั้นดำเนินการทั้งหมดจะมีผลส่งไปทางดีทั้งสิ้น และผลก็จะเกิดเป็นผลขึ้นในระยะเวลาต่อไป ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ท่านสมาชิกต้องคอยดูกันต่อไป เพื่อการประหยัดเวลาของสภา กระผมก็จะไม่ขอกล่าวถึงตัวเลขต่าง ๆ ที่กระทรวงพาณิชย์ได้ทำไป ซึ่งตัวเลขเหล่านี้ได้มีอยู่ที่กระทรวง และท่านสมาชิกผู้ใดมีความประสงค์ที่อยากได้ตัวเลขเหล่านี้ก็ติดต่อขอได้ที่กระทรวงได้ตลอดเวลา

กระผมอยากจะเข้าประเด็นที่ท่านสมาชิกได้ตั้งประเด็นไว้ในหัวข้อการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีต่าง ๆ ในกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งมีอยู่ ๓ หัวข้อ

ในประเด็นแรก ก็คือความไม่แน่นอนในเรื่องนโยบายการค้าต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลให้เกิดปัญหาในเรื่องข้าว ดังที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว กระผมขอเรียนว่ากระทรวงพาณิชย์มีนโยบายเดียวคือ การเร่งรัดการส่งออก ซึ่งเป็นหัวใจในการเปิดการค้าเสรี เป็นการเปิดโอกาสให้เอกชนได้มีโอกาสที่เสมอภาคกัน และมีความยุติธรรมต่อผู้ค้าทุกคน การดำเนินงานต่าง ๆ ที่กระผมได้เรียนให้ทราบในเบื้องต้นนั้นก็คงเป็นเครื่องยืนยันนโยบายที่กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดว่า นโยบายเร่งรัดการส่งออกในเรื่องการตัดราคาซึ่งได้พูดถึงมิได้เป็นการตัดราคากันในระหว่างพ่อค้าไทย แต่เป็นการตัดราคาแข่งขันกันระหว่างผู้แข่งขันกับเราในต่างประเทศ ที่แข่งขันกันการขายข้าวในตลาดต่างประเทศ ในภาวะที่การช่วงชิงตลาดนั้นมีจำกัดและในตลาดที่มีอำนาจการซื้อต่ำ เช่นในปัจจุบันนี้หากประเทศเราไม่เร่งระบายข้าวออกต่างประเทศ และทิ้งข้าวให้อยู่ในประเทศแล้ว ท่านประธานครับ กระผมไม่แน่ใจว่า ข้าวเปลือกของชาวนาจะมีราคาต่ำขนาดใดเรื่องนี้ท่านสมาชิกก็คงจะนึกภาพออก

ในประเด็นที่ ๒ คือ เรื่องขององค์การคลังสินค้าที่ไม่อาจจะตั้งราคาข้าวให้สูงได้ แม้จะมีการดำเนินงานและมีการดำเนินงานที่ขาดทุน กระผมใคร่ขอเรียกว่า องค์การคลังสินค้าได้รับนโยบายรัฐบาล ในการที่จะรับซื้อข้าวสารเพื่อช่วยเหลือราคาข้าวของชาวนา เป็นมาตรการหนึ่งในการกระตุ้นตลาด คือ การซื้อข้าวมาจำนวนหนึ่งเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในการซื้อข้าวเปลือกจากชาวนา ในเรื่องของนโยบายก็ได้บ่งไว้แล้วว่าเป็นการช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นเมื่อพูดถึงการช่วยเหลือก็แน่นอนเหลือเกินว่าจะต้องขาดทุน เพราะเราต้องการช่วยเหลือ ซึ่งก็คงจะยอมรับกันว่าการดำเนินงานขององค์การคลังสินค้าในเรื่องการรับซื้อข้าวนี้ เป็นการดำเนินงานที่ตั้งใจไว้แล้วว่าจะต้องขาดทุน และการขาดทุนนี้ก็ขาดทุนเพื่อชาวนา

ประเด็นที่ควรพิจารณาสำหรับองค์การคลังสินค้าก็คือว่า องค์การคลังสินค้า นั้นได้ ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพที่สุดแล้วหรือยัง มีค่าใช้จ่ายซึ่งประหยัดที่สุดแล้วหรือยัง อันนี้เป็นเรื่องที่เราควรจะต้องพิจารณา และกระผมเองในฐานะรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ก็มึนงานหนักอยู่แล้ว ก็ต้องเอาตัวเองเข้าไปเป็นประธานกรรมการองค์การคลังสินค้าเพราะมองเห็นความสัมพันธ์อันนี้ แล้วก็ใช้เวลาไปเป็นจำนวนมาก เพื่อที่จะดูผลงานนี้อย่างใกล้ชิด ในเรื่องการทุจริตนั้น กระผมยอมรับว่ามี แต่ในช่วง ๕ เดือนที่ผ่านมา เราได้พิจารณาโทษของเจ้าหน้าที่ขององค์การคลังสินค้านั้นหลายสิบคนและโทษที่เบาที่สุดก็คือไล่ออก อันนี้เราก็ดำเนินการอยู่ และในการที่คนหลายสิบคนต้องถูกทำโทษไปนั้นก็ทำให้เหลือคนเลวน้อยลง อันนี้กระผมใคร่ขอเรียนท่านสมาชิกให้ทราบไว้ รัฐบาลได้ทุ่มเทเงินถึง ๖ พันล้านบาท มาให้องค์การคลังสินค้าเพื่อซื้อข้าว และเงินเหล่านี้ นั้นเป็นเงินที่เราเก็บมาจากธนาคาร ไม่ใช่เงินจากงบประมาณ และเสียดอกเบี้ยเยี่ยงธุรกิจเอกชน เพราะฉะนั้นจึงทำให้องค์การคลังสินค้านั้นต้องพยายามดำเนินการให้เสียผลประโยชน์น้อยที่สุดที่จะน้อยได้ แต่การขาดทุนนั้นยังคงมีอยู่ ทั้งนี้ทั้งนั้นขึ้นอยู่กับ หากตลาดโลกราคาข้าวดีขึ้น องค์การคลังสินค้าก็จะมีโอกาสรอดตัว

ในกรณีสุดท้ายซึ่งท่านสมาชิกยังไม่ได้อภิปราย และกระผมได้เห็นแนวอภิปรายของท่านก็ใคร่ขอประทานอนุญาตท่านประธานได้ขอกราบเรียนเสียก่อน เพราะว่ากระผม

ไม่มีโอกาสได้พูดอีก คือกรณีที่ว่าในหนังสือพิมพ์ ในกรณีที่กระผมขัดแย้งกับท่าน รัฐมนตรีช่วย ๆ ประหาส อันนี้ก็คงจะไม่ต้องแก้ข่าว เพราะกระผมก็ไม่ทราบว่าจะเอาข่าวอะไรไปแก้ คงจะเรียนให้ท่านสมาชิกได้ทราบว่ากรรมเป็นเครื่องแสดงเจตนา รัฐมนตรีประหาสกับกระผมนั้นก็ป็นรัฐมนตรีอยู่พรรคเดียวกัน กระผมเองเป็นผู้ขอร้องจากท่าน อาจารย์คึกฤทธิ์ว่า กระผมขอท่านรัฐมนตรีประหาสนั้นมาช่วยกระผมที่กระทรวงพาณิชย์ เมื่อกรรมเป็นอย่างนี้ กระผมก็ยังมองไม่เห็นว่าการกับรัฐมนตรีประหาสจะมีเรื่องกลางใจกันได้อย่างไร สำหรับการบริหารงานกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งกระผมมีรัฐมนตรีช่วย ๆ ๒ ท่านที่อยู่ข้างซ้ายและข้างขวาของกระผม กระผมก็ได้ปฏิบัติต่อท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ทั้งสองอย่างทัดเทียมกัน กระทรวงพาณิชย์ไม่เคยแบ่งว่ารัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดเป็นรัฐมนตรีช่วย ๆ คนที่ ๑ หรือช่วยคนที่ ๒ เมื่อกระผมไม่อยู่จะไปต่างประเทศหรือต่างจังหวัดก็ตาม ก็จะมีมอบหมายรัฐมนตรีท่านหนึ่งรักษาการแทน และคราวต่อไปก็เป็นอีกท่านหนึ่งหมุนเวียนสลับกันอยู่เช่นนี้ เพราะฉะนั้นก็ยืนยันได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างรัฐมนตรีว่าการ ๆ และรัฐมนตรีช่วยว่าการ ๆ หรือแม้แต่ช่วยว่าการ ทั้งสองก็มีได้สร้างความน้อยเนื้อต่ำใจให้เกิดแก่ท่านทั้งสองแต่ประการใด ปัญหาของกระทรวงพาณิชย์ในปัจจุบันเฉพาะหน้านี้มีอยู่มากมาย ทุกอย่างมีเวลาตัดสินใจที่จำกัด ถ้าหากมามีการแตกแยกกันอยู่ งานคงไม่เดิน และผลงานก็คงไม่เกิดขึ้น อย่างที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานให้ทราบเมื่อตอนต้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะขอชี้แจงเพียงเท่านี้ในหลักการ และขอกราบเรียนว่ากระผมและรัฐมนตรีช่วย ๆ ทั้ง ๒ ท่าน ได้พยายามทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงานของกระทรวงอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ผลงานที่ผ่านมาในช่วง ๕ เดือน จะดีเลวอย่างไรนี้ผู้ที่ตอบได้ก็คือผู้ประกอบการค้าทุกท่านที่มาติดต่อกับกระทรวง และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่เป็นผู้ตัดสินใจด้วยความเป็นธรรมดาที่จะลงใน ๒ วันข้างหน้า กระผมและท่านรัฐมนตรีช่วย ๆ ทั้งสองขอยอมรับว่าเป็นความถูกต้องทุกประการ และขอขอบคุณในคำอภิปรายของท่าน สมาชิกทั้งหลายที่มีความห่วงใยและให้คำแนะนำต่องานของกระทรวงพาณิชย์ตลอดจนท่านสมาชิกผู้ให้กำลังใจแก่กระทรวงพาณิชย์ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานรัฐสภาได้ลงจากบัลลังก์ไป นายบุญแท้ง ทองสวัสดิ์ รองประธานรัฐสภาจึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : เชิญครับ

พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอกราบเรียนให้ท่านทราบว่า ตามที่หัวหน้าพรรคชาติประชาธิปไตยได้ถามถึงเรื่องอุตสาหกรรมหลักต่าง ๆ นั้น ผมใคร่จะขอกราบเรียนให้ท่านประธานและหัวหน้าพรรคได้ทราบดังต่อไปนี้ คือ หลังจากที่เราได้วางท่อแก๊สขึ้นมาที่จังหวัดระยองบริเวณมาตาพูดแล้วเราจะดำเนินการสร้างโรงงานแยกแก๊ส สำหรับขั้นตอนในการสร้างโรงงานแยกแก๊สเป็นไปดังต่อไปนี้ครับ ผมจะกราบเรียนสั้น ๆ นะครับ คือวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน เราได้ประกาศชื่อบริษัทก่อสร้างไปแล้ว วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ เราได้บริษัทที่ปรึกษาจัดทำเอกสารประมูลแล้วเสร็จ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๔ ขายเอกสารการประมูลครับ จะเปิดซองประกวดราคาในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๒๕ จะคัดเลือกหาบริษัทก่อสร้างแล้วเสร็จ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๕ บริษัทเริ่มงานก่อสร้าง ๒ สิงหาคม งานก่อสร้างแล้วเสร็จ ๒ สิงหาคม ๒๕๒๗ เริ่มต้น ๒๕๒๕ นะครับใช้เวลาประมาณ ๒ ปี ทดสอบการเดินเครื่องแล้วเสร็จ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๒๗ โรงงานเริ่มผลิตก๊าซ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๒๗ เก็บเงินได้ครับ ต่อไปมีโรงงานโซดาแอซ โรงงานโซดาแอซนั้นเป็นโรงงานของอาเซียนโปรเจกต์ (ASEAN project) นะครับ เพราะฉะนั้นจะต้องรออีก ๔ ชาติ คือ อินโดนีเซีย มาเลเซีย สิงคโปร์ และฟิลิปปินส์ ให้ลงนาม แต่ในขณะนี้เราได้ลงนามย่อไปแล้วเมื่อเดือนมกราคม ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนในการที่จะจัดตั้งบริษัทขึ้น การที่ทำไม่ได้เร็วไปกว่านี้ซึ่งผมก็ใจร้อนเหมือนกันนะครับ อยากจะรีบทำให้เสร็จโดยเร็วที่สุดที่จะเร็วได้ เพราะว่า ขพพช. นายกรัฐมนตรีท่านก็ถามอยู่ตลอดเวลา แต่ว่าการจะลงนามหรือตกลงอะไรที่ก็ต้องบินไปประชุมกันนะครับให้ ๕ ชาติพร้อมกัน ต้องรัฐมนตรีอุตสาหกรรมทั้ง ๕ ชาติพร้อมกันถึงจะได้ดำเนินการไปได้ เพราะฉะนั้นก็ชักช้า แต่ก็พยายามจะให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ นอกจากนั้นแล้วก็โรงงานปุ๋ยก็กำลังดำเนินการต่อรองเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยให้มากที่สุดที่จะมากที่สุด คือต้องการให้ปุ๋ยราคาถูกสำหรับเกษตรกร ต่อไปโรง

งานแอเซททิลีน (Acetylene) ซึ่งหลังจากมีโรงแยกแก๊สแล้ว เนื่องจากแก๊สในอ่าวไทยมี อีเทน (Ethane) มีเทน (Methane) โพรเพน (Propane) บิวเทน (Butene) อยู่มาก เพราะ ฉะนั้นเราต้องมีโรงแยกแก๊สแล้วจะได้เอาอีเทนมาทำ เอททิลีน (Ethylene) ต่อไปซึ่งเป็น อุตสาหกรรมหลักของทางเปโตร เคมีคอล (Petro chemical) เช่นเดียวกัน

สำหรับท่านหัวหน้าพรรคจากภาคอีสานนะครับ ท่านถามถึงเรื่องยูนิเจนแก๊สที่ ได้ส่งแก๊สให้เรามีความชื้นอยู่นั้น ผมขอเรียนให้ทราบว่า สำหรับในสัญญาที่ทำมีข้อตกลง กันว่าถ้าแก๊สมีความชื้น ๗ ปอนด์ต่อ ๑ ล้านคิวบิกฟุตละก็เราไม่รับนะครับ แต่ปรากฏว่า เท่าที่ได้ปฏิบัติมาจนเดี๋ยวนี้ปรากฏว่าไม่มี ความชื้นสูงถึงขนาดนั้นเลย สำหรับที่ว่ามีฝุ่น ละอองมีบ้างครับ เพราะว่าท่อเป็นท่อใหม่มีความยาวในใต้ทะเลนี้ ๕๑๗ กิโลเมตร นับว่า เป็นท่อใต้น้ำที่ยาวที่สุดในโลก สำหรับบนบกยาวประมาณ ๑๗๐ กิโลเมตร เพราะฉะนั้น รวมทั้งสิ้นแล้วประมาณ ๕๘๗ กิโลเมตร ก็เรียกว่าสิ่งพิเศษออกมา ก็ต้องมีเป็นธรรมดา เหมือนกับเราล้างล้างถังปั่นครับ ก็ต้องมีสนิมอยู่บ้างในระยะใหม่ ๆ

ต่อไปสำหรับเรื่องตามที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยพูดถึงว่าเอา แอล เอ็น จี (LNG) หรือลิกวิไฟด์ เนเจอร์ลัล แก๊ส (Liquefied natural gas) คือทำแก๊สธรรมชาติให้ เหลวขึ้น ถึงแม้ว่าท่านหัวหน้าพรรคจะอยู่คนละพรรคกับผม แต่ว่าใจก็ตรงกันนะครับ เราอยากส่งออกโดยเร็วที่สุด ในขณะที่เราเร่งรีบทำอย่างโดยเร็วที่สุด เพื่อจะหาพิสูจน์ วิเสิร์ฟ (Proven reserve) ให้ได้ เมื่อมีตัวเลขของเท็กซัส แปซิฟิก คือหลุมของเท็กซัส แปซิฟิก (Texas Pacific) นี้จะไปทางใต้ยูนิเจน ออยล์ ประมาณ ๑๗๐ กิโลเมตร เวลา นี้เราได้เจาะไป ๒-๓ หลุม ก็ทราบพิสูจน์ วิเสิร์ฟประมาณ ๗.๒ ล้านล้านคิวบิกฟุต ก็ สามารถที่จะแบ่งใช้ในประเทศไทยได้ในระยะ ๒๐-๓๐ ปี หรือ ๔๐ ปี ที่เหลือก็ควรจะ เอ็กซ์พอร์ตออกไป เพราะว่าเอ็กซ์พอร์ต แอล เอ็น จี นี้เราได้พยายามทำอย่างรีบด่วน นะครับ เพราะว่าตลาดมันกำลังจะปิดอยู่ ตลาดที่สำคัญก็มี ๓ แห่งด้วยกัน คือ ๑. ประเทศ ญี่ปุ่น ๒. ประเทศเกาหลีใต้ ๓. ประเทศไต้หวัน เพราะฉะนั้นเราก็รีบไม่ได้ซักซำอะไร เลย รีบทำโดยด่วนที่สุดนะครับ

ต่อไปก็มีอีกเรื่องหนึ่งที่กระผมอยากจะกราบเรียนถึงที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยพูดถึงว่าไปตั้งโรงงานตะกั่ว กระผมขอเรียนให้ท่านทราบดังต่อไปนี้ นะครับ คือว่า สำหรับโรงงานตะกั่วนี้ บริษัทอีสท์เอเชียติกส์ ฯ (East Asiatics) บริษัทเบอร์โกโซ (Bergfoe Metal Limited) ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นบริษัทที่เชื่อถือได้ และระมัดระวังเรื่องพอลลูชัน (Pollution) เป็นอย่างยิ่ง เรื่องนี้เราได้กวดขันอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะมีเจ้าหน้าที่ของกรมโรงงานได้วางมาตรการไว้ถึง ๗ ประการด้วยกัน กระผมจะขอเรียนชี้แจงย่อ ๆ นะครับว่าจะทำอะไรกับโรงงานนี้บ้างนี้นะครับ ๑. ควบคุมอากาศเสียและฝุ่น ๒. ต้องรายงานการวิเคราะห์คุณภาพอากาศเป็นรายเดือน ๓. ต้องรายงานผลการวิเคราะห์ปริมาณสารตะกั่วในรัศมี ๒ กิโลเมตรทุกปี ๔. หากระบบกำจัดของเสียขัดข้องต้องหยุดงานทันที ๕. ต้องรายงานการตรวจสอบสุขภาพของคนงานทุก ๖ เดือน ๖. ต้องรายงานเปลือกหม้อแบตเตอรี่ที่จะนำไปทิ้งและสถานที่เพื่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมเห็นชอบก่อน ๗. ห้ามระบายน้ำทิ้งออกจากโรงงานครับ ต้องอยู่ในโรงงานทั้งสิ้น ตามพอลลูชัน ทรีตเมนต์ (Pollution treatment)

สำหรับอีกเรื่องโรงอาหารสัตว์นะครับ โรงอาหารสัตว์ ก็คือว่าไซโล เจ้าของไซโลเขาขอตั้งโรงงานอาหารสัตว์ขึ้น เพราะฉะนั้นไซโลเมื่อตั้งอยู่ที่ตรงนั้นแล้วจะไปย้ายเขาก็ลำบาก แล้วก็มีไซโลอีก ๕ ไซโลด้วยกันอยู่บริเวณนั้น เพราะว่าบริเวณท่าเรือนั้นเป็นสถานที่สำหรับขนส่งที่จะลงมาแม่น้ำเจ้าพระยาไปท่าเรือนะครับ เพราะฉะนั้นตามที่เขาขอสร้าง เราก็ได้กำหนดไว้ว่าต้องป้องกันเรื่องฝุ่นละออง และนอกจากนั้นแล้วสำหรับปลาป่นซึ่งมีกลิ่นรุนแรงนั้น เราได้บังคับไม่ให้อยู่ในบริเวณที่มีชุมชนครับ ผมมีเรื่องที่กราบเรียนให้ท่านทราบแต่เพียงแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

พลเรือเอก อมร ศิริกายะ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอชี้แจงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงคมนาคมที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านผู้มีเกียรติได้กล่าวถึงดังต่อไปนี้ กระทรวงคมนาคมเป็นกระทรวงค่อนข้างจะใหญ่ประกอบด้วยหน่วยงานขึ้นตรงถึง ๒๒ หน่วย ทั้งส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ มีกำลังคนถึงแสนคนเศษ มีงบประมาณ ทั้งงบประมาณแผ่นดิน และงบประมาณเงินกู้ค่อนข้างจะสูง เพราะ

ฉะนั้นกิจการที่กว้างขวางเช่นนี้ก็ย่อมมีข้อบกพร่องอยู่บ้างเป็นธรรมดา ซึ่งกระผมและรัฐมนตรีช่วย ๆ ก็ได้พยายามแก้ไขอยู่ตลอดมา สำหรับวันนี้ก็ขอขอบพระคุณหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านที่ได้กรุณาหยิบยกข้อบกพร่อง และบางท่านก็ได้กรุณาแนะนำวิธีแก้ไขให้พร้อมกันมาด้วย ซึ่งทางกระทรวงก็ยินดีที่จะรับไปพิจารณาต่อไป

สำหรับกรณีแรกที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านกล่าวถึงคือ กรณีที่กล่าวว่ากระทรวงคมนาคมมีความล่าช้า และขาดประสิทธิภาพในการดำเนินนโยบายด้านคมนาคมที่สำคัญ ๆ เช่นท่าเรือน้ำลึก ท่าอากาศยาน ฯ และองค์การโทรศัพท์ ฯ เช่นนี้เป็นต้น กระผมขอกราบเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ สำหรับท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านท่านแรกคือ ท่านอดีตนายก ฯ เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ กระผมก็เคยอยู่กับท่านมา ๓ รัฐบาล เกรียงศักดิ์ ๑ ๒ ๓ ท่านเป็นเจ้าของอาสาอยู่ กระผมก็เป็นลูกวัดมา ๓ พรรษา ที่ท่านกล่าวว่าท่านให้โครงการไว้ ๑๗ โครงการ กระผมก็รักษาสีไว้ทั้ง ๑๗ ข้อ ก็รักษาไว้ทุกข้อ ก็มีละเมิดคิดอยู่ข้อเดียว คือการพัฒนาท่าอากาศยานอุตะเภาก็เป็นท่าอากาศยานสากล ซึ่งกระผมต้องเปลี่ยนแปลงไปก็ละเมิดคิดเพียงข้อเดียว เรื่องแรกซึ่งกระผมอยากจะกล่าวถึงคือ เรื่องท่าเรือน้ำลึก ท่าเรือน้ำลึกนี้กระผมเองก็เป็นทหารเรืออยากเห็นความเจริญของทะเลและชายฝั่งทะเล เช่นในเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ รัฐบาลท่านเกรียงศักดิ์ได้ขอใช้ท่าเรือสตึกหีบ กระผมซึ่งอยู่กองทัพอากาศขณะนั้นก็ยินดีมอบให้ด้วยความยินดี อย่างไรก็ตาม โครงการสำคัญ ๆ ของรัฐบาลตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น มีอยู่เป็นจำนวนมาก การจะเริ่มดำเนินการแต่ละโครงการจะอยู่ก่อนอยู่หลังเพียงใดนั้น ก็ย่อมเป็นไปตามลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วนทางเศรษฐกิจเป็นสำคัญ แม้แต่โครงการบางโครงการ ซึ่งกำหนดไปแล้วบางครั้งก็ต้องเร่งให้เร็วขึ้น บางครั้งก็ต้องชะลอให้ช้าออกไป ทั้งนี้แล้วแต่สถานการณ์ที่เปลี่ยนไป สำหรับท่าเรือน้ำลึกนั้น นโยบายรัฐบาลมีท่าเรือน้ำลึกนอกแม่น้ำเจ้าพระยา เริ่มมีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ก็โดยเห็นว่าท่าเรือกรุงเทพนั้นมีขีดจำกัดทั้งความแคบของแม่น้ำ ความลึกของแม่น้ำ ก็ได้เริ่มพิจารณาเรื่อยมา แต่เริ่มเป็นขั้นเป็นอันในปี ๒๕๑๖ ซึ่งรัฐบาลได้เปรียบเทียบการสร้างท่าเรือแห่งใหม่ที่สถึกหีบกับแหลมฉบัง คือพัฒนาสถึกหีบกับสร้างแหลมฉบังก็ลงมติเห็นชอบว่า ควรจะให้สร้างท่าเรือแห่งใหม่ที่แหลมฉบัง

นั้นเป็นปี พ.ศ. ๒๕๑๖ แต่หลังจากปี ๒๕๑๖ เป็นต้นมา ปัญหาทางเศรษฐกิจก็ทำให้เกิดความขาดแคลนในการลงทุนเป็นอย่างมาก โครงการสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งใหม่ที่แหลมฉบังก็ชะลอเรื่อยมา จนกระทั่งวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๒๑ รัฐบาลท่านเกรียงศักดิ์ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้ปรับท่าเรือสัตหีบเป็นท่าเรือพาณิชย์สมบูรณ์แบบ และขณะเดียวกันให้วางแผนดำเนินการให้แหลมฉบังเป็นท่าเรือพาณิชย์ที่สมบูรณ์แบบต่อไปด้วย อันนี้กระทรวงคมนาคมก็ได้ดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท่าเรือพาณิชย์ที่สัตหีบเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๒๒ แล้วก็เริ่มใช้ท่าเรือพาณิชย์ที่สัตหีบ เพื่อการพาณิชย์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แล้วก็ได้เริ่มพัฒนาท่าเรือสัตหีบพร้อม ๆ กันไปด้วย อย่างไรก็ตามกระผมเข้าใจว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงทราบแล้ว การนำก๊าซธรรมชาติมาใช้ก็ในเดือนมิถุนายน ๒๕๒๓ ก็ได้มีการพิจารณาสร้างโรงงานผลิตโซดาแอสซันที่แหลมฉบัง เมื่อมีโรงงานผลิตโซดาแอสซันที่แหลมฉบัง ก็จะต้องมีท่าเรือพาณิชย์ที่แหลมฉบัง เพื่อในการส่งเข้าส่งออก อย่างไรก็ตามก็เกิดปัญหาถกเถียงกันหาการคัดค้านจากหลายด้านด้วยกัน เพราะฉะนั้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐบาลคือคณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้พิจารณาความเหมาะสมของที่ตั้งโรงงานโซดาแอสซัน โรงงานเหล็กกล้า และโรงงานปุ๋ยเคมี หลังจากการพิจารณาแล้ว คณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติเป็นที่แน่นอนเมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๒๔ ว่า

๑. ให้อุตสาหกรรมหลักตั้งอยู่ในบริเวณพื้นที่หนองแฟบมาบตาพุด และในบริเวณใกล้เคียง

๒. ให้พัฒนาท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ โดยการขยายปรับปรุงไปในเขตที่กำหนดไว้ตามราชกิจจานุเบกษาทันที เพื่อเป็นท่าเรือน้ำลึกสำหรับบริการสินค้ากองเป็นหลัก และสามารถบริการสินค้าคอนเทนเนอร์ได้ในระยะแรก และ

๓. ให้พัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง เป็นท่าเรือน้ำลึกสำหรับบริการสินค้าทั่วไป ซึ่งรวมทั้งสินค้าคอนเทนเนอร์ได้ ในระยะต่อไปโดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาท่าเรือพาณิชย์ มติดังกล่าวนี้ก็เป็นแผนหลักหรือโครงการหลัก ซึ่งกระทรวงคมนาคมจะต้องรับผิดชอบดำเนินการต่อไป อย่างไรก็ตามการสร้างท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบังก็จะมีการเปลี่ยนแปลงไป โดย เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๕ คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจได้พิจารณาเห็นว่า ควรเร่ง

๔๖๐

รัดพัฒนาท่าเรือน้ำลึกสัตหีบในระยะแรก เพื่อรับอุตสาหกรรมหลักบริเวณมาบตาพุด ส่วนการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง สำหรับสินค้าทั่วไปนั้นควรเร่งรัดให้เร็วกว่าเดิมที่กำหนดไว้ อย่างที่คณะกรรมการเรียนไปเมื่อตอนต้น จึงได้มีมติดังนี้

๑. เร่งรัดการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง สำหรับบริการสินค้าทั่วไป สินค้าคอนเทนเนอร์ สินค้าเกษตรกรรมบางประเภท และสินค้าอุตสาหกรรมขนาดเบา ที่ไม่มีปัญหาต่อสภาวะแวดล้อม เพื่อให้สามารถเริ่มใช้งานได้ระยะหนึ่ง ระหว่างปี ๒๕๓๐ ถึง ๒๕๓๓ ข้อนี้ก็หมายความว่าท่าเรือแหลมฉบังจะต้องเกิดขึ้นภายในปี ๒๕๓๐ และไม่ช้ากว่าปี ๒๕๓๓

๒. เร่งรัดพัฒนาปรับปรุงท่าเรือน้ำลึกสัตหีบ ระยะที่ ๑ เพื่อให้ทันกับความต้องการของอุตสาหกรรมหลัก บริเวณสัตหีบ ระยอง เช่น อุตสาหกรรมปุ๋ยเคมี โซดา แอช เปโตรเคมี และการส่งออกของหินเกลือโปแตช อันนี้ก็เป็นการพัฒนาเพิ่มเติมท่าเรือสัตหีบ และมีเพิ่มเติมเป็น

๓. ให้เริ่มสำรวจและศึกษาความเป็นไปได้ ของการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกบริเวณมาบตาพุดอ่าวระยอง เพื่อให้เป็นท่าเรือสำหรับแหล่งอุตสาหกรรมหลัก บริเวณสัตหีบ ระยอง ในระยะยาว อันนี้ก็เป็นที่มาของมติครั้งสุดท้ายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งกระทรวงคมนาคมจะต้องรีบไปดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการเรียนสรุปเรื่องของท่าเรือน้ำลึกไว้ดังต่อไปนี้

ท่าเรือแหลมฉบังขณะนี้กำลังพิจารณาเลือกบริษัทวิศวกรที่ปรึกษา แล้วคาดว่าจะหลังจาก ล็อกได้แล้วก็จะสามารถเปิดใช้งานได้ให้เรือลำแรกเข้าเทียบท่าได้ ภายในระยะเวลา ๕๐ เดือน และจะเสร็จสมบูรณ์เต็มที่ใช้ได้เต็มที่ภายในระยะเวลา ๗๐ เดือน ส่วนท่าเรือสัตหีบปัจจุบันใช้บริการได้อยู่แล้วค่อนข้างจะสูง จะต้องปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ปัจจุบันนี้ให้ใช้ได้สมบูรณ์เต็มที่ มีเครื่องมือเครื่องใช้ประกอบครบถ้วนทุกประการ ภายใน ๔ ปี ส่วนการพัฒนาสร้างท่าเรือใหม่เพิ่มเติมที่บริเวณสัตหีบ คือท่าเทียบเรือนี้ให้พิจารณาสร้างให้เสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ภายใน ๗ ปี ส่วนบริเวณระยองที่มาบตาพุดนั้นก็ขอให้รัฐบาลญี่ปุ่นได้ส่งผู้เชี่ยวชาญมาทำการสำรวจความเป็นไปได้ของการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกที่

ระยงว่าจะมีอุปสรรคเกี่ยวกับพื้นที่องค์ทะเล กระแสน้ำ ลมพายุ มรสุม อย่างไรก็ตาม ก็สรุปได้ว่าการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกนี้คงจะมี ๒ แห่งเป็นสำคัญ คือสำหรับอุตสาหกรรมหลัก ซึ่งจะอยู่ที่สัตหีบหรือระยอง สำหรับสินค้าทั่วไปและคอนเทนเนอร์ สินค้าเกษตรกรรม บางประเภท สินค้าอุตสาหกรรมเบา ก็จะอยู่ที่แหลมฉบัง การวางแผนพัฒนาที่ได้วางไว้แล้วนี้ ก็อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้กล่าวเอาไว้แล้วว่า สามารถจะทำการสร้างได้เร่งด่วนในลักษณะทีร์นคีย์ ซึ่งใช้เวลาเพียง ๑๘ เดือน อันนี้ก็จริง ถ้าแผนพัฒนาวางไว้ว่าต้องการให้สร้างท่าเรือที่แหลมฉบังภายใน ๒ ปี หรือ ๑๘ เดือน เช่นนี้เราก็จะใช้การก่อสร้างแบบลักษณะทีร์นคีย์ได้ แต่ถ้าแผนพัฒนาวางไว้ให้มีระยะเวลาพอสมควร กระทรวงคมนาคมก็จะพิจารณาตามกรรมวิธีปกติ คือมีการประกวดราคาออกแบบตามปกติ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนว่าท่าเรือที่แหลมฉบังนี้ความเร่งด่วนก็เร่งขึ้นมาจะครบ ซึ่งแตกต่างไปจากแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๕ ซึ่งแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๕ นั้นกล่าวไว้เพียงว่า พัฒนาท่าเรือสัตหีบและสร้างท่าเรือน้ำลึกที่สงขลาและภูเก็ต แต่อย่างไรก็ตามจะต้องสร้างท่าเรือแหลมฉบังให้เสร็จภายในปี ๓๕๓๐ ถึง ๒๕๓๓ ส่วนเกี่ยวกับเรื่องสนามบินหนองงูเห่า กระผมขอเรียนดังต่อไปนี้

ความเป็นมาเดิมกันนโยบายที่สร้างสนามบินพาณิชย์สากลแห่งใหม่นี้ ก็เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๐๓ แล้วที่ท่านทั้งหลายคงจะจำได้ว่าบริษัทนอร์ทออร์พได้เคยกระทำลักษณะทีร์นคีย์ให้อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้กล่าวไว้แล้วว่า ราคาเพียง ๖ พันกว่าล้านบาท อย่างไรก็ตามกรณีที่เกิดความวุ่นวายขึ้นในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ โครงการนี้ก็ถูกโจมตีจากหลายฝ่าย รัฐบาลก็ได้บอกเลิกสัญญาไปแล้วโครงการสร้างสนามบินที่หนองงูเห่าก็เงียบซงักไประยะหนึ่ง จกกระท้งเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๑ คณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติ

๑. อนุมัติหลักการให้ปรับปรุงท่าอากาศยานดอนเมืองให้ใช้ต่อไปได้อีก ๑๐ ปี โดยสร้างทางวิ่งใหม่ขึ้นอีกทางหนึ่ง
๒. ให้ขยายถนนวิภาวดีรังสิตและถนนพหลโยธิน ๒ ข้างท่าอากาศยานให้เสร็จ
๓. ให้ศึกษาเกี่ยวกับท่าอากาศยานพาณิชย์สากลเพิ่มเติมต่อไป

อันนี้ก็เป็นที่มาของปี ๒๕๒๑-๒๕๒๑ นี้ก็เป็นหลักการว่า ตอนเมืองนี้จะต้องปรับปรุงขยายโดยกองทัพอากาศ เคลื่อนย้ายกองบัญชาการไปฝั่งตะวันออก และก็มีมอบทั้งพื้นที่ฝั่งตะวันตกทั้งหมด ให้เป็นท่าอากาศยานดอนเมือง อย่างไรก็ตามต่อมาเมื่อ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๒ คณะรัฐมนตรีก็มีมติเกี่ยวกับสนามบินเปลี่ยนแปลงไปบ้าง คือคณะรัฐมนตรีมีมติให้กระทรวงคมนาคมริบจัดทำโครงการปรับปรุงสนามบินที่อุตะเถา — สัตหีบ ให้เป็นสนามบินพาณิชย์สากลเสนอคณะรัฐมนตรีโดยด่วน เพราะเห็นว่าการลงทุนจะต่ำ แล้วก็สอดคล้องกับการพัฒนาท่าเรือพาณิชย์ที่สัตหีบ อันนั้นเป็นเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๒๒ จนกระทั่งมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๒๓ ก็ได้มีมติใหม่ให้พิจารณาเกี่ยวกับสนามบินพาณิชย์สากล แห่งที่ ๒ การพิจารณานี้กระทรวงคมนาคมโดยกรมการบินพาณิชย์ก็เห็นว่าสนามบินที่อุตะเถานั้นการที่จะบริการกรุงเทพ ฯ ในอนาคตนั้นคงจะมีปัญหา เพราะอยู่ห่างจากกรุงเทพ ฯ ถึง ๑๕๐ กิโลเมตรเศษ จึงควรให้สนามบินที่อุตะเถาใช้เป็นสนามบินสำรองในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น อันนี้ก็เป็นที่ที่กรมเปลี่ยนแปลงไปจากที่ท่านนายก ฯ เกรียงศักดิ์ได้วางไว้ คือการไม่ใช้สนามบินที่อุตะเถาเป็นสนามบินสากล แห่งที่ ๒ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๒๓ รับหลักการให้สร้างสนามบินสากล แห่งที่ ๒ ที่หนองงูเห่า ส่วนการลงทุนสร้าง ให้กระทรวงคมนาคมรับไปดำเนินการพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป อันนี้ขณะนี้กระทรวงคมนาคมก็กำลังดำเนินการอยู่ ๒ ประการ คือ ๑. การพัฒนาท่าอากาศยานดอนเมืองให้รับใช้ประเทศไปได้ไปอีก ๑๐ ปี และคิดว่าอาจจะได้ถึง ๑๕ ปีเป็นอย่างต่ำครับ ส่วนการพัฒนาสร้างสนามบินแห่งใหม่ที่หนองงูเห่านี้ ก็กำลังจัดทำแผนแม่บท ศึกษา และปรับปรุงสภาพดินอย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้กล่าวแล้วว่าเป็นดินที่อ่อน การลงทุนค่อนข้างจะสูง เพราะฉะนั้นก็ต้องพิจารณาทางวิศวกรรมว่า การปรับปรุงสภาพดินนี้จะทำได้อย่างไร ขณะนี้กระทรวงกำลังเลือกบริษัทวิศวกรที่ปรึกษาที่ดำเนินการสำรวจเหล่านี้อยู่ ส่วนขั้นต่อไปการออกแบบละเอียด ทางวิศวกรรมสำหรับการก่อสร้างสนามบินที่หนองงูเห่านี้ ท่าอากาศยานสากลที่ดอนเมืองกำลังปรับปรุงและขยายให้สมบูรณ์ และจะใช้งานต่อไปได้อีกไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี สนามบินอุตะเถากำลังปรับปรุงให้เป็นสนามบินสำรอง สนามบินหนอง

งูเห่าจะเกิดขึ้นเมื่อสนามบินดอนเมืองอิมตัวแล้ว ฉะนั้นแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๕ จึงได้กล่าวไว้ว่า ให้พัฒนาท่าอากาศยานดอนเมืองให้เสร็จ และเตรียมสร้างท่าอากาศยานระหว่างประเทศสำหรับกรุงเทพ ฯ แห่งที่ ๒ ขึ้น

ต่อไปกระผมใคร่ขอเรียนเรื่องการดำเนินการขององค์การโทรศัพท์ ฯ ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรราษฎร์ท่านได้กล่าวไว้ว่า ไม่สามารถที่จะบริการโทรศัพท์สนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง อันนี้ก็ขอกราบเรียนว่า โครงการสุดท้ายซึ่งองค์การโทรศัพท์ ฯ ได้ดำเนินการสำเร็จลุล่วงไปแล้ว คือโครงการพัฒนาโทรศัพท์ ปี ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๒๓ ซึ่งบริการโทรศัพท์ท้องถิ่นพระนครหลวงและภูมิภาคมีเลขหมายเพิ่มขึ้นประมาณ ๔ แสนเลขหมายเศษ แล้วก็บริการโทรศัพท์วงจรทางไกลจากสองพันห้าร้อยวงจรเศษ เป็นหนึ่งหมื่นวงจรเศษ และปัจจุบันนี้กำลังมีโครงการอีก ๑ โครงการ คือ โครงการพัฒนา พ.ศ. ๒๕๒๐ ถึง ๒๕๒๗ ซึ่งจะเพิ่มบริการโทรศัพท์ท้องถิ่นทั่วประเทศ จาก ๔ แสนเลขหมายเป็นประมาณ ๗ แสน ๔ หมื่นเลขหมาย แล้วก็บริษัทบริการโทรศัพท์วงจรทางไกลก็จากหนึ่งหมื่นเลขหมายเศษเป็นสองหมื่นเก้าพันวงจรเศษ แล้วในขณะเดียวกันก็จะจัดตั้งโทรศัพท์ทางไกลชนบทตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทน ฯ ผู้มีเกียรติหลายท่านได้ขอให้ไปดำเนินการติดตั้งตามอำเภอ นั้น ก็จะติดตั้งให้ ๔๒๒ แห่ง และจะให้ครบทุกอำเภอ นอกจากนั้นในขณะนี้ทางกระทรวงคมนาคมก็ยังได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ให้ดำเนินโครงการเสริมปี ๒๕๒๐ ถึง ๒๕๒๗ เพื่อเพิ่มโทรศัพท์ท้องถิ่นทั่วประเทศอีกประมาณ ๑ แสน ๓ หมื่นเลขหมาย จากการขยายโครงการอย่างเร่งด่วนนี้จะเห็นว่าค่าลงทุนจากโครงการ ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๒๓ โครงการ ๒๕๒๐ ถึง ๒๕๒๗ โครงการเสริมปี ๒๕๒๐ ถึง ๒๕๒๗ องค์การโทรศัพท์ ฯ ต้องใช้เงินลงทุนทั้งสิ้นประมาณ ๒ หมื่น ๕ พันล้านบาทเศษในช่วงระยะเวลา ๑๒ ปีนี้ซึ่งนับว่าเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างจะสูงมาก อย่างไรก็ตามรัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนากิจการคมนาคมซึ่งรวมทั้งระบบการสื่อสารโทรคมนาคมเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกิจการโทรศัพท์ของประเทศนี้เราจะเห็นได้ว่า ได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในอัตราเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ ๑๕ ต่อปี เพื่อจะให้ทันกับความต้องการของการใช้บริการซึ่งขณะนี้กำลังรออยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้มีโอกาสใช้บริการโทรศัพท์

ได้ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจในส่วนรวมเป็นการสนับสนุนการลงทุนในสาขาอื่น ๆ แล้วก็ลดการใช้ยวดยานพาหนะในการติดต่อไปมาหาสู่กันด้วย และสามารถใช้โทรศัพท์ติดต่อกันเองได้ แต่ทำไมองค์การโทรศัพท์ฯ ถึงไม่สามารถที่จะขยายโทรศัพท์ให้ทันกับความต้องการของประชาชนได้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนดังต่อไปนี้

ในการขยายกิจการใด ๆ ก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่ต้องคำนึงถึงก็มีอยู่ ๓ ประการ คือ ๑. องค์บุคคล ๒. การบริหาร และ ๓. การลงทุน เกี่ยวกับองค์บุคคลนั้นจะเห็นว่าการโทรศัพท์นี้ การเพิ่มกิจการก็ย่อมหมายถึงการเพิ่มเจ้าพนักงาน แล้วนอกจากนี้ระบบโทรศัพท์ปัจจุบันนี้เป็นระบบใหม่ ๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงระบบอยู่ตลอดเวลา เป็นการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีซึ่งค่อนข้างจะสูงมาก พนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่จะต้องมีความรู้พื้นฐานทางช่างสูง มีความชำนาญในการติดตั้ง มีความชำนาญในการบำรุงรักษา มีความชำนาญในการซ่อมทำ ที่เราขยายมาขณะนี้ท่านทั้งหลายก็ทราบแล้ว ที่องค์การโดนตำหนิอยู่ตลอดเวลา บริการห่วย บริการใช้ไม่ได้ เสียแล้วก็ซ่อมซ้ำอะไรเช่นนั้น อันนี้ก็เพราะว่าความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีนี้ก้าวหน้าเร็วไปกว่าที่คนของเราจะพัฒนาจำนวนให้ทันที่จะแก้ไขปัญหาทางเทคโนโลยีนี้ได้ การที่จะรักษาให้ได้นี้ก็จะต้องมีพนักงานที่ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ การขยายกิจการก็จึงต้องสอดคล้องกับขีดความสามารถขององค์บุคคลด้วย กระผมขออนุญาตกราบเรียนออกนอกหน่วยหนึ่งว่า ในฐานะที่กระผมเป็นทหาร สมมติว่าจะบอกกองทัพบกให้เพิ่มกองพล ๑๐ กองพลภายใน ๑ ปีเช่นนี้ก็ไม่สามารถที่จะทำได้ เพราะจะต้องใช้เงินจำนวนมาก จะต้องหาผู้บัญชาการกองพล จะต้องหาผู้การกรม ต้องหาผู้กองพัน ต้องผู้กองร้อย ยังต้องหาผู้หมวด ต้องหาผู้หมู่ เช่นนี้เป็นต้น ขยายขยายองค์การโทรศัพท์ฯ ก็เหมือนกัน เราจะต้องขยายให้ทันกับความขยายตัวทางองค์บุคคลด้วย เกี่ยวกับการบริการก็เช่นเดียวกันงานที่ขยายมากขึ้นเท่าใดการบริหารก็ยังมีปัญหาติดตามมากขึ้นเท่านั้น การดำเนินการขององค์การโทรศัพท์ฯ ขณะนี้ก็กำลังพยายามปรับปรุงการบริหารทั้งการจัดหน่วย ทั้งระบบบริหารให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของทางระบบสมัยใหม่อยู่ตลอดเวลา มิฉะนั้นความที่เกิผลเสียในด้านธุรกิจก็จะติดตามมาภายหลัง แล้วก็แก้ไขได้ยาก และประการที่ ๓ ก็คือเกี่ยวกับการลงทุน การขยาย

กิจการโทรศัพท์ที่เราใช้เงินกู้จากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ พันธบัตรที่ขายให้ผู้ซื้อติดตั้งนั้นคิดเปอร์เซ็นต์แล้วส่วนน้อยมาก การกู้เงินจากต่างประเทศนี้ผู้ให้กู้เขาก็จะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนว่าจะนำเงินเขามาลงทุนมีผลตอบแทนคุ้มค่าหรือไม่ เพราะเงินกู้มีจำนวนสูงมาก เจ้าของเงินกู้เขาจะดูอย่างรอบคอบบางครั้งเขาก็กักเงินกู้ไว้ไม่ให้ ในเมื่อเราขายกิจการไม่ทันกับแผนที่เขาคิดว่าเราควรจะทำได้ เพราะฉะนั้นการที่องค์การโทรศัพท์ฯ จะขยายกิจการอย่างเร่งรัดพรวดพราดนั้นที่จะหาแหล่งเงินกู้ให้ครบถ้วน การลงทุนนั้นย่อมทำได้ยาก เพราะว่าการกู้เงินจากต่างประเทศจะต้องพิจารณาจากหลายกระทรวงหลายหน่วย เช่น สภาพัฒนาฯ ก็ต้องคิดด้วย จะกู้เงินกำลังขององค์การก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นปัจจัยทั้ง ๓ ที่คณะกรรมการเรียนมาแล้ว คือ บุคคล การบริหาร การลงทุน นี่ก็เป็นปัจจัยสำคัญ ๓ ประการ ที่จำกัดการขยายองค์การโทรศัพท์ฯ ให้รวดเร็วตามที่เราต้องการ แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการเรียนว่า อัตราส่วนของการเพิ่มกิจการขององค์การโทรศัพท์ฯ นั้นนับว่าดีมากขึ้นทุกขณะ คณะกรรมการขอท้วงอย่างว่าโครงการปี ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๒๓ ระยะเวลา ๙ ปี เราเพิ่มเลขหมายโทรศัพท์ท้องถิ่นได้ประมาณ ๑ แสน ๕ หมื่นเลขหมาย หรือเฉลี่ยประมาณปีละหนึ่งหมื่นหกพันเลขหมาย แต่ในโครงการ ๒๕๒๐ ถึง ๒๕๒๗ คือระยะ ๘ ปี หลังนี้เราจะเพิ่มเลขหมายโทรศัพท์ท้องถิ่นนี้ได้ประมาณ ๔ แสน ๕ หมื่นเลขหมาย หรือเพิ่มเฉลี่ยได้ประมาณปีละห้าหมื่นหกพันเลขหมาย คือประมาณ ๓ เท่าของโครงการปี ๒๕๑๕ ถึง ๒๕๒๓ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าเมื่อองค์บุคคลมีความชำนาญมากขึ้น เราขยายองค์บุคคลได้มากขึ้น การขยายกิจการโทรศัพท์ก็ควรจะรวดเร็วขึ้น แต่ในขณะนี้อัตราการโทรศัพท์ฯ ก็กำลังพิจารณาโครงการเร่งรัดพิเศษปี ๒๕๒๕ ถึง ๒๕๒๙ ถ้าไม่ขัดข้องเรื่องการลงทุนและได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาล แล้วก็เพิ่มเลขหมายได้อีกประมาณไม่ต่ำกว่า ๙ แสนเลขหมาย ซึ่งถ้าโครงการนี้ลุล่วงไปแล้วก็คิดว่าปัญหาการติดตั้งโทรศัพท์ให้ไม่ทันตามความต้องการของประชาชนนี้ก็คงจะแก้ปัญหาได้อีกนานพอสมควร แล้วคณะกรรมการเรียนเรื่องที่ท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านพระราชราษฎรได้กล่าวถึงเรื่องพันธบัตรเก็บเงินพันธบัตรโทรศัพท์ไปแล้วไม่ติดตั้งให้ นั้น ก็หลังที่ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ มন্ত্রীได้มารับหน้าที่แล้วเมื่อประมาณ ๖ เดือนที่แล้วมานี้เองก็ได้สั่งการเร่งรัดให้องค์การโทรศัพท์ติดตั้งโทรศัพท์ให้

สำหรับผู้ชำระพันธบัตรแล้วให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ เดือน ซึ่งขณะนี้เท่าที่ได้รับรายงานจะเท็จจริงอย่างไรกระผมก็ยังไม่ได้เช็คให้ละเอียดนะครับก็ว่าได้ติดตั้งให้ไปหมดแล้ว พวกที่ชำระพันธบัตรมาแล้ว เพราะฉะนั้น ต่อไปก็เหลือเฉพาะพวกซึ่งจองไว้แล้ว แล้วถ้าชำระพันธบัตรเมื่อไรก็จะได้รับโทรศัพท์ติดตั้งเสร็จภายใน ๑ เดือนเช่นกัน นอกจากนี้ขณะนี้เราก็เพิ่มโครงการเสริมทางภูมิภาคทางต่างจังหวัดให้เป็นพิเศษนอกเหนือไปจากโครงการซึ่งได้วางไว้แล้วอีกประมาณหนึ่งหมื่นสี่พันเลขหมาย ซึ่งก็จะกระจายไปตามจังหวัดที่ขาดแคลนอยู่เป็นสำคัญ

ต่อไปเรื่องของปัญหารัฐวิสาหกิจประสบการขาดทุน อันนี้กระผมขอกราบเรียนว่ากระทรวงคมนาคมมีรัฐวิสาหกิจอยู่ในสังกัด ๑๒ หน่วย มีรัฐวิสาหกิจที่ขาดทุนอยู่ ๓ หน่วย ซึ่งการขาดทุนนี้ทางหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้กรุณาชี้แจงได้ดีกว่ากระผมมาก ก็คงเป็นที่เข้าใจแล้วว่าขาดทุนเพราะอะไร กระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ยกตัวอย่างการรถไฟแห่งประเทศไทยขณะนี้เราเก็บค่าโดยสารชั้น ๓ กิโลเมตรละ ๒๐ สตางค์ แต่ตามนักวิชาการคำนวณไว้จะต้องเก็บกิโลเมตรละ ๒๕ สตางค์ถึงจะพอคุ้มทุน ดังนั้นก็ขาดทุนกิโลเมตรละ ๕ สตางค์อยู่แล้ว และผู้โดยสารปีหนึ่งก็นับเป็นสิบล้านคน ขนส่งมวลชนขสมก. ก็เช่นกัน นักวิชาการได้คำนวณไว้ว่า ค่าโดยสารนี้ ๑๐ กิโลเมตรต่อคนควรจะเป็น ๒ บาท ๕๐ สตางค์ จึงจะพอคุ้มทุนโดยไม่มีกำไร แต่ปัจจุบันนี้เราเก็บเพียง ๑ บาท ๕๐ สตางค์ และ ๑๐ กิโลเมตร ต่อไปก็เก็บเพียง ๑ บาท เพราะฉะนั้นทางขาดทุนนี้ย่อมจะต้องมีอยู่เป็นธรรมดา ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งมาจากต่างจังหวัดก็คงจะเห็นแล้วต่างจังหวัดนั้นค่าโดยสารในจังหวัดนั้นก็ ๓ บาทบ้าง ๔ บาทบ้าง ๕ บาทบ้าง และในกรุงเทพฯ ก็เพียง ๑ บาท ๕๐ สตางค์ อันนี้ทำไมถึงไม่ขึ้นราคาของค่าบริการของรถในกรุงเทพฯ ๖ ทั้งนี้ก็เพราะว่าต่างจังหวัดนั้นพื้นที่ค่อนข้างจะไม่กว้างขวางใหญ่โตเหมือนกรุงเทพมหานคร ประชาชนโดยมากก็นั่งรถเพียงระยะเดียว แต่กรุงเทพมหานครมีประชาชนบางท่านก็ต้องนั่งรถตั้ง ๓ ระยะ ที่นี้ถ้าเก็บเพิ่มระยะละ ๓ บาท หรือ ๕ บาทอย่างต่างจังหวัด ประชาชนที่มีรายได้น้อยก็จะประสบความลำบากเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ ปฏิบัติงานอะไรเช่นนี้เป็นต้น อย่างไรก็ตามในอนาคตต่อไปถ้าประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น องค์การ ขสมก. ก็คงจะต้องขอความกรุณาเพิ่มค่าบริการ ค่าโดยสารขึ้นให้พอที่จะเลี้ยงตัวอยู่ได้แล้วก็อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรค

ประชากรไทยได้กล่าวแนะนำไว้ ทางรัฐบาลก็กำลังจะทำอยู่แล้ว การที่จะหารถไฟฟ้ามาวิ่ง เพื่อให้รวดเร็วขึ้นและก็ช่วยแบ่งภาระจาก ขสมก. ไป แต่การที่จะแบ่งยก ขสมก. ให้กับ กทม. ตามที่ท่านสมัครได้กล่าวไว้นั้น ก็พยายามหลายครั้งแล้ว กทม. ก็ไม่ยินยอมรับ ยังใจป้ำยกรายได้ให้ประมาณเดือนละ ๑๐ ล้าน เพื่อมาแก้ไขปัญหาการขาดทุนของขสมก. ส่วนรัฐวิสาหกิจอีก ๙ หน่วย ซึ่งเพิ่งได้กำไรนั้น กระทบก็คงจะไม่ต้องกล่าวถึง แต่อยาก จะขอทราบเรียนเป็นตัวอย่างว่า การสื่อสารแห่งประเทศไทยนั้นเรามีบริการทั้งในประเทศ และนอกประเทศ บริการในประเทศ กระทบหมายถึงไปรษณีย์ โทรเลข วิทยุ โทรเลข วิทยุ เรา ขาดทุนปีละไม่ต่ำกว่า ๓ ร้อย—๔ ร้อยล้านบาท เพราะเก็บอัตราแบบไทยส่วนบริการต่าง ประเทศ ซึ่งตามอัตราต่างประเทศซึ่งตกลงกันตามสัญญา นั้น เราเก็บตามอัตราสากล มี กำไรปีละหลายร้อยล้านบาทนั้น เมื่อมาหักลบกันแล้วก็การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงพอ มีกำไรอยู่บ้าง แต่ถ้าคิดเฉพาะในประเทศนี้แล้ว ขาดทุนสูงมากทีเดียวครับ เพราะฉะนั้น การขาดทุนเพื่อไปขยายกิจการระหว่างประเทศก็มีอุปสรรค เพราะต้องมาแบกภาระที่รับภายใน ประเทศอยู่นี้ค่อนข้างจะสูง

อันสุดท้ายที่กระทบอยากจะทำถึงก็ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทยได้กล่าว ถึงรัฐมนตรีช่วยฯ บางท่านของกระทบ กระทบก็ขอชี้แจงว่า อันนี้กระทบก็อยู่กับรัฐมนตรี ช่วยฯ ๓ ท่าน ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ชุมพล ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ วิระ แล้วก็ท่าน รัฐมนตรีช่วยฯ มนตรี รัฐมนตรีช่วยฯ ชุมพลก็อยู่กับกระทบมานานหน่อย รัฐมนตรีช่วยฯ วิระกับรัฐมนตรีช่วยฯ มนตรีก็เพิ่งมาได้ประมาณ ๕ เดือนเศษครับ กระทบขอทราบเรียนว่า สำหรับรัฐมนตรีช่วยฯ ชุมพลที่ได้ทำอะไรไปบางเรื่อง ซึ่งท่านหัวหน้าพรรคประชากรไทย ได้กล่าวถึง เช่นศูนย์ซ่อมเครื่องบินลำตัวกว้าง เรื่องเกี่ยวกับดสายการบินบางสายนั้น กระทบขอเรียนว่า เรื่องศูนย์ซ่อมเครื่องบินลำตัวกว้างนั้น เดิม ค.ร.ม. ได้มีมติให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการเอง แต่หลังจากที่ได้ฟังข้อดีข้อเสียจากบริษัทการบินไทยฯ แล้วกระทบ กับรัฐมนตรีช่วยฯ ชุมพลก็ได้ปรึกษากันว่า ควรจะนำเรื่องเข้าคณะรัฐมนตรี ให้คณะ รัฐมนตรีตัดสินว่าให้กระทรวงดำเนินการดีหรือบริษัทการบินไทยฯ ดำเนินการดี เหตุผล อันใดที่ดีกว่า เราในฐานะเจ้ากระทรวงจะยินยอมรับข้อตกลงใจของคณะรัฐมนตรี ก็ได้ นำ

เรื่องเข้าคณะรัฐมนตรี อย่างที่ท่านสมัครได้กล่าวไว้แล้ว แล้วท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้สรุปในวันนั้นให้การบินไทยดำเนินการต่อไปตามความเห็นของคณะรัฐมนตรีส่วนใหญ่ ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ชุมพลก็ไม่ได้รี้นออกไปนอกคอกเพียงแต่ว่าได้ปรองดองกันได้ ในเมื่อมีเหตุมีผล และที่ท่านทำอะไรไปนี้ กระผมขอยืนยันว่าท่านได้มาปรึกษากระผมในฐานะเป็นเจ้าของกระทรวง เพราะฉะนั้นสิ่งใดซึ่งอาจจะผิดพลาด ไม่ใช่ผิดพลาด อาจจะเป็นการที่ถูกหยิบยกขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์ มีความจริง กระผมรับทราบอยู่ตลอดเวลาแล้วก็ยินดีรับผิดชอบร่วมกับรัฐมนตรีช่วยฯ ชุมพลอยู่ด้วย สายการบินก็เหมือนกัน สายการบินที่ขาดทุน เช่นสายนิวมิเยร์ เช่นนี้เป็นต้น รัฐมนตรีชุมพลก็ได้มาขอความเห็นจากกระผมในนโยบายว่าจะหยุดสายการบินสายนี้ แล้วก็บริษัทการบินไทยฯ ก็เห็นว่าควรจะหยุดบินสายการบินสายนี้ แต่อันนี้ก็มีความผิดพลาดในเรื่องวันหยุดควรจะเป็นวันใด ก็อาจจะมีบ้างในการที่มีตัวค้างอยู่ ซึ่งเป็นความจริงอย่างที่ท่านสมัครว่า ก็ได้ขายตัวไปแล้ว แล้วก็ไปหยุดบินเสียทันที ก็ทำให้ผู้ซึ่งซื้อตั๋วไปแล้วต้องเปลี่ยนสายการบิน ก็ทำให้ประสบการณ์ยากในการเปลี่ยนตัวบ้างพอสมควร อันนี้เป็นเรื่องซึ่งกระผมก็รับทราบอยู่ด้วยครับส่วนเรื่องท่าอากาศยานที่หนองงูเห่า กระผมก็เข้าใจว่ากระผมก็ได้ชี้แจงไปแล้ว ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีช่วยฯ วีระนั้น กระผมเข้าใจว่าภาระที่ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ วีระท่านรับอยู่นี้ในเรื่อง ขสมก. เรื่อง ร.ส.พ. นี้เป็นปัญหาที่หนักมาก แล้วท่านก็ได้พยายามแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ปัญหา ขสมก. มีทั้งปัญหาารถเมล์เล็ก มีทั้งปัญหาการวิ่งทับเส้นทาง มีทั้งอะไรเช่นนี้เป็นต้น ปัญหาค่าบริการค่อนข้างจะต่ำมากอันนี้ ได้รับการเสนอแนะจากท่านพรรคฝ่ายค้านมาในบางระบบแล้ว ก็คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อไปมาก

ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐมนตรีช่วยฯ มนตรี กระผมก็ได้เรียนไปแล้วในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์ ท่านได้แก้ปัญหอะไรบ้าง อันนี้ก็เป็นเรื่องของกระทรวงคมนาคม ซึ่งท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้านได้กรุณาหยิบยกประเด็นบางประการขึ้นมา ที่มีข้อซึ่งยังสมควรจะแก้ไข กระผมก็ขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณบุญเรืองครับ เชิญ

นายบุญเรือง ถาวรสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเรือง ถาวรสวัสดิ์ พรรคพลังใหม่ จากขอนแก่น ในฐานะฝ่ายค้านผู้ยื่นญัตติขอเปิดอภิปรายครั้งนี้ ก่อนอื่นกระผมขอประทานกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานว่า คงไม่ใช่ความปรารถนาของฝ่ายค้านที่จะมานั่งรับฟังการเอาโครงการ หรือเอาหลักการต่าง ๆ มาอ่านในที่ประชุมนี้ แต่เราอยากจะทราบอย่างเด่นชัดว่า สภาพการที่สร้างความเดือดร้อนให้แก่อาณาประชาราษฎร์กับประชาชน ซึ่งเขาสัมผัสอยู่ทุกเมื่อเช้าวิน คณะรัฐมนตรีผู้ซึ่งถูกขอเปิดอภิปรายในครั้งนี้ ได้แก้ไขจริงจังเป็นตัวเป็นตนขึ้นมาอย่างไร ต่างหากเป็นสิ่งที่ฝ่ายค้านปรารถนา เพราะฉะนั้นในการที่จะตอบปัญหาของฝ่ายค้านต่อไปนั้น ก็ใครจะขอประทานท่านผู้เป็นประธานว่า ได้โปรดกรุณาได้รวบรัดเวลาให้ตรงเข้าประเด็นและความประสงค์ที่ผู้เปิดอภิปรายได้ชี้แจงแถลงต่อที่ประชุมนี้ ในฐานะของพรรคพลังใหม่นั้น ขอประทานกราบเรียนเป็นเบื้องต้นว่า ในการอภิปรายครั้งนี้ ทางเราได้สลัดความรู้สึกส่วนตัวออกไปเสียทั้งหมด เหลือแต่หน้าที่และความรับผิดชอบที่มีต่อประชาชนและต่อหน้าที่ของรัฐบาลแห่งนี้ สำหรับทางกระผมนั้นคิดว่าท่านรัฐมนตรีผู้ซึ่งถูกอภิปรายในครั้งนี้เรายอมรับในหน้าที่ในเกียรติและในศักดิ์ศรีของท่าน แม้ว่าจะมีผู้กระแทกแตกดันท่านว่า เป็นรัฐมนตรีเรียนงานแต่เราก็ไม่ยอมรับ แม้ว่าจะมีผู้พูดว่าท่านเป็นรัฐมนตรีไม่ประดับ แต่เราก็ไม่เห็นด้วยเรายอมรับอย่างจริงจังว่าท่านคือรัฐมนตรีผู้มีเกียรติผู้มีหน้าที่ ที่อาสาเข้ามาบริหารประเทศชาติเพื่อนำความอุดมสมบูรณ์มาสู่ชาตินี้บ้านนี้เมืองนี้ นำความอยู่ดีกินดีมาสู่ประชาชน ทางพรรคของกระผมเองนั้นเคยนิ่งมาโดยตลอดว่าขอเวลาของท่านสักระยะหนึ่งก่อน เพื่อให้ท่านพิสูจน์ตัวเองว่าท่านสามารถทำได้ตามนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาหรือไม่ ครั้นรอมมาถึงบัดนี้เราเห็นว่าขึ้นรออีกต่อไปก็มีแต่จะนำความตายมาสู่ประชาชนของประเทศนี้ ไม่สามารถที่จะยอมรับในความสามารถที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบทั้ง ๘ กระทรวงนี้ต่อไปอีกได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่นำมาพูดวันนี้ ขอได้โปรดได้พิจารณาว่าเป็นความรู้สึกของส่วนรวมเป็นความรู้สึกของการรับผิดชอบร่วมกันที่จะต้องนำพิจารณา พรรคพลังใหม่นั้นจะพูดเฉพาะประเด็นซึ่งทางฝ่ายค้านได้มอบหมายมาเพียงประเด็นแคบ ๆ ไม่กี่ประเด็น คือ

ประเด็นความล้มเหลวของกระทรวงคมนาคมในเรื่องของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเราที่
 ประสบอยู่และเมื่อก่อนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้พูดถึงเรื่องของรถไฟ ซึ่ง
 ขาดทุน กระทบก็อยากจะขอหยิบยกประเด็นนั้นขึ้นมาพูดเป็นเบื้องต้น สำหรับเรื่องของ
 รถไฟนั้น เป็นความระทมขมขื่นของประชาชนมาโดยตลอด ไม่เฉพาะแต่ภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือของกรม ในด้านที่อุตสาหกรรมเงินงบประมาณของแผ่นดินมาดำเนินกิจการ
 ไม่รู้กี่สิบปีมาแล้วจากอดีตถึงปัจจุบันเป็นอยู่อย่างไร สภาพในวันนี้ก็ไม่แตกต่างจากอดีต
 มากนัก เรื่องของรถไฟนั้นท่านได้กล่าวว่า เป็นเรื่องที่มีความผูกพันอยู่กับการให้บริการ
 กับประชาชน ถ้าหากบริการมันดีขึ้นบ้างก็จะไม่ได้นำมาพูดแม้แต่น้อย แต่บริการเท่าที่
 ได้รับอยู่นั้นมันไม่คุ้มกับงบประมาณที่มาดำเนินการ ถ้าจะพูดถึงในแง่ของการคำนวณ กระทบ
 เห็นว่าค่าแบบนี้ใคร ๆ ก็ทำได้ ขาดทุนเมื่อไรเองงบประมาณมาถูกลงเข้าไปเมื่อนั้นแล้ว
 ถ้าทำอย่างนี้เงินทองของประเทศชาตินั้นจะเอามาจากไหนมันถึงจะเพียงพอกับความต้องการ
 ที่ท่านจะให้บริการกับประชาชน กระทบจะยกตัวอย่างให้เห็นว่าที่ท่านยอมว่าขาดทุนนั้น
 เช่นอย่างเมื่อปีที่แล้วมีผู้โดยสารรถไฟทั้งสิ้น ๗๔ ล้าน ๔ แสนคน บรรทุกสินค้า ๒,๘๐๔,
 ๗๓๒ ล้านตันกิโลเมตร มีรายจ่ายทั้งสิ้น ๒,๓๓๕,๕๙๐ ล้านบาท จำนวนเงินที่ได้มานั้น
 ผู้วิเคราะห์ปัญหาทางธุรกิจเอกชนได้นำไปวิเคราะห์เอาว่ารายได้แบบนี้มันขาดทุนหรือได้
 กำไร เขาก็เอาไปวิเคราะห์ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยนั้นมีพนักงานและลูกจ้างอยู่
 ๓๐,๐๐๐ คน วัสดุครุภัณฑ์ ขบวนรถไฟต่าง ๆ ตู้โบกี้อะไรต่าง ๆ นั้นปรากฏว่าถ้าใช้จ่าย
 ไปตามสภาพที่มันเป็นอยู่นี้กับรายได้ที่ได้มานั้นจะมีกำไรอยู่ประมาณ ๒ ร้อยล้านกว่าบาท แต่
 อยากรู้ไหมครับ ปีที่แล้วนี้การรถไฟแห่งประเทศไทยกลับปรากฏว่าขาดทุนเก้าสิบล้าน
 กว่าบาท บริหารกันแบบไหน คิดค่าใช้จ่ายกันอย่างไร เมื่อเป็นเช่นนี้กับการอ้างการ
 ขาดทุนเช่นนี้ มองหาสิ่งที่จะมาชดเชยอะไรก็ไม่ค่อยครบ นึกถึงแต่สมบัติขั้นสุดท้าย
 ของเก่าที่มีอยู่ ก็เลยคิดจะขายของเก่ากิน คือที่ดิน ๒ ข้างทางรถไฟ ที่ดิน ๒ ข้างทาง
 รถไฟนี้มีเรื่องฉาวโฉ่ติดต่อกันมาเมื่อ ๕ ปีมาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ กระทบจะยกตัวอย่าง อย่าง
 ท้องที่จังหวัดของกรมที่จังหวัดขอนแก่นนี้การรถไฟแห่งประเทศไทยให้ที่ดิน ๒ ข้างทาง
 รถไฟให้แก่ประชาชนเช่า ถ้าที่ดินส่วนใดอยู่ในเมืองก็ให้เช่าปลุกอาคารร้านค้าเป็นอาคาร

พาณิชย์ อย่างอำเภอ อำเภอหนึ่งของจังหวัดนั้นการรถไฟฯ คิดค่าเช่าตั้งแต่ห้องละ ๑,๐๐๐ ถึง ๒,๐๐๐ บาท แล้วก็เก็บเงินกันมาเรื่อยๆ เงินนี้เก็บเอาไปไหน เดียวกระผมจะกราบเรียน ในช่วงต่อไปอีก สำหรับที่ดินซึ่งไม่ใช่ตัวเมือง กระผมก็เพิ่งรู้มาเมื่อไม่กี่เดือนมานี้ เหตุที่รู้จัก เพราะว่าราษฎรผู้ประสบความสำเร็จจากการกระทำของกระทรวงคมนาคมของการรถไฟฯ นี้ได้ ทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่เขา คือมาร้องกระผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎร ที่ดินซึ่งอยู่ตามทุ่งนาป่าเขา ๒ ข้างทางรถไฟนั้นไปประกาศให้ราษฎรในหมู่บ้านนั้นทราบว่าจะมาทำไร่มันสำปะหลัง ใครจะมาปลูกอ้อย ใครจะมาทำนาคิดค่าเช่าให้กับการรถไฟฯ แล้วเก็บกันอย่างไรไม่รู้ พอมาปีนี้หมู่บ้านหนึ่งร้องแรกแหกกระเชอมาหากระผมว่าการรถไฟฯ มาเร่งรัดขอเก็บค่าเช่าสำหรับทำนา บอกว่าปีนี้ขอเก็บ ๑,๐๐๐ บาท บางคนบอกว่ายากจนเหลือเกิน ขอต่อรองลงมา ๘๐๐ บาท เจ้าหน้าที่การรถไฟฯ ผู้ไปเก็บเงินบอกว่า ถ้าจนจริง ๆ ๘๐๐ ก็เอา บางคนบอกว่าขอ ๕๐๐ บาท เจ้าหน้าที่การรถไฟฯ ผู้ไปเก็บเงินบอกว่าถ้าจนจริง ๆ ๕๐๐ ก็เอา กระผมไม่เคยเห็นว่าระเบียบปฏิบัติอย่างนั้นมันมีหรือไม่ ถ้ามันไม่มี รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเรื่องนี้อยู่อย่างไรจึงปล่อยให้สภาพเช่นนี้มันเกิดขึ้น และเดี๋ยวนี้อาคารร้านค้าต่าง ๆ ใน ๒ ข้างทางรถไฟของบางเมือง บางอำเภอที่ไปตั้งมาตกรการเก็บเงินของเขานั้นเก็บได้บ้างเก็บไม่ได้บ้าง เงินเหล่านี้เข้าไปอยู่ที่ไหน งบใด ทำการอย่างไรโดยระเบียบอะไรบ้างกับการเก็บเงินซึ่งไม่ชอบมาพากลไม่เท่าเทียมกันแล้วแต่จะได้อหรือไม่ ได้ แล้วแต่จะได้มากได้น้อย พฤติกรรมเช่นนี้ยังจะให้ไว้วางใจอยู่ต่อไปอีกหรือไม่กับการบริหารงานในระดับของกระทรวง ทบวง กรม ในระดับของประเทศชาติอย่างนั้น นอกจากนั้นบริการความปลอดภัยทางด้านการรถไฟฯ นั้นกระผมเกือบจะต้องไม่จำเป็นต้องพูดถึง เพราะท่านทั้งหลายย่อมประจักษ์อยู่ทุกเมื่อเชื่อว่าบริการทางด้านการรถไฟฯ นั้นเพียงพอแก่ความต้องการของประชาชนหรือไม่ คุ่มกันไหมกับงบประมาณที่ทุ่มเทให้ไปทีเอาไปนั้นในรอบ ๕ เดือนที่ผ่านมารถไฟสายภาคตะวันออกเฉียงเหนือตั้งแต่กรุงเทพฯ ฯ ไปถึงหนองคายนี้ทำให้คนพลัดตกจากหลังคาตาย ๔ ศพ ท่านผู้เป็นประธานศพสุดท้ายเมื่อ ๒ เดือนที่แล้วตายเพราะเหตุใดมันแน่นขนัดคับ คนก็อยากจะกลับบ้านเมื่อถึงกำหนดที่เขาจะต้องกลับ ไม่มีก็ต้องไปแออัดกันอยู่บนหลังคา ถูกราวสะพานตีศีรษะตกลงมาตาย

คนสุดท้ายถูกราวสะพานติดติดกับหลังคาของขบวนรถไฟ ไปเอาศพลงที่สถานีรถไฟขอนแก่น
 กระผมได้นำเรื่องนี้เข้าเสนอต่อการรถไฟแห่งประเทศไทยว่าได้รับผิดชอบกับเหตุการณ์ที่เกิด
 ขึ้นนี้น้อยเพียงใดรัฐใหม่ ตั้งแต่บัดนั้นจนบัดนี้ กระผมไม่เคยได้รับหนังสือตอบจาก
 เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบของการรถไฟฯ เลยว่าจะช่วยเหลือเขาหรือไม่ จะรับผิดชอบหรือไม่
 นี่ขนาดผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรได้ ให้ความพยายามติดต่อ ท่านก็ยังนิ่งเงียบอยู่ ถ้า
 ขนาดชาวบ้านธรรมดาจะได้มาขอความช่วยเหลือจากท่านแล้วดังนี้ กระผมก็ไม่แน่ใจว่า
 ท่านจะเอาใจใส่มากนักน้อยเพียงใดแค่ไหนสำหรับเรื่องอื่น ๆ นั้นกระผมไม่จำเป็นที่จะพูดถึงว่า
 ความสะอาดหรือไม่สะอาด การให้บริการกับเจ้าหน้าที่หรือไม่อย่างไรกระผมไม่จำเป็นต้อง
 พูดถึง ซึ่งให้เห็นว่าทั้งหมดทั้งปวงที่ดำเนินมาคือความล้มเหลว เพราะฉะนั้นกระผมจึง
 ไม่ทราบเหมือนกันว่ารัฐมนตรีผู้รับผิดชอบสูงสุดสำหรับจัดขบวนรถไฟพิเศษใหญ่โตมโหฬาร
 ประดับประดาเดินทางไปตรวจงานรถไฟนั้นตรวจกันอย่างไร ทราบข้อเท็จจริงเหล่านี้หรือไม่
 จึงขอฝากเรื่องนี้ว่าสุดท้ายที่เราจะทบทวนให้ความไว้วางใจต่อไปอีกแล้วกับการบริหารงานที่
 ประสบความล้มเหลวอย่างนี้ กระผมมองผ่านจากรถไฟไปถึงเรื่องของ ร.ส.พ. อันนี้กระผม
 ก็ขอกราบเรียนว่าตั้งแต่องค์การ ร.ส.พ. ตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี ๒๔๙๐ ติดต่อกันมาจนกระทั่งถึง
 ปัจจุบันนี้มีแต่ความทรุด มีแต่ความเสื่อม มีแต่ความล้มเหลว มีแต่การที่เอาเงินของ
 ประชาชนไปถลุงในทางที่ไม่พินไม่ดีขึ้นเลย ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เราลองดูสภาพการที่
 เป็นอยู่ครับ ตั้งแต่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลมาตั้งแต่ ๒๔๙๖ จนกระทั่งถึงบัดนี้ธุรกิจ
 ขององค์การ ร.ส.พ. นั้นจะเห็นได้ว่าทั้ง ๆ ที่เป็นธุรกิจเกือบจะผูกขาด ยิ่งผูกขาดที่สุด
 ในตอนที่เป็นช่วงของสงครามเวียดนาม การขนส่งสินค้า การขนอาวุธยุทโธปกรณ์ให้แก่
 ทหารอเมริกัน ร.ส.พ. ผูกขาด ธุรกิจเอกชนอื่นไม่มีโอกาสที่จะได้มาช่วงชิง แต่ถึงขนาด
 ผูกขาดอย่างนั้นก็ตามก็จะเห็นได้ว่าสภาพการณ์รายได้ของ ร.ส.พ. มิได้ดีขึ้นทั้ง ๆ ที่ป็น
 อ้างว่ามีเงินสะสมตั้ง ๒ ร้อยล้านบาท แต่ครั้นต่อมาถึงปี ๒๕๑๗ จนกระทั่งมาถึงปัจจุบันนี้
 ร.ส.พ. ยังขาดทุนอยู่อีก อย่างปีที่แล้วไม่ต่ำกว่า ๕๕ ล้านบาท ครั้นเมื่อรัฐมนตรีชุดนี้
 เข้ามารับผิดชอบ เมื่อไปเปิดดูตัวเลข เปิดดูสถิติแล้วเป็นอย่างไรรัฐใหม่ครับ องค์การ
 ร.ส.พ. ในปัจจุบันนี้มีรถบรรทุก ๖ ล้ออยู่ ๕๙๖ คัน ในจำนวนนี้เป็นรถเก่าเกินกว่า ๑๐ ปี

ที่ใช้การไม่ได้อยู่ ๑๘๘ คัน แต่คนขับยังอยู่พร้อมมูล มีรถเช่าซื้อ ๓๐๐ คัน สำหรับรถ ๖ ล้อนครีบ รถบรรทุก ๑๐ ล้อมีอยู่ ๗๐๐ คัน เป็นรถเก่ากว่า ๑๐ ปี ๕๗๗ คัน แต่พนักงานและเจ้าหน้าที่ยังมีอยู่ครบ กระผมไม่ทราบว่ารถเก่าไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีนั้นไปขับกันอย่างไรทั้ง ๆ ที่ขับไม่ได้ บริการไม่ได้ แต่ตำแหน่งคนขับ ตำแหน่งพนักงานยังมีอยู่ และมันไม่ขาดทุนอย่างนี้แล้วจะไปขาดทุนอย่างไหนอีก จะขับผีที่ไหนกับเศษเหล็กซึ่งมันตกค้างอยู่ในสภาพเช่นนั้น และรถเก่าที่ใช้ไม่ได้ท่านจะเก็บไว้ไปตั้งไหนครับมีคนขับพร้อม เก็บไว้ไปตั้งไหน จะเอาไปทำอะไร ทำไมไม่ใช้สติปัญญาในการที่จะแก้ปัญหาให้มันขาดทุนน้อยลง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ฟอนเฟะอยู่ในวงการขององค์การ ร.ส.พ. ซึ่งน่าจะได้รับการแก้ไข ท่านก็ไม่แก้ไข มันก็เป็นอย่างนี้ แล้วนอกจาก ร.ส.พ. แล้วเราลองขยับไปดู บขส. ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจของกระทรวงคมนาคมอีกเหมือนกัน บขส. นี้ได้รับสัมปทานเดินรถในต่างจังหวัดและในเมืองใหญ่ ๆ ด้วย ปรากฏว่ามีเส้นทางในการดำเนินกิจการ ๓๐๐ เส้นทาง มีรถโดยสารปรับอากาศชั้น ๑ ปรับอากาศชั้น ๒ และรถโดยสารธรรมดา บขส. นี้มีรถของตนเองอยู่ ๗๐๙ คันในจำนวนนี้ใช้ได้จริงเพียง ๔๘๐ มีรถร่วมของเอกชนเข้ามาร่วม ๔,๖๓๖ คัน อันตัว ๔,๖๓๖ นี้แหละเป็นตัวปัญหาใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีนั่งเฉยไม่ได้จัดการอย่างไร ทำไมถึงเรียกว่า เป็นตัวปัญหาท่านรัฐมนตรีลองไปดูสักสถานีเดินรถสักแห่งหนึ่งสิครับ จะไปสายเหนือก็ได้ จะไปสายอีสานก็ได้ในวันหนึ่ง ๆ จะมีรถเดือนของเอกชนมาเขียนเลขข้างรถเข้าซ้อนกันกับรถของบริษัทจริง ๆ ไม่น้อยกว่าวันละ ๑๐ คัน อันนี้กระผมมีหลักฐานที่จะชี้แจงให้ท่านรัฐมนตรีได้ดูด้วย เช่น สมมุติว่าข้างรถของ บขส. ๒๒๕/๘ มันจะมีรถเดือนอีกคันหนึ่งสีเดียวกัน ๒๒๕/๘ มาเข้าคิวอยู่ด้วยเกือบทุกสาย รถที่ซ้อนเข้ามานี้มาจากไหน ท่านจะรับว่าไม่ทราบไม่ได้ ท่านเป็นรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบท่านจะต้องรับรู้ในสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ แล้วท่านจะมาร้องแวกแหกกะเซอว่าขาดทุน ๆ สิ่งเหล่านี้แทรกแซงเข้ามาได้อย่างไร มีหน้าซำรถที่เข้ามานั้นยังมีหัวคิวปล่อยกันด้วย ถ้าคันไหนออกก่อนจะจ่ายให้เจ้าหน้าที่ท่านนั้นท่านนี้ รถของบริษัทจริง ๆ บางคันเอาไปจอดทิ้งไว้วันทั้งวันไม่ได้ออกสักคิวหนึ่ง เพราะไม่มีหัวคิวมาจ่ายให้ พฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้เป็นความฟอนเฟะในองค์การรัฐวิสาหกิจ สันปีมาขาดทุน ขอ

งบประมาณ กระผมจึงเรียนว่าใครทำก็ได้ทำอย่างนี้ ใครคำก็ได้ไม่คำนึงถึงการอยู่รอด และไม่ต้องคำนึงถึงการขาดทุน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนว่า การบริหารงานของ รัฐเพื่อประชาชนนั้นไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะมาพูด ไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะมาวางแผนมาอ่าน ให้ท่านฟัง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่จะมาแถลงนโยบายอย่างสวยงาม แต่การปฏิบัติไม่เกิดผล ถ้า ปฏิบัติไม่ได้เป็นสิ่งที่ไม่น่าที่จะให้ความไว้วางใจ ทางพรรคพลังใหม่เห็นว่าพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สื่อแสดงออกถึงการหย่อนประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐมนตรีที่ถูกอภิปรายนี้ ตลอด กับผลกระทบที่รัฐมนตรีชุดนี้บริหารไปกระทบให้ประชาชนได้รับนั้น สุดท้ายผู้ที่ทำหน้าที่เป็น ตัวแทนของประชาชนในรัฐสภาจะยอมรับความรู้ความสามารถของรัฐมนตรีคณะนี้ต่อไป อีกเพราะฉะนั้นพรรคพลังใหม่จึงขอเรียกร้องด้วย สปีริต ทางการเมืองด้วยสปีริตแห่งความ รับผิดชอบ พรรคพลังใหม่นั้นมีเสียงในสภา ๒ เสียงไม่สามารถที่จะไปไล่ผู้ใดออกจาก ที่นั่งรัฐมนตรี ไม่สามารถที่จะกระทำการใด ๆ เพื่อเสียงข้างมาก แต่ต้องการเรียกร้อง ให้คำนึงถึงสปีริตของความรับผิดชอบในฐานะนักการเมือง คำนึงถึงความเป็นจริงที่มันเกิดขึ้น คำนึงถึงความเดือดร้อนของประชาชนที่ประสบอยู่ทุกวันนี้ เราจึงหวังว่าสภาพการณ์ ที่เกิดขึ้นนั้นคงจะเป็นที่ชี้ชัดถึงสมรรถภาพ ถึงความสามารถของรัฐมนตรี ถ้าหากเป็นสิ่งที่ ทางพรรคพลังใหม่เห็นว่าท่านได้ยอมรับในเหตุในผลในข้อเท็จจริงแล้ว ก็จะเป็นความ ภาคภูมิใจอย่างหนึ่งซึ่งจะตราไว้ในวิถีทางทางการเมืองของรัฐสภา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : คุณคณิตินควับ เชิญ

นายคณิติน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชลบุรี) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม คณิติน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กระผมขอ เสนอประเด็นในการอภิปรายในวันนี้เพียง ๒ ประเด็นเรื่องใหญ่ๆ เท่านั้น ประเด็นแรก ก็คือ ประเด็นเกี่ยวกับโครงการแก้รัฐธรรมนูญซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้โอ้อวดไว้เป็นนัก เป็นหนาว่า ขณะนี้เรากำลังโศกในช่วงชั้ววาล ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องการสร้างท่าเรือน้ำลึก ที่แหลมฉบัง ซึ่งทั้ง ๒ ประเด็นนี้กระผมคัดเลือกมาอภิปรายเพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีความ สำคัญต่อเศรษฐกิจของบ้านเมืองเป็นอย่างมาก และก็มีความสำคัญต่อความอยู่รอดของ ประเทศไทยเหมือนกัน

สำหรับประเด็นในเรื่องโครงการแก๊สธรรมชาตินั้น กระผมเองรวมทั้งพี่น้องชาวไทยทั้งประเทศรู้สึกยินดีปรีดาโมทย์ ในการที่ประเทศเราได้มีแก๊สธรรมชาติซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่า จะได้มาช่วยสร้างเศรษฐกิจของเราให้เจริญมั่งคั่งในอนาคต ช่วยให้เกษตรกรชาวไร่ชาวนาผู้ยากไร้ทั้งหลายของประเทศเราได้มีโอกาสลืมตาอ้าปากได้ แต่พร้อมๆ กับความยินดีปรีดาโมทย์นั้นเองนะครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเองในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็เป็นการบริหารประจำหน่วยรัฐสภาไทยในสหภาพรัฐสภาได้ร่วมแสดงความยินดีกับท่านนายกรัฐมนตรีแล้วเมื่อได้มีโอกาสไปประชุมสหภาพรัฐสภาที่กรุงฮาวานา (Havana) ประเทศคิวบา เมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้ว กระผมเองก็เอาสิ่งเหล่านี้แหละครับไปพูดอังกกับชาวโลก ต่อหน้าผู้แทนรัฐสภาของประมาณ ๑๐๐ ประเทศทั่วโลก กระผมพูดอังกเหมือนอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีก็เคยพูดไว้ นะครับว่า ขณะนี้ประเทศของเรากำลังโชติช่วงชัชวาลแล้ว เรามีแก๊สธรรมชาติ กระผมเองทำหน้าที่ในฐานะเป็นตัวแทนของรัฐบาลไทยด้วยเข้าไป กระผมเองกล่าวปราศรัยแล้วก็อภิปรายในที่ประชุมแห่งนั้น ชักชวนให้นักลงทุนทั้งหลายจากต่างประเทศเข้ามาร่วมลงทุนในประเทศไทย เพราะว่าในขณะนี้เรามีแก๊สธรรมชาตินะครับ ท่านประธานที่เคารพพร้อมๆ กับความยินดีปรีดาโมทย์นั้น เราควรจะต้องมองย้อนหลังไปบ้างว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งเห็นว่าบางครั้งบางคราวนั้นอาจจะทำให้ประชาชนคนไทยนั้นเกิดความเข้าใจผิดด้วยแรงโฆษณาอย่างอึกทิกกรีกโครมของรัฐบาลทาง ทวี ทางสื่อมวลชนหรือทางไหนก็สุดแล้วแต่ครับ สิ่งนี้แหละครับเป็นสิ่งที่กระผมค่อนข้างที่จะวิตกมาก เพราะการไปสร้างความหวังให้กับประชาชนในลักษณะของการโฆษณามากจนเกินไปนั้นนะครับจะเป็นอันตรายต่ออนาคตของประเทศได้เหมือนกัน ในแง่ที่ว่าอาจจะทำให้ประชาชนทั้งประเทศนะครับ เกิดตั้งตัวอยู่ในความประมาท เพราะว่าต่อไปนี้เราจะไม่ต้องระมัดระวังเกี่ยวกับการประหยัดพลังงานของชาติต่อไปนี้เราจะมีแก๊สธรรมชาติ ต่อไปนี้เราจะมีพลังงานใช้อย่างฟุ่มเฟือย ไม่ต้องไปแคร์กับน้ำมันดิบจากต่างประเทศอีกต่อไปนะครับ เพราะว่าเท่าที่กระผมได้สดับตรับฟังมาแล้วได้ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับโครงการเรื่องแก๊สธรรมชาติ ซึ่งเป็นความหวังอันสูงสุดในเรื่องเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในขณะนี้ จะเห็นว่ามีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งมันออกจะสวนทางกับสิ่งที่เราได้รู้สึกกันนะครับว่าเรามีความหวังอย่างรุ่งโรจน์นะครับ หลายสิ่งหลาย

๔๗๖

ประการที่กระผมได้กล่าวแล้วกระผมคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำมาพูดจากัน อย่างน้อยที่สุดก็คิดว่าเป็นการเสนอข้อมูลในทางที่จะเป็นประโยชน์ และพร้อมกันนั้นอาจจะมีความคิดเห็นในทางที่รัฐบาลอาจจะรีบไปพิจารณาแล้วก็แก้ไข ทั้งนี้เพื่อความโชติช่วงชัชวาลของโครงการแก๊สธรรมชาติของประเทศไทยนั้นมันโชติช่วงชัชวาลสมจริงสมจังนะครับ

ในประการแรกนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ แก๊สธรรมชาติซึ่งมันอยู่ใต้ลาวไทยนั้นนะ ในขณะที่ท่านต้องไม่ปฏิเสธว่าประชาชนทุกคนที่เป็นคนไทยนะครับ เกิดความภาคภูมิใจ เกิดความรู้สึกว่าเราเป็นเจ้าของแก๊สธรรมชาติซึ่งเป็นทรัพยากรอันมีค่าที่สุดครับ แต่ในความเป็นจริงนั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เนื้อแก๊สธรรมชาติที่เราได้ขุดพบขึ้นมาจากกันลาวไทยนั้นนะ ความจริงมันไม่ใช่ของคนไทยนะครับ ท่านประธานที่เคารพ มันเป็นของบริษัทข้ามชาติยักษ์ใหญ่ ๒ บริษัทครับ บริษัทข้ามชาติยักษ์ใหญ่ ๒ บริษัทนั้น บริษัทหนึ่งก็คือ บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ฯ อีกบริษัทหนึ่งก็คือ บริษัทเท็กซัส แปซิฟิกฯ ซึ่งทั้ง ๒ บริษัทนี้ได้รับสัมปทานในการขุดเจาะ และก็ได้อุปโภคแหล่งแก๊สธรรมชาติ แหล่งแก๊สธรรมชาติใหญ่ๆ นะครับที่ทั้ง ๒ บริษัทข้ามชาตินี้เป็นเจ้าของอยู่ เนื้อแก๊สธรรมชาตินี้ครับ ๒ บริษัทนี้เป็นเจ้าของอยู่อย่างแน่นอนครับ ๒ บริษัทใหญ่นั้น บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ฯ นั้นมีแหล่งแก๊สธรรมชาติที่ขุดพบแล้วนะครับมีปริมาณสำรองของแก๊สธรรมชาติถึง ๑.๕๘ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต ที่แหล่งบรรพตมีถึง ๑ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต ที่แหล่งสตูลมีถึง ๒ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต ที่แหล่งปลาทองและแหล่งปลากะพงรวมกัน ๑.๒ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุตครับ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นของยูเนี่ยน ออยล์ ครับ มหาศาลเลยครับ ท่านประธานที่เคารพ มหาศาลจริงๆ จะใช้กันไป ๓๐ - ๔๐ ปีก็อาจจะยังไม่หมดสำหรับแก๊สธรรมชาติซึ่งเป็นสิทธิของบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ฯ สำหรับบริษัทเท็กซัส แปซิฟิกฯ มีในแหล่งโครงสร้าง (B) จำนวนมหาศาลอีกเช่นกัน รวมกันแล้วนะครับประมาณ ๕.๗๓ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต ทั้งนี้ก็คงพอจะเป็นที่ตระหนักได้แล้วนะครับว่า ที่เราคิดกันว่าแก๊สธรรมชาตินั้นมันเป็นของคนไทย คนไทยทุกคนควรจะภูมิใจในความเป็นเจ้าของแก๊สธรรมชาตินี้ความจริงมันไม่ใช่ครับ อย่าเพิ่งไปหลง

ระเร็งถึงขนาดนั้น ถ้าไปหลงระเร็งถึงขนาดนั้นแล้ว เราจะตั้งตัวอยู่ในความประมาท ซึ่งจะเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่ออนาคตในทางเศรษฐกิจของประเทศชาติ

สำหรับในประการที่ ๒ ในเมื่อแก๊สธรรมชาติซึ่งกระผมได้กราบเรียนแล้วว่ามันไม่ใช่ของคนไทย แท้ที่จริงเป็นของบริษัทยักษ์ใหญ่ครับ ยังมีบริษัทอื่น ๆ อีกหลายบริษัท ซึ่งมีปริมาณในการขุดเจาะน้อย แต่ถือว่า ๒ บริษัทนี้มีปริมาณในการขุดเจาะมหาศาลครับ เมื่อมันไม่ใช่ของคนไทยอย่างที่ว่านี้แล้วครับ เราจะนำมาใช้ให้มันโชติช่วงชัชวาล ใช้อย่างไรครับ เราต้องขอซื้อเขามา แล้ววิธีการที่เราจะต้องซื้อมาก็คือ ต้องไปซื้อจากปากหลุม ไม่ใช่ส่งถึงที่เหมือนอย่างสินค้าบางประเภทนะครับ เราจะเอาขึ้นมาใช้อะไรก็ตามนี้ เราต้องซื้อจากปากหลุม แล้วเราจะต้องต่อท่อขึ้นมาใช้ เราจะมาทำอะไรหลังจากนั้นในเรื่องการอุตสาหกรรมก็ดี ในการที่จะมาใช้เป็นพลังงานแทนน้ำมันก็ดีครับ เราจะต้องซื้อจากปากหลุมแล้วก็ต่อท่อขึ้นมา ซึ่งในขณะนี้ทางการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของรัฐบาลก็ได้ลงทุนไปแล้วในการวางท่อทางทะเล ซึ่งกระผมเองก็ได้เคยคุยไว้เหมือนกันในที่ประชุมสหภาพรัฐสภาที่กรุงฮาวานาประเทศคิวบาว่า ของเรามีท่อแก๊สทางทะเลซึ่งยาวที่สุดในโลกถึง ๔๒๕ กิโลเมตร ไม่เคยมีที่ไหนมาก่อนนี่คือการลงทุน การลงทุนของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเอาเงินลงทุนมาจากไหนครับ เอาเงินลงทุนมาจากเงินกู้ เงินกู้ทั้งนั้น แล้วเงินกู้ซึ่งจะต้องเป็นภาระในเรื่องดอกเบี้ย ในเรื่องเงินต้นซึ่งอนาคตเราจะต้องชดใช้กัน นอกจากนั้นแล้วเราจะนำไปใช้อะไรครับ จะไปใช้ในการเป็นพลังงานแทนน้ำมันเตา เราก็ต้องวางท่อไปอีกครับ ในขณะนี้ได้วางท่อมาแล้วที่โรงไฟฟ้าที่บางปะกง และพระประแดง แล้วยังมีการที่จะเอาพลังงานจากแก๊สธรรมชาติไปใช้ที่โรงปุ๋ยเม็ดอีกทุกอย่างที่เราจะต้องซื้อมาเราจะต้องลงทุนทั้งสิ้น เงินที่เราลงทุนไปกระผมเชื่อว่าเป็นเงินที่กู้มาจากต่างประเทศทั้งสิ้นเลย ซึ่งจะต้องเป็นภาระของลูกหลานเราให้อะไรกับลูกหลานครับเวลานี้เราเริ่มที่จะให้หนี้สินซึ่งมีมากอยู่แล้วให้มากขึ้นไปอีก โดยเอาคำว่า "เรามีแก๊สธรรมชาติซึ่งโชติช่วงชัชวาล" เป็นสิ่งซึ่งจะทำให้เขาหลงเชื่อได้

ในประการที่ ๓ ขอบพระทานโทษครับ ถ้าหากว่าเราจะต้องมีการนำแก๊สธรรมชาติขึ้นมาใช้ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ซึ่งเป็นความหวังของประเทศไทยอย่างมาก ไม่ว่าจะ

โรงงานบู้ยักดี โรงงานเปโตรเคมีคอลกดี โรงงานโซดาแอช โรงงานแอลกอฮอล์ โรงงานผลิต แอลเอเนจี หรือ แอลพีจี ก็ตามนะครับ ทุกอย่างจะต้องมีการลงทุนในระดับสูงมารวมทั้งโรงแยกแก๊สธรรมชาติ อย่างที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้พูดไปเมื่อสักครู่นี้เล็กน้อย ต้องใช้เงินลงทุนมหาศาลทั้งสิ้น สำหรับในประการที่ ๓ ถ้าหากว่าเราจะมองว่าเงินจำนวนที่เราลงทุนไปจำนวนมหาศาลนี้ นำแก๊สธรรมชาติขึ้นมาใช้นั้น เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าและเราจะได้ผลตอบแทนอย่างดียิ่งในอนาคตสำหรับ ลูกหลานของคนไทยนะครับ กระผมอยากให้มองในประเด็นนี้ด้วยความระมัดระวังเป็นพิเศษอย่าได้ชะล่าใจเป็นอันขาดครับ เพราะว่าในเมื่อเราจะต้องซื้อจากบริษัทยักษ์ใหญ่ทั้ง ๒ บริษัทนั้นะครับ ปัญหาในเรื่องราคาเป็นปัญหาซึ่งกระผมคิดว่าล้าพังเป็นเรื่องเดียวที่อาจจะทำให้เป็นอุปสรรคที่ทำให้เราไม่สามารถจะบรรลุเป้าหมายหรือความสำเร็จได้ในอนาคตได้อย่างเต็มที่ครับ เรื่องราคาที่เราจะต้องซื้อจากปากหลุมครับได้กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม พุทธศักราช ๒๕๑๔ มาตรา ๕๘ ได้กำหนดไว้ว่า ในการขายแก๊สธรรมชาติที่ผลิตได้เพื่อใช้ภายในราชอาณาจักรนั้น ผู้รับสัมปทานจะต้องขายในราคาที่ตกลงกับคณะกรรมการปิโตรเลียม โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นี้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคือต้องทำความตกลงกันเสียก่อนว่าจะซื้อในราคาไหนซึ่งแน่นอนรัฐบาลไทยต้องการที่จะซื้อในราคาถูก แต่ว่าเขาถือว่าเขาเป็นเจ้าของ เพราะฉะนั้นเขาต้องการที่จะขายในราคาแพง ด้วยเหตุนี้จึงมีปัญหาในเรื่องการตกลงกันเรื่องราคากัน กระผมเชื่อว่าเป็นอย่างนั้นซึ่งความตกลงที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น นอกจากข้อเท็จจริงอย่างที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าเนื้อแก๊สธรรมชาตินั้นไม่ใช่ของคนไทย ปัญหาจึงเกิดขึ้นครับ ปัญหาจึงเกิดขึ้นในแง่ที่ว่าไม่สามารถที่จะทำความตกลงกันได้และรัฐบาลไทยก็คงอยู่ในฐานะที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก ครั้งแรกและครั้งเดียวครับท่านประธานที่เคารพ ที่การเจรจาทำความตกลงในเรื่องราคาแก๊สธรรมชาติที่จะซื้อจากปากหลุมที่กระทำได้สำเร็จก็คือ เมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๑ หลังจากที่ได้เจรจาทำความตกลงกันมาเป็นเวลาถึง ๘ เดือนเต็มก็คือ ความตกลงที่รัฐบาลไทยซื้อแก๊สธรรมชาติจากปากหลุมเอราวัณ ซึ่งเป็น

ของบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ฯ ในราคา ๑.๐๔ ดอลลาร์ต่อ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์ฟุต หรือเท่ากับค่าความร้อน ๑ ล้าน บี.ที.ยู. ครัว ส่วนทางด้านบริษัท เท็กซัส แปซิฟิกฯ นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมท่านก็คงจะทราบเป็นอย่างดีครับว่าการเจรจาทำความตกลงซื้อแก๊สจากปากหลุมจากบริษัทเท็กซัส แปซิฟิกฯ นั้น ได้ดำเนินมาตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๒๐ จนกระทั่งบัดนี้ กระทบใจไม่แน่ใจว่าการทำความตกลงนั้นเรียบร้อยหรือยัง นี่ละครับคือปัญหาที่กระทบอยากจะขอทราบเรียนไว้อย่าชะล่าใจนักเมื่อเราลงทุนไปด้วยมูลค่ามหาศาลแล้วนี่เราจะได้รับผลตอบแทนซึ่งคุ้มค่าเป็นความหวังของอนาคตของชาติไทยได้อย่างเต็มที่ แล้วในเรื่องการตกลงราคาซื้อขายแก๊สที่ปากหลุมนี้ก็ยังมีเรื่องที่น่าคิดอย่างที่เราจะอยากจะประทานทราบเรียนไว้จะครับคือ กระทบใจมีความรู้สึกว่าคุณไทยนี่ค่อนข้างที่จะถูกเอารัดเอาเปรียบมาก กระทบใจมองเห็นนี่ครับว่า ราคาซื้อแก๊สจากปากหลุมถึงแม้จะได้ตกลงกันแล้วตามพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม พุทธศักราช ๒๕๑๔ อย่างที่กระทบใจได้ทราบเรียนไปแล้ว ยังจะต้องให้มีการปรับราคากันอีกนะครับ ซึ่งข้อนี้กระทบใจคิดว่าประชาชนคนไทยทั่วไปนี้อาจจะยังไม่ทราบก็ได้ เมื่อตกลงกันแล้วซึ่งกว่าที่จะทำความตกลงกันได้ก็แสนยากแสนเย็น เมื่อตกลงราคากันแล้วจะต้องให้มีการปรับราคากันได้ ปรับราคาอย่างไรครับ สูตรปรับราคาที่ได้ตกลงกันเมื่อพุทธศักราช ๒๕๒๐ ก็คือให้ปรับตามราคาน้ำมันเตาที่สิงคโปร์ ให้ปรับได้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ให้ปรับตามดัชนีสินค้านำเข้าของสหรัฐอเมริกา ให้ปรับได้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ และปรับตามดัชนีผู้บริโภคของกระทรวงพาณิชย์ไทยอีก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งตามสูตรปรับราคานี้เองทำให้ราคาแก๊สธรรมชาติที่รัฐบาลไทยจะต้องซื้อจากบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ฯ นั้นที่ตกลงกันไว้เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๒๑ คือเมื่อเกือบ ๔ ปีที่แล้วนะครับ ในราคา ๑.๐๔ ดอลลาร์ ต่อ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์ฟุตหรือเท่ากับค่าความร้อน ๑ ล้าน บี.ที.ยู. นั้น เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๒ ดอลลาร์ต่อ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์ฟุต หรือ ๑ ล้าน บี.ที.ยู. ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๔ ซึ่งนับว่าเป็นการเพิ่มขึ้นถึงกว่า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ครับ ในช่วงระยะเวลาเพียง ๓ ปี แล้วเมื่อ ๒-๓ วันนี้ก็ทราบว่าทางรัฐบาลได้ทำความตกลงกับบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ฯ อีกแล้ว โดยเพิ่มราคาเป็น ๒.๔๙ ดอลลาร์ต่อ ๑ ล้าน บี.ที.ยู. ซึ่งเป็นข้อที่น่าสังเกต และในความคิดเห็นของกระทบใจคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง

เพราะว่าในขณะที่ราคาน้ำมันดิบของตลาดโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ตลาดโอเปค มีแนวโน้มที่จะลดลงจนกระทั่ง มีความพยายาม ที่จะลดปริมาณการผลิตเพื่อรักษาราคา หรือเพื่อพยุงราคาไว้ แต่ว่าราคาแก๊สธรรมชาติในประเทศไทย ซึ่งเราคุยกันนักคุยกันหนาว่าเป็นของคนไทยแล้วจะโชติช่วงชัชวาลนั้นกลับมีราคาซึ่งมีแนวโน้มสูงขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งบัดนี้จากการให้สัมภาษณ์ของท่านผู้ว่าการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งชื่อแก๊สธรรมชาติมาจากการปีโตรเลียม ๆ ซึ่งต่อมาจากบริษัทยูนิยอน ออยล์ ๆ นั้นเองในราคาประมาณ ๔ ดอลลาร์ต่อ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์ฟุตนั้นก็เท่ากับประมาณ ๘๐ เพอร์เซ็นต์ของราคาน้ำมันเตาที่เราซื้ออยู่ในขณะนี้ครับ ราคา ๘๐ เพอร์เซ็นต์นั้น ถ้าเราจะมองว่าเราประหยัดไปได้ถึง ๒๐ เพอร์เซ็นต์แล้ว กระทบคิดว่าไม่เป็นการเพียงพอครับ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ในขณะที่เราจะต้องลงทุนทุกสิ่งทุกอย่าง อย่างที่กระทบได้กราบเรียนไปแล้วข้างต้นนะครับ มันไม่คุ้มเลยนะครับกับการที่ได้ลงทุนไปแล้วครับกับการที่จะต้องพูดประชาชนด่าครับ เพราะประชาชนเวลานี้มีความเข้าใจว่าแก๊สธรรมชาติเป็นของคนไทยแล้วจะโชติช่วงชัชวาล เพราะฉะนั้นเมื่อเอาแก๊สธรรมชาติขึ้นมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า เพราะฉะนั้นกระแสไฟฟ้าก็ควรที่จะมีราคาลดลงด้วยครับ แต่ไม่เป็นอย่างนั้นครับเพราะว่าราคาสูงเกือบจะเท่าราคาน้ำมันเตาอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ๆ กระทบเชื่อว่าทางการไฟฟ้าจะต้องถูกด่าแน่นอน ประชาชนด่าว่าเรามีแก๊สธรรมชาติขึ้นมาใช้แล้วทำไมราคาไฟฟ้าจึงไม่ลดครับ เพราะฉะนั้น ๒๐ เพอร์เซ็นต์นี้กระทบคิดว่าไม่คุ้มเลย ไม่คุ้มเป็นเด็ดขาดครับ แล้วแน่นอนที่สุดครับ อย่างที่กระทบกราบเรียนไปแล้วครับ ราคาของแก๊สธรรมชาติที่เราจะต้องซื้อจากปากหลุมนั้นมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นทุกวัน ๆ ครับ ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าในอนาคต ๖ เดือนข้างหน้า ๑ ปีข้างหน้า ๒ ปี ๓ ปีข้างหน้านี้ราคาอาจจะท่วมราคาน้ำมันเตาที่เราจะต้องซื้อจากต่างประเทศแล้วก็ได้ครับ นี่หรือครับความโชติช่วงชัชวาล กระทบคงไม่มีโอกาสได้เห็นหรอกครับ

สำหรับในประการที่ ๔ ครับ ในแง่ของการลงทุนของรัฐบาลที่จะนำมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตท่านนั้นนะครับ เฉพาะในการลงทุนในด้านนี้

เท่านั้น รัฐบาลโดยการบีโตรเลียมแห่งประเทศไทยและการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจได้ร่วมกัน ลงทุน ในโครงการ แก๊สธรรมชาติ โดยวางท่อแก๊ส ทั้งบนบก และทางทะเล อย่างที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว รวมทั้งการสร้างโรงจักรไฟฟ้าที่บางปะกงแล้วก็ที่พระประแดงนะครับเป็นเงินถึง ๑๑,๙๐๕.๑ ล้านบาทนะครับ นี่เป็นตัวเลขซึ่งทางราชการได้เปิดเผยออกมาเอง ๑ หมื่นกว่าล้านบาท การบีโตรเลียมแห่งประเทศไทยและรัฐวิสาหกิจได้ลงทุนไปแล้วในการที่จะนำแก๊สธรรมชาติ ขึ้นมาใช้ ในการผลิต กระแสไฟฟ้านะครับ ซึ่งทั้งหมดแน่นอนครับ เอาเป็นเงินกู้ แต่ในเวลาเดียวกันครับ มองไปในอีกทางหนึ่งคือทางบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ ซึ่งเป็นเจ้าของสัมปทานแหล่งแก๊สธรรมชาติใหญ่อยู่ในขณะนี้ ซึ่งเราทำความตกลงซื้อแก๊สจากปากหลุมมาแล้วนะครับ ดูตัวเลขที่เราลงทุนไปครับ นี่ก็เช่นกันครับเป็นตัวเลขซึ่งเขาบอกว่าเป็นการเปิดเผยของทางบริษัทเองว่า ในขณะนั้นะครับตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงขณะนี้มีการลงทุนไปในเรื่องการสำรวจ การขุดเจาะ แล้วก็การสร้างแท่นเจาะนะครับ ทั้งหมดเขาลงทุนไปทั้งสิ้นเพียง ๘ พันล้านบาท นี่เป็นตัวเลขซึ่งเขาพูดเองนะครับ กระผมไม่ได้ไปเอาตัวเลขมาจากไหนครับ เป็นตัวเลขซึ่งทางบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ แถลงออกมาเองว่า ลงทุนไปทั้งหมด ๘ พันล้านบาท ลำพังเพียงแค่นี้ครับ บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ ลงทุนไปแล้ว ๘ พันล้านบาท แต่เขาเป็นเจ้าของแก๊สธรรมชาติทั้งอ่าวไทยทั้งหลุมนะครับ แต่ในเวลาเดียวกันนี้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ หรือรัฐบาลไทยนี้ครับ ลงทุนไปแล้วหมื่นกว่าล้านบาท ในแง่ของการลงทุนนะครับ เราลงทุนมากกว่าเขาแล้ว เพียงเริ่มต้นเราก็เริ่มเสียเปรียบแล้ว เท่านั้นยังไม่พอครับ กระผมคิดว่าในแง่ของการลงทุนอย่างที่กราบเรียนไปแล้วนะครับ ๘ พันล้านบาทนั้น กระผมคิดว่าอีกเพียงไม่กี่ปีครับ ถ้าหากการค้าขายในลักษณะนี้ถ้ายังดำเนินอยู่ต่อไป แน่แน่นอนที่สุดครับ บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ สามารถที่จะเอาทุนคืนได้ภายในเวลาเพียง ๔-๕ ปีครับ เพราะว่าอะไรครับ ท่านประธานที่เคารพ ตามพระราชบัญญัติ นอกจากการตกลงในเรื่องราคาแล้วนะครับ ตามพระราชบัญญัติการบีโตรเลียมได้กำหนดให้บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ นี้เสียค่าภาคหลวงให้กับรัฐบาลไทยเพียง ๑๒.๕ เปอร์เซ็นต์ครับ มันอาจจะเงินที่มากพอสมควร แต่ไม่มากเท่ากับผลกำไรที่บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ ได้รับนะครับ แล้วนอกจาก

นั้นครับในเรื่องของการเสียภาษี การเสียภาษีนั้นตามพระราชบัญญัติเช่นกันนะครับ ได้กำหนดไว้ว่าให้บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ หรือบริษัทที่ได้รับสัมปทานไปนั้นเสียภาษีระหว่าง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม แต่ว่าตามข้อตกลงหรือสัญญาพิเศษที่ทำไว้เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๒ บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ เสียภาษีเพียง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๔๘ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นครับ นี่คือความเสียเปรียบของคนไทยที่กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว เท่านั้นยังไม่พอครับท่านประธานที่เคารพ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังใจดีอีกนะครับ ให้สิทธิแก่บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ นำยอดเงินที่ลงทุนไปแล้วทั้งหมด ๘ พันล้านบาทนี้มาคิดหักออก จากภาษีรายได้อีกเป็นระยะเวลา ๔ ปีครับ กระผมอยากจะถามว่า ทั้งหมดที่กระผมทราบ เรียนมาทั้งหมดนี้นะครับเป็นความโชติช่วงชัชวาลของใครกันแน่ กระผมยังสงสัย

ในประการที่ ๕ เกี่ยวกับเรื่องแก๊สธรรมชาติ นั้น เราเป็นที่ทราบกันดีอยู่นะครับว่าการนำแก๊สธรรมชาติ ขึ้นมาใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า โดยรัฐบาลไทย ต้องซื้อแก๊สจากปากหลุมของบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ ตามราคาที่ต้องปรับสูงขึ้นตลอดเวลาตั้งที่กล่าวไปแล้วนั้น ตามสัญญาทางการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยจะต้องส่งแก๊สให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ วันละ ๒ ร้อยล้านลูกบาศก์ฟุต ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๔ และตามสัญญานั้น จะถึงวันละ ๒๕๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๕ แต่ปรากฏว่าเมื่อเริ่มต้นนำแก๊สขึ้นมาตามท่อหลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้ประเดิมจุดไฟส่งแก๊สขึ้นมาเพียงไม่กี่วันนะครับ ก็ปรากฏว่าแก๊สที่ขึ้นมาะครับ ขึ้นมาไม่ได้ตามสัญญาที่กำหนดไว้ แทนที่จะเป็น ๒ ร้อยล้านลูกบาศก์ฟุต ก็ส่งขึ้นมาได้เพียง ๙๐ ล้านลูกบาศก์ฟุตต่อวันเท่านั้นเอง ซึ่งไม่ถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่ได้สัญญากันไว้ด้วยซ้ำไป แล้วทาง ปตท. ก็ได้แถลงว่าที่ไม่สามารถส่งแก๊สขึ้นมาตามจำนวนที่สัญญากันไว้ก็เนื่องจาก แพคเกจ (Packer) แก๊สที่กั้นหลุมของบริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ นั้นเกิดแตกแล้วก็รั่ว บริษัทยูเนี่ยน ออยล์ ฯ จะต้องใช้เวลาซ่อมถึง ๖ เดือนครับ แล้วก็งบประมาณที่จะต้องใช้เวลาซ่อมแซมนั้นก็คงจะใช้ประมาณ ๖ ร้อยกว่าล้านบาท คิดว่าจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้นะครับเวลาก็ผ่านมาถึง ๘ เดือนเศษแล้ว การซ่อมแซมก็ยังไม่เสร็จ แล้วการไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ก็ยังไม่สามารถที่จะได้รับแก๊สธรรมชาติ

ขึ้นมาผลิตกระแสไฟฟ้าได้ตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ และจากความเสียหายอันนี้เอง ทาง
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยก็ได้แถลงมานะครับว่า ตัวเลขของความเสียหายจาก
การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ไม่สามารถที่จะรับประกันค่าธรรมเนียมขึ้นมาตามจำนวน ที่ตกลงกันไว้
เป็นความเสียหายแก่การไฟฟ้าฝ่ายผลิต ฯ ถึง ๔๑๒ ล้านบาทครับ ตัวเลขเหล่านี้ครับใคร
เป็นผู้รับผิดชอบ กระทบอยากจะเรียนถาม

ในประการที่ ๑ ที่กระทบเป็นห่วงที่สุดก็คือ ในขณะที่เราค่อย ๆ ที่จะพาตัวให้
พ้นจากความที่จะต้องพึ่งพาน้ำมันดิบจากต่างประเทศครับ แล้วหันมาพึ่งพาแก๊สธรรมชาติ
ซึ่งเราถือว่าเป็นของเราเองภายในประเทศนั้น จนถึงวันหนึ่งครับในวันข้างหน้าในอนาคต
นี้เราอาจจะต้องอยู่ในสภาวะซึ่งต้องพึ่งแก๊สธรรมชาติโดยสมบูรณ์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็อย่าง
ที่กระทบได้กราบเรียนแล้วว่าถ้าหากเมื่อถึงวันนั้นจริง ๆ เราจะต้องพึ่งพาอาศัยแก๊สธรรม-
ชาติเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์จริง ๆ แล้ว โดยที่เนื้อแก๊สธรรมชาตินั้นมันไม่ได้เป็นของคน
ไทยอย่างแท้จริงอย่างที่ว่า ความเสียหายจะเกิดขึ้นครับ ถ้าสมมุติว่าเขาไม่ยอมขายให้เรา
โดยอ้างว่าไม่สามารถที่จะตกลงราคากันได้ เราจะทำอย่างไร เมื่อถึงตอนนั้นถ้าเขาบอกว่า
จะไม่ยอมส่งแก๊สให้เรา เราจะทำอย่างไรครับ ประเทศทั้งประเทศมีเป็นอัมพาดไปหรือครับ
ความโชติช่วงชัชวาลนี้อยู่ตรงไหน

แล้วในประการสุดท้าย ท่านประธานที่เคารพ สิ่งสำคัญที่สุดที่ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้พูดไปเล็กน้อยเมื่อสักครูนี้นะครับ คือเรื่องเกี่ยวกับการ
สร้างโรงงานแยกแก๊สธรรมชาติ ซึ่งเป็นความหวังเหลือเกิน เพราะก่อนที่เราจะนำแก๊ส
ธรรมชาติมาใช้ในโครงการอุตสาหกรรมต่าง ๆ นั้นจะต้องผ่านโรงแยกแก๊สธรรมชาติ ซึ่ง
โรงงานแยกแก๊สธรรมชาตินี้ได้ไ้ไ้มาเป็นเวลานานเหลือเกินแล้ว ทั้งนี้กระทบอยาก
จะพูดได้เพียงประการเดียวว่า ทั้งหมดนี้นะครับเป็นเพราะว่าการบริหารงานอย่างขาดความ
เชี่ยวชาญแล้วก็ขาดประสิทธิภาพของการบีโตรเลียมแห่งประเทศไทย ซึ่งทำให้ โครงการ
แยกแก๊สธรรมชาติซึ่งจะเป็นสิ่ง ที่ทำให้แก๊สธรรมชาติ ของเรามีค่า สมบูรณ์ขึ้นมา อย่างที่เรา
ต้องการ ล่าช้าไปเป็นเวลานานนะครับ เท่าที่ทราบความคิดในเรื่องการสร้างโรงงานแยก

แก๊สเริ่มมีมาตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยบริษัทฟลูออรัฯ (Fluor Ocean Company Limited) ของอเมริกา ซึ่งได้รับว่าจ้างให้เป็นวิศวกรที่ปรึกษาในโครงการวางท่อในทะเลและวางท่อบนบกเพื่อนำแก๊สธรรมชาติขึ้นมาใช้ บริษัทฟลูออรัฯได้เสนอแนวทางให้สร้างโรงงานแยกแก๊สขึ้นมาแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๒๓ คณะกรรมการการปิโตรเลียมฯ ก็ได้มีมติให้ออกแบบและก่อสร้างโรงแยกแก๊สเนะครับ โดยวิธีที่เรียกว่า เทิร์นคีย์ ซึ่งก็หมายความว่า ผู้ประมุขนี้เป็นผู้รับผิดชอบหมดในเรื่องการออกแบบในเรื่องการรับเหมาแล้วก็ก่อสร้างเองทั้งหมดรวมทั้งการซื้อวัสดุอุปกรณ์ด้วยครับ ซึ่งในตอนนั้นคาดว่าจะสามารถทำให้เสร็จภายใน ๓๑ เดือนเนะครับ จากตอนนั้นถึงตอนนี้อันเริ่มต้นทำไปเนะครับ บ้านนี้ก็คงเก็บจะเสร็จอยู่แล้ว แต่ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๒๓ บริษัทฟลูออรัฯนี้ได้ทำหนังสือชี้แจงต่อคณะกรรมการการปิโตรเลียมฯ ในฐานะที่เป็นบริษัทวิศวกรและก่อสร้างอันดับ ๑ ของโลก และในฐานะที่เป็นวิศวกรที่ปรึกษาและก่อสร้างโรงงานแยกแก๊สมา ๑๐๐ กว่าแห่งทั่วโลก ได้ชี้แจงพร้อมทั้งเสนอให้ใช้วิธีการที่เรียกว่า พีเอ็มซี (PMC) หรือโปรเจคท์ แมเนจจิง คอนซัลแตนท์ (Project managing consultant) ซึ่งเขาได้อ้างว่าประหยัดเวลากว่ามาก เพราะใช้เวลาดำเนินการเพียง ๒๔ เดือนเท่านั้น แล้วก็พิจารณาผู้ประมุขได้ง่าย เนื่องจากมีสเปคและกรรมวิธีในการแยกแก๊สโดยละเอียดครับ แล้วก็ควบคุมได้ง่าย อีกอย่างหนึ่งก็คือ ปตท. เป็นผู้จัดซื้อแล้วก็ออกแบบเองโดยไม่ต้องผ่านผู้รับเหมา คณะกรรมการการปิโตรเลียมฯ ในตอนนั้นคือการปิโตรเลียมฯ เองเนะครับ ได้โต้แย้งไม่เห็นด้วยกับวิธีการที่จะให้สร้างโรงแยกแก๊สโดยวิธีประมุขแบบ พีเอ็มซี แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการการปิโตรเลียมฯ ในตอนนั้นได้ลงมติเห็นชอบ และให้สร้างโรงงานแยกแก๊สโดยวิธี พีเอ็มซี เนะครับ โดยได้ออกหนังสือสัญญาจ้างบริษัทฟลูออรัฯ นี้เองครับเป็นบริษัทวิศวกรที่ปรึกษา เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๒๓ ซึ่งบริษัทฟลูออรัฯ ก็ได้ดำเนินการมาโดยตลอด มาเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๒๔ ทาง ปตท. ก็ได้มีหนังสือถึงบริษัทฟลูออรัฯ ขอยกเลิกการทาสัญญาว่าจ้างบริษัทฟลูออรัฯ เป็นวิศวกรที่ปรึกษา ซึ่งการทำหนังสือยกเลิกการว่าจ้างบริษัทฟลูออรัฯ นั้นเกิดขึ้นเพียง ๕ วันหลังจากที่คณะกรรมการการปิโตรเลียมฯ ได้เปลี่ยนแปลงคือท่านนายกรัฐมนตรีมาเป็นประธานการปิโตรเลียมแทนคุณบุญชู โรจนเสถียร รอง

นายกรัฐมนตรี ซึ่งลาออกไปเพียง ๕ วัน หลังจากมีการปรับปรุงคณะกรรมการปีโตรเลียม แห่งประเทศไทย ทาง ปตท. ก็ได้มีหนังสือยกเลิกสัญญาว่าจ้างบริษัทฟลูออร์ ฯ เป็นวิศวกรที่ปรึกษาในโครงการโรงแยกแก๊ส ซึ่งการยกเลิกสัญญาว่าจ้างบริษัทฟลูออร์ ฯ ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมกราบเรียนในวันนี้ ไม่ใช่มาในฐานะตัวแทนของบริษัทใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ กระผมอยากจะชี้ให้เห็นข้อเท็จจริงบางอย่าง ซึ่งอาจจะไม่เป็นที่กระจ่างชัดนักในสายตาและความคิดของบางท่านนะครับ ในแง่ของกระผมเองนะครับ การยกเลิกสัญญาดังกล่าวนั้นนะ ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอยู่หลายประการด้วยกัน ที่เกี่ยวกับการสร้างโรงงานแยกแก๊สธรรมชาติ ข้อที่ ๑ ก็คือว่าทำให้โครงการสร้างโรงงานแยกแก๊สต้องล่าช้าออกไปอีก ซึ่งจนกระทั่งบัดนี้ก็ยังไม่ได้มีท่าทีว่าจะได้เริ่มสร้างเมื่อไรนะครับ ข้อเสียประการที่ ๒ ก็คือ การยกเลิกการว่าจ้างอย่างปุบปับเช่นนั้น ทำให้กิจการทุกอย่างที่บริษัทฟลูออร์ ฯ บริษัทวิศวกรที่ปรึกษาเดิมได้ทำไว้นะครับ ก็เป็นอันหยุดชะงักหมด เอามาใช้ใหม่ก็ไม่ได้ ซึ่งสรุปรวมความแล้ว กระผมคิดว่าความเสียหายที่เกิดจากการยกเลิกสัญญาในครั้งนั้น ก่อให้เกิดความเสียหายอยู่หลายประการด้วยกัน แล้วที่สำคัญที่สุด ท่านประธานที่เคารพ ซึ่งกระผมไม่อยากจะพูดเลย แต่ว่าจำเป็นเหลือเกินต้องพูดบ้างเล็กน้อยนะครับ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับสหรัฐอเมริกาที่กระผมจะกราบเรียนต่อไปนี้ บางท่านอาจจะไม่ทราบและนึกไม่ถึงนะครับ คิดว่าคงจะไม่มีมีความสำคัญถึงขนาดนั้น ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ใช่ตัวแทนของบริษัทฟลูออร์ ฯ แต่กระผมทราบว่าบริษัทฟลูออร์ ฯ เป็นบริษัทวิศวกรก่อสร้างที่ใหญ่ที่สุดในโลก และเป็นบริษัทนายทุนที่มีความสำคัญต่อการเลือกตั้งประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกาทุกยุคทุกสมัย เป็นบริษัทซึ่งมีความสำคัญทางด้านการเงิน การยกเลิกสัญญาจากที่รัฐบาลทำในตอนนั้นครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านทราบไหมว่า หน้าที่ที่มีการยกเลิกสัญญาว่าจ้างเป็น บริษัทวิศวกรที่ปรึกษานั้นครับ เอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาในตอนนั้น คือ มิสเตอร์มอร์ตัน อับราโมวิทซ์ (Mr. Morton Abramowitz) ได้วิ่งไปหารัฐบาลนะครับ กระผมไม่ทราบว่าวิ่งไปหาใคร อาจจะไปหาท่านนายก ฯ ก็ได้ ขอให้มีการทบทวนกันใหม่ครับ เรื่องสัญญาว่าจ้าง และพร้อมกันนั้นครับ นิตยสาร วอลล์ สตรีท เจอร์นัล (Wall Street Journal) ซึ่งเป็นนิตยสารยักษ์ใหญ่

ทางด้านธุรกิจของอเมริกาได้ลงบทความโจมตีรัฐบาลไทยอย่างสาหัสเสียเลยทีเดียว ในทำนองที่ว่ามาคบเด็กสร้างบ้าน เพราะเป็นบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในโลกมีชื่อเสียงที่สุดในโลก สร้างโรงแยกแก๊สมาแล้ว ๑๐๐ กว่าแห่งทั่วโลก แต่มาถูกประเทศไทย ประเทศเล็ก ๆ คว้าทำในลักษณะหักหน้า กระผมคิดว่าเราคงไม่ได้เสียตายเงินทองที่จะได้เพียงไม่กี่สิบล้านบาทที่จะได้จากรัฐบาลไทยนะครับ แต่กระผมคิดว่าเป็นการเสียหน้าเสียชื่อเสียงของเขามากกว่าจึงได้พยายามที่จะมาวิงวอนชี้แจงรัฐบาลไทยให้เข้าใจ ในเวลาเดียวกันครับ นิตยสารฟาร์ อีสเทิร์น อีโคโนมิค รีวิวส์ (Far Eastern Economic Reviews) ซึ่งก็เป็นนิตยสารซึ่งมีอิทธิพลมากในภาคเอเชียของเรานี้ ได้ลงบทความในทำนองที่ว่าการยกเลิกสัญญาบริษัทฟลูออร์ ฯ ในครั้งนี้มีเงื่อนไขและน่าสงสัย เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของไทยได้รับสินบนจากบริษัทใดบริษัทหนึ่ง หรือกลุ่มบริษัทใดบริษัทหนึ่งในการที่จะมาประมูลโรงแยกแก๊สธรรมชาติเป็นเงินประมาณ ๒ ร้อยล้านบาท จะจริงหรือเท็จ กระผมไม่ทราบ แต่ข้อนี้ครับที่กระผมเป็นห่วงเป็นกังวลเหลือเกินว่ามันก่อให้เกิดความกระทบกระทั่งต่อสัมพันธไมตรีระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา ด้วยเหตุนี้ครับท่านประธานที่เคารพ ท่านก็คงจะจำได้เมื่อตอนที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้นำคณะไปเยือนสหรัฐอเมริกาเมื่อเดือนกันยายนปีที่แล้วครับ หลังจากที่รัฐบาลไทยได้ยกเลิกสัญญากับบริษัทฟลูออร์ ฯ ไปแล้วเพียงไม่กี่เดือน ท่านจะสังเกตเห็นได้ว่ามีข่าวปรากฏออกมาว่า คณะของรัฐบาลไทยโดยการนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีนั้นไม่ได้รับการต้อนรับอย่างดีเท่าที่ควรจากรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา กระผมไม่แน่ใจนะครับว่า อันนี้จากความเยินยาที่เกิดขึ้นจากการต้อนรับอันนี้ ไม่แน่ใจว่ามันเกี่ยวข้องกับบริษัทฟลูออร์ ฯ นี้หรือไม่ ก็อย่างที่กระผมกราบเรียนไปแล้วบริษัทฟลูออร์ ฯ เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ซึ่งมีอิทธิพลมากในทางการเงินของสหรัฐอเมริกา มีอยู่ครั้งหนึ่งครับ กระผมอ่านข่าวแล้วกระผมก็ยังข้องใจอยู่ว่ามันเป็นเรื่องอะไรกันแน่ที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ไปประชุมแถลงข่าวต่อนักข่าวแล้วก็ขอเชิญนักลงทุนต่าง ๆ มาประชุมกันที่โรงแรมแห่งหนึ่งครับมีอยู่ครั้งหนึ่ง ท่านนายกรัฐมนตรีพูดอะไรก็ไม่ทราบ แล้วก็ผู้สื่อข่าวและนักลงทุนทั้งหลายที่ได้นั่งฟังอยู่ในที่นั้น พอได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีพูดจบก็หัวเราะกันใหญ่ กระผมก็ไม่ทราบว่าหัวเราะกันเรื่องอะไร กระผมมาคิดเอาเองนะครับอาจจะไม่ถูกก็

ได้ ที่หัวเราะก็คือความสงสัยครับ สงสัยว่าท่านนายกรัฐมนตรีกับรัฐบาลของไทยนี้ทำกับเขาถึงอย่างนั้นแล้วนี่ยังมีหน้าที่จะไปขอให้เขามาลงทุนอีก เขาก็เลยหัวเราะครับ กระผมอาจจะผิดก็ได้แต่ทั้งหมดนี้แหละครับเป็นการสันนิษฐานตามความรู้สึกของกระผมคนหนึ่งซึ่งมีความหวังเหมือนอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีและประชาชนคนไทยทั้งประเทศครับ หวังที่จะให้แก๊สธรรมชาติเป็นแก๊สธรรมชาติ ซึ่งมีคุณค่าทางทรัพยากรธรรมชาติอันยิ่งใหญ่ของประเทศไทยนั้นนะมีความอุดมสมบูรณ์สมกับที่เราได้ตั้งใจหวังไว้ครับ

ทั้งหมดนี้แหละครับก็เป็นการเสนอข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริงบางอย่าง ซึ่งคิดว่าไม่น่าที่จะถือว่าเป็นการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลครับ คิดว่าน่าที่จะถือว่าเป็นการเสนอข้อมูลบางอย่าง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลครับ และพร้อมกันนี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนฝากข้อสังเกตนะครับในอันที่จะให้โครงการแก๊สธรรมชาติของเราในโซติช่วงซัซวาลสมอย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีหวังสมอย่างที่ประชาชนคนไทยทั่วประเทศหวังครับ กระผมมีข้อเสนอแนะในท้ายสุดนี้ ๒ ประการครับ

ข้อ ๑ ครับ ท่านควรที่จะปรับปรุงสังคายนาระบบโครงสร้างการทำงานและกลไกทั้งหมดของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยนะครับ ซึ่งหน่วยงานนี้เป็นหน่วยซึ่งมีความสำคัญสุดยอดในขณะนี้แหละครับ ในทางเศรษฐกิจแล้วเกี่ยวพันไปถึงความอยู่รอดของประเทศไทยด้วยครับ กระผมขอรับรอง นั้นเป็นประการที่ ๑

สำหรับประการที่ ๒ ครับ ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งรัฐบาลจะอยู่ในฐานะซึ่งทำได้ดีที่สุดครับ ดีกว่าที่เราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะเสนอไปและกว่าจะออกมาเป็นกฎหมายได้ก็คงจะใช้เวลาตั้งนานนะครับ ถ้ารัฐบาลเห็นความสำคัญตรงนั้นแหละครับ แก้ไขเสียครับไอ้สิ่งที่เราเสียเปรียบต่าง ๆ กับบริษัทข้ามชาติยักษ์ใหญ่นั้นเราแก้ไขได้โดยพระราชบัญญัติครับ แก้ไขเสียก่อนที่เราจะต้องเสียหายมากไปกว่านี้ครับ ด้วยความหวังลม ๆ แล้ง ๆ ที่คิดว่าแก๊สธรรมชาติมันเป็นของคนไทยแล้วมันไม่ไปไหนหรอก ถึงอย่างไรมันก็เป็นของเราละครับ กระผมขอเสนอแนะเกี่ยวกับแก๊สธรรมชาติเพียง ๒ ข้อ และประเด็นต่อไปที่กระผมจะอภิปรายในเรื่องกระทรวงคมนาคมในเรื่อง

๔๘๘

การสร้างท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบังนั้น เนื่องจากเวลาจำกัด และอีกอย่างหนึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ได้ชี้แจงในบางส่วนไปแล้ว ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอละเว้นในการอภิปรายเกี่ยวกับการสร้างท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบังครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : พรุ่งนี้ก็มีการประชุมตามปกติครับ
ประชุมรัฐสภา เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา ขอเชิญด้วยครับ วันนี้ก็สมควรแก่เวลาแล้วครับ
ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๑๘ นาฬิกา